

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 341

42. vuosikerta

29. marraskuuta 1999

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Euroopan parlamentti	
	<i>Kirjalliset kysymykset ja vastaukset</i>	
(1999/C 341/001)	E-0739/98 esittäjä: Klaus Lukas komissiolle Aihe: ABTA-järjestön ulkopuolisten jäsenten syrjintä (Täydentävä vastaus)	1
(1999/C 341/002)	E-3084/98 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: Euroopan investointipankin laina SONAE Investimentos SGPS SA:lle	2
(1999/C 341/003)	E-3130/98 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Eläinlääkintään käytettäviä lääkeaineita koskevat luvat (Täydentävä vastaus)	3
(1999/C 341/004)	E-3349/98 esittäjä: Gianni Tamino komissiolle Aihe: Viagra-lääke (Täydentävä vastaus)	3
(1999/C 341/005)	E-3393/98 esittäjä: Jyrki Otila komissiolle Aihe: Työaikamääräykset EU:n maantiekuljetusaloiilla	4
(1999/C 341/006)	E-3420/98 esittäjä: Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Siviili-ilmailun alan matkustamomiehistö	5
(1999/C 341/007)	E-3446/98 esittäjä: Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Matkustamomiehistö ja siviili-ilmailu Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3420/98 ja E-3446/98	5 5 5
(1999/C 341/008)	E-3472/98 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Argentiinan yksinoikeutetun talousvyöhykkeen (ZEE) ulkorajan määrittäminen	6
(1999/C 341/009)	E-3490/98 esittäjä: Luigi Moretti komissiolle Aihe: Uraanjäämät rakennussementissä	6
(1999/C 341/010)	E-3526/98 esittäjä: Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Yhteisen markkinajärjestelyn uudistaminen / Vilja-, öljy ja proteiinikasvit (Agenda 2000)	7

FI

Hinta: 29,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 341/011)	E-3570/98 esittäjä: W.G. van Velzen komissiolle Aihe: Ydinteollisuus ja vuosituhanen vaihtumisen tuomat ongelmat	8
(1999/C 341/012)	E-3582/98 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Antibioottien käytön kieltäminen eläinten ruokinnassa	10
(1999/C 341/013)	E-3662/98 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Vuosituhanen vaihteen tietokonevirhe	10
(1999/C 341/014)	E-3764/98 esittäjä: Eva Kjer Hansen komissiolle Aihe: Suorat maksut maanviljelijöille	11
(1999/C 341/015)	P-3790/98 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: PK-yrityksiä ja matkailua koskevat ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa (Täydentävä vastaus)	12
(1999/C 341/016)	E-3812/98 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Televiestinnän, informaatioteknologian ja audiovisuaalisen alan ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa (Täydentävä vastaus)	12
(1999/C 341/017)	E-3813/98 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Liikenteen alan ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa (Täydentävä vastaus)	12
(1999/C 341/018)	E-3816/98 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Kulttuuri-, opetus- ja nuorisoalan ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa (Täydentävä vastaus)	13
(1999/C 341/019)	E-3817/98 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Teollisuuden ja energia-alan ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa (Täydentävä vastaus)	13
(1999/C 341/020)	E-3818/98 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Ympäristöalan ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa (Täydentävä vastaus)	14
(1999/C 341/021)	E-3820/98 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Aluepolitiikan alan ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa (Täydentävä vastaus)	14
(1999/C 341/022)	E-3822/98 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Tuki intialaiselle nahkateollisuudelle (Täydentävä vastaus)	14
(1999/C 341/023)	E-3824/98 esittäjä: Outi Ojala komissiolle Aihe: Diplomaattien verovapaiden tuotteiden ost-oikeus	15
(1999/C 341/024)	E-3847/98 esittäjä: Manuel Escolá Hernando komissiolle Aihe: Madrid-Zaragoza suurnopeusrautatieteyhteys Zaragozan lentokentälle	15
(1999/C 341/025)	E-3853/98 esittäjä: James Nicholson komissiolle Aihe: Verovapaan myynnin lopettaminen	16
(1999/C 341/026)	E-3861/98 esittäjä: Clive Needle komissiolle Aihe: Rekisteröidyt hyötyajoneuvot	17
(1999/C 341/027)	E-3872/98 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Antibioottien käytön kieltäminen eläinten ruokinnassa	17
(1999/C 341/028)	E-3898/98 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Etninen pommi	18
(1999/C 341/029)	E-3917/98 esittäjä: Graham Mather komissiolle Aihe: Ecofin-neuvoston kokous 1. joulukuuta 1998	18
(1999/C 341/030)	E-3925/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Yhteisön virkamiehen Kyproksen liittymistä koskevat lausunnot	19
(1999/C 341/031)	E-3926/98 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikan hallituksen koulutuspolitiikan mainostaminen EU:n myöntämin varoin	20
(1999/C 341/032)	E-3929/98 esittäjä: Graham Mather komissiolle Aihe: Yritysverotusta koskevat menettelysäännöt – komission jäsenen Mario Montin selostus Euroopan parlamentissa 7. joulukuuta 1998	21

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 341/033)	E-3930/98 esittäjä: Graham Mather komissiolle Aihe: Moottoripyörien päästöraja-arvot	21
(1999/C 341/034)	E-3944/98 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Paikallinen Agenda 21	22
(1999/C 341/035)	E-3946/98 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Kestävä kalatalous	22
(1999/C 341/036)	E-3965/98 esittäjä: John Iversen komissiolle Aihe: Zoonosidirektiivi	23
(1999/C 341/037)	E-3976/98 esittäjä: W.G. van Velzen komissiolle Aihe: Petteissä (Alankomaissa) sijaitsevan ydinjätteen varastointi	23
(1999/C 341/038)	E-3983/98 esittäjä: Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: SNIACE-yritykselle (Espanja) myönnetyt tuet	24
(1999/C 341/039)	E-3987/98 esittäjä: Raimo Ilaskivi komissiolle Aihe: Luottamus komission ja parlamentin välisissä suhteissa	25
(1999/C 341/040)	E-4007/98 esittäjä: Frank Vanhecke komissiolle Aihe: Antwerpenin satamassa menetetty tullimaksut	26
(1999/C 341/041)	E-4021/98 esittäjä: Johanna Boogerd-Quaak komissiolle Aihe: Euroopan komission jäseniä ja yhteisön instituutioiden virkamiehiä koskevat verottomat ostokset	26
(1999/C 341/042)	E-4041/98 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Euroopan laajuiset liikenneverkot – Via Egnatia – vertikaaliset akselit	27
(1999/C 341/043)	E-4047/98 esittäjä: Ian White komissiolle Aihe: Hyytymistekijä VIII:a sisältävien verivalmisteiden väärinkäyttö Ranskassa	28
(1999/C 341/044)	E-4049/98 esittäjä: Eolo Parodi ja Guido Viceconte komissiolle Aihe: Oliiviöljystä valmistettujen levitteiden mainonta ja niiden koostumus	29
(1999/C 341/045)	E-4051/98 esittäjä: Eolo Parodi ja Guido Viceconte komissiolle Aihe: Ulkomailla asuvien Italian kansalaisten verotusta koskeva laki	30
(1999/C 341/046)	E-4052/98 esittäjä: Eolo Parodi ja Guido Viceconte komissiolle Aihe: Yhteisön toimet lyhyiden merikuljetusten hyväksi	30
(1999/C 341/047)	E-4059/98 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Ahtaiden istumapaikkojen aiheuttamat terveyshaitat pitkillä lennoilla	31
(1999/C 341/048)	E-4060/98 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Bioteknologiayritykset	32
(1999/C 341/049)	E-4062/98 esittäjä: Graham Mather komissiolle Aihe: Elinympäristödirektiivi 1992 – erityisten suojelutoimien alueiden määrittely	33
(1999/C 341/050)	E-4063/98 esittäjä: Jaime Valdivielso de Cué komissiolle Aihe: Viestintä	34
(1999/C 341/051)	E-4075/98 esittäjä: Werner Langen komissiolle Aihe: Euroopan unionin Rheinland-Pfalzille ajanjaksolla 1994–1998 myöntämä tuki (Täydentävä vastaus)	35
(1999/C 341/052)	E-4098/98 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Kansalliset myönnytykset verotuksessa	35
(1999/C 341/053)	E-4108/98 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kreikan ”Rautatiet”-toimintaohjelma	36
(1999/C 341/054)	E-0031/99 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Yhdysvaltojen hallituksen amerikkalaisille maanviljelijöille myöntämä erityistuki	37
(1999/C 341/055)	E-0037/99 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Kissannahkoja ”opetustarkoituksiin”	38

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 341/056)	P-0051/99 esittäjä: Ursula Stenzel komissiolle Aihe: Komission jäsen Cresson ja Leonardo-ohjelman kulku	38
(1999/C 341/057)	E-0054/99 esittäjä: Barbara Weiler komissiolle Aihe: EU:n innovaatioyhteyskeskukset (IRC)	39
(1999/C 341/058)	E-0057/99 esittäjä: Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Kiinteämääräisten avustusten (block-grants) myöntäminen kehitysasioissa toimiville valtioista riippumattomille järjestöille vuonna 1999	40
(1999/C 341/059)	E-0058/99 esittäjä: Lucio Manisco komissiolle Aihe: Kurinpitotoimet	41
(1999/C 341/060)	E-0060/99 esittäjä: Paul Rübiger komissiolle Aihe: Juomien perinteiset mittayksiköt	42
(1999/C 341/061)	E-0065/99 esittäjä: Carlos Robles Piquer komissiolle Aihe: Vaalit Keski-Afrikan tasavallassa	43
(1999/C 341/062)	E-0066/99 esittäjä: Carlos Robles Piquer komissiolle Aihe: Euroopan rautatieyhteyshankkeen nykytila	43
(1999/C 341/063)	E-0067/99 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: EU:n työaikadirektiivi	44
(1999/C 341/064)	E-0070/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Unionin kansalaisten eriarvoinen kohtelu tutkimussektorilla Isossa-Britanniassa	45
(1999/C 341/065)	E-0071/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Maksusuorituksiaan laiminlyöneet järjestöt ja EU:n myöntämät tuet	46
(1999/C 341/066)	E-0078/99 esittäjä: Graham Mather komissiolle Aihe: Direktiivi 95/29/EY eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana	46
(1999/C 341/067)	E-0080/99 esittäjä: Susan Waddington komissiolle Aihe: Aikuisten puhelinviihdepalvelujen sääntely	47
(1999/C 341/068)	E-0085/99 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Pakkausdirektiivi	48
(1999/C 341/069)	E-0099/99 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: Norjalaisen turskan vienti – EUR 1 -todistuksen antaminen	48
(1999/C 341/070)	P-0100/99 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Virkamiesten palkkaaminen Torinon Euroopan koulutussäätiöön	49
(1999/C 341/071)	E-0102/99 esittäjä: Robin Teverson komissiolle Aihe: Viides puiteohjelma ja maalämpöenergia	50
(1999/C 341/072)	E-0106/99 esittäjä: Sirkka-Liisa Anttila komissiolle Aihe: EU:n eläinsuojeluvuorokaudet tuonnin ehdoksi kolmansista maista	51
(1999/C 341/073)	E-0108/99 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Eläinten myrkyttäminen ruokasyötein	52
(1999/C 341/074)	E-0110/99 esittäjä: Florus Wijsenbeek komissiolle Aihe: Muiden kuin ranskalaisten ammattikuljettajien syrjintä Ranskassa	53
(1999/C 341/075)	E-0114/99 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Lasten sairaalahoitoa varten tarvittavien vuodepaikkojen määrä	53
(1999/C 341/076)	P-0115/99 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Eläkkeet	54
(1999/C 341/077)	E-0121/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Jäteongelman ratkaiseminen	55
(1999/C 341/078)	E-0122/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Torjunta-aineiden käytön vähentäminen unionissa	55

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 341/079)	E-0133/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kolmannet maat ja Välimeren kalastussäädösten noudattaminen	57
(1999/C 341/080)	E-0138/99 esittäjä: Antoinette Spaak komissiolle Aihe: Henkilöiden vapaa liikkuvuus – hautaaminen	57
(1999/C 341/081)	P-0153/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kreikan kansallisen verenuovutuskeskuksen perustaminen ja toiminta (Täydentävä vastaus)	58
(1999/C 341/082)	E-0155/99 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: Punaoravat ja warfariini	58
(1999/C 341/083)	E-0161/99 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Kreikan maatalouspankin lainvastaiset toimet	59
(1999/C 341/084)	E-0169/99 esittäjä: Jaime Valdivielso de Cué komissiolle Aihe: Kauppa	60
(1999/C 341/085)	E-0173/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Viivästyksset epäsuotuisien kaupunkialueiden yrityksille tarkoitetun tuen saamisessa	60
(1999/C 341/086)	E-0176/99 esittäjä: José Torres Couto komissiolle Aihe: Portugalilaisten toimittajien sananvapautta koskevat loukkaukset Angolassa	61
(1999/C 341/087)	E-0181/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Athos-vuorelle myönnetyn rahoituksen lakkauttaminen	61
(1999/C 341/088)	E-0182/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Seveso-direktiivin ja direktiivin 91/271 rikkominen Thriasion tasangon alueella	62
(1999/C 341/089)	E-0185/99 esittäjä: Carlos Carnero González komissiolle Aihe: Madridin autonomian ja CC.OO. ja UGT -ammattiyhdistysten keskuustoimistojen allekirjoittaman työllisyyden vakautta ja laatua koskevan sopimuksen käsittely	64
(1999/C 341/090)	E-0189/99 esittäjä: Angela Sierra González komissiolle Aihe: Rajumyrskystä aiheutuneet huomattavat vahingot Kanariansaarilla	65
(1999/C 341/091)	E-0191/99 esittäjä: Irene Soltwedel-Schäfer komissiolle Aihe: Creutzfeld-Jacobin taudin uuden muodon (NVCJD) aiheuttamat kuolemantapaukset ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa tähän mennessä havaittujen NVCJD-tapausten määrä	65
(1999/C 341/092)	E-0194/99 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Olympialaiset ja korruptio	66
(1999/C 341/093)	E-0195/99 esittäjä: Christof Tannert komissiolle Aihe: EU:n ohjelmat Namibiassa	67
(1999/C 341/094)	E-0208/99 esittäjä: Armelle Guinebertière komissiolle Aihe: Tuet lampaankasvatukselle	68
(1999/C 341/095)	E-0216/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Jätteiden sijoittaminen Thriasion tasangolle – direktiivien 91/156 ja 75/442 rikkominen	69
(1999/C 341/096)	E-0235/99 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: Rooman Leonardo da Vinci -lentoaseman hankintasopimukset (Täydentävä vastaus)	70
(1999/C 341/097)	E-0242/99 esittäjä: Ulf Holm komissiolle Aihe: CE-merkintä johtaa kuluttajia harhaan	70
(1999/C 341/098)	E-0243/99 esittäjä: Ulf Holm komissiolle Aihe: HI-viruksen/aidsin torjunta	71
(1999/C 341/099)	E-0252/99 esittäjä: Laura González Álvarez komissiolle Aihe: Saviliuskejätekasat San Pedro de Tronesissa (Castilla y León, Espanja)	72
(1999/C 341/100)	E-0253/99 esittäjä: Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Firenzessä sijaitsevan Nuovo Pignone -yrityksen työntekijöiden lomauttaminen	73
(1999/C 341/101)	P-0256/99 esittäjä: Manuel Porto komissiolle Aihe: Vapaata kilpailua koskevien säännösten rikkominen jätteidenpolttoalalla Portugalissa	74

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 341/102)	P-0260/99 esittäjä: Maartje van Putten komissiolle Aihe: CITES-lainsäädännön täytäntöönpano Kreikassa	75
(1999/C 341/103)	P-0261/99 esittäjä: Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Lomén sopimuksen piiriin kuuluvien kansallisten kehitysohjelmien ja tarjouskilpailujen julkisuus	75
(1999/C 341/104)	E-0264/99 esittäjä: Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: Valtion tuet Espanjan energiateollisuudelle	76
(1999/C 341/105)	E-0265/99 esittäjä: Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: Telakkatuki	77
(1999/C 341/106)	E-0270/99 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: CEDEFOPin toiminnan riittämätön avoimuus	78
(1999/C 341/107)	E-0271/99 esittäjä: Manuel Escolá Hernando komissiolle Aihe: Valuma-alueiden yhdistäminen ja koheesiorahasto	78
(1999/C 341/108)	E-0272/99 esittäjä: Manuel Escolá Hernando komissiolle Aihe: Valuma-alueiden yhdistäminen ja koheesiorahasto	79
(1999/C 341/109)	E-0273/99 esittäjä: Manuel Escolá Hernando komissiolle Aihe: Veden juoksutus Ebron valuma-alueelta ja koheesiorahasto	79
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0271/99, E-0272/99 ja E-0273/99	79
(1999/C 341/110)	E-0275/99 esittäjä: Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Äitien ja lasten asema Italian vankiloissa	80
(1999/C 341/111)	E-0278/99 esittäjä: Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Tuki raekuuron aiheuttamista vahingoista kärsimään joutuneille viininviljelijöille Massassa, Carrarassa ja Montignosossa Toscanassa	81
(1999/C 341/112)	E-0279/99 esittäjä: Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Verotukseen liittyvät hallinnolliset seuraamukset	82
(1999/C 341/113)	E-0280/99 esittäjä: Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Ponte Vecchio (Firenze)	82
(1999/C 341/114)	E-0282/99 esittäjä: Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Heikko ympäristö- ja terveystilanne Tamburin alueella Tarantossa	83
(1999/C 341/115)	E-0284/99 esittäjä: Iriini Lambraki komissiolle Aihe: Katerini-tupakkalajikkeen kiintiöt	84
(1999/C 341/116)	E-0296/99 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Viljapohjaiset valmisruoat ja lastenruoat	84
(1999/C 341/117)	E-0297/99 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Laihdutukseen tarkoitetut elintarvikkeet	84
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0296/99 ja E-0297/99	85
(1999/C 341/118)	E-0299/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalastustoiminnan sääntely lounaisella Atlantilla	85
(1999/C 341/119)	E-0300/99 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Siankasvattajille myönnetty tuet	86
(1999/C 341/120)	E-0301/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Ranskan lakia 97-1051 18. marraskuuta annetut täydentävät määräykset merikalastuksesta ja vesiviljelystä ja niiden yhteensopivuus yhteisön lainsäädännön kanssa	87
(1999/C 341/121)	E-0302/99 esittäjä: Carlos Robles Piquer komissiolle Aihe: Yritysten välinen rajat ylittävä yhteistyö uusiutuvien energiavarojen alalla	87
(1999/C 341/122)	E-0306/99 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Radioaktiiviset jätteet	88

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 341/123)	E-0307/99 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Radioaktiiviset jätteet	88
(1999/C 341/124)	E-0308/99 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Radioaktiiviset jätteet	88
(1999/C 341/125)	E-0309/99 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Radioaktiiviset jätteet	88
(1999/C 341/126)	E-0310/99 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Radioaktiiviset jätteet	89
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0306/99, E-0307/99, E-0308/99, E-0309/99 ja E-0310/99	89
(1999/C 341/127)	P-0311/99 esittäjä: Eolo Parodi komissiolle Aihe: Edinburghin ja Palermon välinen moottoritie ja A12:n loppuun saattaminen	90
(1999/C 341/128)	E-0312/99 esittäjä: Klaus Lukas komissiolle Aihe: Euroopan koulutussäätiö ja kadoksissa olevat EU-rahast	91
(1999/C 341/129)	E-0319/99 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Naudanlihan tuonti EU:hun	91
(1999/C 341/130)	E-0324/99 esittäjä: Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Totalisaattoria koskevan luvan antaminen yksityisellä sopimuksella laittomasti Italiassa	92
(1999/C 341/131)	E-0336/99 esittäjä: Gianni Tamino komissiolle Aihe: Leirintäpalvelujen toteuttaminen Pian di Spagnan (SO) luonnonsuojelualueella	93
(1999/C 341/132)	E-0337/99 esittäjä: Giuseppe Rauti komissiolle Aihe: USA:n vakoilujärjestelmä Euroopassa	94
(1999/C 341/133)	E-0341/99 esittäjä: Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Euroopan unionin tekemistä myönnytyksistä johtuva kilpailun lisääntyminen tuontiriisialalla	95
(1999/C 341/134)	E-0342/99 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Euroopan komission Belgiaa vastaan nostama kanne jätteidenpoltoa koskevan direktiivin noudattamatta jättämisestä	95
(1999/C 341/135)	E-0343/99 esittäjä: Wilmya Zimmermann komissiolle Aihe: Eurostatin hallinnoima yhteisön työvoimatutkimusta koskeva tietokanta	96
(1999/C 341/136)	E-0345/99 esittäjä: Paul Rübigen komissiolle Aihe: Julkisten lauttaliikenneyritysten syrjivä hintapolitiikka	97
(1999/C 341/137)	E-0349/99 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Pego-Olivan suoalue	97
(1999/C 341/138)	P-0352/99 esittäjä: Eva Kjer Hansen komissiolle Aihe: Eurooppalaisen ankeriaan pyyntiä ja kasvatusta koskevat säännökset	98
(1999/C 341/139)	E-0363/99 esittäjä: Joaquín Sisó Cruellas komissiolle Aihe: Kloonaus Espanjassa	99
(1999/C 341/140)	E-0365/99 esittäjä: Joaquín Sisó Cruellas komissiolle Aihe: Harmaan talouden torjunta	100
(1999/C 341/141)	E-0367/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Aikakaus- ja sanomalehtien myynnin vapauttaminen	100
(1999/C 341/142)	P-0371/99 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Ateenan metron rakennustöiden viivästyminen	101
(1999/C 341/143)	P-0374/99 esittäjä: Antoni Gutiérrez Díaz komissiolle Aihe: Espanjan Kataloniassa meneillään oleva C-37 -tiehanke Torellón ja Valle de En Basin välillä	102
(1999/C 341/144)	E-0380/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Vieroitusklinikan toiminnan lopettaminen Kreikassa	103

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 341/145)	P-0382/99 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Joule-Thermie-ohjelman toteuttaminen tutkimuksen neljännessä puiteohjelmassa	103
(1999/C 341/146)	P-0383/99 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Joule-Thermie-ohjelman toteuttaminen tutkimuksen neljännessä puiteohjelmassa	104
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-0382/99 ja P-0383/99	104
(1999/C 341/147)	P-0385/99 esittäjä: Jan Wiersma komissiolle Aihe: Poliittinen tilanne Dominikaanisessa tasavallassa	104
(1999/C 341/148)	E-0390/99 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Bajeriin rakennettavien golfkenttien tukeminen tavoitteen 5b varoista	105
(1999/C 341/149)	E-0391/99 esittäjä: Ursula Stenzel komissiolle Aihe: Komission virat	106
(1999/C 341/150)	E-0393/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Hedelmien ja vihannesten yhteisen markkinajärjestelyn ansiosta säästettyjen varojen uudelleenjako	107
(1999/C 341/151)	E-0394/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Sitruhedelmien viljelyn rakenneuudistusohjelmiin kuuluvien toimien rahoittaminen kolmannesta yhteisön tukikehyksestä	107
(1999/C 341/152)	E-0400/99 esittäjä: Robin Teverson komissiolle Aihe: EU:n elintarvikeapu	108
(1999/C 341/153)	P-0414/99 esittäjä: Vincenzo Viola komissiolle Aihe: Julkisen palvelun veloitteen määrääminen saarialueiden ja mantereen välisen lentoliikenteen harjoittajille . . .	109
(1999/C 341/154)	E-0421/99 esittäjä: Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Meriliikennealan työntekijöiden asbestialtistumisen tunnettuja vaaroja koskeva aukko lainsäädännössä	109
(1999/C 341/155)	E-0422/99 esittäjä: Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Meriliikennealan työaikoja koskevien uusien yhteisön säännösten täytäntöönpanon laiminlyönti Italiassa . . .	110
(1999/C 341/156)	P-0424/99 esittäjä: Luisa Todini komissiolle Aihe: Naisiin kohdistuva seksuaalinen hyväksikäyttö	111
(1999/C 341/157)	E-0435/99 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Alankomaiden Genevessä 24. kesäkuuta 1986 tehdyn turvallisuutta asbestin käytössä koskevan yleissopimuksen ratifiointi (Kansainvälisen työjärjestön 27. istunnossa hyväksytty yleissopimus n:o 162 turvallisuudesta asbestin käytössä)	112
(1999/C 341/158)	E-0437/99 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: Direktiivin 92/43/ETY tulkinta ja soveltaminen	113
(1999/C 341/159)	E-0441/99 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Ihmisoikeudet Egyptissä	114
(1999/C 341/160)	E-0442/99 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Grönlannin hylkeet	114
(1999/C 341/161)	E-0445/99 esittäjä: José Valverde López komissiolle Aihe: Polion lopullinen kukistaminen	114
(1999/C 341/162)	E-0446/99 esittäjä: José Valverde López komissiolle Aihe: Maailman kauppajärjestö	115
(1999/C 341/163)	E-0456/99 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Tulliliitto Turkin kanssa	115
(1999/C 341/164)	E-0457/99 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Demokratialauseke kolmansien maiden kanssa tehdyissä sopimuksissa	116
(1999/C 341/165)	E-0459/99 esittäjä: Laura González Álvarez ja Pedro Marset Campos komissiolle Aihe: Hoitotieteellisen korkeakoulututkimuksen suorittaneiden espanjalaisten pääsy yhteisön virkaura-alueelle A	117

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 341/166)	P-0461/99 esittäjä: W.G. van Velzen komissiolle Aihe: Sähködirektiivin täytäntöönpano Ranskassa	117
(1999/C 341/167)	P-0463/99 esittäjä: Maria Cardona komissiolle Aihe: Euroopan unionin tuki rajuilmoista kärsineille tiloille Madeiralla	118
(1999/C 341/168)	E-0465/99 esittäjä: Ulla Sandbæk komissiolle Aihe: Aseet ja Marokko	119
(1999/C 341/169)	E-0467/99 esittäjä: Edith Müller komissiolle Aihe: Aidsin vastainen taistelu ja tartunnan saaneiden syrjintä Asturiasissa Espanjassa	120
(1999/C 341/170)	E-0468/99 esittäjä: Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Rooman Luna Park ja EY: n perustamissopimuksen vapaata kilpailua koskevat määräykset	121
(1999/C 341/171)	P-0470/99 esittäjä: Niels Sindal komissiolle Aihe: Laittomat hintasopimukset	121
(1999/C 341/172)	E-0474/99 esittäjä: Daniela Raschhofer komissiolle Aihe: Octopus-ohjelma	122
(1999/C 341/173)	E-0476/99 esittäjä: Eluned Morgan komissiolle Aihe: Tuoretta lihaa koskeva direktiivi 64/433/ETY ja siipikarjan lihaa koskeva direktiivi 71/118/ETY	123
(1999/C 341/174)	E-0479/99 esittäjä: Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: Direktiivin 93/16 siirtäminen osaksi Espanjan lainsäädäntöä	124
(1999/C 341/175)	E-0481/99 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Siirtotyöläisten automaattinen karkotus	124
(1999/C 341/176)	E-0482/99 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Siirtotyöläisten karkotus ja oleskelu	125
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0481/99 ja E-0482/99	125
(1999/C 341/177)	E-0491/99 esittäjä: Joaquín Sisó Cruellas komissiolle Aihe: Ennaltaehkäisevät toimenpiteet työelämässä	126
(1999/C 341/178)	E-0508/99 esittäjä: Klaus Lukas komissiolle Aihe: Natolinin Eurooppa-kollegelle myönnettyt varat	126
(1999/C 341/179)	P-0546/99 esittäjä: Miguel Arias Cañete komissiolle Aihe: Syrjintään johtavat tuet Gibraltarilla	127
(1999/C 341/180)	E-0553/99 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Ikärajoitukset henkilöstön palkkauksessa	128
(1999/C 341/181)	E-0554/99 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Kansanterveys ja kaupunkiympäristö	128
(1999/C 341/182)	E-0557/99 esittäjä: Joaquín Sisó Cruellas komissiolle Aihe: Alkoholinkulutus	129
(1999/C 341/183)	P-0558/99 esittäjä: Maria Berger komissiolle Aihe: Komission päätös avustustoimista SNIACE S.A.:n hyväksi	130
(1999/C 341/184)	E-0569/99 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: AKT-maiden ja Euroopan unionin yhteinen teollisuuden kehittämisskeskus	130
(1999/C 341/185)	E-0571/99 esittäjä: José Barros Moura komissiolle Aihe: Eurooppa-koulujen hallintoneuvoston edustajan vuosikertomus vuodelta 1998	131
(1999/C 341/186)	P-0572/99 esittäjä: Rinaldo Bontempi komissiolle Aihe: Oikeus veden saantiin kaikille	132
(1999/C 341/187)	E-0578/99 esittäjä: Giuseppe Rauti komissiolle Aihe: YK:n mandaatin myöntäminen Italian toimille Albaniassa	133

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 341/188)	E-0579/99 esittäjä: José Barros Moura komissiolle Aihe: EU:n ja Sveitsin väliset neuvottelut	134
(1999/C 341/189)	E-0593/99 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Toinen kertomus 3. helmikuuta 1992 annetun direktiivin 92/3/Euratom soveltamisesta jäsenvaltioissa	135
(1999/C 341/190)	E-0595/99 esittäjä: Ian White komissiolle Aihe: Elävien eläinten kuljetus	135
(1999/C 341/191)	P-0602/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Sopimusten allekirjoittaminen Euroopan atomienergia-yhteisön perustamissopimuksen 101 artiklan nojalla	136
(1999/C 341/192)	E-0620/99 esittäjä: Robin Teverson komissiolle Aihe: Lentoliikenneyhteydet	136
(1999/C 341/193)	E-0646/99 esittäjä: Ian White komissiolle Aihe: Ulkomaalaisten työn verottaminen	137
(1999/C 341/194)	P-0651/99 esittäjä: Johannes Blokland komissiolle Aihe: Pietarissa sijaitsevaa Prins Maurits Open Christiniaty -koulua koskevat ongelmat	137
(1999/C 341/195)	P-0653/99 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Vienanmeren (Venäjä) hylkeenpoikaset	138
(1999/C 341/196)	E-0656/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Euroopan parlamentin sulkeminen karjankasvattajien eurooppalaisen mielenosoituksen yhteydessä	138
(1999/C 341/197)	P-0676/99 esittäjä: Angela Billingham komissiolle Aihe: Autokauppaa rajoittavat toimenpiteet	139
(1999/C 341/198)	P-0695/99 esittäjä: Christine Crawley komissiolle Aihe: Osa-aikaisten työntekijöiden eläkkeet	139
(1999/C 341/199)	E-0740/99 esittäjä: Alessandro Danesin komissiolle Aihe: Äänestämismahdollisuus Italian vaaleissa	140
(1999/C 341/200)	P-0743/99 esittäjä: Yves Verwaerde komissiolle Aihe: EU:n harjoittama ulkopoliittika ja valtioista riippumattomien järjestöjen tukeminen	141
(1999/C 341/201)	E-0752/99 esittäjä: Fernand Herman komissiolle Aihe: Varhaiseläkeläisten vapaa liikkuvuus jäsenvaltioissa	141
(1999/C 341/202)	E-0755/99 esittäjä: Stephen Hughes komissiolle Aihe: Ammattiyhdistysten toimintaa vastustavat yritykset	142
(1999/C 341/203)	P-0762/99 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen päätöksentekoon	143
(1999/C 341/204)	P-0781/99 esittäjä: Sören Wibe komissiolle Aihe: EU:n tuki yrityksen siirrolle	143
(1999/C 341/205)	E-0783/99 esittäjä: Ursula Schleicher komissiolle Aihe: Keräilijöiden mahdollisuus hankkia ja pitää hallussaan aseita ja ampumatarvikkeita	144
(1999/C 341/206)	E-0817/99 esittäjä: Gerardo Fernández-Albor komissiolle Aihe: Nuorten alkoholismin vastainen yhteisön kampanja	145
(1999/C 341/207)	E-0820/99 esittäjä: Odile Leperre-Verrier komissiolle Aihe: Lääketieteellisen gynekologian tulevaisuus	145
(1999/C 341/208)	P-0852/99 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Rinnakkaistuonnin taloudellisten vaikutusten arviointi	146
(1999/C 341/209)	P-0879/99 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Koulurakennusten asbesti ja krysotiili-asbesti sekä mahdollisuus korjaustöiden rahoittamiseen toisen tukikehyksen puitteissa	146
(1999/C 341/210)	E-0899/99 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Urheiluvallmentajien vapaa liikkuminen	148

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 341/211)	E-0905/99 esittäjä: Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Paloturvallisuus EU:ssa	149
(1999/C 341/212)	E-0994/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Paloturvallisuus	149
(1999/C 341/213)	E-0995/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Paloturvallisuusmääräysten yhtenäistäminen	150
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0994/99 ja E-0995/99	150

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(1999/C 341/001)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0739/98**esittäjä(t): Klaus Lukas (NI) komissiolle***(18. maaliskuuta 1998)**Aihe:* ABTA-järjestön ulkopuolisten jäsenten syrjintä

Saamien tietojen mukaan koulupiiriviranomaiset Ison-Britanniassa syrjivät niitä matkanjärjestäjiä, jotka eivät kuulu Britannian matkatoimistojärjestöön (ABTA) tai joiden toimistot eivät sijaitse Ison-Britanniassa. Sen vuoksi näiden koulupiireissä työskenteleviä opettajia neuvotaan Itävaltaan suuntautuvia koulujen hiihtomatkoja järjestäessään, etteivät he valitse missään tapauksessa ulkomaisia matkanjärjestäjiä tai sellaisia yrityksiä, jotka eivät kuulu ABTA-järjestöön. Jos tätä neuvoa ei noudatettaisi, koulun hiihtomatkaa ei hyväksyttäisi. Tätä käytäntöä on vaikea ymmärtää myös sen vuoksi, että perusteena ei voida pitää sitä, että ABTA:n jäsenet antaisivat "paremman" takuun asiakkaan rahoille, sillä kyseessä oleva yritys kuuluu itävaltalaisen matkatoimistojen koskevan asetuksen piiriin (asiakkaan rahojen turvaaminen), joka vastaa brittiläistä säännöstä (Package Travel, Package Holidays and Package Tours Regulations 1992), joka on myös täytäntöönpantu EU-direktiivin mukaisesti. Voidakseen järjestää koulujen hiihtomatkoja, kyseinen itävaltalainen yritys haki (suurista kustannuksista huolimatta) ABTA:n jäsenyyttä. Se ei kuitenkaan onnistunut, koska ABTA:n perussäännöt on laadittu niin, että jäseneksi pääsee tosiasiaa ainoastaan brittiläiset yritykset. Koulupiiriviranomaisten käyttäytyminen eli ABTA:n jäsenten suosiminen pilaa nyt kaikki sisämarkkinoiden perustamiseen liitetyt hyvät aikomukset.

1. Onko komissio tietoinen näistä tapahtumista?
2. Mitä mieltä komissio on Ison-Britannian matkatoimistojärjestön (ABTA:n) tai brittiläisten koulupiiriviranomaisten käyttäytymisestä?
3. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä kyseisen järjestön (ABTA) tai brittiläisten koulupiirien menettelyä vastaan?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus***(4. helmikuuta 1999)*

Täydennyksenä 8. toukokuuta 1998 antamaansa vastaukseen ⁽¹⁾ komissio voi nyt antaa seuraavat tiedot.

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, ettei se ole tietoinen kyseisestä tilanteesta.

Sekä Ison-Britannian matkatoimistojärjestön (ABTA) että Ison-Britannian alueellisten kouluviranomaisten asenne, niin kuin arvoisa parlamentin jäsen on sitä kuvaillut, vaikuttaa syrjivältä. Syrjivät toimet eivät voi olla EY:n perustamissopimuksen 52 artiklassa tarkoitettujen sijoittautumisvapauden mukaisia, ellei niitä voida perustella EY:n perustamissopimuksen 56 artiklassa tarkoitetuilla yleiseen järjestykseen tai turvallisuuteen taikka kansanterveyteen perustuvilla syillä ja ellei tavoitetta voida saavuttaa lievempien rajoitusten avulla.

Komissio aikoo kääntyä asiassa Ison-Britannian viranomaisten puoleen ja aloittaa tarvittaessa EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisen menettelyn.

(¹) EYVL C 310, 15.12.1998.

(1999/C 341/002)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3084/98

esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle

(16. lokakuuta 1998)

Aihe: Euroopan investointipankin laina SONAE Investimentos SGPS SA:lle

Euroopan investointipankin julkaisussa 1-1998-nro 96 ISSN 0258-2147 kerrotaan EIP:n vuonna 1997 Portugalille myöntämistä lainoista.

Vuodelta 1997 tehdystä luettelosta, jossa esitetään portugalilaisten yritysten ja instituutioiden kanssa tehdyt sopimukset, käy ilmi, että SONAE Investimentos SGPS SA -nimiselle yritykselle, joka on eräs Portugalin parhaiten menestyvistä konserneista, on myönnetty 50,3 miljoonan ecun suuruinen laina. EIP:n julkaisusta käy lisäksi ilmi, että kyseinen laina on tarkoitettu ostoskeskuksen rakentamiseksi Porton kaupunkiin.

Kuten tiedetään, EIP myöntää yleensä halpakorkoisia lainoja, joiden kustannukset maksetaan yhteisön talousarvioista, so. maksajina ovat veronmaksajat.

On myös selvää, että rahoitettu hanke kuuluu sektorille, joka kuuluu unionin kaikkein kannattavimpien sektoreiden joukkoon, ja että laina on myönnetty konsernille, jota ei mitenkään voida katsoa "pieneksi tai keskisuureksi yritykseksi". Toisaalta on syytä olettaa, että EIP:n päätös perustuu siihen, että Portugalin hallitus on tukenut SONAE:n hanketta.

1. Miten on perusteltavissa EIP:n lainan myöntäminen konsernille, joka pystyy täyttämään kaikki liikepankkien tavanomaiset sopimusehdot?
2. Onko SONAE:n pyyntö saada rahoitusta ostoskeskuksen rakentamiseksi Portoan saanut jonkinlaista tukea Portugalin hallitukselta?
3. Katsooko komissio, että laina on myönnetty unionin niiden tavoitteiden puitteissa, joiden tukeminen kuuluu EIP:n tehtäviin?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguy'n komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 1999)

Laina myönnettiin Euroopan investointipankin (EIP) normaalia käytäntöä noudattaen, eli jäsenvaltiota, jossa hanke aiotaan toteuttaa, kuultiin asiassa. Antolainauskorkokanta perustui rahoituskustannuksiin, joihin lisättiin pieni marginaali hallintokulujen kattamiseksi. Yhteisön tukia tai budjettivaroja ei käytetty.

EIP:n komissiolle antamien tietojen mukaan kyseessä olevat kaksi ostoskeskusta, joiden rahoittamiseen EIP on osallistunut, sijaitsevat tavoitteen 1 kohdealueilla. Aluekehitys on yksi EIP:n tärkeimmistä tavoitteista (EY:n perustamissopimuksen 198 e artiklan a kohta). Lisäksi hankkeella on positiivinen välitön työllistämisvaikutus (molempiin ostoskeskuksiin oletetaan syntyvän yhteensä 5 000 kokopäiväistä työpaikkaa). Hanke tukee Portugalin tällä hetkellä kehittyneemmistä markkinoista jälkeen jääneen vähittäiskauppasektorin ajanmukais-tamista. Uusi rakenne vastaa uusille markkinoille asettuvien vähittäiskauppiaiden vaatimuksia ja tukee näin yhtenäismarkkinoita. Kilpailun kiristyessä ostoskeskukset mahdollistavat kansainvälisten tuotteiden tarjonnan kilpailukykyisillä hinnoilla ja ovat näin ollen hyödyksi kuluttajalle.

(1999/C 341/003)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3130/98**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(16. lokakuuta 1998)

Aihe: Eläinlääkintään käytettäviä lääkkeitä koskevat luvat

Euroopan unioni on vahvistanut eläinlääkintään käytettävien lääkeaineiden korkeimmat sallitut jäämät elintarviketuotantoon käytettävissä eläimissä. Tämä on välttämätöntä, jotta jäämien riskiä ravintoketjussa voidaan vähentää. Asetusta sovelletaan kuitenkin ilman, että tästä hevosille aiheutuvia vaikutuksia otetaan mitenkään erityisesti huomioon. Hevoset katsotaan elintarviketuotantoon tarkoitetuiksi eläimiksi, mutta Yhdistyneessä kuningaskunnassa hevosia teurastetaan harvoin elintarviketuotantoa varten. Tämä tilanne on aiheuttanut pelkoa siitä, että sallitut anesteettiset aineet, joita käytetään eläinten anestesiassa ja kivun lievittämiseen ovat jatkossa tehottomia, koska tehokkaita yhdisteitä ei ole enää saatavissa.

Pitääkö komissio perusteltuna Iso-Britannian eläinlääkäriyhdistyksen huolenaihetta, joka koskee näistä määräyksistä hevosille aiheutuvia seurauksia? Jos vastaus on myönteinen, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tämän tilanteen korjaamiseksi?

**Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(6. huhtikuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra De Coene esittämään kirjalliseen kysymykseen E-0041/99 (1).

(1) EYVL C 297, 15.10.1999.

(1999/C 341/004)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3349/98**esittäjä(t): Gianni Tamino (V) komissiolle**

(16. marraskuuta 1998)

Aihe: Viagra-lääke

Saksalainen Bild-sanomalehti julkaisi 13. lokakuuta tietoja Pfizer-yhtiön Viagra-lääkkeellä koirille tehdyistä kokeista Sandwichissa Isossa-Britanniassa. Tämä uutinen aiheutti laajalti reaktioita Euroopassa.

1. Myös luvan myöntämiseen liittyen, onko komissio saanut Euroopan lääkearvointiviraston kautta tietää eläinkokeista Viagralla ja jos on, mitä ja kuinka paljon eläimiä kokeissa käytettiin?

2. Mikä on komission näkökanta eläinten tappamiseen tällaisen tuotteen valmistamiseksi, etenkin kun EU on ilmoittanut aikovansa vähentää tällaisia kokeita?

**Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(15. maaliskuuta 1999)

Komissio voi nyt antaa seuraavat tiedot ja siten täydentää 21. joulukuuta 1998 antamaansa vastausta.

Eurooppalaisessa lehdistössä, erityisesti Bild-lehdessä on julkaistu otteita Sunday Mirror -lehdessä ilmestyneestä artikkelista, jossa kerrottiin Sandwichin alueella Isossa-Britanniassa koirilla tehdyistä laboratorio-kokeista Viagra-lääkkeen markkinoille saattamiseksi.

Kyseisen lehtiartikkelin mukaan eläinkokeissa käytettiin kaikkiaan 13 koiraa.

Kaikkiin lääkkeisiin liittyy kokeita, joita voidaan tehdä ainoastaan eläimillä ja jotka ovat välttämättömiä, jotta lääkettä voidaan vaaratta siirtää käyttämään ihmisillä. Tämä on lääkevalmisteiden tutkimiseen liittyviä analyttisiä, farmakologis-toksikologisia ja kliinisiä standardeja ja tutkimussuunnitelmia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä toukokuuta 1975 annetun direktiivin 75/318/ETY (1) liitteen

säännösten mukaista. Direktiivissä säädetään tiedoista ja asiakirjoista, jotka on liitettävä minkä tahansa lääkkeen markkinoille saattamista koskevaan lupahakemukseen.

Mahdollisuuksien mukaan voidaan suorittaa vaihtoehtoisia kokeita, mutta tietyt eläinkokeet ovat toistaiseksi välttämättömiä.

Kuten direktiivin 75/318/ETY liitteessä säädetään, eläinkokeet on tehtävä kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 86/609/ETY ⁽²⁾ säännösten mukaisesti. Jäsenvaltioilla, joiden on noudatettava direktiivejä 75/318/ETY ja 86/609/ETY, ei ole lakisäätteistä velvoitetta kuulla komissiota kyseisten direktiivien soveltamisalaan kuuluvien kokeiden järjestämisessä.

⁽¹⁾ EYVL L 147, 9.6.1975.

⁽²⁾ EYVL L 358, 18.12.1986.

(1999/C 341/005)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3393/98

esittäjä(t): Jyrki Otila (PPE) komissiolle

(17. marraskuuta 1998)

Aihe: Työaikamääräykset EU:n maantiekuljetusaloilla

Komissio on antanut lokakuun alussa julkisuuteen virallisen tiedotteen, jonka mukaan se tulee valmistelemaan maantiekuljetusalojen liikkuvaa työvoimaa koskevan direktiiviehdotuksen pikaisesti. Komission mukaan direktiiviehdotus sisältää työaikamääräykset palkkasuhteisille kuljettajille, yksityisliikenteen kaluston kuljettajille sekä omistajakuljettajille eli yrittäjille EU:n alueella.

Komissio toteaa lisäksi käyttävänsä direktiivin perustana eurooppalaisten järjestöjen, työnantajien edustajan (IRU) ja työntekijöiden edustajan (FST) kolmikantaneuvotteluissa saavutettuja tuloksia.

Haluaisinkin kysyä Euroopan komissiolta, minkälaisia kyseiseen direktiiviehdotukseen liittyviä suunnitelmia sillä on? Aikooko komissio ottaa huomioon, että yrittäjän vapautta tehdä työtä ei voida rajoittaa työsuhteisille palkansaajille ominaisilla säädöksillä? Määräykset eivät suinkaan tasapuolistaisi alan sisäistä kilpailua, vaan päinvastoin muodostuisivat kilpailurajoitteeksi yrittäjille.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 1999)

Komissio hyväksyi 18. marraskuuta 1998 joukon ehdotuksia ⁽¹⁾, jotka koskevat 23. marraskuuta 1993 annetun työaikadirektiivin 93/104/EY ⁽²⁾ soveltamisalan ulkopuolelle jääviä toimialoja ja niiden toimintaa. Maantieliikenteen osalta ehdotukset merkitsevät yleisen työaikadirektiivin ulottamista koskemaan kiinteässä asemapaikassa työskentelevää maantieliikennesektorin työvoimaa, minkä lisäksi vuosilomaan, yötyöntekijöiden terveystarkastuksiin, riittävään lepoon ja vuotuisen enimmäistyöaikaan liittyvät säännökset koskevat kaikkia työntekijöitä. Pakettiin kuuluu myös direktiiviehdotus, joka koskee kaikkia liikennesektorin liikkuvia työntekijöitä, myös "omaan lukuun ajavia" ja itsenäisiä yrittäjiä.

Ehdotuksessa tieliikennedirektiiviksi otetaan huomioon kaikki ne kohdat, joissa Euroopan työmarkkinaosapuolet ovat lähentyneet neuvotteluissa toisiaan.

Tieliikennealan liikkuvat työntekijät ja yrittäjät toimivat alalla, jolla kilpailu on kovaa. Siksi ehdotus koskee myös tieliikenteen yrittäjiä, joiden työolot voivat luonnollisesti vaikuttaa liikenneturvallisuuteen. Näin puututaan myös tarpeeseen taata oikeudenmukainen kilpailu ja estää alan pirstaloituminen. Yrittäjien sisällyttäminen direktiivin kohderyhmään heijastaa myös tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaisamisesta 20. joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 3280/85 ⁽³⁾ lähestymistapaa, sillä asetusta sovelletaan sekä yrittäjä-kuljettajiin että maantieliikennettä maksua vastaan tai omaan lukuun harjoittavien yritysten palveluksessa oleviin kuljettajiin.

Ehdotuksessa tunnustetaan, että itsenäisten yrittäjien tilanne on erilainen, mikä on pidetty mielessä työajan määritelmässä ja työajan kirjaamisen tarpeessa.

Itsenäisinä yrittäjinä toimivien kuljettajien jättäminen koko alaa koskevan ehdotuksen soveltamisalan ulkopuolelle aiheuttaisi kuitenkin epäoikeudenmukaista kilpailua.

(¹) KOM(98) 662 lopullinen.

(²) EYVL L 307, 13.12.1993.

(³) EYVL L 370, 31.12.1985.

(1999/C 341/006)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3420/98

esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI) komissiolle

(24. marraskuuta 1998)

Aihe: Siviili-ilmailun alan matkustamomiehistö

Komissio on esittänyt ehdotuksen neuvoston direktiiviksi matkustamomiehistöä koskevista turvallisuusvaatimuksista ja ammatillisen pätevyyden todistamisesta siviili-ilmailun alalla (KOM(97) 0382-97/0212 SYN) (¹). Tähän liittyen pyydän komissiota määrittelemään tarkemmin "matkustamomiehistön" (1 artiklan 1 kohta). Näkemykseni mukaan matkustamomiehistö muodostuu kaikista henkilöistä, joiden tehtävänä ovat matkustamopalvelut lentokoneessa. Kyseistä direktiiviä on sen vuoksi sovellettava poikkeuksitta kaikkiin matkustamomiehistön jäseniin.

(¹) EYVL C 263, 29.8.1997, s. 5.

(1999/C 341/007)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3446/98

esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI) komissiolle

(24. marraskuuta 1998)

Aihe: Matkustamomiehistö ja siviili-ilmailu

Viittaan ehdotukseen neuvoston direktiiviksi matkustamomiehistöä koskevista turvallisuusvaatimuksista ja ammatillisen pätevyyden todistamisesta siviili-ilmailun alalla (KOM(97) 0382 lopull. – 97/0212 SYN) (¹) ja tiedustelin, aikooko Euroopan komissio asettaa ilmailuliikenteen alalla johtotehtävissä tai esimiesasemassa olevien henkilöiden alaikärajaksi 21 vuotta (4 artiklan 1 kohta) kuten muussa henkilöliikenteessä? Itse asiassa vaativissa tehtävissä toimivilla miehistön jäsenillä, joilla on huomattava vastuu erityisesti hätätilanteissa, on oltava tietyn elämäkokemuksen lisäksi myös käytännön kokemusta työskentelystä matkustamossa.

(¹) EYVL C 263, 29.8.1997, s. 5.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3420/98 ja E-3446/98

(4. helmikuuta 1999)

Ehdotusta neuvoston direktiiviksi matkustamomiehistöä koskevista turvallisuusvaatimuksista ja ammatillisen pätevyyden todistamisesta siviili-ilmailun alalla sovellettaisiin todellakin ainoastaan kaikkiin miehistön jäseniin, jotka hoitavat matkustamopalveluita ilma-aluksessa. Ainoana poikkeuksena on ylimääräinen ilma-aluksessa työskentelevä henkilökunta, joka hoitaa yksinomaan muita kuin turvallisuustehtäviä, kuten kaupallisia toimintoja.

Päätöksen kyseisen ehdotuksen säännösten soveltamisalan laajentamisesta henkilökuntaan, joka suorittaa yksinomaan muita kuin turvallisuustehtäviä, voivat jatkossakin tehdä ainoastaan kansalliset ilmailuviranomaiset tai lentoliikenteen harjoittajat.

Ehdotuksessa vahvistetaan 18 vuoden vähimmäisikäraja tällaiselle henkilöstölle, ja komission mielestä urarakennetta ei ole tarpeen määritellä tarkemmin vaan tämä tehtävä tulisi jättää teollisille yhteistyökumppaneille tai itse lentoliikenteen harjoittajalle. Lisämääritykset rajoittaisivat komission mielestä tarpeettomasti työmarkkinoita.

(1999/C 341/008)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3472/98

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(25. marraskuuta 1998)

Aihe: Argentiinan yksinoikeutetun talousvyöhykkeen (ZEE) ulkorajan määrittäminen

Euroopan komissio vahvisti 22. huhtikuuta 1998 antamassaan vastauksessa kirjalliseen kysymykseeni E-0496/98 ⁽¹⁾ otsikossa mainitusta aiheesta, että se oli kanssani samaa mieltä siitä, että Arpón-alueen pysäyttämiseen johtaneiden tapahtumien kaltaiset tilanteet "aiheuttavat tulkintavaikeuksia ja tiettyä epävarmuutta tällä alueella toimiville aluksille".

Komissio lisäsi, että se "on lisäksi sitä mieltä, että rannikkovaltioilla on merioikeusyleissopimuksen 56 artiklan 2 kohdan ja 75 artiklan nojalla väistämätön velvollisuus esittää kaikki tarvittavat ZEE:n rajoittamista koskevat täsmennykset, ja kansainvälisen oikeuden mukaan se on vastuussa tämän velvollisuuden laiminlyönnistä", minkä vuoksi "tilanteen selvittämiseksi Argentiinan viranomaisten on pidettävä tekninen kokous Espanjan kanssa ja komissio on valmis avustamaan siinä. Jos oikeudellinen turvattomuus jatkuu yhteydenoton jälkeen, voidaan harkita muodollisempia toimenpiteitä."

Argentiinan ZEE:n selventämisessä ei ole sen jälkeen edistytty.

1. Voiko komissio ilmoittaa, mitä toimia se aikoo toteuttaa niiden ongelmien ratkaisemiseksi, jotka luovat turvattomuutta ja epävarmuutta tällä alueella toimiville yhteisön aluksille?
2. Mitä keinoja komissio aikoo käyttää, jotta Argentiinan tasavalta täyttää velvollisuudet, jotka kuuluvat sille mainittujen Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen 56 artiklan 2 kohdan ja 75 artiklan johdosta, ja mitä vastuita aiotaan vaatia, jos velvollisuudet laiminlyödään?
3. Voiko komissio täsmentää, mitä "muodollisempia" toimenpiteitä se aikoo toteuttaa, jos oikeudellinen turvattomuus jatkuu, kuten asian laita on?

⁽¹⁾ EYVL C 323, 21.10.1998, s. 41.

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus

(9. maaliskuuta 1999)

Sen jälkeen, kun Arpon-alue pysäytettiin 13. toukokuuta 1997, yhteisön alukset eivät ole joutuneet vastaavaan tilanteeseen. Näin ollen oikeudellisen turvattomuuden ongelmaa ei näyttäisi enää olevan eikä lisätoimia tarvita. Komissio ei ole osallistunut Espanjan ja Argentiinan käymiin kahdenkeskisiin keskusteluihin asiasta.

(1999/C 341/009)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3490/98

esittäjä(t): Luigi Moretti (NI) komissiolle

(25. marraskuuta 1998)

Aihe: Uraanijäämät rakennussementissä

Tuoreista tieteellisistä tutkimuksista ilmenee, että talonrakennuksessa yleisesti käytössä olevasta sementistä saattaa löytyä uraanijäämiä, jotka voivat päätyä asuin-, koulu- ja sairaalarakennuksiin.

Onko komissio tietoinen näistä tieteellisistä tutkimuksista?

Mitä komissio aikoo tehdä, jotta taattaisiin yllä mainittujen rakennusten terveydelle vaarattomuus?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 1999)

Kaikki kallioperästä ja maasta saatavat rakennusmateriaalit, kuten sementti, sisältävät uraanin, thoriumin ja kaliumin luonnollisia radioaktiivisia isotooppeja (238U, 232Th ja 40K). Uraanin pitoisuus maankuoressa koko maailmassa on keskimäärin 40 Bq/kg, thoriumin keskimäärin 40 Bq/kg ja kaliumin keskimäärin 400 Bq/kg. 238U ja 232Th ovat ensimmäiset radionuklidit hajoamissarjassa, jossa syntyy peräkkäin eri radionuklideja, mm. radonia ja lopulta stabiileja lyijyisotooppeja.

Perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom⁽¹⁾ VII osastossa vahvistetaan periaatteet, joiden mukaan jäsenvaltioiden on valvottava työtehtäviä, joissa luonnon säteilylähteiden olemassaolo johtaa työntekijöiden tai kansalaisten altistumisen merkittävään lisääntymiseen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mahdolliset kyseeseen tulevat työtehtävät määritellään; ne voivat erityisesti määritellä VII osastossa tarkoitetuiksi työtehtäviksi työtehtävät, joissa käytetään sellaisia rakennusmateriaaleja, joiden radioaktiivisuus on tavallista korkeampi.

Komission 21. helmikuuta 1990 antamassa suosituksessa 90/143/Euratom⁽²⁾, joka koskee väestön suojelua sisäilman radonille altistumiselta, otetaan käyttöön rakennussuunnittelussa huomioon otettava radonaltistuksen taso tulevaisuutta varten. Tämä taso on radonkaasupitoisuuden vuosikeskiarvona ilmaistuna 200 becquerelia kuutiometriltä. Suunnittelutason tarkoituksena on auttaa viranomaisia laatimaan rakennuskäytäntöjä koskevia asetuksia, vaatimuksia ja sääntöjä olosuhteissa, joissa kyseinen taso muuten saattaisi ylittyä.

Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 89/106/ETY⁽³⁾ asetetaan rakennuskohteita koskevat olennaiset vaatimukset. Rakennuskohde on suunniteltava ja toteutettava siten, ettei siitä aiheudu rakennuskohteen naapureille ja käyttäjille riskiä sen vaarallisen säteilyn vuoksi.

Meneillään olevassa säteilysuojelua koskevassa erityisessä tutkimusohjelmassa on tehty seitsemän radonia koskevaa sopimusta. Nämä koskevat radonin hajoamistuotteiden sisäanhengittämisestä aiheutuvan riskin arviointia; keuhkosityöpärisiä ja radonille altistumista asuinrakennuksissa; rakennusmateriaalien radonpitoisuuksia; uraanin louhinta-alueilla aiemmin vallinneiden radonpitoisuuksien arviointia sekä passiivisia radonilmaisimia koskevia vertailumittauksia.

⁽¹⁾ EYVL L 159, 29.6.1996.

⁽²⁾ EYVL L 80, 27.3.1990.

⁽³⁾ EYVL L 40, 11.2.1989.

(1999/C 341/010)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3526/98

esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI) komissiolle

(25. marraskuuta 1998)

Aihe: Yhteisen markkinajärjestelyn uudistaminen / Vilja-, öljy ja proteiinikasvit (Agenda 2000)

Viittaan ehdotukseen neuvoston asetukseksi (EY) 1766/92 muuttamisesta ja tavallisen vehnän, rukiin, ohran, maissin ja durumvehnän laadun vahvistamisesta annetun asetuksen (ETY) 2731/75 kumoamisesta sekä ehdotukseen neuvoston asetukseksi (EY) N:o... tiettyjen peltokasvien tuottajille maksettavasta tuesta (KOM(98) 0158 lopull. — 98/0107(CNS) ja 98/0108(CNS))⁽¹⁾.

Viljat: 10 prosentin hintojen lasku on riittävä komission ehdottaman 20 prosentin laskun sijaan. Maissia koskevaa ratkaisua ei kuitenkaan voida hyväksyä.

Öljysiemenet: aihetta koskeva ehdotus (30 prosentin alennus nykyiseen tukitasoon) ei ole hyväksyttävissä, koska se vaarantaisi merkittävästi niiden kilpailukyvn.

Tilanne Yhdysvaltoihin verrattuna pahenisi, koska siellä tukijärjestelmää on vahvistettu entisestään. Ala saisi kokea itälaajentumisen vaikutukset aina vaan voimakkaampina.

Voiko komissio tästä syystä varmistaa, että EU mukauttaa öljysiemeniä koskevan tukensa viljoille vahvistettuun tasoon vasta siirtymäkauden jälkeen, jonka aikana maksamme lisäpalkkiota öljysiemenistä?

(¹) EYVL C 170, 4.6.1998, s. 1.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 1999)

Komissio on jo esitellyt parlamentille yksityiskohtaisesti Agenda 2000 -asiakirjaan (¹) liittyvien maatalousehdotusten perustelut.

Öljysiementen osalta hehtaarituen ja vapaaehtoisen kesannoinnin rinnastaminen muihin peltokasveihin, hehtaarituen osalta erityisesti viljaan, yksinkertaistaa selvästi järjestelmää ja poistaa nykyisen tuen poikkeuksellisuuden.

Tämän vuoksi komissio on voinut ehdottaa, että öljykasvien taattua enimmäispinta-alaa koskevan järjestelmän säännöksiä ei enää sovellettaisi, koska ns. Blair House -sopimuksessa, johon nämä säännökset perustuivat, määrätään hehtaarirajoituksen soveltamisesta öljysiementen erityistukiin. On syytä muistaa, että nämä säännökset ovat vielä nykyisin voimassa ja että niissä säädetään tuen tarkistamisesta öljysiementen Euroopassa todetun hinnan perusteella. Niihin sisältyy myös taatun enimmäispinta-alan ylittyessä sovellettavia seuraamuksia, joiden merkitys voi kasvaa nopeasti, koska ne ovat toistuvan ylityksen tapauksessa kumulatiivisia.

Arvoisan parlamentin jäsenen ehdottamasta siirtymäkauden asteittaisesta tarkistamisesta olisi seurauksena nykyisten monimutkaisten säännösten säilyminen. Tämä tarkoittaisi sitä, että tuottajat eivät pääsisi hyötymään 1. päivästä heinäkuuta 2000 sovellettavaksi ehdotetun yksinkertaisemman järjestelmän suuremmasta avoimuudesta eivätkä myöskään paremmasta mahdollisuudesta mukauttaa vuoroviljely öljysiementen maailmanmarkkinahintoihin, joita varsinkin tällä hetkellä kasviöljyjen vaikutus pyrkii nostamaan.

Blair House -sopimuksen vuoksi nämä säännökset on pidettävä voimassa koko siirtymäkauden ajan. Jos öljysiementen tuki poikkeaa viljan tai kesannon tuesta, öljysiementen tuki erotetaan näistä.

(¹) KOM(97) 2000 lopullinen.

(1999/C 341/011)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3570/98

esittäjä(t): W.G. van Velzen (PPE) komissiolle

(1. joulukuuta 1998)

Aihe: Ydinteollisuus ja vuosituhannen vaihtumisen tuomat ongelmat

Vuosituhannen vaihe lähenee ja sen tuomat ongelmat käyvät yhä konkreettisemmiksi. Ongelmien ratkaisemisessa tärkeimmät alat, kuten energiasektori, on asetettava etusijalle. Euroopan unionissa tai muuallakaan ei tiedetä tarkkaan, mitä seurauksia vuosituhannen vaihtuminen voi aiheuttaa ydinvoimaloille. Euroopassa on turvallisuuteen liittyvistä ja kansanterveydellisistä syistä tärkeää saada selvä käsitys siitä, miten Euroopan unionin ja Keski- ja Itä-Euroopan maiden ydinteollisuus aikoo toimia ongelmien poistamiseksi.

1. Onko komissio selvittänyt, millä tavoin EU:n jäsenvaltioiden ydinvoimat / vastaavat viranomaiset aikovat varautua vuosituhannen vaihtumisen aiheuttamiin ongelmiin?

2. Voiko komissio antaa yleiskatsauksen EU:n avustusohjelmien kautta teknistä tukea saavien ydinvoimaloiden kokonaismäärästä ja sijainnista Keski- ja Itä-Euroopassa, ja erityisesti Ukrainassa ja Venäjällä?

3. Voiko komissio ilmoittaa, missä määrin Keski- ja Itä-Euroopan ja Euroopan unionin asiasta vastaavat viranomaiset tekevät yhteistyötä vuosituhannen vaihtumisen tuomiin ongelmiin varautumisessa? Onko asiasta tehty sopimuksia, ja jos on, mitkä nämä sopimukset ovat?

4. Mitä komissio on tehnyt tai aikoo tehdä, jotta Keski- ja Itä-Euroopan asiasta vastaavat viranomaiset saavat enemmän tietoa vuosituhannen vaihtumisen mukanaan tuomista ongelmista, ja onko komissio valmis käyttämään tähän tarkoitukseen ylimääräisiä varoja?
5. Aikooko komissio myöntää Tacis-ohjelman kautta varoja myös Venäjän ja entisen Neuvostoliiton valtioiden sotilaallisten ydinlaitosten tiedottamiseen, jotta ne osaavat varautua vuosituhannen vaihtumisen aiheuttamiin ongelmiin?
6. Voiko komissio vahvistaa, että Ukrainan ydinvoimaloiden on esitettävä asiasta vastaaville viranomaisille yleiskatsaus toimista, joilla ne varautuvat vuosituhannen vaihtumisen tuomiin ongelmiin? Voiko komissio kertoa, onko myös venäläisten ydinvoimaloiden täytyntä esittää tällainen katsaus, ja jos on täytyntä, mitkä ovat sen tulokset?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 1999)

Komissio tajuaa vuosituhannen vaihtumisen tuomien ongelmien tärkeyden, kuten sen vastikään antamasta tiedonannosta ilmenee ⁽¹⁾. Eurooppa-neuvostolle esitettiin joulukuussa tiedonanto siitä, miten yhteisö aikoo selviytyä vuoteen 2000 liittyvistä ongelmista ⁽²⁾. Tiedonannossa painotetaan energia-alaan liittyviä huolia ja erityisesti Keski- ja Itä-Euroopan maiden (KIE) ja uusien itsenäisten valtioiden ydinvoimalaitosten tilannetta. Komissio tekee yleisesti ottaen kaikkensa tehdäkseen aihetta tunnetummaksi julkaisemalla jo saatavilla olevia tietoja ja edistämällä keskustelua asiantuntijoiden parissa. Tiedonantojen lisäksi vuosituhannen vaihtumisen tuomista ongelmista voi lukea Internet-sivulta.

Arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamista seikoista komissio haluaisi todeta seuraavaa:

1. Ydinlaitosten turvallisuus kuuluu lähinnä jäsenvaltioiden vastuulle. Asiantuntijaryhmien kautta epävirallisesti saatujen tietojen perusteella jäsenvaltiot ovat toteuttaneet ohjelmia tämän asian tiimoilta. Vaikka ohjelmien yksityiskohdat poikkeavat toisistaan, kaikki ne edellyttävät toiminnanharjoittajan määrittävän ne järjestelmät, joihin asialla saattaa olla vaikutusta, panevan ne ydinturvallisuuden kannalta tärkeysjärjestykseen, testaavan kutakin vuorollaan ja muuttavan tai korvaavan ne järjestelmät, jotka eivät läpäise testiä. Sääntelyviranomaiset tarkistavat näiden ohjelmien sisältöä ja seuraavat niiden toteuttamista. Joissakin jäsenvaltioissa on nyt alettu kiinnittää huomiota sellaisiin seikkoihin kuin käyttöhenkilöstön määrän lisääminen ja huoltotoimien välttäminen kriittisinä päivinä.
2. KIE-maiden ja uusien itsenäisten valtioiden ydinvoimalaitoksille annetusta avusta on yksityiskohtainen kuvaus neuvostolle ja parlamentille tarkoitettussa tiedonannossa ⁽³⁾. Kansainvälinen atomienergiajärjestö on toistaiseksi johtava kansainvälinen organisaatio mitä vuotta 2000 koskevaan ongelmaan tulee.
3. Komissio keskittyy tämän vuoksi edistämään vuoropuhelua alaa sääntelevien organisaatioiden välillä ongelman tunnettuuden lisäämiseksi sekä paineen lisäämiseksi asiantuntijoiden kesken, jotta alalla saataisiin aikaan toimintaa.
4. Komission Concert-ryhmä, johon kuuluu johtavia ydinalan sääntelyviranomaisia yhteisön jäsenvaltioista, KIE-maista sekä uusista itsenäisistä valtioista, yhteensä 25:stä valtiosta, keskusteli aiheesta kokouksessaan vuoden 1998 kesäkuussa. Aiheesta keskustellaan uudestaan ryhmän kokouksessa tammikuussa 1999. Tällaisilla keskusteluilla tehdään asiaa tunnetummaksi ja lisätään paineita ryhtyä parhaisiin sääntelykäytäntöihin. Yhteisön alueen sääntelyviranomaiset ovat jatkuvasti toiminnan tasolla yhteydessä kollegoihinsa KIE-maissa ja uusissa itsenäisissä valtioissa ja pystyvät hyvin lisäämään näiden tietämystä aiheesta. Tähän mennessä ei ole havaittu mitään erityisiä tähän asiaan liittyviä rahoitustarpeita.
5. Tacis-ohjelmasta annetaan ydinturvallisuuteen liittyvää tukea siviilikäyttöön tarkoitetuille ydinvoimalaitoksille muttei sotilaallisille laitoksille. Komissio ei näin ollen ole toteuttanut mitään toimia tällä alalla.
6. Ydinturvallisuus kuuluu kunkin valtion omalle vastuulle, ja kunkin valtion on päätettävä, mitkä toimet ovat tällä alalla tarpeen. Kansalliset ydinalan sääntelyviranomaiset ovat keskeisiä toimijoita näiden toimien laajuuden määrittämisessä, joten komissio pitää edellä kohdassa 4 kuvattuja toimia erittäin tärkeinä.

⁽¹⁾ KOM(98) 102.

⁽²⁾ KOM(98) 593.

⁽³⁾ KOM(98) 134.

(1999/C 341/012)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3582/98**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(3. joulukuuta 1998)

Aihe: Antibioottien käytön kieltäminen eläinten ruokinnassa

Kööpenhaminassa järjestetyssä kansainvälisessä lääkärikokouksessa keskusteltiin hiljattain tieteellisestä tutkimuksesta, jonka mukaan valvomatonta antibioottien antamista eläimille ja kaloille niiden lihottamiseksi tai niiden sairauksien parantamiseksi aiheuttaa vakavia ongelmia ihmisen immunitettijärjestelmälle ja tuo mukanaan ihmisten terveyteen kohdistuvia vaaroja.

Koska kuluttajien terveyden suojelua pidetään EU:ssa ensisijaisen tärkeänä asiana, komissiolta kysytään? Aikooko se ryhtyä välittömästi toimiin, jotta antibioottien käyttö eläinten ruokinnassa kiellettäisiin?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 1999)

Berliinissä lokakuussa 1997 pidetyn Maailman terveysjärjestön kokouksen päätelmissä korostettiin, että antibioottiresistenssi on suuri, monimutkainen ja kansainvälinen ongelma. Samaan ovat päätyneet myös talous- ja sosiaalikomitea sekä Kansainvälinen eläinkulutusvirasto; päätelmä esitettiin myös Kööpenhaminassa syyskuussa 1998 mikrobien aiheuttamasta uhasta järjestetyssä kokouksessa.

Neuvosto ja komissio puolestaan totesivat 14.12.1998 maatalousministerien kokouksen yhteydessä, että resistenssin kehittyminen ihmisille tarkoitetuissa lääkkeissä käytettäville antibiooteille olisi ehkäistävä. Asiasta annetussa julistuksessa vahvistetaan komission ja neuvoston terveysministerien kokouksessa 12.12.1998 ilmaiseva kanta.

Yleinen huoli antibioottiresistenssistä ja varotoimien periaatteen huomioon ottaminen saivat neuvoston hyväksymään 17.12.1998 komission ehdotuksen rehuissa käytettävien neljän antibiootin kieltämisestä niiden käytön tai samaan ryhmään kuuluvien antibioottien käytön varaamiseksi yksinomaan ihmisille tarkoitettuihin lääkkeisiin ⁽¹⁾.

Johtava tieteellinen komitea antaa komission pyynnöstä yleisen lausunnon antimikrobiaineresistenssistä ja ottaa tässä yhteydessä huomioon näiden aineiden käytön ihmisille ja eläimille tarkoitetuissa lääkkeissä, rehuissa ja kasvien lääkinnässä.

⁽¹⁾ KOM(98) 763 lopullinen.

(1999/C 341/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3662/98**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle**

(7. joulukuuta 1998)

Aihe: Vuosituhannen vaihteen tietokonevirhe

On havaittu, että vuosituhannen vaihtuessa kaikissa sähköisissä ohjelmoitavissa järjestelmissä tietokoneiden keskusyksiköistä puoli johdesiruihin saattaa ilmetä vuoden 2000 ongelmaksiksi kutsuttu virhe.

Koska näitä järjestelmiä käytetään teollisuudessa (valmistusprosessin eri vaiheissa), kuljetuksessa, julkisissa palveluissa, jne., ne ovat riippuvaisia päivämäärästä, ja on tärkeää tietää miten järjestelmät saattavat reagoida vuosituhannen vaihtumispäivänä, siksi riskit on tunnistettava.

Tekevätkö yhteisön hallinto ja jäsenvaltioiden kansalliset ja paikalliset hallinnot jonkinlaista yhteistyötä, jotta järjestelmät saataisiin mukautettua oikealla tavalla ja ilman riskiä?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus*(5. helmikuuta 1999)*

Komissio ja jäsenvaltioiden edustajat kokoontuvat säännöllisesti keskustelemaan vuoden 2000 ongelmasta. Kokouksissa jäsenvaltiot kertovat ongelman selvittelyn edistymisestä ja julkisen sektorin toimenpiteistä. Jäsenvaltiot myös ratkovat yhdessä komission kanssa ongelmia, jotka koskevat koko yhteisön laajuisia telemaattisia järjestelmiä. Niitä ovat esimerkiksi IDA-ohjelmasta rahoitetut järjestelmät.

(1999/C 341/014)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3764/98**esittäjä(t): Eva Kjer Hansen (ELDR) komissiolle***(11. joulukuuta 1998)*

Aihe: Suorat maksut maanviljelijöille

Pyydän komissiolta oikeudellista selvitystä seurauksista, joita aiheutuu, kun pannaan täytäntöön ehdotus asetukseksi (KOM(98) 0158 — CNS 98/0113 ⁽¹⁾) yhteisistä määräyksistä, jotka koskevat yhteisen maatalouspolitiikan järjestelyjä, jotka liittyvät suoraan tukeen, joka kokonaan tai osittain maksetaan EMOTR:n tukiosastosta.

Pyydän sisällyttämään selvitykseen yksittäisten maanviljelijöiden oikeudellisen aseman arvioinnin ennen kaikkea hallinnollisten päätösten, käänteisen todistustaakan ja seuraamusten määrittämisen suhteellisuuden osalta.

Lisäksi pyydän sisällyttämään selvitykseen arvion erilaisesta kohtelusta, jota ilmenee, kun maat voivat ottaa käyttöön erilaisia määräyksiä kansallisten ympäristömääräysten noudattamisesta, mukaan luettuna sääntöjen noudattamisen valvonnan erot. Lopuksi pyydän, että selvityksessä arvioidaan ongelmia, jotka liittyvät maatalousalan menojen yleiseen valvontaan sekä tilinpäätökseen.

⁽¹⁾ EYVL C 170, 4.6.1998, s. 93.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(27. tammikuuta 1999)*

Komissio vahvistaa ehdottamassaan yleisessä tukiasetuksessa tiettyjä yhteisen maatalouspolitiikan suoran tuen järjestelmiin sovellettavia yhteisiä sääntöjä. Näillä säännöillä pyritään erityisesti sisällyttämään ympäristötaavoitteet paremmin yhteiseen maatalouspolitiikkaan, edistämään tämän politiikan sosiaalista tasapuolisuutta ja lisäämään sen hyväksyttävyyttä yleisön silmissä antamalla jäsenvaltioille lisää toimintavapautta, jonka ansiosta niiden vastuu kasvaa ja säädettyjen toimenpiteiden mukauttaminen yhteisön eri osien ja alueiden erityistilanteeseen helpottuu. Koska ehdotus on parhaillaan parlamentin ja neuvoston käsiteltävänä, komissio ei pysty antamaan arvoisalle parlamentin jäsenelle tyhjentäviä vastauksia, vaan käsittelee mieluummin kahta ehdotuksen tärkeintä kohtaa.

Komissio ei usko ympäristölauseketta koskevalla 3 artiklalla olevan syrjivää vaikutusta. Yhteisön viljelijöiden eriarvoista kohtelua saattaa sitä vastoin syntyä jäsenvaltioiden ympäristöolosuhteiden ja asiaa koskevien kansallisten sääntöjen eroavaisuuksista. Ehdotetulla välineellä, jonka soveltamiselle on asetettu yhteisön perusteet, voidaan pikemminkin edistää olemassa olevien eriarvoisuuksien tasaamista.

Ehdotuksen 8 artiklan tuen rajoittamista koskevan säännöksen tarkoituksena on kohdistaa maatalousvarat niille viljelijöille, jotka harjoittavat aktiivista maataloustoimintaa ja joiden ainoana tavoitteena ei ole hyötyä suoran tuen järjestelmistä. Tällä voidaan epäilemättä vastata maatalousvarojen hallinnolta entistä enemmän oikeudenmukaisuutta, ankaruutta ja tehokkuutta vaativan yleisön odotuksiin.

Komissio velvoittaa lisäksi ehdotuksen 5 artiklassa jäsenvaltiot soveltamaan 3 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja estetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

(1999/C 341/015)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3790/98**esittäjä(t): Concepció Ferrer (PPE) komissiolle**

(4. joulukuuta 1998)

Aihe: PK-yrityksiä ja matkailua koskevat ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa

Koska komissio toteuttaa kulujen suhteen avoimuuspolitiikkaa, voiko se ilmoittaa, mitkä Kataloniassa ajanjaksolla 1994–1999 toteutetut hankkeet ovat saaneet kaikkia avustuksia, jotka ovat käytettävissä pieniä ja keskisuuria yrityksiä sekä matkailualaa varten?

Voiko komissio ilmoittaa täsmällisesti, mitkä määrät on lopulta myönnetty kullekin hankkeelle?

**Komission jäsenen Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(11. toukokuuta 1999)

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(1999/C 341/016)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3812/98**esittäjä(t): Concepció Ferrer (PPE) komissiolle**

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Televiestinnän, informaatioteknologian ja audiovisuaalisen alan ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa

Komission politiikkana on varainkäytön avoimuus. Voiko komissio ilmoittaa, mitkä Kataloniassa toteutetuista hankkeista saivat tukea televiestintään, informaatioteknologiaan ja audiovisuaaliselle alalle tarkoitetuista tukimuodoista vuosina 1994–1999?

Voiko komissio ilmoittaa myös, kuinka suuri summa kullekin näistä hankkeista lopulta myönnettiin?

**Komission jäsenen Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(12. toukokuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen P-3790/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 12.

(1999/C 341/017)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3813/98**esittäjä(t): Concepció Ferrer (PPE) komissiolle**

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Liikenteen alan ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa

Komission politiikkana on varainkäytön avoimuus. Voiko komissio ilmoittaa, mitkä Kataloniassa toteutetuista hankkeista saivat tukea liikenteen alalle alalle tarkoitetuista tukimuodoista vuosina 1994–1999?

Voiko komissio ilmoittaa myös, kuinka suuri summa kullekin näistä hankkeista lopulta myönnettiin?

**Komission jäsenen Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(12. toukokuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen P-3790/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 12.

(1999/C 341/018)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3816/98

esittäjä(t): Concepció Ferrer (PPE) komissiolle

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Kulttuuri-, opetus- ja nuorisoalan ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa

Komission politiikkana on varainkäytön avoimuus. Voiko komissio ilmoittaa, mitkä Kataloniassa toteutetuista hankkeista saivat tukea kulttuuri-, opetus- ja nuorisoalalle tarkoitetuista tukimuodoista vuosina 1994–1999?

Voiko komissio ilmoittaa myös, kuinka suuri summa kullekin näistä hankkeista lopulta myönnettiin?

**Komission jäsenen Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(12. toukokuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen P-3790/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 12.

(1999/C 341/019)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3817/98

esittäjä(t): Concepció Ferrer (PPE) komissiolle

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Teollisuuden ja energia-alan ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa

Komission politiikkana on varainkäytön avoimuus. Voiko komissio ilmoittaa, mitkä Kataloniassa toteutetuista hankkeista saivat tukea teollisuudelle ja energia-alalle tarkoitetuista tukimuodoista vuosina 1994–1999?

Voiko komissio ilmoittaa myös, kuinka suuri summa kullekin näistä hankkeista lopulta myönnettiin?

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(12. toukokuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen P-3790/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 12.

(1999/C 341/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3818/98**esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE) komissiolle**

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Ympäristöalan ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa

Komission politiikkana on varainkäytön avoimuus. Voiko komissio ilmoittaa, mitkä Kataloniassa toteutetuista hankkeista saivat tukea ympäristöalalle tarkoitetuista tukimuodoista vuosina 1994–1999?

Voiko komissio ilmoittaa myös, kuinka suuri summa kullekin näistä hankkeista lopulta myönnettiin?

**Komission jäsenen Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(12. toukokuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen P-3790/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 12.

(1999/C 341/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3820/98**esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE) komissiolle**

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Aluepolitiikan alan ohjelmat ja hankkeet Kataloniassa

Komission politiikkana on varainkäytön avoimuus. Voiko komissio ilmoittaa, mitkä Kataloniassa toteutetuista hankkeista saivat tukea aluepolitiikkaan tarkoitetuista tukimuodoista vuosina 1994–1999?

Voiko komissio ilmoittaa myös, kuinka suuri summa kullekin näistä hankkeista lopulta myönnettiin?

**Komission jäsenen Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(12. toukokuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen P-3790/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 12.

(1999/C 341/022)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3822/98**esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE) komissiolle**

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Tuki intialaiselle nahkateollisuudelle

Voiko komissio toimittaa luettelon rahoittamistaan hankkeista intialaisen nahkateollisuuden (nahka- ja jalkineiteollisuus) hyväksi ja kertoa, milloin kukin niistä hankkeista hyväksyttiin ja mikä niiden tavoite on?

**Komission jäsenen Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(12. toukokuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen P-3790/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 12.

(1999/C 341/023)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3824/98

esittäjä(t): Outi Ojala (GUE/NGL) komissiolle

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Diplomaattien verovapaiden tuotteiden osto-oikeus

Euroopan komission tekemän päätöksen mukaisesti verovapaiden tuotteiden kauppa loppuu Euroopan sisäisillä reiteillä 1.7.1999 alkaen, kuitenkin siten, että diplomaatit ja heihin rinnastettavat Euroopan unionin komissaarit saavat edelleen ostaa verovapaita tuotteita vuotuisen verovapaan ostokiintiönsä ansiosta.

1. Onko komission mielestä oikein, että juuri suurituloiset diplomaatit säilyttävät verovapaiden tuotteiden osto-oikeutensa, kun tavalliset Euroopan unionin kansalaiset sen menettävät?
2. Aikooko komissio ryhtyä toimeen tämän epäkohdan korjaamiseksi ja jos aikoo, niin millaisiin? Jos ei, niin miksei?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra De Coenen esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3878/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 325, 12.11.1999, s. 35.

(1999/C 341/024)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3847/98

esittäjä(t): Manuel Escolá Hernando (ARE) komissiolle

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Madrid-Zaragoza suurnopeusrautatieteyhteys Zaragozan lentokentälle

Essenin Eurooppa-neuvoston hyväksymän Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon kuuluvan 14 ensisijaisen hankkeen joukossa on eteläisen Euroopan suurnopeusrautatien rakentaminen välille Madrid-Zaragoza-Barcelona-Perpignan-Montpellier.

Tämän yhteyden ansiosta sekä Zaragozan ja Madridin että Zaragozan ja Barcelonan välinen matka, joka kestää nykyään kolme ja puoli tuntia, on mahdollista tehdä noin tunnissa ja viidessätoista minuutissa, mikä merkitsee näiden kaupunkien välisen etäisyyden huomattavaa lyhenemistä.

Nyt keskustellaan mahdollisuudesta rakentaa tämä uusi rautatieyhteys Zaragozan lentokentän kautta, mikä korostaisi hankkeen eri liikennemuotoja yhdistävää luonnetta. Samalla tuotaisiin lisää liikennettä tälle liian vähäisessä käytössä olleelle lentokentälle ja helpotettaisiin Madridin ja Barcelonan lentoliikenteen ruuhkaa.

Katsooko komissio, että tämänkaltainen pyrkimys Euroopan rautatieliikenneverkon ja lentokentän yhteentomivuuteen on samansuuntainen unionin eri liikennemuotoja yhdistävien verkkojen kehittämistä koskevien ehdotusten kanssa?

Pitääkö komissio tätä ehdotusta kiinnostavana? Millä tavalla komissio voi edistää sen toteuttamista? Onko Euroopan unionissa muita samanlaisia hankkeita, jotka voisivat toimia malleina tälle Aragonian hankkeelle?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(26. helmikuuta 1999)

Komissio pitää ensisijaisina toimia, joiden tavoitteena on edistää eri liikennemuotojen yhdistämistä, ja siksi varojen myöntämistä Euroopan laajuisen liikenneverkon budjettikohdasta rautatieyhteyksien rakentamiseen lentoasemille pidetään toivottavana tavoitteena. Tällaiset hankkeet nähdään yleensä kuitenkin lähinnä keinona tarjota matkustajille vaihtoehtoja ja helpottaa suurehkojen lentoasemien ruuhkia. Jäsenvaltion viranomaisten on ehdottomasti myös vahvistettava tukevasa hanketta, ennen kuin komissio voi ottaa tukianomuksen käsiteltäväksi.

Zarazogan kaltaisten alueellisten ja yhteyslentoasemien kehittämistä voidaan tästä huolimatta edistää, jos suunnitelmat vaikuttavat järkeviltä sekä taloudellisesti että ympäristön kannalta. Komissio on hiljattain tilannut tutkimuksen siitä, minkä alueellisten lentoasemien avulla voitaisiin helpottaa suurien lentoasemien ruuhkia.

(1999/C 341/025)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3853/98

esittäjä(t): James Nicholson (PPE) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Verovapaan myynnin lopettaminen

Onko komissio selvittänyt, kuinka monta työpaikkaa menetetään verovapaan myynnin lopettamisen vuoksi Euroopan unionissa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 1999)

Wienin Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota ja Ecofin-neuvostoa tutkimaan maaliskuuhun mennessä, mitä työllisyyteen liittyviä ongelmia verottoman myynnin lopettamisesta EU:n sisäisessä matkailussa vuonna 1991 tehdyn päätöksen seurauksena syntyy.

Vastauksena tähän pyyntöön komissio tutki, miten päätös yhteisön sisäisen verottoman myynnin lopettamisesta vaikuttaisi työllisyyteen. Se etsi myös keinoja vähentää mahdollisia työllisyysongelmia, mihin sisältyi myös mahdollisuus jatkaa verotonta myyntiä.

Tämän selvityksen tulokset on esitetty 17. helmikuuta 1999 annetussa komission tiedonannossa⁽¹⁾. Komission selvitys osoittaa, että vaikutus työllisyyteen on todennäköisesti suppea ja vaihtelee paikallisesti ja toimialoittain. On kuitenkin huomattava, että vaikka alussa voi ilmetä lyhytaikaisia kielteisiä työllisyysvaikutuksia, keskipitkällä aikavälillä muutos voi johtaa työpaikkojen nettolisäykseen.

Komissio lähettää tiedonannon sekä neuvostolle että parlamentille. Neuvosto käsitteli asiaa kokouksessaan 15. maaliskuuta 1999.

⁽¹⁾ Komission tiedonanto neuvostolle yhteisön sisällä matkustaville tarjotun vero- ja tullivapaan myynnin poistamisesta tehdyn päätöksen työllisyysnäkökohdista (KOM(1999) 65 lopullinen, 17.2.1999).

(1999/C 341/026)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3861/98**esittäjä(t): Clive Needle (PSE) komissiolle**

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Rekisteröidyt hyötyajoneuvot

Mitä tietoja komissio ylläpitää rekisteröityjen hyötyajoneuvojen ja vastaavan toimiluvan omistavien autoilijoiden lukumäärästä kaikissa jäsenvaltioissa? Mitkä ovat lukumäärät kaikissa oleellisissa luokissa jäsenmaittain?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(11. helmikuuta 1999)

Komissio ei tilastoi rekisteröityjen hyötyajoneuvojen ja vastaavan toimiluvan omistavien autoilijoiden määriä eri jäsenvaltioissa. Komission saatavissa olevat tilastot toimiluvan omistavien autoilijoiden määristä ovat melko vaillinaisia, joten niistä ei saa selkeää kokonaiskuvaa tilanteesta. Hyötyajoneuvoja koskevat tilastot sen sijaan ovat tarkempia. Alla olevassa taulukossa, joka on tehty neljännen puiteohjelman alaisen tutkimuksen perusteella, hyötyajoneuvot on eroteltu pakettiautoihin (suurin sallittu paino 3500 kg) ja kuorma-autoihin (suurin sallittu paino 3 500 kg tai enemmän).

(1995)

Jäsenvaltio	Pakettiautot	Kuorma-autot
Belgia	250 000	178 000
Tanska	180 000	140 000
Saksa	1 250 000	1 030 000
Kreikka	710 000	178 000
Espanja	2 350 000	458 000
Ranska	3 410 000	665 000
Irlanti	60 000	87 000
Italia	1 900 000	1 150 000
Luxemburg	4 000	18 000
Alankomaat	350 000	245 000
Itävalta	90 000	213 000
Portugali	330 000	298 000
Suomi	220 000	43 000
Ruotsi	240 000	84 000
Yhdistynyt kuningaskunta	2 070 000	519 000
EU	13 414 000	5 306 000

(1999/C 341/027)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3872/98**esittäjä(t): John McCartin (PPE) komissiolle**

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Antibioottien käytön kieltäminen eläinten ruokinnassa

Voiko komissio kertoa, mitä menettelyä se käyttää pyrkiessään kieltämään neljän kasvua edistävän antibiootin käytön, ja ilmoittaa, perustuuko sen ehdotus tieteellisiin vai poliittisiin näkökohtiin?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 1999)

Lisäaineiden käyttöä rehuissa säännellään rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetulla neuvoston direktiivillä 70/524/ETY⁽¹⁾.

Komissio ehdotti arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien neljän lisäaineen kieltämistä arvioituaan, että mainitun direktiivin 3 a artiklan säännösten mukaisesti näiden lisäaineiden käyttö olisi "erityisen painavista ihmisten tai eläinten terveyttä koskevista syistä rajoitettava lääkinnällisiin tai eläinlääkinnällisiin tarkoituksiin".

Kuten neuvoston 17 päivänä joulukuuta 1998 hyväksymän asetuksen⁽²⁾ johdannossa mainitaan, sinkkibasitriiniin, spiramysiiniin, virginiamysiiniin ja tylosiinifosfaatin hyväksynnän peruuttamista on pidettävä suojaavana varotoimenpiteenä, jonka taustalla on huoli ihmislääkkeiden tehon säilyttämisestä ja kansanterveyden suojelusta.

Tehty päätös noudattaa lokakuussa 1997 pidetyn Maailman terveysjärjestön konferenssin, talous- ja sosiaalikomitean, kansainvälisen eläintautiviraston ja syyskuussa 1998 Kööpenhaminassa pidetyn mikrobiuhkaa koskeneen konferenssin suosituksia.

⁽¹⁾ EYVL L 270, 14.12.1970.

⁽²⁾ KOM(98) 763 lopullinen.

(1999/C 341/028)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3898/98
esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Etninen pommi

Viimeisimpien tietojen mukaan Etelä-Afrikassa ja Israelissa on mahdollisesti kehitteillä biologisia aseita, jotka pystyvät valitsemaan kohteensa etnisen alkuperän tai rodun perusteella.

Pyydän komissiota vahvistamaan seuraavaa:

1. EU:n varoja ei käytetä suoraan tai epäsuorasti tällaisiin tutkimuksiin.
2. EU:n jäsenvaltioissa ei tehdä tällaisia tutkimuksia.

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 1999)

Komissio voi vahvistaa, ettei EU:n varoja käytetä suoraan eikä epäsuorasti arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemiin tutkimuksiin.

Komissiolla ei ole tietoa mainitun kaltaisista tutkimuksista missään jäsenvaltiossa.

(1999/C 341/029)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3917/98
esittäjä(t): Graham Mather (PPE) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Ecofin-neuvoston kokous 1. joulukuuta 1998

Kyseisessä kokouksessa menettelysääntöryhmä pyysi komissiota laatimaan niin pian kuin mahdollista kaksi tutkimusta: hallintokäytäntöjä koskevan vertailevan tutkimuksen sekä jäsenvaltioiden välisen katsauksen hallintayhtiöiden toiminnan ja konsernien sisäisten toimintojen verotukseen.

Voiko komissio kertoa

1. Kuka toteuttaa nämä tutkimukset?
2. Jos tehtävään on palkattu ulkopuolinen konsultti, mikä hänen palkkionsa on?
3. Mitkä ovat tutkimusten tarkat tavoitteet?
4. Milloin tutkimusten on tarkoitus valmistua?
5. Aikooko komissio antaa tutkimukset parlamentin jäsenten nähtäväksi heti kun ne ovat valmistuneet?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 1999)

Komissio on pyytänyt hallinnollisia käytäntöjä koskevan tutkimuksen tekijäksi ulkopuolisen konsultin, jolla on käytännön kokemusta aiheesta kaikissa 15 jäsenvaltiossa. Tutkimukseen on tarkoitus sisällyttää myös jäsenvaltioiden välinen katsaus konserninsisäisistä toimista. Komissio laatii itse jäsenvaltioiden välisen katsauksen hallintayhtiöiden verotuksesta. Tämä katsaus perustuu julkiseen tietoon, jonka jäsenvaltiot sille toimittavat.

Komissio käynnisti 8. joulukuuta 1998 tarjouskilpailun hallinnollisia käytäntöjä koskevasta tutkimuksesta. Kilpailua ei ole saatettu vielä päätökseen. Kun tutkimussopimus on tehty, komissio julkaisee ratkaisua koskevan tiedotteen Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Tiedotteessa annetaan tiedot konsultista, jonka kanssa sopimus on tehty.

Hallintokäytäntöjä koskevassa tutkimuksessa tarkastellaan ja kuvataan käytännön kokemusten kautta hallinnon päätösvaltaa yritysverotuskysymyksissä kaikissa jäsenvaltioissa sekä käytännön menettelyjä määriteltäessä siirtohintoja valvotuille liiketoimille konserninsisäisissä palveluissa ja rahoituspalveluissa. Komission toteutamalle jäsenvaltioiden väliselle katsaukselle hallintayhtiöjärjestelmistä ei ole määritelty lisää puitteita.

Tutkimusten tarkoituksena on tiedottaa verotustoimien arvioinnista, jonka menettelysääntöjä käsittelevä työryhmä tekee. Kun tutkimukset on saatettu loppuun, komissio esittelee niiden tulokset ryhmälle. Tulokset toimitetaan myös parlamentille ajallaan.

(1999/C 341/030)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3925/98

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Yhteisön virkamiehen Kyproksen liittymistä koskevat lausunnot

Joulukuun 4. päivänä 1998 julkaistun Agence Europe -tiedotteen (numero 7356, sivu 12) on komission laajentumistyöryhmän (Enlargement Task Force) puheenjohtajan Klaus van der Pasin Kyproksen liittymistä EU:iin koskevia lausuntoja.

Lausunnoissaan komission virkamies korostaa "yhtyvänsä Ranskan esittämään huolestuneisuuteen lähes sotatilassa olevan kahtia jaetun saaren liittymisestä EU:iin". Van der Pas höyryää lievästi omalaatuisen lausuntonsa toteamalla provokatiivisesti, että "nämä pelot ovat yhteisiä kaikille osapuolille". Hän toteaa lopuksi, että "jäsenvaltiot johtavat liittymisneuvotteluja ja näin ollen komissio voi tehdä vain poliittisesti järkeviä (politically reasonable) ehdotuksia".

Voisiko komissio ilmoittaa minulle virallisen kantansa edellä esitettyihin lausuntoihin ja selityksen siitä, millä oikeudella van der Pas esittää kaikkien osapuolten nimissä provokatiivisia lausuntoja Kyproksesta, valtiosta, joka on kaikkien mittapuiden mukaan selvästi edellä muita jäsenyyttä hakeneita valtioita?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 1999)

Komissio ottaa jatkossakin lähtökohdakseen kannan, jonka unioni ilmaisi Kyproksen liittymisneuvotteluja aloitettaessa. Komissio tukee Kyproksen kanssa käytäviä neuvotteluja aktiivisesti, jotta niissä edettäisiin

mahdollisimman nopeasti, kuten se on tehnyt neuvotteluprosessin alusta alkaen. Komissio toimii näin huolimatta jatkuvista vaikeuksista, kuten siitä, että Kyproksen turkkilaisyhteisö ei ole tähän mennessä hyväksynyt selkeää pyyntöä osallistua neuvotteluihin. Arvoisa parlamentin jäsen on epäilemättä havainnut, että näiden vaikeuksien aiheuttama huolestuneisuus on tuotu esiin monissa yhteyksissä ja myös joissakin jäsenvaltioissa. Komissio yhtyy täysin unionin toistuvasti esittämään toiveeseen, jonka mukaisesti liittymisneuvotteluilla olisi pyrittävä myötävaikuttamaan siihen, että Kyproksen ongelmaan löydetään poliittinen ratkaisu Yhdistyneissä Kansakunnissa järjestettävien neuvottelujen kautta. Näitä neuvotteluja on jatkettava pyrkien kahdesta yhteisöstä ja kahdesta alueesta koostuvan liittovaltion perustamiseen.

(1999/C 341/031)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3926/98

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Kreikan hallituksen koulutuspolitiikan mainostaminen EU:n myöntämin varoin

Kreikalle suunnattuun yhteisön tukikehykseen kuuluvaan koulutuksen ja valmentavan ammatillisen koulutuksen toimintaohjelmasta, jossa määrärahojen käyttöönottoaste on erityisen alhainen, yhteisrahoitetaan myös niin sanottua keskiasteen uudistusta. Tätä uudistusta on aiemmin mainostettu kyseisen toimintaohjelman varoin. Uudistus on herättänyt runsaasti vastustusta asianomaisten opettajien ja vanhempien järjestöjen sekä oppilaiden keskuudessa. Tämän vuoksi Kreikan opetusministeriö on käynnistänyt uuden kampanjan, johon sisältyvät kalliit koko sivun mainokset päivälehdissä ja mainospätkät radioasemilla. Uuden mainoskampanjan sisällön perusteella on selvää, että pelkän yleisölle tiedottamisen asemesta opetusministeriö yrittää vaimentaa puolueiden ja koko opetusalan esittämää jatkuvasti kasvavaa kritiikkiä. On huomattava, että päivälehdissä julkaistuissa mainoksissa ei ole ollut minkäänlaista mainintaa yhteisön tukikehyksestä lukuun ottamatta erittäin pientä tunnusta, jota on käytetty tekosyynä kustannusten kattamiseen yhteisön varoin. Samoin radiomainoksissa ei ole lainkaan mainittu yhteisön tukikehystä, vaikka nekin on toteutettu koulutukseen tarkoitettun yhteisön tukikehyksen varoin.

Edellä esitetyn valossa pyydän komissiolta vastauksia seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko komissio tietoinen Kreikan opetusministeriön uudesta mainoskampanjasta ja jos on, onko kampanja sen mielestä toteutettu asianmukaisesti ja onko se tyytyväinen siihen, millä tavoin yhteisön tukikehystä on tuotu esiin?
2. Kuinka suuret opetusministeriön ensimmäisen ja toisen mainoskampanjan kustannukset ovat ja mistä koulutuksen ja ammattiin ohjauksen alaohjelmasta niitä yhteisrahoitetaan?
3. Mitä komissio aikoo tehdä lopettaakseen Kreikan hallituksen propagandakampanjan toteuttamisen yhteisön varoin?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 1999)

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta mainoskampanjasta. Komissio haluaa korostaa sitä seikkaa, että kansalliset viranomaiset vastaavat rakennerahastoista tukea saavien toimien täytäntöönpanosta, myös tiedottamisesta ja mainostamisesta.

Komissiolla ei näin ollen ole tietoja kyseisen mainoskampanjan kustannuksista. Kokonaisbudjetti, jonka ohjelman seurantakomitea on myöntänyt koulutuksen ja valmentavan ammatillisen koulutuksen ohjelmaan (EPEAEK) liittyvään tiedottamiseen ja mainostamiseen koko ohjelmakaudeksi, on 500 miljoonaa Kreikan drakmaa (noin 1,5 miljoonaa euroa). Toimia rahoitetaan yleissivistävää koulutusta ja ammatillista peruskoulutusta koskevaan ohjelmaan kuuluvan alaohjelman 4 (tekninen apu) toiminnosta 1.

Komissio ja Kreikan kansantalousministeriö ovat äskettäin perustaneet yhteisen ohjauskomitean, jonka tarkoituksena on koordinoita ja seurata Kreikalle suunnattuun yhteisön tukikehykseen liittyvää tiedottamista ja mainostamista.

(1999/C 341/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3929/98**esittäjä(t): Graham Mather (PPE) komissiolle**

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Yritysverotusta koskevat menettelysäännöt — komission jäsenen Mario Montin selostus Euroopan parlamentissa 7. joulukuuta 1998

Komission jäsen Monti totesi Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioita sekä teollisuuspolitiikkaa käsittelevän valiokunnan kanssa 7. joulukuuta 1998 pitämässään kokouksessa, että yritysverotusta koskevat menettelysäännöt ovat saaneet eräät jäsenvaltiot harjoittamaan sellaista "itsekuria", että ne ovat päättäneet olla soveltamatta tiettyjä verotuksellisia toimia, jotka ovat mahdollisesti olleet ristiriidassa menettelysääntöjen periaatteiden kanssa.

Voiko komission jäsen tämentää, mihin toimiin ja mihin jäsenvaltioihin hän viittasi?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(24. helmikuuta 1999)

Yksittäisten jäsenvaltioiden harjoittamiin verotuskäytäntöihin puuttuminen ei kuulu komission toimivaltaan. Komission tietämyksen mukaan yksikään jäsenvaltio ei ole yritysverotusta koskevien menettelysääntöjen käyttöönoton jälkeen ottanut käyttöön uusia verotuksellisia toimenpiteitä, jotka olisivat mainittujen menettelysääntöjen mukaan haitallisia.

Menettelysääntöjä käsittelevälle työryhmälle on kuitenkin esitetty myöhempää pohdintaa silmällä pitäen useita ehdotuksia uusiksi verotukselliseksi toimenpiteiksi. Työryhmän työskentelyn luottamuksellisuuden vuoksi komissio ei voi kuitenkaan yksilöidä näitä mahdollisia toimenpiteitä.

Olisi myös huomattava, että jäsenvaltioiden hallitukset ovat jo ehdottaneet joidenkin menettelysääntöihin mahdollisesti luettavien toimenpiteiden peruuttamista tai toteuttamista vaiheittain.

(1999/C 341/033)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3930/98**esittäjä(t): Graham Mather (PPE) komissiolle**

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Moottoripyörien päästöarajat

Euroopan moottoripyörävalmistajien yhdistys (ACEM) on äskettäin toimittanut komissiolle tutkimuksen moottoripyörien pakokaasuista.

Voiko komissio kertoa, miten tutkimusraportti on otettu huomioon ja mitä muita tietoja on toimitettu moottoripyörien päästöarajoista käytäviin neuvotteluihin? Mikä on komission tämänhetkinen kanta asiassa?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(26. helmikuuta 1999)

Euroopan moottoripyörävalmistajien yhdistys (ACEM) antoi komissiolle moottoripyörien päästöjä koskevan tutkimusohjelmansa loppuraportin 18. maaliskuuta 1998.

Tässä komission tilaamassa raportissa on tarkasteltu kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tietyistä osista ja ominaisuuksista 17 päivänä kesäkuuta 1997 annetun direktiivin 97/24/EY (1) 5 artiklan soveltamista silmällä pitäen sellaisten tekniikoiden kustannuksia ja tehokkuutta, joiden tavoitteena on vähentää moottoripyörien päästöjä vuoteen 2002/2005 mennessä.

ACEM esitti komission pyynnöstä työnsä tulokset asiantuntijaryhmälle touko- ja kesäkuussa 1998. Tämän jälkeen komissio päätti tehdä lisätutkimuksia voidakseen käyttää tutkimusohjelmasta saatuja karkeita tietoja uutta sääntelyä koskevien suunnitelmien kehittämiseen ja voidakseen verrata niitä Auto Oil II -ohjelmassa niihin toimenpiteisiin, joihin on ryhdytty muiden moottoriajoneuvojen tuottamien ilmansaasteiden vähentämiseksi.

Komission tarkoituksena on saada valmistelutyöt päätökseen vuoden 1999 alussa, jotta se voisi tehdä asiasta ehdotuksen kuluvaan vuoteen.

(¹) EYVL L 226, 18.8.1997.

(1999/C 341/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3944/98
esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Paikallinen Agenda 21

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tukeakseen tiedon ja kokemusten vaihtamista paikallisista Agenda 21 -suunnitelmista?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 1999)

Komissio on useiden vuosien ajan aktiivisesti tukenut paikallisista Agenda 21-ohjelmista saadun tiedon ja kokemusten jakamista. Komission toimet ovat vaihdelleet politiikan kehittämiseen taloudellisen tuen myöntämiseen mm. tutkimuksia, erilaisia hankkeita, konferensseja ja julkaisuja varten.

Tiedonanto (¹) "Kaupunkien kestävä kehittäminen Euroopan unionissa: Toimintakehys" vahvistaa komission sitoutumisen asiaan. Erityisen merkityksellisiä ovat tiedonannon toimet 19, 20 ja 23, joissa esitetään kokemusten vaihtoa ja paikallisia Agenda 21-ohjelmia koskevat ensisijaiset toimenpiteet.

Esimerkkejä aikaisemmista asiaan liittyvistä komission toimista ovat mm. kaupunkiympäristön asiantuntijaryhmä ja kestävä kehitys kaupunkien -hanke (hankkeen tuloksena syntyi kertomus Euroopan kestävä kehitys kaupungeista sekä hyvän käytännön opas, jotka korostavat paikallista Agenda 21 -ohjelmaa ja antavat käytännön esimerkkejä); Euroopan kestävä kehitys kaupunkien kampanja, joka tukee kestävä kehitystä paikallistasolla paikallisen Agenda 21 -ohjelman kautta ja jonka tavoitteena on näin kannustaa ja tukea paikallisia viranomaisia työskentelemään kestävä kehityksen hyväksi; Euroopan laajuiset ja alueelliset konferenssit (mukaan luettuina Aalborgissa 1994, Lissabonissa 1996, Turussa ja Sofiassa 1998 sekä Sevillassa ja Haagissa 1999 järjestetyt konferenssit); sekä kestävä kehitys ja hyvien hallintokäytäntöjen keskustelutopankki, jonka tarkoituksena on levittää hyviä käytäntöjä kaupunkien hallinnoimiseksi kestävä kehitystä tukevalla tavalla.

(¹) KOM(98) 605.

(1999/C 341/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3946/98
esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Kestävä kalatalous

Onko komissio arvioinut omaa kalastuksen rahoituspolitiikkaansa, jotta ympäristötietoinen kalastaminen voitaisiin palkita esim. tarjoamalla kannustimia ympäristöresurssien hoitoon ja luontoa säilyttäviin toimiin ja jotta hupenevien kalakalakantojen liiallisesta kaupallisesta hyödyntämisestä voitaisiin rangaista?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 1999)

Rakennerahastojen ohjelmien osalta jäsenvaltioiden ja komission tehtävänä on arvioida yhteisön rahoituksen, jota koskevat säännöt neuvosto antaa, vaikutuksia kyseisillä aloilla ja alueilla, kalastus mukaan lukien. Lisäksi komissio on yhteisrahoittanut useita tieteellisiä tutkimushankkeita, joihin liittyy kysymys tukien vaikutuksista pyyntikapasiteettien kehitykseen ja näin ollen siis kalavaroihin. Kyseiset toimet on lueteltu FAIR-ohjelman hankkeiden luettelossa (¹) ja niihin kuuluvat erityisesti FAIR-ohjelman hankkeet nro 1454, 3541 ja 3936.

Komissio vahvistaa, etteivät uudistamistuet saa haitata kalavarojen säilyttämistavoitteita. Valikoivampien pyydysten ja kalastusmenetelmien käyttö on sitä paitsi yksi tärkeimmistä yhteisön tukikelpoisuuden perusteista.

Kalavarojen hyödyntämisen sääntely TACien ja saaliskiintiöiden avulla tai kalastusponnistusten supistamistoimenpiteillä rajoittaa kalakantojen liiallista kalastusta ja asettaa etusijalle vastuullisen kalastuksen. Jokainen jäsenvaltio voi lisäksi soveltaa vapaasti omia sisäisiä saaliiden jakamissääntöjä, kalavarojen ja ympäristön vaatimuksia parhaiten noudattavat säännöt mukaan lukien.

Kaikkien näiden yhteisön lainsäädännön säännösten noudattamatta jättämisestä voidaan asettaa EY:n perustamissopimuksen 169 artiklassa määrättyjen menettelyiden mukaisia seuraamuksia. Lisäksi komissio on juuri antanut ehdotuksen neuvoston asetukseksi ⁽¹⁾, jossa luetellaan YKP:n sääntöjä vakavasti rikkovia toimenpiteitä, kuten liiallinen kalastus. Jos tämä asetus ei johda seuraamusten yhdenmukaistamiseen yhteisön tasolla, se lisää ainakin avoimuutta YKP:n sääntöjen soveltamisessa.

⁽¹⁾ Hankkeiden tiivistelmä. Osa VI: Kalastus & vesiviljely (FAIR: 1994–1998).

⁽²⁾ KOM(1999) 70 lopullinen.

(1999/C 341/036)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3965/98
esittäjä(t): John Iversen (PSE) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Zoonoosidirektiivi

Zoonoosidirektiivistä esittämäni kysymykseen H-0943/98 ⁽¹⁾ antamassaan vastauksessa komissio myöntää, että zoonoosidirektiivi on pantu jäsenvaltioissa täytäntöön puutteellisesti ja epätydyttävästi ja että zoonoosiraportointijärjestelmää voidaan merkittävästi parantaa.

Siksi on vaikea ymmärtää, että komissio aikoo esittää ehdotuksen, jonka on määrä antaa sille lisää aikaa harkita, mitä pitäisi tehdä. Tämä ei ole kohtuullista. Komissio on velvollinen varmistamaan, että EU:n määräykset pannaan täytäntöön, ja zoonoosidirektiivin puutteellisen täytäntöönpanon on viipymättä johdettava siihen, että komissio kohdistaa seuraamuksia niihin jäsenvaltioihin, jotka eivät ole panneet direktiiviä täytäntöön.

Eikö komissio katso, että kansanterveydelliset seikat edellyttävät, että zoonoosidirektiivi pannaan täytäntöön ilman lisäviivytyksiä?

⁽¹⁾ Sanatarkat istunteselostukset (marraskuu 1998).

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastauksiin, jonka komissio esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3175/98 ⁽¹⁾ esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3865/98 ja rouva Riis Jørgensen ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 325, 12.11.1999, s. 2.

⁽²⁾ EYVL C 297, 15.10.1999.

(1999/C 341/037)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3976/98
esittäjä(t): W.G. van Velzen (PPE) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Pettenissä (Alankomaissa) sijaitsevan ydinjätteen varastointi

Alankomaiden lehdistössä julkaistiin äskettäin (Volkskrant 3. ja 5. joulukuuta 1998) kirjoituksia Pettenin suuvuoreaktorin ydinjätteen varastointikyvyssä olevista ongelmista. Näissä kirjoituksissa on uutta tietoa tästä ongelmasta. Yhdysvallat ovat 1980-luvulta lähtien vaatineet siirtymistä vähän rikastettuun uraaniin, mikä liittyy siihen, että terroristeja kiinnostaa erityisesti runsaasti rikastettu uraani. Euroopan komissio ei ole

noudattanut tätä kehotusta, koska vähän rikastetulla uraanilla ei saada aikaan riittävää neutronivuota, jota tarvitaan mm. ydinreaktorissa suoritettavaan ydintutkimukseen. Lisäksi muuntamisesta aiheutuvat kulut ovat erittäin suuret, eikä komission mukaan tähän ole varaa.

1. Viime aikoina on kehitetty polttoainetyyppi, joka antaa riittävän neutronivuon. Pettenin reaktorin muuntaminen vastaamaan tätä ei ole enää teknisesti mikään ongelma. Onko tutkimuksessa Pettenin reaktorin asteittaisesta muuntamisesta, jota Winfrithissä (Iso-Britannia) sijaitseva tutkimuslaitos AEA Technology laatii, jo osoitettu, että suurvuoreaktorin täydellinen muuntaminen voidaan tehdä vuodessa? Ovatko kulut alhaisemmat, kuin mitä oletettiin, koska reaktoria voidaan käyttää muuntamisen aikana?

2. Yhdysvallat ovat luvanneet, että jos reaktori muunnetaan, Yhdysvallat ottaa loppuun käytetyt ydinpoltoainesauvat takaisin siellä sijaitsevaan keskusvarastoon. Tämä saattaisi olla ratkaisu Pettenin ydinjätteen varastointiin? Eikö komission olisikin parempi päättää siirtymisestä vähän rikastettuun uraaniin?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 1999)

Uutta hyvin tiheää polttoainetta, joka sisältää pelkästään vähän rikastettua uraania, on tutkittu, ja vaikka kokemusta ei vielä ole saatu riittävästi, runsaasti rikastetun uraanin korvaamista uudella polttoaineella suurvuoreaktoreissa (HFR) on kuitenkin ollut mahdollista suunnitella.

Parhaillaan tehtävillä termohydraulisilla testeillä pyritään varmistamaan, että reaktori toimii uudella polttoaineella samantapaisissa olosuhteissa kuin missä tällä hetkellä valmistetaan lääketieteessä käytettäviä radioisotooppeja. Asiasta odotetaan päätöstä helmikuussa 1999.

Muuntamisesta aiheutuisi suuria kuluja, ja se pitäisi tehdä vaiheittain sitä mukaa kuin uusia polttoainesauvoja olisi saatavilla. Muuntamistyö pystyttäisiin tekemään kymmenen käyttöjakson aikana (12 kuukaudessa), mutta sen aloittamisajankohtaa on mahdotonta vahvistaa tällä hetkellä.

Muuntamispäätös voisi mahdollistaa sen, että Yhdysvaltain energiaministeriö ottaisi käytetyt ydinpoltoainesauvat takaisin.

Tämä käytetyn ydinpoltoaineen hävittämismahdollisuus koskee vain 25 prosenttia suurvuoreaktorissa käytetyistä polttoainesauvoista, ja sitä voidaan pitää vaihtoehtona varastoinnille radioaktiivisesta jätteestä vastaavan keskusorganisaation COVRAn Habogin varastointilaitoksessa.

(1999/C 341/038)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3983/98

esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: SNIACE-yritykselle (Espanja) myönnetyt tuet

Voiko komissio vahvistaa, onko itävaltalainen yritys nimeltään Lenzig esittänyt sille valituksen siitä, että SNIACE-niminen yritys (Cantabria, Espanja) olisi saanut sekä valtion tukea että aluetukea?

Onko komissio saanut Espanjan keskus- ja aluehallinnon viranomaisilta vastausta, jossa ne kieltäisivät myöntäneensä tukea, joka voisi johtaa kilpailun vääristymiseen?

Tietääkö komissio, että yritysten Lenzig ja SNIACE tietyt tuotteet kilpailevat samoilla markkinoilla?

Onko komissio tietoinen siitä, kuinka vakavia taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia tästä valituksesta voi aiheutua SNIACE-yritykselle?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 1999)

Itävaltalaisen Lenzing A.G. -yrityksen tehtyä kantelun erilaisista laittomista valtiontuista, joita useiden vuosien aikana oli myönnetty sen kilpailijalle SNIACE S.A.:lle, joka myös toimii viskoosikuitualalla, ja ottaen

huomioon Espanjan viranomaisten ja lukuisten kolmansien (myös muiden Lenzingin kilpailijoiden) esittämät huomautukset, komissio teki perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan nojalla suoritettua muodollisessa tutkimuksessa lopullisen osittain kielteisen päätöksen 28. lokakuuta 1998.

Päätöksen mukaan kahteen tutkituista toimenpiteistä sisältyi tukea: sopimukseen, joilla lykättiin sosiaaliturvamaksujen suorittamista perimättä niistä markkinakorkoa, ja palkkatakuurahaston FOGASA:n kanssa tehtyyn takaisinmaksusopimukseen, jonka mukaisista maksuista ei myöskään peritty markkinakorkoa. Aiemmin käsittelemässään asioissa ottamansa kannan mukaisesti komissio hylkäsi Espanjan valtion vakuutuksen, että kyseiset toimet eivät kuuluneet valtioneukisääntöjen soveltamisalaan, koska niitä sovellettiin yleisesti Espanjan lain mukaisesti. Komissio katsoi osoitetuksi, että viranomaisilla oli valta kohdella kyseistä yritystä harkintansa mukaan. Koska tuki ei perustunut mihinkään hyväksytyyn tukiohjelmaan eikä Espanja ollut yrittänyt perustella tukea voimassa olevalla rakenneuudistussuunnitelmalla, komissio päätti, että tuki ei soveltunut yhteismarkkinoille ja määräsi sen perittäväksi takaisin. Päätöksessä ei ilmoitettu tuen määrää, vaan todettiin, että se oli vähintään yhtä suuri kuin sopimuksissa sosiaaliturvakassan ja FOGASA:n kanssa sovitujen korkojen ja markkinakorkojen erotus.

Komissio ei voinut todeta tuen olemassaoloa muissa tutkituissa toimenpiteissä, mutta pidätti itselleen oikeuden ottaa kantaa siihen, sisältyikö tukea myös siihen, että yritys ei maksanut lakisääteistä ympäristöveroa.

Komissio ottaa huomioon päätöksensä mahdolliset seuraamukset tuen saajille ja kilpailijoille ja pyrkii sen vuoksi soveltamaan valtioneukisääntöjä tasapuolisesti ja puolueettomasti.

(1999/C 341/039)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3987/98

esittäjä(t): Raimo Ilaskivi (PPE) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Luottamus komission ja parlamentin välisissä suhteissa

Komission puheenjohtaja Jacques Santer esitti parlamentille mielenkiintoisen katsauksen ajatuksistaan komission kehittämiseksi. Koska seuranneen keskustelun aikana en saanut pyytämäni puheenvuoroa, esitän kysymykseni kirjallisesti.

Puheenvuorossa korostui moneen otteeseen ja aivan oikein sana luottamus. Sitä tarvitaan myös komission ja parlamentin välisissä suhteissa. Nyt luottamusta voidaan mitata vain parlamentin koko komissiolle antamalla luottamus- tai epäluottamuslauseella. Kuitenkin esimerkiksi ns. hullun lehmän taudin ja viime aikoina puhuttaneiden taloudellisten väärinkäytösten yhteydessä vastuu kuuluu yhdelle tai muutamalle komission jäsenelle, jotka eivät ole toimineet luottamusta aiheuttavalla tavalla. Näille annettu epäluottamuslause, joka tehostaisi toimintaa ja korostaisi yksilön vastuuta, ei kuitenkaan ole mahdollinen.

Kysynkin, miten komission puheenjohtaja suhtautuu siihen, että perussäännöstöjä muutettaessa tehtäisiin mahdolliseksi epäluottamuslauseen antaminen yhdelle toiminnassaan epäonnistuneelle komission jäsenelle, mikä ei häiritsisi parlamentin ja muun komission luottamuksellisia suhteita? Jos vastaus on myönteinen, mihin toimenpiteisiin hän aikoo ryhtyä tarvittavien muutosten aikaansaamiseksi?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(9. maaliskuuta 1999)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen aivan oikein toteaa, ainoastaan yhtä komission jäsentä koskevan luottamusäänestyksen mahdollistaminen edellyttäisi perustamissopimusten muuttamista. Koska kyseessä olisi varsin merkittävä muutos komission luonteeltaan kollegiaaliseen järjestelmään, joka on vahvistettu Amsterdamin sopimuksessa, asiaa olisi tarkasteltava hyvin perusteellisesti.

(1999/C 341/040)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4007/98**esittäjä(t): Frank Vanhecke (NI) komissiolle**

(5. tammikuuta 1999)

Aihe: Antwerpenin satamassa menetetyt tullimaksut

Antwerpenin tullin palveluksessa pitäisi suunnitelman mukaan olla 1 600 työntekijää, mutta heitä on vain 1 200. Tämä johtaa erityisesti eurooppalaisista tuontitulleista saatavien tulojen menettämiseen. Näin on jatkunut jo vuosia.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta?

Onko arvioitu kuinka suuresta summasta menetetyissä tullimaksuissa on kysymys?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 1999)

Jäsenvaltiot perivät tullimaksuja, jotka muodostavat perinteisesti osan yhteisön talousarvion omista varoista, kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti, jotka on tarpeen vaatiessa mukautettu vastaamaan yhteisön säännöstöä. Jäsenvaltiot pidättävät kantokulua 10 prosenttia tulleina maksettavista määristä.

Jokaisen jäsenvaltion toimivaltaan kuuluu järjestää oma tullihallintonsa ja ottaa käyttöön tarpeellinen määrä henkilöstöä tehokkaan omien varojen kannon suorittamiseksi. Jäsenvaltioiden on suoritettava tarkastuksia ja tutkimuksia veronkantojärjestelmän toiminnasta alueellaan. Komissio omalta osalta tulojen ja menojen hyväksyjänä suorittaa valvontaa, mukaan lukien paikalla toteutettavat tarkastustoimet, joka täydentää jäsenvaltioiden toteuttamia toimia.

Komission käytettävissä ei ole tietoja, joiden perustellaan voisi päätellä, että omien varojen kanto on vaarantunut Antwerpenin satamassa työskentelevän liian vähäisen tullihenkilöstön vuoksi. Jos arvoisan parlamentin jäsenen hallussa on kuitenkin kyseisille epäilyksille perusteita, häntä pyydetään toimittamaan ne komissiolle, joka suorittaa sitten tarpeelliset tutkimukset.

(1999/C 341/041)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4021/98**esittäjä(t): Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) komissiolle**

(8. tammikuuta 1999)

Aihe: Euroopan komission jäseniä ja yhteisön instituutioiden virkamiehiä koskevat verottomat ostokset

Euroopan komission jäsenillä ja yhteisön instituutioiden virkamiehillä on, vaikkakin eri oikeusperustein ja ehdoin, välillisten verojen suhteen tiettyjä eri- ja etuoikeuksia.

1. Voiko komissio antaa yleiskatsauksen sekä Euroopan komission jäsenten että yhteisön instituutioiden virkamiesten välillisten verojen suhteen saamista eri- ja etuoikeuksista?

2. Missä määrin komissio aikoo, esimerkiksi menettelysäännöin, muuttaa ministerineuvoston päätöstä lopettaa veroton kauppa Euroopan unionissa 1. heinäkuuta 1999 mennessä Euroopan komission jäseniä koskevien erivapauksien vuoksi, vaikka se perustuu kansainvälisiin sopimuksiin eikä yhteisön oikeuteen?

3. Eikö olisi parempi, jos asettautumista ja uudelleenasettautumista koskevat kulukorvaukset, joita yhteisön instituutioiden virkamiehet voivat saada kahtena ensimmäisenä palvelusvuotena vuoden ajan, korvattaisiin kiinteällä maksulla?

4. Euroopan yhdentyminen etenee, yhteisön virkamiesten etujen alkuperäinen lähtökohta, jäsenvaltioiden keskinäinen diplomaattinen vaihto ja armeijat menettävät merkitystään — kuinka välttämätöntä Euroopan unionissa on enää antaa diplomaattinen asema työntekijöille, joita lähetetään tehtäviin jäsenvaltiosta toiseen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(30. maaliskuuta 1999)*

1. Belgia myöntää muista jäsenvaltioista kotoisin oleville uusille virkamiehille, jotka tulevat ensimmäistä kertaa jonkin yhteisöjen toimielimen palvelukseen, vapautuksen alv:sta heidän hankkiessaan tiettyjä tavaroita henkilökohtaiseen käyttöönsä. Verovapaus on voimassa enintään 12 kuukauden ajan kahden vuoden kuluessa palvelukseen tulosta. Arvoisalle parlamentin jäsenelle toimitetaan luettelo kyseisistä tavaroista sekä niiden hankkimista koskevat säännöt.

Verovapaus myönnetään myös väliaikaisille toimihenkilöille ja muille sellaisille henkilöstösääntöjen alaisuuteen kuuluville toimihenkilöille, joiden työsopimus on voimassa vähintään 12 perättäisen kuukauden ajan.

Myös Luxemburg ja Irlanti myöntävät vastaavia erioikeuksia virkamiehille ja muille toimihenkilöille, jotka tulevat ensi kerran yhteisöjen palvelukseen näihin jäsenvaltioihin.

Komission jäsenet sen sijaan rinnastetaan Belgiassa diplomaatteihin. He saavat näin ollen samat edut kuin jäsenvaltioiden Belgiaan lähettämät diplomaatit. Etuihin kuuluu mm. mahdollisuus ostaa tiettyjä tavaroita henkilökohtaiseen käyttöön verottomasti.

2. Komissio katsoo, että diplomaatteihin rinnastettaville henkilöille yhteisön sisällä myönnettävillä etuuk-silla ei ole mitään tekemistä yhteisön sisäisen verovapaan myynnin kanssa.

3. Asettautumiskorvausta ja muuttokulujen korvaamista koskevat edellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt annetaan henkilöstösääntöjen liitteessä VII.

4. Komissio on pohtinut, ovatko arvoisan parlamentinjäsenen mainitsemat diplomaattiset erioikeudet yhteensopivia yhtenäismarkkinoiden edistymisen kanssa, ja kehottaa kysyjää tutustumaan tältä osin vastaukseen, jonka se on antanut Philippe De Coenen esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3878/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 325, 12.11.1999, s. 35.

(1999/C 341/042)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4041/98**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle***(13. tammikuuta 1999)*

Aihe: Euroopan laajuiset liikenneverkot – Via Egnatia – vertikaaliset akselit

Rakenteilla olevasta Via Egnatiasta tulee toimiva ja tuottava osa Euroopan laajuisista liikenneverkkoa ja se vahvistaa oleellisesti valtioiden rajoilla sijaitsevien alueiden välisiä suhteita, kun tiehankkeet, jotka yhdistävät Via Egnatian vertikaalisilla akseleilla Kreikan naapurivaltioihin Albaniaan, FYROMiin, Bulgariaan ja Jugos-laviaan on saatu päätökseen.

Voisiko komissio toimittaa tietoja Via Egnatian vertikaalisten akselien kolmansien maiden alueella olevia osia koskevien suunnitelmien tämänhetkisestä tilasta, erityisesti mitä tulee hankkeen rahoitukseen ja välttämättö-miin valmisteleviin töihin, edellä mainituissa valtioissa?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(9. maaliskuuta 1999)*

Kreikan Via Egnatia -moottoritie, joka on yhteydessä neljanteen, yhdeksänteen ja kymmenenteen yleiseu-rooppalaiseen liikennekäytävään, kuuluu Euroopan laajuisen liikenneverkkojen ensisijaisiin hankkeisiin. Komissio on samaa mieltä siitä, että kyseisen moottoritien toimivuus paranee rakentamalla vertikaalisia tieakseleita, jotka liittävät Via Egnatian Albaniaan, entiseen Jugoslavian tasavaltaan Makedoniaan (EJTM) ja Bulgariaan. Nämä akselit ovat myös osa raja-alueyhteistyötä kyseisellä alueella.

Kreikalle vuosiksi 1994–1999 tarkoitetusta yhteisön tukikehyksestä, Interreg II -yhteisöaloitteesta sekä koheesiorahastosta on jo myönnetty varoja alla lueteltuja yhteisön alueelle rakennettavia tieakseleita varten, jotka yhdistävät Via Egnatian Albaniaan, EJTM:aan ja Bulgariaan.

- Kreikka–Albanian raja: Ioannina–Kakavia ja Siatista–Kristallopigi
- Kreikka–EJTM:n raja: Kozani–Florina–Niki
- Kreikka–Bulgarian raja: Thessalonike–Serres–Promakon ja Alexandroupolis–Ormenio.

Kaikilla näillä tieakseleilla työt ovat parhaillaan käynnissä.

Phare-ohjelmasta on myönnetty varoja Ioannina–Kakavian ja Siatista–Kristallopigin tieakselien jatkamiseen Adrianmerelle asti Durresiin sekä Thessalonike–Serres–Promakonin tieakselin jatkamiseen Sofiaan.

Albanialle on myönnetty Phare-ohjelmasta 15 miljoonaa euroa Kakavian ja Gjirokasterin välisen tien parannustöihin. Toimeksisaajan on määrä aloittaa työt toukokuussa 1999.

EJTM:lle on myönnetty Phare-ohjelmasta 6,2 miljoonaa euroa Gevgelijaan rakennettavaa E75-tien 4,6 kilometrin pituista osuutta varten. Kyseinen tie yhdistää EJTM:n Thessalonikeen. Phare-ohjelmasta rahoitetaan niin ikään E75-tien Negotinon ja Demir Kapijan välisen osuuden rakentamista 30 miljoonalla eurolla. Raja-alueyhteistyön ohjelmista on jo myönnetty tähän tarkoitukseen 11 miljoonaa euroa vuosina 1997 ja 1998. Loput on tarkoitus rahoittaa vuosien 1999 ja 2000 ohjelmista. Tekniset suunnitelmat ovat saatavilla.

Bulgariassa Phare-ohjelman varoilla oli tarkoitus parantaa Thessaloniken ja Sofian välistä tieosuutta sekä Alexandroupolis–Ormenion tieakselia Haskovoon asti.

Jugoslaviaa koskevia tietoja ei ole saatavilla.

Yhteisö pyrkii luonnollisesti jatkossakin siihen, että näiden yhteyksien rahoittamiseen voidaan käyttää kaikkia mahdollisia olemassa olevia ja tulevia yhteisön rahoitusvälineitä Agenda 2000 -ohjelman puitteissa aikavälillä 2000–2006.

(1999/C 341/043)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4047/98

esittäjä(t): Ian White (PSE) komissiolle

(13. tammikuuta 1999)

Aihe: Hyytymistekijä VIII:a sisältävien verivalmisteiden väärinkäyttö Ranskassa

Ranskassa on käytetty väärin hyytymistekijä VIII:a sisältäviä verivalmisteita, mikä on aiheuttanut potilaille AIDSia että hepatiittia.

Voiko komissio kertoa:

1. Kuinka suuri prosenttiosuus hemofiliaa sairastavista on sairastunut AIDSiin tai hepatiittiin kussakin jäsenvaltiossa?
2. Missä jäsenvaltioissa on ryhdytty järjestämään hemofiliaseulontoja ja säädetty korvauksista mahdollisille uhreille?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 1999)

Aidsin epidemiologinen seuranta Euroopassa toteutetaan yhteisön taloudellisen tuen turvin ja aidsin ja eräiden muiden tartuntatautiin ehkäisemistä koskevan yhteisön toimintaohjelman (1996–2000) ⁽¹⁾ puitteissa. Eurooppalainen aidsin epidemiologinen seurantakeskus (CESES) julkaisee kolmen kuukauden välein yksityiskohtaisen raportin jäsenvaltioiden valvontakeskusten välittämistä viimeisimmistä tiedoista. Ilmenneitä aids-tapauksia koskevat tiedot on luokiteltu jäsenvaltioittain sekä vuosittaisten tapausten määrän, sukupuolen, iän ja tartuntatavan mukaan. Euroopan yhteisössä on tullut ilmi 195 785 aids-tapausta ensimmäisten tartuntatapausten ilmenemisen ja heinäkuun 1998 välillä. 3 266 tapauksessa (1,67 prosentissa tapauksista) on ollut kyseessä verenvuototautipotilas. Vuosina 1996 ja 1997 määrä oli 0,71 %. Komissio lähettää erikseen arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle CESES:in tuoreimman kolmen kuukauden raportin.

Komissiolla ei ole tällä hetkellä tiedossaan kussakin jäsenvaltiossa hepatiittiin sairastuneiden verenvuototautipotilaiden prosenttimäärää. Neuvosto ja parlamentti tekivät 24. syyskuuta 1998 päätöksen ⁽²⁾ tartuntatautiin epidemiologisen seurannan ja valvonnan verkoston perustamisesta yhteisöön. Verkoston perustaminen mahdollistaa joidenkin ensisijaisten sairauksien epidemiologisen seurannan Euroopan tasolla. Verkostoon

kuuluu valmiusjärjestelmä, jonka ansiosta kansanterveyttä uhkaaviin tilanteisiin voidaan reagoida nopeasti ja tehokkaasti Euroopan tasolla. Hepatiitin epidemiologinen seuranta Euroopan tasolla tulee olemaan verkoston ensisijainen tehtävä.

Näiden sairauksien joukkoseulonnan järjestäminen on jäsenvaltioiden tehtävä. HI-viruksen joukkoseulontaa koskeva tutkimus on parhaillaan käynnissä komission aloitteesta ja valmistuu keväällä 1999.

Useissa jäsenvaltioissa on erityisiä järjestelmiä korvausten maksamisesta verensiirrosta saastunutta verta saaneille potilaille. Jäsenvaltiot ovat vastuussa näistä järjestelmistä.

(¹) 29. maaliskuuta 1996, päätös 647/96/EY, EYVL C 95, 16.4.1996.

(²) 24. syyskuuta 1998, päätös 2119/98/EY, EYVL L 268, 3.10.1998.

(1999/C 341/044)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-4049/98

esittäjä(t): **Eolo Parodi (PPE) ja Guido Viceconte (PPE) komissiolle**

(13. tammikuuta 1999)

Aihe: Oliiviöljystä valmistettujen levitteiden mainonta ja niiden koostumus

Viimeaikaisissa eri Euroopan maissa toteutetuissa mainoskampanjoissa on ylistetty oliiviöljystä valmistettujen kiinteiden leviterasvanappien ravitsemuksellisia ominaisuuksia. Todellisuudessa erään alan erikoislehden tekemien tieteellisten arvioiden mukaan näitä levitenappeja ei voida pitää perinteisen oliiviöljyn kiinteänä vastineena, koska niiden oliiviöljypitoisuus on vähäinen ja koostuu lähinnä tyydyttyneistä rasvahapoista, päinvastoin kuin mainokset antavat ymmärtää.

Voiko komissio siis ilmoittaa mihin toimiin se aikoo ryhtyä suojellakseen kuluttajia ja neitsytoliiviöljyä, sen julkista kuvaa ja sen yleisesti tunnustettuja ravinto-ominaisuuksia?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 1999)

Yhteisö on 1980-luvun alkupuolelta alkaen toteuttanut osana yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) menekin edistämishoitoja oliiviöljyn kulutusta yhteisössä edistämään tarkoitettujen toimien yleisistä soveltamisään-
nöistä 22 päivänä heinäkuuta 1980 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 1970/80 (¹) perusteella. Tavoitteena on lisätä sellaisten tuotteiden kulutusta, joista on ylituotantoa, ja näin tasapainottaa markkinoita. Seitsemäs oliiviöljyn kulutuksenedistämiskampanja aloitetaan keväällä 1999 kaikissa jäsenvaltioissa. Kampanjan kokonauskustannukset ovat noin 15 miljoonaa euroa vuodessa kolmena perättäisenä vuonna. Niillä katetaan oliiviöljyn ravintoarvoa koskevien tieteellisten tietojen levittäminen sekä mainos-, pr- ja myynninedistämistoimien kaltaiset toimenpiteet. Kaikki yleisölle annettava tieto perustuu oliiviöljyn ravintoarvoa koskeviin objektiivisiin ja paikkansapitäviin tieteellisiin tietoihin. Tiedotusmateriaalin tarkastaa ravinnon terveysaspekteihin erikoistunut tutkimuslaitos. Oliiviöljyn käyttöä edistetään osana "Välimeren ruokavaliota", joka todistustusti vaikuttaa terveyteen positiivisesti.

Lisäksi kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY (²) 2 artiklassa säädetään, että merkinnät eivät saa olla omiaan johtamaan ostajaa harhaan erityisesti liittämällä elintarvikkeeseen vaikutuksia tai ominaisuuksia, joita sillä ei ole. Tämän säännöksen noudattamisen valvonta kuuluu jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten toimivaltaan.

(¹) EYVL L 192, 26.7.1980 ja EYVL L 288, 31.10.1980.

(²) EYVL L 33, 8.2.1979.

(1999/C 341/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4051/98**esittäjä(t): Eolo Parodi (PPE) ja Guido Viceconte (PPE) komissiolle**

(13. tammikuuta 1999)

Aihe: Ulkomailla asuvien Italian kansalaisten verotusta koskeva laki

Italian edustajainhuoneessa 20. marraskuuta 1998 hyväksytyn julkistaloudellisia vakauttamis- ja kehitystoimia koskevan lain 10 §:ssä määrätään, että 1. tammikuuta 1999 alkaen ulkomailla, edullisen verotuksen maissa tai alueilla asuvat väestörekisteristä poistetut Italian kansalaiset joutuvat maksamaan luonnollisille henkilöille määrättyä tuloveroa Italiassa.

Voiko komissio ilmoittaa onko tällainen kaksoisverotus sopusoinnussa nykyisten kahdenvälisen sopimusten ja asiaa koskevan eurooppalaisen lainsäädännön kanssa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(8. maaliskuuta 1999)

Komission saamien tietojen mukaan kyseisessä verolainsäädännössä säädetään, että edullisen verotuksen valtion alueelle muuttaneen Italian kansalaisen on todistettava verohallinnolle, että hänellä ei enää ole verotuksellista kotipaikkaa Italiassa.

Todistustaakka on siis käänteinen suhteessa aikaisempaan lainsäädäntöön, jonka mukaan hallinnon oli todistettava, että verovelvollinen asui edelleen Italiassa.

Komission mielestä Italian uusi lainsäädäntö edustaa veronkierron torjuntaa eikä sitä voida ainakaan ensi näkemältä pitää yhteisön oikeutta rikkovana. Tämän lisäksi Italian verohallinto ei ole komission tietojen mukaan vielä ilmoittanut, mitä ulkomaisia alueita se pitää edullisen verotuksen alueina. Kun otetaan huomioon Italian veroviranomaisten aikaisempi suhtautuminen näihin kysymyksiin, ei ole kuitenkaan syytä olettaa, että kyse voisi olla muista jäsenvaltioista. Komissio seuraa, millä edellytyksillä Italian viranomaiset soveltavat tätä lakia.

Arvoisa parlamentin jäsen esitti myös kysymyksen tämän toimenpiteen yhteensopivuudesta verotusta koskevien sopimusten kanssa. Tähän on todettava, että edullisen verotuksen valtioiden kanssa ei useinkaan ole tehty sopimuksia. Jos tällaisia sopimuksia kuitenkin on tehty, niissä yleensä määrätään, että jos verovelvollisella katsotaan olevan sopimuspuolina olevien valtioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti verotuksellinen kotipaikka kummassakin valtiossa, sopimuksen soveltamiseksi on vahvistettava yksi ainoa kotipaikka (ks. taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön OECD:n mallisopimuksen 4 artikla).

(1999/C 341/046)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4052/98**esittäjä(t): Eolo Parodi (PPE) ja Guido Viceconte (PPE) komissiolle**

(13. tammikuuta 1999)

Aihe: Yhteisön toimet lyhyiden merikuljetusten hyväksi

Euroopan unionissa on 35 000 kilometriä rannikkoa ja yli 600 satamaa, jotka ovat lähellä teollisuuskeskuksia. Lyhyet merikuljetukset ovat edullisia energiankulutuksen, ympäristön tilan ja syrjäisten alueiden taloudellisen ja sosiaalisen koheesion kannalta. Niillä voitaisiin ratkaista myös maanteiden ruuhkaongelmia Euroopassa.

1. Voiko komissio ilmoittaa, miten sen 5. syyskuuta 1995 antamaa tämän kuljetusmuodon kehitystä koskevaa tiedonantoa (KOM(95) 317) on käsitelty?
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä kehittääkseen ja kannustaakseen lyhyitä rannikkomerikuljetuksia?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(9. maaliskuuta 1999)

1. Ensimmäinen vuonna 1995 annetun lyhyen matkan merikuljetuksia koskevan komission tiedonannon jälkeinen edistymistä koskeva kertomus laadittiin vuonna 1997 ⁽¹⁾. Seuraava kertomus julkaistaan huhtikuussa 1999, sillä neuvosto on pyytänyt laatimaan vastaavat kertomukset kahden vuoden välein. Uudessa tiedonannossa on tarkoitus tarkastella lyhyen matkan merikuljetusten mahdollisuuksia kestävä ja turvallisen liikkuvuuden kannalta, kyseisen kuljetusmuodon "imago", sen yhdistämistä Euroopan liikenteen logistiikka-ketjuihin, muutaman viime vuoden aikana saavutettua kehitystä lyhyen matkan merikuljetusten edistämiseksi ja sen edelleen kehittymisen tiellä vielä olevia esteitä. Uudessa tiedonannossa on myös suosituksia tuleviksi toimiksi.

2. Yksi vuoden 1995 tiedonannon päätelmistä oli, että lisättäessä lyhyen matkan merikuljetusten kaupallista vetovoimaa ja elinkelpoisuutta liikenteen käyttäjien kannalta tärkeimmän sysäyksen on tultava merenkulkuelinkeinoilta itseltään. Tiettyjä toimia voisi kuitenkin toteuttaa myös muilla tasoilla.

Komissio on tukenut useita lyhyen matkan merikuljetuksiin ja satamiin liittyviä hankkeita osana tutkimuksen ja kehittämisen neljättä puiteohjelmaa. Näiden joukossa on hanke, jolla pyritään kehityksen koordinoimiseen ja yksittäisten hankkeiden tulosten saattamiseen kaikkien asianomaisten tahojen saataville.

Lyhyen matkan merikuljetusten hankkeet ovat saaneet tukea myös osana yhteisön yhdistettyjen kuljetusten kokeiluhankkeita (PACT), ja satamiin liittyviä hankkeita on toteutettu Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T) suunnatulla rahoituksella. Lisäksi komissio on rahoittanut tutkimuksen lyhyen matkan merikuljetusten asiakirjavaatimuksista. Paikallisten merenkulkuhankkeiden kokonaisuus otettiin Välimeren alueella mukaan MEDA-rahoitukseen.

Kyseisiä hankkeita ja tutkimuksia tarkastellaan edellä mainitussa uudessa tiedonannossa.

Komissio tukee merenkulkuelinkeinon ponnisteluja erityisesti merenkulkualan foorumin (MIF) lyhyen matkan merikuljetuksia käsittelevässä ryhmässä, jotta pyöreän pöydän keskusteluista kehitettäisiin perusta käytännön ratkaisujen löytämiseksi meriliikenteen ja satamatoimintojen ongelmiin. Komissio tukee myös lyhyen matkan merikuljetuksiin liittyvää paikallista yhteistyötä Euroopassa tietyt yhteisön ulkopuoliset maat mukaan luettuina.

⁽¹⁾ SEK(97) 877.

(1999/C 341/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4059/98

esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle

(13. tammikuuta 1999)

Aihe: Ahtaiden istumapaikkojen aiheuttamat terveyshaitat pitkällä lennoilla

Onko komissio tietoinen siitä, että lentokoneiden ahtaat istumapaikat herättävät huolestusta, sillä niistä aiheutuu pitkällä lennoilla joillekin matkustajille verisuonitukoksia? Onko komissio tutkinut asiaa tai kerännyt siitä tietoa?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 1999)

Komissio on tietoinen siitä, että turistiluokan ahtaiden istumapaikkojen joillekin lentomatkustajille mahdollisesti aiheuttamat terveyshaitat ovat herättäneet huolestusta. Matkustajat ovat valittaneet asiasta enenevässä määrin, ja komissio on reagoinut huolestuneisuuteen rahoittamalla useita asiantuntijatutkimuksia. Tähän mennessä saatujen tulosten perusteella istuinvälin pidentämiseen ei ole selvää tarvetta. Sen sijaan tutkimukset viittaavat siihen, että istuinvälin pidentäminen lisää loukkaantumisvaaraa onnettomuuksissa.

Komissio tutkii asiaa Euroopan ilmailuviranomaisten yhteistyöjärjestön (JAA) työryhmän puitteissa ja harkitsee, antavatko tutkimuksen tulokset aiheita jatkotoimenpiteisiin, joilla voitaisiin lisätä matkustajien mukavuutta turvallisuudesta tinkimättä.

(1999/C 341/048)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4060/98

esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle

(13. tammikuuta 1999)

Aihe: Bioteknologiayritykset

Voiko komissio kertoa kuinka monta bioteknologiayritystä on rekisteröity kussakin jäsenmaassa ja eritellä pienet ja keskiuuret yritykset, suuret yritykset ja ne, jotka on listattu maan arvopaperipörssiin.

Voiko komissio myös kertoa kuinka monelle bioteknologiselle tuotteelle kukin yritys on hankkinut luvan ja kuinka monet näistä tuotteista ovat tällä hetkellä markkinoilla.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(26. helmikuuta 1999)

Uusimpien saatavilla olevien tietojen mukaan yhteisön alueella oli vuonna 1997 yhteensä 942 bioteknologiayritystä ⁽¹⁾. Lukuun sisältyvät alkuvaiheessa olevat yritykset (perustettu vuonna 1997, 1–49 työntekijää), pienet yritykset (perustettu ennen vuotta 1997, 1–49 työntekijää), keskiuuret yritykset (50–149 työntekijää) sekä suuret yritykset (150–500 työntekijää).

Seuraavassa taulukossa on esitetty yritysten jakautuminen jäsenvaltioittain.

Jäsenvaltio	Yhteensä (suuria, keskiuuria, pieniä, alkuvaiheessa olevia)	Alkuvaiheessa olevia, pieniä, keskiuuria	Suuria
Belgia	44	10 + 23 + 6	5
Tanska	45	11 + 27 + 6	1
Saksa	172	71 + 85 + 14	2
Espanja	20	2 + 13 + 5	0
Ranska	130	24 + 80 + 23	3
Irlanti	37	4 + 28 + 4	1
Italia	41	4 + 31 + 6	0
Alankomaat	61	8 + 40 + 10	3
Itävalta	5	0 + 3 + 2	0
Portugali	10	2 + 7 + 1	0
Suomi	47	12 + 30 + 3	2
Ruotsi	83	15 + 50 + 15	3
Yhdistynyt kuningaskunta	247	65 + 114 + 53	15

Pienten ja keskiuurten yritysten (pk-yritysten) sekä alkuvaiheessa olevien yritysten määrä kertoo bioteknologiatoiminnan nopeasta kehityksestä yhteisön alueella.

Eurooppalaisista bioteknologiayrityksistä 61 noteerataan nykyisin useissa Euroopan arvopaperipörssissä ⁽²⁾ (London Stock Exchange, EASDAQ, Nouveau Marché) sekä Pohjois-Amerikassa (NASDAQ). On mahdotonta sanoa, kuinka monelle bioteknologiatuotteelle kyseiset yritykset ovat saaneet luvan tai kuinka paljon

bioteknologiatuotteita markkinoilla tällä hetkellä on. Seuraavasta taulukosta näkyy Euroopan patenttiviraston vuonna 1997 eurooppalaisille yrityksille myöntämien patenttien määrä (3).

Jäsenvaltio	Myönnettyjä patenteja
Belgia	15
Tanska	18
Saksa	177
Kreikka	3
Espanja	10
Ranska	214
Irlanti	4
Italia	38
Luxemburg	3
Alankomaat	30
Itävalta	9
Portugali	1
Suomi	10
Ruotsi	21
Yhdistynyt kuningaskunta	128

Eurooppalaisille yrityksille myönnettiin vuonna 1997 yhteensä 681 patenttia, kun niitä myönnettiin 728 vuonna 1996, 673 vuonna 1995 ja 726 vuonna 1994.

Toinen indikaattori on markkinoille yhteisön lainsäädännön puitteissa saatettujen tuotteiden lukumäärä. Vuonna 1997 Euroopan lääkearviointivirasto hyväksyi 22 tuotetta, joista 11:tä voidaan pitää puhtaasti bioteknologisina tuotteina. Mikään kyseisistä tuotteista ei kuitenkaan ollut eurooppalaisen yrityksen kehittämä (4). Geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön annetun direktiivin 90/220/ETY (5) mukaisesti hyväksytystä 18 tuotteesta 16 oli eurooppalaisten yritysten tuotteita (tiedot 9. marraskuuta 1998). Uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista annetun asetuksen (EY) 258/97 (6) 5 artiklan mukaisesti ilmoitetuista kahdeksasta tuotteesta viisi oli eurooppalaisten yritysten ilmoittamia.

(1) Ernst & Young, 1998: European Life Sciences 98: Continental Shift, s. 3. Luxemburgia ja Kreikkaa koskevia tietoja ei otettu huomioon.

(2) Ernst & Young, 1998: European Life Sciences 98: Continental Shift, s. 11.

(3) Lähde: Euroopan patenttivirasto, tammikuu 1999. Lukuihin sisältyvät seuraavat patenttiluokat: A01G (puutarhahoito), A01H (uudet kasvit), A61K (lääke-, hampaidenhoito- ja kauneudenhoitovalmisteet), C12N (mikro-organismit, entsyymit, tai niitä sisältävät koostumukset), C12P (mikrobiologiset ja entsyymaattiset menetelmät), C12Q (entsyymeihin ja mikro-organismeihin liittyvät mittaus- ja testausmenetelmät).

(4) Lähde: Ernst & Young, 1998: European Life Sciences 98: Continental Shift.

(5) EYVL L 117, 8.5.1990.

(6) EYVL L 43, 14.2.1997.

(1999/C 341/049)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4062/98

esittäjä(t): **Graham Mather (PPE) komissiolle**

(13. tammikuuta 1999)

Aihe: Elinympäristödirektiivi 1992 – erityisten suojelutoimien alueiden määrittely

Elinympäristödirektiivi 1992 (1) velvoitti jäsenvaltiot osoittamaan kyseisen vuoden loppuun mennessä tietyn määrän alueita, jotka merkittäisiin erityisten suojelutoimien alueiksi. Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut ainuttakaan direktiivin velvoitetta.

Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa varmistaakseen, että Yhdistynyt kuningaskunta toimii velvoitteiden mukaisesti?

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 1999)

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY velvoittaa jäsenvaltiot laatimaan alueista luettelon, joka on toimitettava komissiolle kolmen vuoden kuluessa kyseisen direktiivin tiedoksiantamisesta. Kyseiset luettelot olisi siis pitänyt toimittaa komissiolle viimeistään kesäkuussa 1995.

Yhdistynyt kuningaskunta on tähän mennessä ehdottanut 333:a aluetta, joiden yhteispinta-ala on 16 885 km². Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että luettelo on lähes valmis, ja että siitä puuttuu enää muutamia alueita, joita on määrä ehdottaa kevään 1999 aikana.

Voidakseen laatia luettelon yhteisön tärkeinä pitämistä alueista, jotka on määrä osoittaa erityisten suojelutoimien alueiksi, komissio arvioi kansalliset luettelot yhdessä jäsenvaltioiden kanssa. Tämä tehdään erikseen kunkin direktiivissä määritellyn luonnonmaantieteellisen alueen osalta.

Koko Yhdistynyt kuningaskunta on Atlantin luonnonmaantieteellisellä alueella. Kyseisen alueen kansallisten luetteloiden arvioimiseksi on tarkoitus järjestää seminaari syksyllä 1999, ja arvioida samalla Yhdistyneen kuningaskunnan ehdotusten vaatimustenmukaisuus. Arvion pohjalta komissio ja Yhdistynyt kuningaskunta voivat tarpeen vaatiessa jatkaa aihetta koskevia kahdenvälisiä keskustelujaan.

(1999/C 341/050)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4063/98

esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE) komissiolle

(13. tammikuuta 1999)

Aihe: Viestintä

Euroopan komissio ilmoitti 26. marraskuuta 1998, että matkapuhelinpalvelujen tarjoajia, mukaan luettuna Telefonica España, koskevat kolme tutkimusta on lopetettu, koska palveluntarjoajat ovat laskeneet kiinteistä puhelimista matkapuhelimiin soitettavien puhelujen yhteismaksuja.

Voiko komissio ilmoittaa, milloin nämä maksujen alennukset toteutuvat espanjalaisille kuluttajille?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 1999)

Komissio ryhtyi tutkimaan vuonna 1998 perusteellisesti, liittykö joihinkin yhteisön teleoperaattoreiden soveltamiin yhdysliikennemaksuihin mahdollisesti väärinkäytöksiä tai syrjintää. Komissio aloitti tähän liittyvät tutkimukset kahdessa tapauksessa, jotka koskivat Espanjan Telefonica-yhtiötä. Ensimmäinen koski hintoja, joita Telefonica laskutti Airteliltä tämän matkapuhelimesta soitettavien puheluiden päättämisestä Telefonican kiinteässä verkossa. Komissio katsoi hintojen saattavan olla liiallisia tai syrjiviä. Toinen tapaus koski tuloja, jotka Telefonica oli pidättänyt itselleen kiinteästä verkostaan matkapuhelinverkkoon soitetuista puheluista. Komission tutkimuksista kävi ilmi, että Telefonican pidättämät maksut olivat liian suuria suhteessa komission malliksi esittämään parhaaseen käytäntöön.

Komissio päätti marraskuussa 1998 Telefonican asiassa toimittamia tietoja tarkasteltuaan lopettaa ensimmäisen tapauksen käsittelyn. Komission tutkimukset koskivat operaattoreiden välisiä yhteismaksuja eivätkä lopullisilta kuluttajilta perittäviä maksuja. Se, miten asianomaiset teleoperaattorit siirtävät uusista päättämismaksuista johtuvan säästön kuluttajien hyväksi, on osa niiden liikestrategiaa. Kolmannen matkapuhelinoperaattorin toiminnan käynnistyminen Espanjassa asettaa kahdelle nykyiselle operaattorille paineita niiden nykyisin kuluttajille tarjoamien palveluiden parantamiseen.

Espanjan viranomaisten äskettäin hyväksymässä, yhdysliikenteen sisältävässä Telefonican viitetarjouksessa määritetään, että kiinteiden verkkojen operaattoreilta peräisin olevia päättämismaksuja sovelletaan myös matkaviestinverkoista peräisin oleviin puheluihin, minkä pitäisi vähentää jälkimmäisiin sovellettuja maksuja merkittävästi. Komissio ei voi kuitenkaan ennakoida, missä määrin ja milloin lopullisilta kuluttajilta perittävät maksut laskevat, sillä muutokset riippuvat kilpailupaineista markkinoilla ja ovat tällaisia palveluita tarjoavien yritysten päätettävissä.

(1999/C 341/051)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4075/98

esittäjä(t): Werner Langen (PPE) komissiolle

(14. tammikuuta 1999)

Aihe: Euroopan unionin Rheinland-Pfalzille ajanjaksolla 1994–1998 myöntämä tuki

Voiko komissio ilmoittaa miten paljon Euroopan unioni on myöntänyt tukea Rheinland-Pfalzille ajanjaksolla 1994–1998 eritellen tuensaajat ja tuen avulla luodut työpaikat eri alueilla?

Millaisia määriä maksettiin

- erityisesti KONVER-ohjelmien osana
- maatalouden,
- EMOTR:n,
- opetuksen,
- nuorison,
- kulttuurin,
- tutkimuksen ja teknologian,
- korkeakoulujen,
- talouden,
- aluekehityksen/rakennerahastojen ja
- sosiaalipolitiikan alalla?

**Komission puheenjohtajan Jacques Santer komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(16. huhtikuuta 1999)

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(1999/C 341/052)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4098/98

esittäjä(t): John McCartin (PPE) komissiolle

(14. tammikuuta 1999)

Aihe: Kansalliset myönnytykset verotuksessa

Kun otetaan huomioon, että useimmissa jäsenvaltioissa alueelliset taluserot ovat noin kahden suhde yhteen, voiko komissio vahvistaa, että aluepolitiikan kannustimena käytetyt kansalliset myönnytykset verotuksessa voidaan yhä hyväksyä osana yhtenäismarkkinoita?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 1999)

Aluekehitykseen liittyviä verokannustimia olisi tarkasteltava kahdesta valtiontukilainsäädäntöön liittyvästä näkökulmasta. Yritysverotuksen alalla komissio on äskettäin tarkentanut valtiontukisääntöjen soveltamisperusteita Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistussa tiedonannossaan ⁽¹⁾. Niinpä veroluonteiset valtiontuet, joilla tuetaan tiettyjen alueiden talouden kehittämistä, on suhteutettava ja kohdistettava asetettujen tavoitteiden mukaan, jotta komissio voisi katsoa ne yhtenäismarkkinoille soveltuviksi. Nämä perusteet ovat yhdenmukaisia yhteisön oikeusjärjestyksen ja sisämarkkinoiden kanssa.

Toisaalta aluekehitykseen liittyvät verokannustimet voivat myös kuulua vahingollisen verokilpailun poistamisesta yhteisössä 1. joulukuuta 1997 annettujen menettelysääntöjen soveltamisalaan. Tällöin menettelysääntöryhmä, joka toimii neuvoston yhteydessä, arvioi kyseisten toimien haitallisuuden lisäksi, onko ne suhteutettu ja kohdistettu asetettujen tavoitteiden mukaisesti menettelysääntöjen G kohtaa noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL C 384, 10.2.1998.

(1999/C 341/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4108/98

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(14. tammikuuta 1999)

Aihe: Kreikan "Rautatiet"-toimintaohjelma

Kreikan "Rautatiet"-toimintaohjelman alaohjelmissa 1 ja 3 viitataan rakennustöihin Ateenan-Thessalonikin radalla ja Peloponnesoksen rautatieverkon parantamiseen. Kreikan valtion rautateiden vastikään julkistamassa Kreikan rautatieverkoston modernisointiin tähtäävässä toimintaohjelmassa ei kuitenkaan ole mainintaa mistään suunnitelluista rakennustöistä Lianokladin ja Domokosin välisellä rataosuudella Ateenan-Thessalonikin radalla eikä Peloponnesoksen rautatieverkoston modernisoinnista.

1. Ottaen huomioon, että komissio on päättänyt tukea rautatieverkoston elvyttämistä, mitä mieltä se on edellä mainituista eroavaisuuksista?
2. Mikäli Paleofarsalan ja Kalambakan välisen rataosuuden uudistamista ja modernisointia ehdotetaan, aikooko komissio myöntää tälle hankkeelle rahoitusta yhteisön varoista?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 1999)

Kreikkaa koskeva yhteisön tukikehys (YTK) vuosille 1994–1999 on Kreikan valtion rautateiden liiketoimintasuunnitelman ja Ateenan ja Tessalonikin välisen radan osalta huomattava ponnistus rautatieliikenteen parantamiseksi, mikä ilmenee Kreikan valtion rautateiden investoinnit, uudenaikaistamisen ja toiminnan käsittävän liiketoimintasuunnitelman laatimisena. Yhteisön tukikehysten soveltamisjakson aikana tehdyissä investoinneissa etusijalle asetetaan Euroopan laajuiseen rautatieverkostoon kuuluva Patraksen–Ateenan–Tessalonikin rata. Ateenan ja Tessalonikin välisen radan infrastruktuurin (maa- ja vesirakentaminen, viestitys, televiestintä, sähköistäminen) valmistuminen on mahdollista siten, että pitkällä aikavälillä kyseisellä osuudella voidaan saavuttaa 200 kilometrin matkustusnopeus tunnissa, koska rahoitusta saadaan sekä rakennerahastoista että koheesiorahastosta. Vuoteen 2000 mennessä Ateenan ja Tessalonikin välisellä osuudella on 88-prosenttisesti kaksi rataa (60 kilometrille Lianokladin ja Domokosin välisellä osuudella, jonka muuttaminen olisi erityisen vaikeata ja kallista, jää yksi rata) ja matkan kesto lyhenee 4 tuntiin 20 minuuttiin vuoden 1994 5 tunnista 50 minuutista ja vuoden 1993 6 tunnista 15 minuutista.”

Kreikan valtion rautateiden liiketoimintasuunnitelma on laadittu rautateiden toimenpideohjelman yhteydessä ja Kreikan hallitus on sen hyväksynyt. Sen toteutuksen yhteisrahoittaa sama toimenpideohjelma, ja kansainvälistä konsulttia, joka auttaa Kreikan valtion rautateitä osallistumalla toimenpideohjelman toteuttamisesta

vastaavan erityisasiantuntijaryhmän toimintaan, ollaan palkkaamassa. Ateenan ja Tessalonikin välisen radan Tithorean—Lianokladin osuuden toisen radan ja Kallidromon tunnelin rakentaminen kuuluvat myös rautateiden toimenpideohjelmiaan. Parhaillaan tarkastellaan mahdollisia vaihtoehtoisia ratkaisuja erityisen kalliin ja vaikean Lianokladin—Domokosin osuuden toisen radan rakentamiseksi ennen seuraavaa ohjelmakautta koskevien lopullisten päätösten tekemistä.

Koheesiorahaston osalta komissio ei ole saanut yhtään Lianokladin—Domokosin hanketta koskevaa yhteisrahoituspyyntöä. Koheesiorahasto yhteisrahoittaa sitä vastoin kyseisellä osuudella Pireuksen—Ateenan—Tessalonikin rataosuuden sähköistämistä, Tessalonikin—Aleksandropolioksen radan rakennustöitä, Evangelismosin—Leptokarian Thriassion—Korintin radan rakennustöitä, Thriassion Pedion järjestelyratapihan rakentamista, Thriassion ja Pireuksen sataman välisen yhteyden tutkimista sekä Paleofarsalan—Kalambakan radan rakennustöitä. Mainittujen hankkeiden kokonaiskustannukset ovat 898 miljoonaa euroa, josta koheesiorahaston osuus on 560 miljoonaa euroa. Paleofarsalan—Kalambakan radan rakennustöiden kokonaiskustannukset ovat 34 miljoonaa euroa, josta yhteisön rahoitusosuus on 29 miljoonaa euroa. Jos jäsenvaltio tekee uusia hankkeita tai edellä mainittujen hankkeiden muutoksia koskevia hakemuksia, ne käsitellään koheesiorahastossa vahvistettujen ensisijaisuusperusteiden ja sen käytettävissä olevien varojen mukaisesti.

On syytä muistuttaa, että Euroopan laajuiset verkostot yhteisrahoittavat osan Lianokladin—Domokosin osuuden tutkimuksista (vuonna 1994 tehty päätös — taloudellista tukea 1,5 miljoonaa euroa). Paleofarsalasin ja Kalambakan välisen rautatielinjan laajentamisen osalta työt yhteisrahoitetaan osittain Euroopan laajuisista verkostoa koskevasta budjettikohdasta (vuonna 1993 tehty päätös — taloudellista tukea 7 miljoonaa euroa).

(1999/C 341/054)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0031/99

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(20. tammikuuta 1999)

Aihe: Yhdysvaltojen hallituksen amerikkalaisille maanviljelijöille myöntämä erityistuki

Yhdysvaltojen hallitus tukee amerikkalaisia maanviljelijöitä myöntämällä heille erityistukea, jonka tarkoituksena on lievittää maataloustuotteiden maailmanmarkkinahintojen laskusta aiheutuvia ongelmia.

Euroopan unioni taas on ryhtynyt vähentämään ennennäkemättömällä tavalla maatalousmenojen osuutta yhteisön talousarviosta lähinnä leikkaamalla yhteisön maanviljelijöille maksettavia tukiaisia. Tämän seurauksena pienituloisille, ennen kaikkea yhteisön eteläisten osien maanviljelijöille aiheutuu valtavia taloudellisia menetyksiä.

Onko erityistuen maksaminen amerikkalaisille maanviljelijöille komission mielestä Maailman kauppajärjestön laatimien sääntöjen mukaista ja mitä komissio aikoo tehdä estääkseen eurooppalaisten maanviljelijöiden kilpailukyvyyn heikentymisen ja tulojen vähenemisen entisestään?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 1999)

Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenet ovat ryhtyneet alentamaan kotimaisia tukia määrällisten sitoumusten mukaisesti. Maataloussopimuksessa määrättyjen erityisperusteiden mukaisiin tukiiin ("green and blue box"-toimenpiteet) ei kuitenkaan sovelleta tätä alennussitoumusta. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat Yhdysvaltojen toimenpiteet on ilmoitettava WTO:lle, joka varmistaa niiden perinpohjaisen tutkimuksen niiden luonteen ja Yhdysvaltojen antaman tukien alennussitoumuksen perusteella.

Nykyisten maatalouden markkinajärjestelyjen kautta yhteisöllä on kohtuulliset mahdollisuudet reagoida maailmanmarkkinoiden kehitykseen. Agenda 2000 -asiakirjan ehdotukset muodostavat lähtökohdan sisäisen ja ulkoisen kilpailukyvyyn parantamiselle tulevaisuudessa sen varmistamiseksi, että yhteisön tuottajat saavat täyden hyödyn markkinoiden kehityksestä.

(1999/C 341/055)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0037/99**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) komissiolle***(20. tammikuuta 1999)**Aihe: Kissannahkoja ”opetustarkoituksiin”*

Tuoteluettelossa, jossa markkinoidaan italialaisille keskiasteen kouluille opetusvälineitä, mainostetaan myös kissannahkoja fysiikan kokeita varten. Tämä on pöyristyttänyt kaikkia Italian eläinsuojelujärjestöjä.

Opettajien mukaan kokeessa voidaan aivan hyvin käyttää tavallista villakangasta eläimen nahan asemesta. Kuinka ”didaktista” on antaa kasvavien nuorten käsiin sellaisen eläimen nahka, joka useimmissa tapauksissa odottaa näitä lapsia kotona leikkiäkseen heidän kanssaan?

Luettelon julkaisija, joka on Italian luotettavimpia, on ilmoittanut, että eläinten nahat tuodaan Saksasta eikä Saksa luultavasti toimita niitä vain Italiaan.

Katsooko komissio, että

1. sen tulisi rangaista Saksaa tästä todetusta julmasta kaupankäynnistä?
2. sen tulisi varoittaa Italiaa ja muita jäsenvaltioita ostamasta välineitä, joiden valmistus on selvästi julmaa eläimiä – ja vieläpä – lemmikkieläimiä kohtaan?
3. sen pitäisi muistuttaa Italiaa ja muita unionin jäsenvaltioita siitä, että jo jonkin aikaa on ollut olemassa eläinsuojelulakeja, ja estää eläinten pahoinpitely ja tappaminen?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(15. maaliskuuta 1999)*

Komissio haluaa ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että kissannahkoilla tutkimus- tai muissa tarkoituksissa käytävä kauppa ei kuulu yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan.

Koska tämä ala ei kuulu yhteisön toimivaltaan, komissio ei voi toimia asiassa.

(1999/C 341/056)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0051/99**esittäjä(t): Ursula Stenzel (PPE) komissiolle***(15. tammikuuta 1999)**Aihe: Komission jäsen Cresson ja Leonardo-ohjelman kulku*

Leonardo on yksi EU:n menestyksekkäimmistä ohjelmista ja antaa tuhansille nuorille mahdollisuuden tutustua Eurooppaan.

Viimeisimmät tapahtumat rajoittavat kuitenkin ohjelman kulkua, minkä vuoksi myös EU:n uskottavuus kärsii.

Asiasta vastaavassa valiokunnassa on nyt päätetty, että asiakirjat annetaan piirisyyttäjän virastolle tutkittavaksi mahdollisen petoksen ja huonon hallinnoinnin varalta.

Samassa valiokunnassa myös väitetään, että asiasta vastaava komission jäsen Cresson olisi pidättäytynyt esittämästä korjattua versiota rahoitustarkastuksista. Onko tämä väite todenperäinen? Voiko komissio ilmoittaa, mitä tämän rahoitusta koskeva kertomus sisältää?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(9. huhtikuuta 1999)*

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä Leonardo da Vinci -ohjelman menestyksestä ja sen merkityksestä Euroopan nuorille.

Varainhoidon valvonnasta vastaava komission yksikkö on jo suorittanut komissiota ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä avustavan teknisen avun toimiston tarkastuksen. Kuten kaikkien rahoitustarkastusten yhteydessä varainhoidon valvonnasta vastaavan yksikön laatima raportti esitetään tarkastuksen kohteena olevalle taholle lausuntoa varten kuulemismenettelyn mukaisesti, jolloin ohjelman hallinnoinnista vastaavalla pääosastolla on tilaisuus esittää kommenttinsa ja vastauksensa.

Varainhoidon valvonnasta vastaavan yksikön raporttiluonnos on esitetty kyseisen menettelyn mukaisesti tarkastuksen kohteena olevalle taholle. Tarkastusraportin päätelmien ja koulutus- ja nuorisoasioista vastaavan pääosaston vastausten viimeistely on edellyttänyt useita kokouksia ja keskusteluja, koska työ on pyritty tekemään täsmällisesti ja avoimuutta noudattaen. Komissio ei ole missään vaiheessa vastustanut tarkastusraportin esittämistä Euroopan parlamentille. Parlamentille toimitettiin 9. joulukuuta PO XX:n raportti ja pääosaston alustavat vastaukset.

Komissio esitti parlamentin työllisyys- ja sosiaaliasiain valiokunnan puheenjohtajalle 5. tammikuuta 1999 varainhoidon valvonnasta vastaavan yksikön lopullisen raportin ja pääosaston lopulliset vastaukset. Komissio oli lisäksi toisen kerran yhteydessä kyseiseen valiokuntaan 12. tammikuuta 1999 pidetyn erityiskokouksen puitteissa.

(1999/C 341/057)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0054/99**esittäjä(t): Barbara Weiler (PSE) komissiolle***(22. tammikuuta 1999)*

Aihe: EU:n innovaatioyhteyskeskukset (IRC)

1. Milloin ja missä IRC:t perustettiin EU:n tuella?
2. Mitkä olivat IRC:iden tavoitteet perustamishetkellä?
3. Mitä tukia IRC:ille on tähän mennessä myönnetty, kun otetaan huomioon varainhoitovuodet ja kotipaikkakunnat? Missä määrin Saksan osavaltiot ja kunnat ovat osallistuneet tukemiseen?
4. Milloin innovaatioyhteyskeskusten arviointi suoritettiin ja mitä tuloksia siitä on saatu? Onko olemassa IRC:iden "paremmuusjärjestystä"? Minkä perusteiden mukaan arviointi suoritettiin?
5. Mitä toimia on toteutettu vähemmän tehokkaiden IRC:iden toiminnan parantamiseksi?
6. Mitkä instituutiot toimivat IRC:iden neuvonantajina ja mitä IRC:itä ne neuvovat?
7. Mitkä IRC:t ovat lopetusuhan alaisia?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(25. maaliskuuta 1999)*

Innovaatio-ohjelman (neljäs puiteohjelma) yhteydessä julkaistun ehdotuspyynnön seurauksena EU:n 15 jäsenvaltiota sekä Norja ja Islanti perustivat vuoden 1995 elokuussa 53 innovaatiokeskusta (IRC) kattavan verkoston, johon Israel liittyi 1. tammikuuta 1998. Verkoston tarkoituksena on tukea pieniä ja keskiuuria paikallisyriytyksiä kansainvälisen teknologiansiirron edistämiseksi ja antaa niille tietoja yhteisön tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen ohjelmiin osallistumisesta.

Yhteisön rahoitusosuus on 4,5 vuoden aikana (1.10.1995–31.3.2000) ollut yhteensä noin 53 miljoonaa euroa. Summa (miljoonaa euroa) on jakaantunut vuosittain seuraavasti: 5,5 v. 1995, 6,5 v. 1996, 13 v. 1997, 7 v. 1998 ja 5 v. 1999 (tähän mennessä). Maittain jako on ollut seuraavanlainen (miljoonaa euroa): Belgia 2, Tanska 1, Saksa 8, Kreikka 2,4, Espanja 6, Ranska 6,7, Irlanti 1, Italia 7,3, Luxemburg 0,7, Alankomaat 2,2,

Itävalta 1,6, Portugali 2, Suomi 1,3, Ruotsi 2, Yhdistynyt kuningaskunta 7, Islanti 0,5, Israel 0,4 ja Norja 0,9. Saksan osavaltiot eivät ole IRC-kumppaneita eivätkä näin ollen osallistu niiden rahoitukseen.

Avoimen ehdotuspyynnön johdosta lähetetyt ehdotukset arvioivat aluksi riippumattomat asiantuntijat. Kevään 1997 aikana kahdeksan ulkoista asiantuntijaa suoritti väliarvioinnin, kun toimintaa oli jatkunut 16 kuukautta ja sopimukset oli uusittava toista vaihetta varten. Arviointi perustui toteutettuun toimintaan, toista vaihetta koskeviin suunnitelmiin, itsearviointiin sekä IRC-asiakkaiden näkemyksiin. Tulosten perusteella valtaosan keskuksista katsottiin voivan jatkaa toimintaansa, ja yli puolen katsottiin selvinneen tehtävistään hyvin tai erittäin hyvin. Arviointimenettelyssä seitsemän keskusta (Aquitane/Poitou-Charentes, Alsace/Lorraine, Hessen-Rheinland-Pfalz, Lombardia, Luxemburg/Trier/Saarland, Galicia ja Etelä-Englanti) luokiteltiin kuitenkin huonoiksi, ja niiden rakennetta, resursseja ja toiminnan sisältöä (tavoitteita ja menetelmiä) on muutettava radikaalisti, jos ne haluavat säilyttää asemansa. Tähän liittyen on tehty erityisaloitteita. Ensinnäkin on tehty merkittäviä rakenteellisia muutoksia koordinaattoreiden ja kumppanien korvaamiskäytäntöihin, ja yhteenliittymien kokoa on pienennetty. Samoin on järjestetty koulutustilaisuuksia keskusten asiantuntemuksen parantamiseksi ja voimavarojen keskittämiseksi hankkeen tavoitteisiin ja valittaviin menetelmiin.

Kuten tutkimusohjelmia yleensä, innovaatiokeskuksia on Innovaatio-ohjelman muiden toimien tavoin tarkasteltu vuosittain uudelleen osana vuosittain toteuttavaa seurantaa.

Tulevina kuukausina on tarkoitus julkaista uusi avoin pyyntö uuden IRC-verkoston perustamiseksi osana äskettäin hyväksyttyä erityisohjelmaa Innovaation edistäminen ja pk-yritysten osallistumisen kannustaminen (viides puiteohjelma vuosille 2000–2004). Sopimukset tehdään aluksi 2 vuodeksi. Nykyisten innovaatiokeskusten osalta tämä tarkoittaa sitä, että niiden on osallistuttava uuteen valintamenettelyyn ja kilpailtava muiden organisaatioiden kanssa voidakseen jatkaa yhteisön tukemaa toimintaa seuraavan vaiheen aikana. Ehdotuspyyntö on tarkoitus julkaista kesäkuussa.

(1999/C 341/058)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0057/99

esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE) komissiolle

(22. tammikuuta 1999)

Aihe: Kiinteämääräisten avustusten (block-grants) myöntäminen kehitysasioissa toimiville valtioista riippumattomille järjestöille vuonna 1999

Hiljattain komission yhteisen ulkoisten yhteistyövälineiden hallintayksikölle annetun ilmoituksen mukaisesti eurooppalaisille kehitysmaiden hyväksi toimiville valtioista riippumattomille järjestöille ei myönnetä kiinteämääräisiä avustuksia (block-grants), koska siitä aiheutuisi ylimääräistä työtä, josta yhteinen hallintoyksikkö ei selviydy.

Tiedustelisin komissiolta:

1. Pitääkö tämä paikkansa vai ei?
2. Onko komissio tietoinen niistä kielteisistä vaikutuksista, joita voi seurata siitä, että näinkin tärkeä tuki kuin kiinteämääräiset avustukset (block-grants) jätetään myöntämättä, sillä näiden määrärahojen turvin on ollut mahdollista toteuttaa tuhansia pieniä, mutta erittäin tehokkaita yhteistyöhankkeita?
3. Mistä syystä ulkoisten yhteistyöyksiköiden uudelleen järjestelyjen jälkeen ei ole enää mahdollista toteuttaa toimia ja menettelyjä, joista ei vielä muutama kuukausi sitten aiheutunut ylimääräisiä hallinnollisia ongelmia?
4. Onko komissio tietoinen siitä, että kiinteämääräiset avustukset (block-grants) ovat myös poliittisesti olennainen osa niitä toimintoja, jotka rahoitetaan budjettikohdasta B7-6000 ja että näiden mahdollinen poistaminen vääristäisi valtioista riippumattomien järjestöjen käynnistämää ja Euroopan unionin tukemaa toimintaa?

Komission jäsenen Joao Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus*(12. huhtikuuta 1999)*

1. Kun otetaan huomioon käytettävissä oleva henkilöstö eri osastoissa, komissio on ottanut käyttöön yksiköiden väliset neuvottelut myöntäessään kokonaisavustuksia vuonna 1999, jolla vähennetään tämän välineen aiheuttamaa työmäärää sekä valtiosta riippumattomissa järjestöissä että komissiossa.
2. Komissio ei aio poistaa käytöstä kokonaisavustuksia. Se katsoo kuitenkin, että kyseistä välinettä on mukautettava, jotta se vastaisi riittävästi sekä lopullisten edunsaajaväestöjen tarpeita että välttämätöntä kyseisen välineen tehokasta hallinnointia.
3. Koska sopimusten yleiset sopimusehdot ovat osittain vanhentuneet, niitä tarkistetaan parhaillaan tarkoituksena mukauttaa kyseinen väline, jotta se vastaisi sen komissiolle mukanaan tuomia velvoitteita ja jotta voitaisiin pitää yllä suhteita sellaisiin valtiosta riippumattomiin järjestöihin, jotka edustavat eurooppalaista kansalaisyhteiskuntaa ja jotka toimivat Euroopassa kehitysmaiden vähäosaisten väestönosien puolesta-puhujina.
4. Komissio on tietoinen siitä, että valtiosta riippumattomat järjestöt arvostavat kokonaisavustuksia budjettikohdasta B7-6000 myönnettävien luottojen yhteisrahoituksen puitteissa. Näin ollen komissio aikoo parantaa tätä välinettä tukeakseen tehokkaammin valtiosta riippumattomia järjestöjä niiden rahoitusosuudessa kolmannen maailman kehittämiseksi.

(1999/C 341/059)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0058/99**esittäjä(t): Lucio Manisco (GUE/NGL) komissiolle***(27. tammikuuta 1999)**Aihe:* Kurinpitotoimet

Van Buitenen'in osalta komissio on osoittanut, että tässä erikoistapauksessa virkamiesten henkilöstösääntöjä on käytetty pelkästään henkilöstöön kuuluvan virkamiehen rankaisemiseksi ankarasti antamatta tälle mahdollisuutta puolustautua.

Pyytäisin komissiota tarkentamaan:

1. Van Buitenen'in tapauksen osalta:
 - kuinka monta päivää käytettiin päätöksen tekemiseen ja rangaistuksen täytäntöönpanoon;
 - mitkä olivat tarkalleen määrätyt rangaistukset ja niiden perusteet;
 - minkälaiset mahdollisuudet rangaistulla virkamiehellä on ollut puolustautua;
 - voidaanko komission mielestä henkilöstösääntöjen kirjaimellinen ja byrokraattinen soveltaminen näinkin merkityksellisessä tapauksessa tulkita Van Buitenen'iin kohdistuvaksi kostotoimenpiteeksi ja katsoa uhkaukseksi, jolla pyritään pelottelemaan muita virkamiehiä, jotka saattaisivat olla halukkaita antamaan ilmi hallintoon liittyviä epäselvyyksiä?
2. Yleisesti:
 - kuinka montaa muuta virkamiestä on rangaistu samalla tavoin kuin Van Buitenen'ia viimeisten kolmen vuoden aikana ja millä perusteella;
 - milloin petosepäilyjä – ns. hallinnollisia ongelmia – alettiin tutkia komission turvallisuustoimistossa ja Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimistossa (ECHO) ja kuinka kauan tutkimukset ovat kestäneet?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(31. maaliskuuta 1999)*

Komissio haluaa korostaa, että Paul van Buitenenia vastaan ei toistaiseksi ole toteutettu kurinpitotoimenpiteitä, vaan että hänet on pidätetty virantoimituksesta. Kyseessä on hallinnollinen varotoimenpide, joka henkilöstösääntöjen 88 artiklan mukaan voidaan toteuttaa, jos on syytä epäillä virkamiehen tehneen vakavan virheen. Komissio katsoo kyseisen edellytyksen täyttyneen tässä tapauksessa. Van Buitenenia vastaan on kuitenkin vireillä kurinpitomenettely. Virantoimituksesta pidättäminen ei ole ainoa laatuaan; komissio on viime vuosina turvautunut tähän toimenpiteeseen myös muuntymisissä tapauksissa (vuonna 1997 tapauksia oli kuusi ja vuonna 1998 viisi).

Komissio haluaa lisäksi muistuttaa, että kurinpitomenettely ei kyseisessä tapauksessa liity siihen, että asianomainen virkamies on paljastanut petostapauksia.

Perusteena on se, että virkamies on rikkonut henkilöstösääntöjä toimittamalla ulkopuolisille ilman lupaa mm.

- asiakirjoja, jotka liittyvät komission aloitteesta avattuun rikostutkintaan, mikä haittaa kyseisten tutkimusten suorittamista,
- väliaikaisia tilintarkastusasiakirjoja, joista tilintarkastuksen kohteena oleva taho ei ole vielä antanut lausuntoaan kuulemismenettelyn mukaisesti,
- asiakirjoja, jotka sisältävät virkamiehen työvereihin kohdistuvia perusteettomia syytöksiä.

Virkamiehen puolustautumisoikeus on olennainen osa kurinpitomenettelyä. Hänellä on mm. oikeus käyttää itse valitsemaansa avustajaa.

Vastauksena kysymyksen toiseen osaan komissio ilmoittaa, että turvallisuustoimistoon liittyvää Groupe 4/Securitasia koskevat tutkimukset aloitettiin elokuussa 1997 varainhoidon valvojan ja petostentorjunnan koordinoinnista vastaavan komission erityisryhmän (UCLAF) toimesta. UCLAFin laatiman raportin valmistuttua komissio pyysi Brysselin yleisen syyttäjän virastoa aloittamaan asian oikeuskäsittelyn. Samalla komissio aloitti sisäiset hallinnolliset tutkimukset, jotka johtivat heinäkuussa 1998 kurinpitomenettelyn aloittamiseen neljää komission virkamiestä vastaan. Nämä menettelyt ovat edelleen vireillä.

Humanitaarisen avun toimiston (ECHO) osalta UCLAF aloitti lokakuussa 1997 tutkimuksen, joka koski neljää ECHOn allekirjoittamaa sopimusta. Tutkimuksen tulokset esitettiin 18. toukokuuta 1998 päivätyssä raportissa. Asianomaisissa yrityksissä suoritettujen tarkastusten perusteella laadittiin 10. heinäkuuta 1998 lopullinen raportti, joka toimitettiin jo samana päivänä oikeusviranomaisille jatkotoimia varten. UCLAFin 18. toukokuuta 1998 laatiman raportin ja asiasta vastaavien tahojen huomautusten perusteella aloitettiin hallinnollinen tutkimus, jonka tulokset on koottu 9. marraskuuta 1998 päivättyyn raporttiin. Komissio on aloittanut kolme tätä asiaa koskevaa kurinpitomenettelyä.

(1999/C 341/060)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0060/99

esittäjä(t): Paul Rübiger (PPE) komissiolle

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Juomien perinteiset mittayksiköt

Sisämarkkinoiden lainsäädännön yksinkertaistamista koskeva SLIM-hanke on edennyt neljänteen vaiheeseen. Tällöin tarkastetaan yritysoikeutta, vaarallisia aineita ja pakkausasetuksia koskevia aloja. Pakkausten kategoriaan kuuluvat myös elintarvikkeiden ja juomien mittayksiköt. Sekä Itävallassa että muissa jäsenvaltioissa käytetään juomien nimellistilavuuden mittayksikkönä 0,3 litraa tai 0,5 litraa. Tällä käytännöllä on jo pitkät perinteet, jotka leimaavat väestön kulttuuria ja identiteettiä. Toissijaisuusperiaatteen vuoksi jäsenvaltioissa on myös tulevaisuudessa voitava vahvistaa tällaisia mittayksikköjä.

Kuinka komissio aikoo ottaa nämä perinteisen arvomaailman osat huomioon nykyisen tarkastamisen yhteydessä?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 1999)

Komissio kertoo arvoisan parlamentin jäsenen esittämät näkökohdat SLIM-ryhmälle.

Parlamentin ja neuvoston pitäisi saada yhteenveto SLIM-hankkeen tuloksista komission esittämine huomioineen 21. kesäkuuta 1999 pidettävässä sisämarkkina-asiain neuvoston kokouksessa.

(1999/C 341/061)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0065/99**esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE) komissiolle**

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Vaalit Keski-Afrikan tasavallassa

Keski-Afrikan tasavallassa järjestettiin yleisvaalit 22. marraskuuta ja 13. joulukuuta 1998.

Voiko komissio täydentää niitä vähäisiä tietoja, joita vaaleista on julkaistu, ja kertoa samalla, millaiset ovat tämän valtion ja Euroopan unionin suhteet erityisesti yhteistyön alalla ja voimassaolevan Lomé'n yleissopimuksen puitteissa?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(8. maaliskuuta 1999)

Keski-Afrikan tasavallassa 22. marraskuuta ja 13. joulukuuta 1998 pidetyissä yleisissä vaaleissa valittiin 109 edustajaa, joista oppositiopuolueet saivat enemmistön, eli 55 paikkaa ja presidentin kannatusliike (MLPC, PLD ja UPR) 51 paikkaa.

Vaalit sujuivat rauhallisesti ja niitä seurasi kansainvälinen tuki- ja tarkkailuryhmä. Komissio osallistui vaalijärjestelyjen tukemiseen yhteensä 520 000 eurolla. Komission rahoitusosuudesta noin 120 000 euroa käytettiin komission valitsemien teknisten tarkkailijoiden palkkaamiseen. Kaikkia tarkkailutoimia koordinoi Yhdistyneiden Kansakuntien edustajisto Keski-Afrikan tasavallassa (Minurca). Vaalijärjestelyjä tarkkailleet kolme kansainvälistä järjestöä, Minurca, Francophonie ja Communauté, olivat yksimielisiä siitä, etteivät vaalien aikana ilmenneet muutamat rikkeet olleet riittävän merkittäviä vaarantamaan vaalituloksen pätevyyden.

Lisäksi maan hallitus on esittänyt Yhdistyneille Kansakunnille virallisen pyynnön Minurcan toimikauden pidentämisestä viimeistään vuoden 1999 joulukuussa pidettäviin presidentinvaaleihin asti. Tällä halutaan toisaalta vähentää uusien aseellisten yhteenottojen vaaraa sekä toisaalta varmistaa, että kansainvälinen yhteisö tukee myös seuraavaa vaalikierrosta.

Yhteistyö Keski-Afrikan tasavallan kanssa on jatkunut yhteisön kehitysyhteistyön alkuajoista lähtien ja se on vahvistunut toisiaan välittömästi seuranneiden Lomé-sopimusten myötä. Yhteistyö on keskittynyt perinteisiin maaseudun kehittämiseen liittyviin alueisiin, maan sisäosissa asuvien asukkaiden elinolojen kohentamiseen sekä taloudellisten ja sosiaalisten perusrakenteiden parantamiseen. Yhteisö kuuluu tällä hetkellä Keski-Afrikan tasavallan suurimpiin rahoittajiin.

Kaikki Euroopan kehitysrahaston (EKR) seitsemännen rahaston osana toteutettavan 75 miljoonan euron arvoisen kansallisen kehitysohjelman varojen käyttökohteet on jo valittu ja rahoituksen käyttöaste on noin 90 prosenttia. Ohjelman pääasialliset käyttökohteet ovat kuljetusala ja terveydenhoito sekä EKR:n kuudennen rahaston puitteissa toteutettujen toimien täydentäminen ja jatkaminen.

Neljännen Lomé-sopimukseen toisesta rahoituspöytäkirjasta käytetään 102 miljoonaa euroa Keski-Afrikan tasavallan kansallisen kehitysohjelman rahoittamiseen. Varojen ohjelmoinnissa päädyttiin yhteen ainoaan rahoituskohteeseen, kuljetusalaan, joka tulee saamaan noin 80 prosenttia käytettävissä olevista varoista. Keskitetyn rahoituksen ulkopuolelle jäävästä tuesta suurin osa ohjataan terveydenhoitoon.

(1999/C 341/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0066/99**esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE) komissiolle**

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Euroopan rautatieyhteyshankkeen nykytila

Komissio esitti vuonna 1995 hankkeen, joka koski rautatieyhteyksiä Euroopassa. Siinä vahvistettiin ne valtioiden rajat ylittävät rautatieyhteydet, joilla liikennöintiedellytykset yhdenmukaistetaan siten, että kaikki eurooppalaiset junat pystyvät liikennöimään näillä reiteillä.

Yksi näistä reiteistä kulkisi Valenciasta Rotterdamiin Barcelonan, Lyonin ja Metz'n kautta.

Koska tällä mallilla ei ole oikeusperustaa, se vaatii hitaan neuvotteluprosessin. Voiko komissio kertoa, missä vaiheessa hanke on tällä hetkellä, onko komissio päättänyt nopeuttaa sitä asianmukaisen oikeusperustan kautta vai aikooko se tukea hanketta muilla keinoilla, ja mikä on komission arvio hankkeen toteutumisesta?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 1999)

Vuonna 1996 laatimassaan valkoisessa kirjassa strategiasta yhteisön rautateiden elvyttämiseksi ⁽¹⁾ komissio ehdotti rautateiden kansainvälisten rahtipalvelujen parantamista perustamalla joukko Euroopan laajuisia rautateiden rahtiliikenteen valtaväyliä – käsite, jota kehitettiin edelleen myöhemmin annetussa tiedonannossa ⁽²⁾. Niiden pohjalta on suunniteltu joukko vapaaehtoishankkeita, jotka pantiin täytäntöön vuonna 1998.

Komission ehdotus perustui näkemykseen, jonka mukaan infrastruktuurin hallinnoijien välisen, vapaaehtoisuuteen perustuvan yhteistyön tehostaminen käyttöoikeuden myöntämiseen ja kansainvälisten junareittien käyttömaksuun liittyvissä kysymyksissä synnyttäisi aiempaa tehokkaampia ja kaupallisesti houkuttelevampia kansainvälisiä tavarajunapalveluja sekä tarjoaisi mahdollisuuden kyseisten valtaväylien avaamiseen kaikille luvan saaneille rautatieyhtiöille.

Komissio ei ole ehdottanut erityisiä reittejä, vaikka valkoisessa kirjassa ja tiedonannossa sellaisia esiteltiinkin tarkoituksena havainnollistaa, minne valtaväyliä kannattaisi kehittää. Ehdotetuilla valtaväylillä ei ratkaistaisi yhteentoimivuusongelmia, ja niihin sovellettaisiin reitin kussakin osassa voimassa olevia kansallisia määräyksiä. Asianomaiset infrastruktuurin hallinnoijat ovat kehittäneet valtaväylät Belgian Muizenista Ranskan ja Luxemburgin kautta Italian Gioia Tauroon ja Espanjan Barcelonaan sekä Skandinaviasta, Alankomaista ja Saksasta Itävallan ja Sveitsin kautta Milanoon, Gioia Tauroon ja Brindisiin Italiassa. Nämä valtaväylät ovat nyt toiminnassa, ja eri palveluntarjoajat ovat alkaneet käyttää niitä.

Komissio on ottanut tästä kokeilusta saamansa kokemukset huomioon ehdotuksessaan rautatieinfrastruktuurin kapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja infrastruktuurimaksujen perimisestä 19 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/19/EY ⁽³⁾ muuttamisesta. Ehdotus ⁽⁴⁾ on parhaillaan neuvoston ja parlamentin käsiteltävänä. Lisäksi komissio on ehdottanut erillisessä aloitteessa rautateiden rahtipalvelujen asteittaista vapauttamista. Ehdotusta ei ole vielä hyväksytty. Komissio aikoo käsitellä rautateiden rahtiliikenteen yhteentoimivuutta ja muita infrastruktuuriongelmia Euroopan laajuisten verkkojen tarkistamista koskevassa kertomuksessa sekä perinteisen junaliikenteen yhteentoimivuutta koskevassa kertomuksessa, jotka molemmat on tarkoitus antaa myöhemmin tänä vuonna.

⁽¹⁾ KOM(96) 421.

⁽²⁾ KOM(97) 242.

⁽³⁾ EYVL L 143, 27.6.1995.

⁽⁴⁾ KOM(98) 480.

(1999/C 341/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0067/99

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: EU:n työaikadirektiivi

EU on Suomessa esitetyn kannan mukaan säätänyt työaikaa koskevan direktiivin, jossa yli 10 tunnin yhtämittainen työaika sallitaan hälytysajoneuvojen kuljettajille. Koska on ilmeistä, että näiden ajoneuvojen kuljettajat on tässä jätetty työsuojelumääräyksen ulkopuolelle, kysyn, onko komissio aikeissa valmistella määräyksiä, joiden avulla myös tätä työntekijäryhmää suojeltaisiin liialliselta yhtämittaiselta rasitukselta?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 1999)

Marraskuun 23 päivänä 1993 ⁽¹⁾ annetussa neuvoston direktiivissä 93/104/EY säädetään työajan järjestämisessä noudatettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista. Direktiiviä sovelletaan hälytysajoneuvojen, kuten palontorjunta- ja sairaankuljetusajoneuvojen, työntekijöihin siinä määrin, kun

heidän työnsä erityispiirteet eivät väistämättä ole ristiriidassa lainsäädännön kanssa. Direktiivin 6 artiklassa säädetään, että keskimääräinen työaika jokaisena seitsemän päivän jaksona, ylityö mukaan luettuna, saa olla enintään 48 tuntia. Direktiivin 3 artiklassa säädetään, että yhtäjaksoisen päivittäisen lepoajan on oltava vähintään 11 tuntia. Direktiivin mukaan on siten mahdollista työskennellä yli 10 tuntia päivässä, mikäli viikoittainen keskimääräinen kokonaistyöaika jää alle 48 tunnin. Direktiivin 4 artiklan mukaan jokaisella työntekijällä, jonka työpäivä on pidempi kuin kuusi tuntia, on oikeus pitää lepotauko.

Direktiivin 17 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdan iii alakohda sallii lisäjoustavuutta, koska sen mukaan vähimmäisvaatimuksista voidaan poiketa, jos kyseessä on sairaankuljetus-, palosuojelu- tai väestönsuojelu. Poikkeukset voidaan määrittellä kansallisilla laeilla, asetuksilla tai hallinnollisilla määräyksillä tai työehtosopimuksilla taikka työmarkkinaosapuolten välisillä sopimuksilla edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat. Direktiivi sallii siis joustavuuden sillä edellytyksellä, että noudatetaan sosiaalisen suojelun yleisiä periaatteita.

(¹) EYVL L 307, 13.12.1993.

(1999/C 341/064)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0070/99

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Unionin kansalaisten eriarvoinen kohtelu tutkimussektorilla Isossa-Britanniassa

Ison-Britannian yliopistoissa tehtävälle tieteelliselle tutkimukselle myönnettävää tukea valvova valtioneelin (EPSRC) on evännyt tuen sitä hakeneelta Italian kansalaiselta sillä perusteella, että tämä ei ole Ison-Britannian kansalainen. Italian kansalaisena kyseisellä henkilöllä olisi kuitenkin ollut oikeus saada tohtorin tutkintoon johtavien opintojen kurssimaksut korvatuiksi, mutta sen sijaan ei elinkustannuksiaan (noin 6 400 puntaa).

Ottaen huomioon, että Italiassa vastaavat tutkimusvarat ovat täysimääräisesti myös Ison-Britannian kansalaisten ulottuvilla, voiko komissio kertoa, eikö tällaista tilannetta voida pitää Euroopan unionin kansalaisten eriarvoisena kohteluna?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 1999)

Jotta arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen voitaisiin vastata, on ensin täsmennettävä, että yhteisön säännökset – Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tulkinnan mukaan – takaavat yhteisön ja jäsenvaltion opiskelijoiden yhtäläisen kohtelun koulutuksen saannissa (EY:n perustamissopimuksen 6, 126 ja 127 artikla) sekä yhteisön työntekijöiden ja heidän lastensa yhtäläisen kohtelun. Jälkimmäinen oikeus on kattavampi, ja siitä on erityisesti säädetty työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 1612/68 (¹), johon sisältyy myös oikeus saada tietyin edellytyksin jäsenvaltion omille kansalaisille tarkoitettuja sosiaalietuuksia.

Opiskelijoilla, joita ei pidetä työntekijöinä (tai työntekijän perheenjäseninä), on EY:n perustamissopimuksen mukaisesti oikeus samanlaiseen kohteluun kuin vastaanottavan jäsenvaltion omilla opiskelijoilla ja oikeus saada tukea kirjoittautumis- ja lukukausimaksujen korvaamiseen. Koulutuksen saantioikeuden osalta yhtäläisen kohtelun periaate tarkoittaa siis sitä, että kaikkien koulutuslaitosten on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden opiskelijat samoin edellytyksin kuin omat kansalaisensa. Näin ollen kansalaisuuden perusteella ei voida periä lisämaksuja.

Opiskelijoilla, jotka ovat toisen jäsenvaltion kansalaisia eivätkä ole työntekijöitä (tai työntekijän perheenjäseniä), ei kuitenkaan ole oikeutta saada oleskelu- ja elinkustannuksiin tarkoitettua tukea. Komissio on sitä mieltä, että esitetty kysymys kuuluu kansallisten viranomaisten toimivaltaan.

(¹) EYVL L 257, 19.10.1968.

(1999/C 341/065)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0071/99**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Maksusuorituksiaan laiminlyöneet järjestöt ja EU:n myöntämät tuet

Lehtitietojen mukaan eräät Rooman IACP:n kiinteistöjen vuokralaiset ovat jättäneet maksujaan maksamatta huomattavan pitkältä ajalta. Näiden vuokratilojen joukossa on useita puolueiden ja yhdistysten huoneistoja. Maksuja eniten laiminlyöneisiin kuuluvat Stadion-osuuskunta ja Kemir-yhdistys, jotka vuokraavat suurta huoneistoa osoitteessa piazza S. Maria Liberatrice 45, e/f.

Useat alueen asukkaista uskovat, että kyseiset järjestöt eivät todellisuudessa harjoita toimenkuvaansa kuuluvaa kulttuuritoimintaa.

Voiko komissio edellä esitetyn perusteella vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Saavatko kyseiset järjestöt tukea Euroopan unionilta?
2. Mitkä elimet tai virastot vastaavat kyseisille järjestöille mahdollisesti myönnetyn EU:n tuen valvonnasta?
3. Ovatko kyseiset järjestöt saaneet tukea aikaisemmin ja jos ovat, niin kuinka paljon?
4. Eikö IACP-maksujen laiminlyönti ole vastoin EU:n tuen saamisen ehtoja?
5. Mikä on komission yleinen näkemys asiasta?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 1999)

Arvoisan kysyjän mainitsemassa osoitteessa toimivat Stadion-osuuskunta ja Kemir-yhdistys ovat komission laskentayksiköille tuntemattomia. Rooman kaupunki ei myöskään kuulu alueisiin, jotka voivat saada yhteisön rakennerahastojen tukea.

(1999/C 341/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0078/99**esittäjä(t): Graham Mather (PPE) komissiolle**

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Direktiivi 95/29/EY eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana

1. Onko komissio täysin tyytyväinen eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 95/29/EY ⁽¹⁾ saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpanosta ja soveltamisesta?
2. Onko se saanut yhtään muodollista valitusta jäsenvaltioiden kyvyttömyydestä täyttää direktiivissä säädetyt velvoitteet?
3. Voiko komissio kertoa kysymyksien 1 ja 2 osalta tarkemmin, mistä direktiivin säännöksistä ja jäsenvaltioista on kyse?

⁽¹⁾ EYVL L 148, 30.6.1995, s. 52.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. maaliskuuta 1999)

1. Useimmat jäsenvaltiot ovat panneet neuvoston direktiivin 95/29/EY täytäntöön niin kuin pitää. Kaksi jäsenvaltiota jättivät eräitä direktiivin vaatimuksia pois kansallisista toimenpiteistään. Näitä jäsenvaltioita vastaan käydään edelleen rikkomisesta johtuvaa menettelyä. Komissio on tehnyt jäsenvaltioihin useita eläinlääkinnällisiä tarkastuskäyntejä, joilla on valvottu eläinten hyvinvointia kuljetuksen aikana koskevien yhteisön vaatimusten täytäntöönpanoa ja sen valvontaa. Näiden tarkastuskäyntien yhteydessä on havaittu täytäntöönpanon tai sen valvonnan puutteita useissa jäsenvaltioissa.

2. Komissio saa paljon eläinten hyvinvointia koskevia yhteydenottoja. Jotkut näistä ovat valituksia siitä, että jäsenvaltiot eivät ole huolehtineet neuvoston direktiivin 95/29/EY täytäntöönpanosta. Joukossa on myös yhtä jäsenvaltiota koskevia valituksia, joiden mukaan kyseinen valtio on rikkonut direktiiviä antamalla matka-aikoja koskevia sääntöjä, jotka ovat ankarampia kuin direktiivin vaatimukset. Toista jäsenvaltiota syytetään eläinten kuljetukseen käytettäviä merialuksia koskevista liian ankarista säännöistä.

3. Valituksissa on puututtu liian pitkiin matka-aikoihin sekä siihen, että eläimille ei ole annettu riittävästi vettä ja ravintoa ja niillä ei ole ollut riittäviä lepomahdollisuuksia. Valitukset ovat koskeneet myös ylläastattuja ja epätarkoituksenmukaisia kuljetusvälineitä, kuljetetuille eläimille aiheutettuja tarpeettomia kärsimyksiä sekä vaadittujen asiakirjojen puuttumista. Valituksia on tehty kaikista jäsenvaltioista Suomea, Ruotsia ja Tanskaa lukuun ottamatta. Ne ovat keskittyneet suurten liikennemäärien alueille, joilla tapahtuvat esimerkiksi Pohjois- ja Etelä-Euroopan väliset sikakuljetukset, nautojen, lampaiden ja hevosten maantiekuljetukset Itä-Euroopasta yhteisöön ja nautojen kuljetukset yhteisöstä Lähi-Itään ja Pohjois-Afrikkaan.

Myös komission toteuttamien eläinlääkinnällisten tarkastuskäyntien yhteydessä on saatu todisteita siitä, että jäsenvaltioissa on ollut puutteita direktiivin velvollisuuksien täytäntöönpanossa ja valvonnassa. Vaatimuksia oli jätetty noudattamatta useilla aloilla: puutteita havaittiin esimerkiksi maantie- ja merikuljetusvälineissä, eläinten kunnossa, eläinten kohtelussa ja viranomaisvalvonnassa. Joissakin tapauksissa ei ollut noudatettu vaatimusta, jonka mukaan eläimet on päästettävä lepäämään pitkien kuljetusten yhteydessä.

Komission tarkastuskäyntien raportit ovat nykyisin yleisesti saatavilla komission internet-sivulla <http://europa.eu.int/comm/dg24/>.

(1999/C 341/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0080/99

esittäjä(t): Susan Waddington (PSE) komissiolle

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Aikuisten puhelinviihdepalvelujen sääntely

Olen saanut tietää, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa sääntelyn alaisia erityismaksullisia aikuisten puhelinpalveluja mainostetaan sellaisten satelliittitelevisioyhtiöiden salaamattomien lähetysten välityksellä, jotka näkyvät Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja muissa jäsenvaltioissa. Näiden mainosten välittömänä seurauksena jotkut puhelinliittymän haltijat saavat epäsäännöllisen suuria puhelinlaskuja, yleensä siksi, että perheenjäsenet ovat soittaneet edellä mainittuihin puhelinpalveluihin ilman liittymän haltijan tietämystä tai lupaa. Kun liittymän haltijat eivät vastaavasti voi maksaa erityismaksullisten kansainvälisten puhelujen vuoksi usein huomattaviakin laskuja, heidän puhelinliittymänsä katkaistaan.

Onko tällaisten palvelujen rajat ylittävä salaamaton mainostaminen laillista? Jos näin on, aikooko komissio harkita ehdotusta tällaisen mainonnan sääntelystä koko yhtenäismarkkinoiden alueella, jotta voitaisiin taata, että mainokset tavoittavat ainoastaan aikuisen yleisön, jolle ne on tarkoitettu?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

"Televisio ilman rajoja" -direktiivissä (neuvoston direktiivi 89/552/ETY televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY (!)) säädetään televisiotoiminnan oikeudellisista puitteista yhteisössä.

Komissio on tietoinen pornografisen aineiston mahdollisista vaikutuksista alaikäisiin. Direktiivissä asetetaan television välityksellä lähetettävän audiovisuaalisen aineiston osalta tietyt yleiset vähimmäisvaatimukset alaikäisten suojaamiseksi (22 artikla).

Kun kysymyksessä on tämän aineiston tuottamisen, levittämisen ja hallussapidon kieltäminen, jäsenvaltiot voivat soveltaa tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevien EY:n perustamissopimuksen määräysten mukaisesti kansallista lainsäädäntöään julkiseen moraaliin, yleiseen järjestykseen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä silloin, kun se tavaroiden osalta on perustamissopimuksen 36 artiklan ja palvelujen osalta 56 artiklan mukaista. Edellytyksenä on, etteivät tämäntyyppiset kiellot ole keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen.

Yhteisön tason toimia voidaan harkita ainoastaan silloin, kun yhtenäismarkkinoiden luominen ja toiminta edellyttävät jäsenvaltioissa nykyisin sovellettavien, tätä osa-aluetta koskevien säännösten yhteensovittamista. Komissio ei ole tietoinen olosuhteista, joiden perusteella yhdenmukaistamista tarvittaisiin, mutta se on kiinnostunut kaikista asiaan liittyvistä lisätiedoista.

(¹) EYVL L 202, 30.7.1997.

(1999/C 341/068)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0085/99

esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Pakkausdirektiivi

Aiotaanko pakkausdirektiivin tehokkuudesta tehdä katsaus tai arvio (tavoitteiden saavuttaminen jne.) ja jos, niin milloin?

Aikooko komissio julkaista tällaisen katsauksen?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(9. maaliskuuta 1999)

Pakkauksista ja pakkausjätteestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY (¹) soveltamisen piti alkaa 30. kesäkuuta 1996 mennessä, mutta se on viivästynyt keskimäärin yli vuodella. Siksi arviot käytännön tilanteesta jäsenvaltioissa perustuisivat tällä hetkellä lähinnä alustaviin toimiin ja vaiheeseen, jossa kaikki pakkausjätteen käsittelyjärjestelmät eivät vielä toimi täydellä teholla.

Tiedon antamisesta pakkauksista ja pakkausjätteestä 3 päivänä helmikuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/138/EY (²) mukaiset taulukot on täytettävä vuosittain vuotta 1997 koskevista tiedoista alkaen, ja ne on toimitettava komissiolle 18 kuukauden kuluessa kyseisen vuoden päättymisestä. Jätealaan liittyvistä kyselylomakkeista tehdyssä komission päätöksessä 97/622/EY (³) mainituista lomakkeista yksi liittyy pakkauksista ja pakkausjätteestä annettuun direktiiviin. Ensimmäinen raportti sisältää kauden 1998–2000.

Huhtikuussa 1999 on tarkoitus aloittaa eurooppalaisia pakkausjätteen käsittelyjärjestelmiä koskeva tutkimus, jonka loppuraportin pitäisi olla valmis toukokuussa 1999. Lisäksi maaliskuussa 1999 on tarkoitus aloittaa tutkimus, joka koskee rahoituspoolien kuluja, etuja ja kustannustehokkuutta. Tämän tutkimuksen loppuraportin pitäisi olla saatavilla joulukuussa 1999. Molemmat tutkimukset on tarkoitettu yleiseen levitykseen.

Edellä esitetyn perusteella komissio aikoo valmistella heinäkuuhun 1999 mennessä kertomuksen siitä käytännön kokemuksesta, jota jäsenvaltiot ovat saaneet tavoitteiden saavuttamisesta, tieteellisen tutkimuksen tuloksista sekä arviointitekniikoista kuten ympäristöasteista.

(¹) EYVL L 365, 31.12.1994.

(²) EYVL L 52, 22.2.1997.

(³) EYVL L 256, 19.9.1997.

(1999/C 341/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0099/99

esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Norjalaisen turskan vienti – EUR 1 -todistuksen antaminen

Norjalaisen turskan vienti EU:hun perustuu tullittomaan tariffikiintiöön. Asianomaisten viranomaisten leimalla varustettu EUR 1 -todistus hyväksytään todisteeksi turskan alkuperästä. Ennen tällaisen todistuksen antamista viranomaisten pitäisi varmistaa tuotteen alkuperä, mutta se jää usein tekemättä. Tästä syystä EU:hun

on mahdollista viedä huomattavia määriä turskaa, joka saattaa olla peräisin jostakin muualta kuin Norjasta – josta sen väitetään olevan peräisin – ja jolle on perusteettomasti myönnetty EUR 1 -todistus.

Alkuperää koskeva tarkastus tehdään jatkuvasti vasta jälkikäteen. Vasta tässä vaiheessa Norjan viranomaiset ilmoittavat EU:lle, mistä turska on oikeastaan peräisin. Tästä taas on seurauksena, että ne, jotka tuovat turskaa EU:hun joutuvat maksamaan tullia tästä EUR 1 -todistuksen turvin tuodusta turskasta, joka on sillä välin jo myyty kuluttajalle. Tämä sääntöjen vastainen tilanne ja Norjan viranomaisten menettely on jatkunut 1980-luvulta lähtien EU:n tyytyessä vain perimään maksamattomia tullimaksuja. Vaikuttaa siltä, että norjalaista turskaa viedään järjestelmällisesti ja tarkoituksellisesti polkuhintaan ja ilmeisesti Norjan viranomaisten myötävaikutuksella – ja yhteisön tuojat maksavat tästä laskun.

Ottaen huomioon edellä mainitun tilanteen ja kantelun, jonka portugalilaiset tuojat ovat äskettäin tehneet Euroopan oikeusasiamiehelle,

1. vahvistaako komissio tiedot, joiden mukaan Norjassa olisi myönnetty järjestelmällisesti EUR 1 -todistuksia turskan vientiä varten ilman, että turskan alkuperää olisi ensin varmistettu,
2. mitä komissio aikoo tehdä kyseisten väärinkäytösten lopettamiseksi?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 1999)

Komission tietojen mukaan arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamia tapauksia ei ole esiintynyt viime aikoina.

Euroopan talousaluetta koskevan sopimuksen pöytäkirjassa n:o 4 ⁽¹⁾ olevien alkuperätuotteita ja hallinnollista yhteistyötä koskevien määräysten mukaisesti EUR.1-tavaratodistusten antamisesta vastaavat ainoastaan Norjan viranomaiset. Nämä voivat antaa todistuksen varmennettuaan, että maasta vietävien tuotteiden alkuperä on oikea.

Jäsenvaltioiden tulliviranomaiset tarkastavat tämän jälkeen tavarat ja niistä annetun todistuksen tavaroita tuotaessa. Jos viranomaisilla on syytä epäillä todistuksen oikeellisuutta, nämä voivat ottaa halutessaan yhteyttä Norjan viranomaisiin hallinnollisen yhteistyön menetelmää noudattaen.

Myös komissio voi olla yhteydessä Norjan viranomaisiin. Komissio toteaa tässä yhteydessä arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se teki maaliskuussa 1993 virkamatkan Norjaan perehtyäkseen venäläisten kalastustuotteiden tuontiin Norjasta. Virkamatkan seurauksena Norjan viranomaiset suorittivat mainitusta aiheesta tutkimuksia, joiden tulokset on ilmoitettu komissiolle ja perintämenettelyt on käynnistetty jäsenvaltioissa, myös Portugalissa.

Komissio ei ole tähän mennessä löytänyt näyttöä, joka osoittaisi järjestelmän toimivan huonosti. Komissio toivookin, että arvoisa parlamentin jäsen saattaa komission tietoon kaiken tiedossaan olevan näytön aloittaakseen tämän näytön perusteella tarvittavat tutkimukset tilanteen selvittämiseksi sekä Norjan että yhteisön viranomaisten keskuudessa ja toteuttaakseen tutkimuksen perusteella tarpeelliseksi katsomansa toimenpiteet.

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle sopivana ajankohtana mahdollisesti toteutetuista toimista ja toimenpiteistä.

⁽¹⁾ EYVL L 1, 3.1.1994.

(1999/C 341/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0100/99

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(20. tammikuuta 1999)

Aihe: Virkamiesten palkkaaminen Torinon Euroopan koulutussäätiöön

Komissaari Cresson lähetti minulle 5.1.1999 vastauksen kysymykseeni E-3361/98 ⁽¹⁾, joka käsitteli Torinossa sijaitsevan Euroopan koulutussäätiön (ETF) harjoittamaa provokatiivisen yksipuolista henkilöstön palkkauspolitiikkaa sekä kreikkalaisten, portugalilaisten ja espanjalaisten toimenhakijoiden huomiotta jättämistä.

Komissaari Cresson yrittää puolustella tilannetta vetoamalla ETF:n "itsenäiseen päätösvaltaan", korostaa, että viraston "johtaja on vastuussa kaikista henkilöstöä koskevista kysymyksistä", sekä päätyy onnettomaan sananvalintaan todetessaan, että "henkilöstö valitaan yksinomaan pätevyyden perusteella" antaen siten ymmärtää, että kreikkalaiset, portugalilaiset ja espanjalaiset ETF:n toimenhakijat ovat vähemmän päteviä kuin muiden jäsenvaltioiden toimenhakijat, joita työskentelee ETF:ssä kymmeniä. Komissaari Cresson korostaa, että ETF on itsenäinen yksikkö, vaikka komissio itse jatkuvasti ja sinnikkäästi esittää parlamentille perusteluja ETF:n rahoituksen ja sen talousarvion kasvattamisen puolesta. Komissaari Cresson on myös hyvin tietoinen siitä, miten perustelut ja vakavia syytteitä on esitetty EU:n toimielimien sisällä ja ulkopuolella epäselvyyksistä virkamiesten palkkauksessa ja puutteista toiminnan läpinäkyvyydessä. Nämä syytökset ovat vähentäneet luottamusta komissiota kohtaan, mikä kävi kaikille selväksi parlamentin äskettäin käsittelemästä epäluottamuslauseesta Euroopan komissiolle 11. – 15. tammikuuta 1999.

Mitä komissio aikoo tehdä ETF:n provokatiivisen yksipuolisen henkilöstöpolitiikan korjaamiseksi ja mihin toimiin se aikoo välittömästi ryhtyä (koska aika ja muiden EU:n toimielinten kärsivällisyys näyttävät olevan käymässä vähiin) taatakseen yksiköidensä ja valvomiensa hajasijoitettujen virastojen nuhteettoman toiminnan?

(¹) EYVL C 182, 28.6.1999, s. 70.

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 1999)

Komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion vastaukseen, jonka se on antanut kirjalliseen kysymykseen E-3361/98. Komissio esittää tässä vastauksessaan tarkasti Torinossa sijaitsevan Euroopan koulutussäätiön henkilöstöhallintoon sovellettavan oikeudellisen ja lainsäädännöllisen kehyksen sekä säätiön henkilökunnan valinnassa käytettävät ensisijaiset kriteerit.

Komissio toteaa, ettei arvoisan parlamentin jäsenen viimeisimpään kirjalliseen kysymykseen sisälly mitään uusia tietoja, jotka eivät jo olisi sisällyneet hänen aikaisempaan kysymykseensä. Komissio voi näin ollen vain toistaa ensimmäiseen kysymykseen antamansa vastauksen.

Mikäli arvoisa parlamentin jäsen saa tietoonsa muita tarkkoja tietoja, jotka selkeyttävät hänen esittämäänsä koulutussäätiön henkilökunnan valintaan liittyviä kriittisiä huomautuksia, komissio tietenkin tarkastelee näitä tietoja huolellisesti.

(1999/C 341/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0102/99

esittäjä(t): Robin Teverson (ELDR) komissiolle

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Viides puiteohjelma ja maalämpöenergia

Maalämpöenergia on mainittu erikseen EU:n aikaisemmissa tutkimuksen ja kehittämisen ohjelmissa, mutta ei seuraavassa puiteohjelmassa. Parlamentti hyväksyi muutosehdotuksen, jolla se halusi korjata tämän puutteen ja sisällyttää maalämpöenergian uusiutuvaa energiaa koskevan luvun liitteeseen II(a)(v). Komissio ja neuvosto eivät kuitenkaan hyväksyneet tätä muutosehdotusta.

Voiko komissio vahvistaa, että puuttuminen puiteohjelmasta ei vaaranna maalämpöenergian rahoitusta, ja että maalämpöenergiaan liittyvät hankkeet saavat edelleen niille kuuluvan osan rahoituksesta erityisesti sen vuoksi, että komissaari Cressonin mukaan EU:n tavoitteena on kasvattaa uusiutuvan energian osuus 6 prosentista 12 prosenttiin?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 1999)

Yhteisön tavoitteella lisätä uusiutuvien energialähteiden osuus kuudesta prosentista 12 prosenttiin on merkittävä vaikutus viidennen puiteohjelman (¹) energiaa koskevaan osaan. Maalämpöenergian käyttö voi

helpottaa huomattavasti tavoitteen saavuttamista, erityisesti jos yhteisön tukema kuumaa ja kuivaa kallioperää koskeva eurooppalainen hanke Sultz-sous-Forêtsissa Ranskassa edistyy odotusten mukaisesti.

Maalämpöenergiaan liittyvä teknologia on jo osittain pitkälle kehittyntä. Sen vuoksi sitä ei pidetä ensisijaisena alana tutkimusrahoituksesta päätettäessä. Kuumaa ja kuivaa kallioperää koskeva teknologia edellyttää kuitenkin vielä tutkimusta, ja sen vuoksi tuen myöntäminen sille tulevaisuudessa on mahdollista.

Viidennessä puiteohjelmassa tarkoituksena on kuitenkin keskittyä ongelmiin eikä niinkään teknologiaan. Jos maalämpöenergiaa koskevat tutkimus- ja esittelyhankkeet voivat helpottaa ohjelmassa määritettyjen ongelmien ratkaisemista, jos niille on järkevää myöntää yhteisön rahoitusta pelkän kansallisen rahoituksen sijasta ja jos niiden avulla voidaan saavuttaa uusia energialähteitä koskevan työohjelman tavoitteita, niihin suhtaudutaan samalla lailla kuin muihin uusiutuvien energialähteiden hankkeisiin.

(¹) EYVL C 137, 7.6.1997.

(1999/C 341/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0106/99

esittäjä(t): **Sirkka-Liisa Anttila (ELDR) komissiolle**

(2. helmikuuta 1999)

Aihe: EU:n eläinsuojeluvaatimukset tuonnin ehdoksi kolmansista maista

Neuvoston direktiivit sikojen ja vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista (Council Directive laying down minimum standards for the protection of pigs (91/630/EEC) (¹) ja Council Directive laying down minimum standards for the protection of calves (91/629/EEC) (²)) sisältävät ns. "8 artiklan", joka on jäänyt kuolleeksi artiklaksi sen sisältämän kolmansia maita koskevan sisällön vuoksi. Vastaavanlainen kolmansia maita ja niistä tapahtuvaa tuontia koskeva artikla on eläinten teurastamista tai lopettamista koskevan direktiivin (Council Directive on the protection of animals at the time of slaughter or killing (93/119/EC) (³)) 15 artiklassa.

Nämä säännökset edellyttävät, että kolmannesta maasta peräisin olevia eläimiä (tai lihaa) yhteisön alueelle tuotaessa niiden mukana tulisi olla viranomaisen antama todistus siitä, että eläimiä on kolmannessa maassa pidetty ja kohdeltu vähintään yhtä hyvin kuin asianomaiset yhteisön säädökset edellyttävät.

Tuotantoeläinten suojelua koskevaa direktiiviä (Council Directive concerning the protection of animals kept for farming purposes (98/58/EC) (⁴)) käsiteltäessä kolmasmaakysymys nousi suureksi ongelmaksi. WTO-sopimuksen valossa tällainen kolmansille maille asetettu vaatimus olisi voitu katsoa diskriminoinniksi, kaupalle ja kilpailulle asetetuksi laittomaksi esteeksi ja siten sopimuksen vastaiseksi.

Monet EU:n jäsenvaltiot ovat katsooneet, että on tarpeen saada tavalla tai toisella takuita siitä, että tuotantoeläimiä pidetään kolmansissa maissa yhtä hyvin eläinsuojelusäädösten mukaisesti kuin EU-alueellakin. Tuotantoeläinten hyvinvointia koskevan direktiivin hyväksymisen yhteydessä onkin edellytetty, että tuotantoeläinten hyvinvointia koskeviin kansainvälisiin vaatimuksiin on päästävä vaikuttamaan kansainvälisten järjestöjen ja sopimusten kautta eli muutoin kuin tuontiesteitä rakentamalla.

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä kolmasmaakysymyksen selvittämiseksi ja eläinten hyvinvointivaatimusten saattamiseksi EU:n tasolle?

(¹) EYVL L 340, 11.12.1991, s. 33.

(²) EYVL L 340, 11.12.1991, s. 28.

(³) EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21.

(⁴) EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. maaliskuuta 1999)

Kuten komissio on jo aiemmin esittänyt, mahdollisuus muuttaa Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjä eläinten hyvinvointiin liittyvien kysymysten huomioon ottamiseksi otetaan esille määriteltäessä yhteisön neuvottelutavoitteet WTO-neuvottelujen seuraavaa vaihetta varten.

Komissio on myös aloittanut tuotantoeläinten suojelusta 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY⁽¹⁾ 8 artiklassa säädetyn menettelyn pyytämällä kaikkia eläimiä tai eläintuotteita yhteisöön tuovia maita ilmoittamaan eläinten hyvinvointia koskevasta lainsäädännöstään tai muista määräyksistään, joita ne soveltavat tiloilla, kuljetusten aikana ja teurastusvaiheessa.

Kun kyseiset tiedot saadaan, niitä tarkastellaan sekä direktiivin 98/58/EY 8 artiklan että WTO-velvoitteiden perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 221, 8.8.1998.

(1999/C 341/073)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0108/99

esittäjä(t): **Cristiana Muscardini (NI) komissiolle**

(2. helmikuuta 1999)

Aihe: Eläinten myrkyttäminen ruokasyötein

Eläinten myrkyttäminen on Italiassa saavuttamassa huolestuttavat mittasuhteet.

Edes kaupungit eivät enää ole turvallisia. Myös lemmikkikissat ja -koirat menettävät henkensä sen vuoksi, että jotkut laittomasti levittävät alueelle myrkyllisiä syöttejä.

Myrkytyksistä ei ole täsmällisiä tietoja, mutta niiden aiheuttamat vahingot luonnolle ja villieläimille ovat nähtävissä.

Myrkyllisten syöttien käyttäminen on laitonta. Italiassa on voimassa asiaa koskeva laki, jossa erityisesti kielletään tällainen toiminta ja säädetään rikosoikeudellisista seuraamuksista.

Voiko komissio edellä olevan huomioon ottaen perustaa verkon eläinten ja ympäristön suojelutoimien toteamiseksi ja valvomiseksi?

Voiko komissio pyytää kaikkia jäsenvaltioita puuttumaan tähän ongelmaan pyytämällä kansalaisiaan – yksityishenkilöitä ja yrityksiä – ilmiantamaan havaitsemansa tapaukset, esimerkiksi ilmaisen puhelinpalvelun välityksellä, niin että olisi mahdollista luoda turvaverkko, joka suojaisi sekä eläimiä että ympäristöä?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 1999)

Yhteisön toimivaltaan kuuluvat ainoastaan ne tapaukset, jotka koskevat luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ liitteissä lueteltuja yhteisön tärkeinä pitämiä luonnonvaraisia kasvi- ja eläinlajeja.

Komissio on tietoinen siitä, että myrkkysyöttien käyttö voi aiheuttaa yhteisön tärkeinä pitämien lajien yksilöiden satunnaisia kuolemia. Mikäli komission tietoon saatetaan tällainen tapaus, se voi puuttua asiaan ainoastaan näiden lajien osalta ja läheisessä yhteistyössä kansallisten viranomaisten kanssa.

Komissio tukee näiden lajien osalta myös ennalta ehkäisevää lähestymistapaa ja onkin rahoittanut Life-luonto-ohjelmasta⁽³⁾ useita luonnonsuojeluhankkeita. Näihin hankkeisiin kuuluvat laittomien toimien valvonnan kohdentamistoimet (muun muassa valvonta- ja tietoisuuden lisäämiskampanjoiden avulla).

Ehdotettu myrkkysyöttien käytön seuranta- ja valvontaverkosto ei kuulu yhteisön toimivaltaan.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, muutettu EYVL L 59, 8.3.1996.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, muutettu EYVL L 31, 6.2.1998.

⁽³⁾ EYVL L 181, 20.7.1996.

(1999/C 341/074)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0110/99**esittäjä(t): Florus Wijzenbeek (ELDR) komissiolle**

(2. helmikuuta 1999)

Aihe: Muiden kuin ranskalaisten ammattikuljettajien syrjintä Ranskassa

1. Voisiko komissio ilmoittaa, milloin valmistuu ja julkaistaan 17. lokakuuta 1997 annetuissa vastauksissa E-2607/97 ja E-2930/97 ⁽¹⁾ ilmoitetut selvitykset syrjivistä määräyksistä kansallisessa lainsäädännössä, kun kyseessä on ulkomaalaisten kuljetusliikkeiden valvonta?
2. Onko komissio tietoinen, että Ranskassa ammattikuljettajiin kohdistuvien valvontatoimien yhteydessä on maksettava käteisellä maksuja, jotka ovat määrältään 20 000–24 000 Ranskan frangia, ja tästä kieltäydyttäessä ajoneuvot viedään pois?
3. Katsooko komissio myös, että Ranskan tieliikenneasetuksen 26 artikla, jonka perusteella näitä maksuja vaaditaan, vastaa täysin sitä belgialaista määräystä, jonka Euroopan yhteisöjen tuomioistuin totesi syrjiväksi? Tulisiko Ranskaa tästä syystä kehottaa mukauttamaan lainsäädäntöään edellä mainitun erikseen tehtävän selvityksen lisäksi?

⁽¹⁾ EYVL C 117, 16.4.1998, s. 28.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 1999)

1. Komissio valmistelelee neuvostolle kertomusta sen valvonnan tehokkuudesta ja yhdenmukaisuudesta, jota jäsenvaltiot suorittavat yhdenmukaisista menettelyistä pantaessa täytäntöön tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annettu asetus (ETY) 3820/85 ja tieliikenteen valvontalaitteista annettu asetus (ETY) 3821/85 23. marraskuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/599/ETY ⁽¹⁾ täytäntöönpanemiseksi. Kertomuksessa käsitellään myös kyseeseen tulevia seuraamuksia. Jotta kertomus valmistuisi, jäsenvaltioiden on toimitettava toistaiseksi puuttuvat osuutensa; komissio on lähettänyt niille asiasta muistutuksen. Niitä odotellessa komissio tarkastelee tietoja, jotka se on saanut asetuksen (ETY) 3820/85 ⁽²⁾ täytäntöönpanoa vuosina 1995–1996 koskevaa kertomusta varten etsiessään näyttöä mahdollisista syrjivistä menettelyistä.
2. Komissio on tietoinen, että Ranskan lain mukaan vakavissa rikkomustapauksissa, kuten asiakirjojen väärentäminen ja ajopiirturin manipulointi merkittävässä määrin, voidaan määrätä jopa 200 000 Ranskan frangin suuruinen sakko, jonka maksamatta jättäminen johtaa ajoneuvon haltuunottoon. Koska sakot voidaan määrätä ainoastaan erittäin vakavista rikkeistä, ne vastaavat yhteisön politiikkaa, jonka mukaan seuraamusten on oltava tehokkaita, suhteutettuja ja varoittavia ehkäiseviä.
3. Helmikuussa 1995 annetun Ranskan lain N:o 95–96 26 artikla eroaa täysin arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta 12. heinäkuuta 1989 annetun Belgian kuninkaallisen asetuksen säännöksestä, joka koskee tiettyjen tieliikennerikkomusten havaitsemisen yhteydessä perittävää, takauksen muodossa maksettavaa rahasummaa. Ranskan laki koskee kuljettajien velvollisuutta kantaa mukanaan document de suivi -nimistä asiakirjaa; säännöstä ei nykyisin kuitenkaan sovelleta kansainvälisiin kuljetuksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 325, 29.11.1988.

⁽²⁾ EYVL L 370, 31.12.1985.

(1999/C 341/075)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0114/99**esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle**

(2. helmikuuta 1999)

Aihe: Lasten sairaalahoitoa varten tarvittavien vuodepaikkojen määrä

Kaikissa EU:n jäsenvaltioissa on menetelmät sairaaloissa tarvittavien vuodepaikkojen määrän laskemiseksi. Saksassa ei kuitenkaan ole olemassa lukuja lasten sairaalahoitoa varten tarvittavien vuodepaikkojen määrästä.

Onko komissiolla hallussaan lukuja lasten sairaalahoitoon varatuista vuodepaikoista yksittäisissä jäsenvaltioissa ja tietoja menetelmistä kussakin maassa tarvittavien vuodepaikkojen selvittämiseksi?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 1999)

Komissiolla ei valitettavasti ole tietoja jäsenvaltioissa käytettävissä olevista lastensairaanhoidon vuodepaikkojen määrästä.

Yhteisön tilastot sairaaloiden vuodepaikoista laaditaan jäsenvaltioiden vuosittain toimittamien tietojen perusteella. Tilastoista käy ilmi psykiatrisen sairaanhoidon vuodepaikkojen ja muiden vuodepaikkojen määrä. Erilaisten vuodepaikkojen määritelmät poikkeavat toisistaan eri maissa. Tilastoista on nähtävissä, että vuodepaikkojen määrä on vähenemässä kaikissa jäsenvaltioissa. Tarkempia tietoja saadaan, kun terveystilanteen seurantaohjelmasta (Eucomp) rahoitetun hankkeen tulokset selviävät. Hankkeen tavoitteena on tehdä selvitys siitä, miten jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmät ja sairaalat on organisoitu.

(1999/C 341/076)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0115/99

esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle

(22. tammikuuta 1999)

Aihe: Eläkkeet

Voiko komissio kertoa mitä toimenpiteitä se toteuttaa helpottaakseen Euroopan kansalaisten eläkkeiden maksua muista jäsenvaltioista käsin kuin missä he sillä hetkellä asuvat?

Mitä toimenpiteitä komissio puolestaan toteuttaa varmistaakseen sen, että Euroopan kansalaiset ovat tietoisia oikeuksistaan tässä asiassa?

Useilla äänestäjilläni on ollut ongelmia asian suhteen, ja yksi heistä on joutunut neuvottelemaan tiensä byrokraattisten sokkeloiden läpi saadakseen eläkkeensä, jonka hän ansaitsi asuessaan ja työskennellessään Ranskassa muutama vuosi sitten.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(26. helmikuuta 1999)

Henkilöiden vapaata liikkumista koskevassa korkean tason asiantuntijaryhmän raportissa annettiin suosituksia sosiaaliturvajärjestelmien koordinointiin liittyvien sääntöjen yksinkertaistamiseksi. Lisäksi on laadittu erillinen raportti yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien säilyttämisestä. Näiden raporttien jälkeen komissio sitoutui työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevassa toimintasuunnitelmassa ⁽¹⁾ ja sosiaalialan toimintaohjelmassa vuosiksi 1998–2000 ⁽²⁾ antamaan vuoden 1998 loppuun mennessä ehdotuksen, jolla pyritään tarkistamaan ja yksinkertaistamaan asetusta (ETY) 1408/71 ⁽³⁾ osana SLIM-toimen kolmatta vaihetta. Kyseinen ehdotus hyväksyttiin 21. joulukuuta 1998 ⁽⁴⁾. Komission ehdotuksesta ⁽⁵⁾ neuvosto hyväksyi 29. kesäkuuta 1998 direktiivin 98/49/EY ⁽⁶⁾, jolla pyritään poistamaan lisäeläkkeisiin liittyviä työntekijöiden vapaan liikkuvuuden esteitä. Direktiivillä helpotetaan saavutettujen oikeuksien säilyttämistä, maksamista valtiosta toiseen ja mahdollisuutta jatkaa vakuutusmaksujen maksamista lähtövaltion lisäeläkejärjestelmään lyhytaikaisen komennuksen aikana. Direktiivi on sen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti saatettava osaksi jäsenvaltioiden oikeusjärjestystä viimeistään 25. tammikuuta 2002.

Yksi komission ensisijaisista tehtävistä on edelleen tiedottaa kansalaisille paremmin heidän yhteisön lainsäädäntöön perustuvista oikeuksistaan. Komissio on asettanut saataville julkaisuja ja tietoja Internet-palvelimen kautta (<http://europa.eu.int>), julkaissut oppaita ja esitteitä sekä tukenut vuonna 1998 useita alan koulutus-tilaisuuksia kaikissa jäsenvaltioissa.

Komissio pahoittelee kaikkia puutteellisia hallintokäytäntöjä tässä asiassa, joka koskee henkilökohtaisesti kaikkia yhteisön kansalaisia. Se edistää yhteistyötä kansallisten hallintojärjestelmien kesken erityisesti sosiaaliturva-asioihin tarkoitettulla telematiikkaohjelmalla (TESS). Ohjelman avulla pyritään yksinkertaistamaan ja

nopeuttamaan hallintomenettelyjä, jotta parannettaisiin sosiaaliturvaoikeuksien saantia sekä etuuksien myöntämistä ja maksamista. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi komissio kannustaa sosiaaliturvalaitoksia käyttämään telematiikan palveluja keskinäisessä tietojenvaihdossaan.

- (¹) KOM(97) 586 lopullinen. Ks. myös tiedonanto henkilöiden vapaata liikkuvuutta käsittelevän korkean tason asiantuntijaryhmän suositusten seurannasta, KOM(98) 403.
(²) KOM(98) 259 lopullinen.
(³) Tarkistettu versio on julkaistu EYVL L 28, 30.1.1997.
(⁴) KOM(98) 779 lopullinen.
(⁵) EYVL C 5, 9.1.1998.
(⁶) EYVL L 209, 25.7.1998.

(1999/C 341/077)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0121/99
esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle

(2. helmikuuta 1999)

Aihe: Jäteongelman ratkaiseminen

Eikö komissio ole tietoinen, että Euroopan unionissa on tarpeen ryhtyä kiireellisesti toimiin yhä pahenevan jätteiden hävittämisen ongelman ratkaisemiseksi?

Miksi komissio ei ole vielä antanut tätä aihetta koskevaa direktiiviehdotusta, jossa otetaan erityisesti huomioon kompostointi, biokaasutuotanto, sähkö- ja elektroniikkajätteet sekä PVC-muovit?

Eikö Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 130r artiklan sisältämää ennalta varautumisen periaatetta sekä periaatteita, joiden mukaan on ryhdyttävä ennalta ehkäiseviin toimiin ja saastuttajan olisi maksettava, tulisi hyödyntää täysimääräisesti?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 1999)

Komissio on arvoisan parlamentinjäsenen kanssa yhtä mieltä siitä, että jätteiden syntymisen estäminen on erittäin tärkeä näkökohta kaikissa jätehuoltojärjestelmissä sekä jätelainsäädännössä. Komissio pyrkii edistämään tuottajan vastuu -periaatetta ja tätä voidaan pitää konkreettisena tapana tukea saastuttaja maksaa -periaatetta.

Komissio miettii parhaillaan kompostointia koskevaa aloitetta, joka olisi luonnollinen jatko yhteisössä käytävälle keskustelulle kaatopaikoista. Tähän keskusteluun liittyy ehdotus direktiiviksi (¹), jolla pyritään merkittävästi vähentämään biologisesti hajoavan yhdyskuntajätteen sijoittamista kaatopaikoille. Kyseinen jäte sopisi erinomaisesti kompostointiin tai biokaasun tuotantoon.

Komissio ilmoitti loppuun käytettyjä ajoneuvoja koskevassa ehdotuksessaan (²), että se selvittää polyvinyylikloridi(PVC)-ongelmaa yleisesti ja että yksi tutkimus on parhaillaan käynnissä.

Komission vuoden 1998 työohjelmassa mainittiin ehdotus direktiiviksi sähkö- ja elektroniikkalaitteista syntyvästä jätteestä. Tätä aihetta koskeva työ on jonkin verran viivästynyt.

(¹) KOM(98) 189 lopullinen.

(²) EYVL C 337, 7.1.1997.

(1999/C 341/078)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0122/99
esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle

(2. helmikuuta 1999)

Aihe: Torjunta-aineiden käytön vähentäminen unionissa

Milloin komissio aikoo antaa ehdotuksensa torjunta-aineiden ja kasvinsuojeluaineiden käytön vähentämiseksi kuten se lupasi viidennessä ympäristönsuojelun toimintaohjelmassa, joka on peräisin vuodelta 1992?

Aikooko komissio kieltää vaarallisimmat torjunta- ja kasvinsuojeluaineet ja nopeuttaa nykyisin Euroopan unionissa myynnissä olevien kemikaalien arviointia?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 1999)

Viidennen ympäristöalan toimintaohjelman hyväksymisen ⁽¹⁾ jälkeen komissio käynnisti kasvinsuojeluaineiden kestävää käyttöä koskevan hankkeen, jonka tarkoituksena oli selvittää kasvinsuojeluaineiden (maatalouden torjunta-aineiden) nykyisiä käyttötapoja ja käyttöön liittyviä ongelmia sekä valmistella mahdollisia uusia aloitteita. Hanke saatiin päätökseen toukokuussa 1998. Tuolloin järjestetyssä työryhmätapaamisessa, johon osallistuivat kaikki asianomaiset osapuolet, keskusteltiin hankeraporttien tuloksista ja tehtiin niiden pohjalta päätelmät. Tutkimusraportit ovat kokonaisuudessaan saatavilla komission Internet-sivuilta osoitteesta <http://europa.eu.int/comm/dg11/ppps/home.htm>. Jatkotoimina komissio valmistelee paraikaa kasvinsuojeluaineiden kestävää käyttöä käsittelevää tiedonantoa, joka on osa komission vuoden 1999 työohjelmaa.

Hankkeessa keskityttiin torjunta-aineiden käyttöön maataloudessa, mutta siinä tarkasteltiin myös biosidien käyttöä, ja jatkossa tuloksia käytetään sen arvioimiseen, onko biosidien käytön vähentämiseksi syytä toteuttaa lisätoimia. Toimet täydentäisivät biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16. helmikuuta 1998 annetun neuvoston ja Euroopan parlamentin direktiivin 98/8/EY ⁽²⁾ täytäntöönpanoa.

Torjunta-aineet, jotka eivät täytä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15. heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/EY ⁽³⁾ 5 artiklassa tai edellä mainitun biosidejä koskevan direktiivin 98/8/EY 5 artiklassa säädettyjä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua koskevia vaatimuksia, vedetään markkinoilta sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiettyjä tehoaineita sisältävien torjunta-aineiden markkinoille saattamisen ja käytön kieltämisestä 21. joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/117/EY ⁽⁴⁾ tai tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27. heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/769/EY ⁽⁵⁾ nojalla toteutettuja toimenpiteitä kyseisten kemikaalien kieltämiseksi. Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/EY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11. joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) 3600/92 ⁽⁶⁾ nojalla on parhaillaan tutkittavana 90 tehoainetta. Näistä monet on jo vedetty markkinoilta ja muiden osalta lopullinen päätös on vielä tekemättä. Lähitulevaisuudessa aiotaan toteuttaa uusia toimia direktiivin 91/414/EY mukaisten arviointien nopeuttamiseksi. Biosidituotteiden arviointien valmistelu on käynnissä, ja ne aloitetaan heti kun jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön direktiivin 98/8/EY, minkä on tapahduttava 13. toukokuuta 2000 mennessä.

Teollisuuskemikaalit jaetaan "olemassa oleviin" ja "uusiin" kemikaaleihin. Ensin mainituilla tarkoitetaan yhteisön markkinoilla ennen 18. syyskuuta 1981 olleita kemikaaleja. Euroopan teollisuuden toimittamien tietojen mukaan yhteisön markkinoilla on yli 1 000 tonnin suuruisina määrinä noin 2 500 "olemassa olevaa" kemikaalia, mikä on noin 90 prosenttia kemikaalien kaupasta. Näiden kemikaalien ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamat riskit arvioidaan ensin, ja arviointi aloitetaan kaikkein vaarallisimmista.

Kaikkien "uusien" kemikaalien ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamat riskit arvioidaan ennen tuotteiden saattamista yhteisön markkinoille. Vuodesta 1993 lähtien on arvioitu noin 600 uutta kemikaalia.

Komissio on aloittanut teollisuuskemikaaleja koskevan yhteisön lainsäädännön kartoituksen selvittääkseen, mitä parannuksia tarvitaan. Komission vuoden 1999 työohjelmaan sisältyy tätä koskeva tiedonanto, jossa määritellään yhtenäinen strategia teollisuuskemikaalien sääntelemiseksi yhteisössä.

⁽¹⁾ EYVL L 275, 10.10.1998.

⁽²⁾ EYVL L 123, 24.4.1998.

⁽³⁾ EYVL L 230, 19.8.1991.

⁽⁴⁾ EYVL L 33, 8.2.1979.

⁽⁵⁾ EYVL L 262, 27.9.1976.

⁽⁶⁾ EYVL L 366, 15.12.1992.

(1999/C 341/079)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0133/99**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(2. helmikuuta 1999)

Aihe: Kolmannet maat ja Välimeren kalastussäädösten noudattaminen

Euroopan unioni on ottanut käyttöön (asetus 1626/94) ⁽¹⁾ tiettyjä teknisiä toimenpiteitä, jotka tähtäävät Välimeren kalakantojen säilyttämiseen ja joihin sisältyy haitallisten pyydysten käyttökielto, kalastusalueen vähimmäisetäisyys rannikosta, jne. Nämä määräykset eivät koske kolmansien Välimeren maiden, kuten Turkin, kalastustoimintaa, minkä seurauksena kalakantojen suojele ei ole tuloksekasta ja kyseisestä maasta tulevien kalastustuotteiden myynti yhteisön markkinoilla aiheuttaa vääristyneen kilpailutilanteen.

Kun otetaan huomioon EU:n ja Turkin solmima tulliliittosopimus, katsooko komissio, että Turkista tulevia kalastustuotteita voidaan myydä vapaasti yhteisön markkinoilla ilman että Turkki noudattaa EU:n jäsenvaltioiden kalastajia sitovia asetuksia? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä saadakseen Turkin ja muut Välimeren maat noudattamaan asetuksessa 1626/94 mainittuja teknisiä toimenpiteitä ja varmistaakseen siten Välimeren kalavarojen tuloksekkaan suojelun?

(¹) EYVL L 171, 6.7.1994, s. 1.

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 1999)

Kyseessä olevaa yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan Turkin kaltaisten rannikkovaltioiden – kuten Turkki – aluksiin vain, jos ne toimivat jonkun jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä. Turkki soveltaa omia kalavarojen säilyttämissääntöjään, jotka eivät välttämättä aina ole yhteneväisiä yhteisön lainsäädännön kanssa.

Turkista peräisin olevien kalastustuotteiden liikkuvuudelle ei kuitenkaan ole laillisia esteitä, jos ne noudattavat yhteisön markkinalainsäädäntöä ja myös niihin sisältyviä terveysvaatimuksia.

Komissio ei voi vaatia, että yhteisön ulkopuolinen maa sisällyttäisi yhteisön asetuksen osaksi omaa kansallista lainsäädäntönsä. Olisi suotavaa, että Välimeren maiden lainsäädäntö olisi tiettyssä määrin yhdenmukainen vähimmäisvaatimusten osalta, mutta että niillä olisi kuitenkin mahdollisuus mukauttaa näitä säännöksiä omien alueellisten ominaispiirteidensä mukaan. Näin voidaan toimia ainoastaan Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) puitteissa, jossa komissio onkin aloittanut tarvittavat menettelyt.

(1999/C 341/080)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0138/99**esittäjä(t): Antoinette Spaak (ELDR) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Henkilöiden vapaa liikkuvuus – hautaaminen

Koskeeko henkilöiden vapaa liikkuvuus unionin kansalaisten oikeutta tulla haudatuksi tai tuhkatuksi haluamassaan jäsenvaltiossa?

Onko olemassa yhdenmukaistettua yhteisön tason lainsäädäntöä tuhkaamisesta?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 1999)

Komissio haluaa aluksi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että yhteisön tasolla ei ole käytössä tuhkaamista koskevia yhdenmukaistamistoimia.

Toimenpiteiden puuttuminen ei kuitenkaan estä henkilöiden vapaata liikkuvuutta käyttäneen kansalaisen mahdollisuutta tulla haudatuksi muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa hän on ollut kuolemansa ajankohtana, kun tämä tehdään henkilön omasta tahdosta tai hänen omaistensa toivomuksesta.

Tässä yhteydessä periaatteen noudattamiseen sovelletaan kansallista lainsäädäntöä, jossa on sovitettava yhteen henkilöiden vapaan liikkuvuuden periaate ja yleisen edun (kuten kansanterveyden) suojeluun liittyvät syyt, joita voidaan pitää perusteltuina hautaamisen yhteydessä.

(1999/C 341/081)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0153/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Kreikan kansallisen verenluovutuskeskuksen perustaminen ja toiminta

Kreikalle suunnatun toisen tukikehyksen terveyden ja sosiaalihuollon toimintaohjelman terveyden alaohjelmaan sisältyy toimi 1.5 (kansallisen verenluovutuskeskuksen perustamista varten tarvittava infrastruktuuri ja laitteisto), joka tähtää muun muassa veren laadun entistä parempaan valvontaan tartuntavaaran ehkäisemiseksi. Verenluovutuskeskuksen perustamisen merkitys korostuu erityisesti äskettäin julkisuuteen tulleen tapauksen jälkeen, jossa pikkulapsi sai verensiirrossa AIDS-tartunnan.

Ottaen huomioon, että alaohjelman kyseistä toimea koskeva aikataulu on laadittu jo vuonna 1994, komissiolta kysytään seuraavaa:

1. Miten asiassa on edistytty ja mikä on toimea varten myönnettyjen määrärahojen toteutumisasaste?
2. Jos määrärahojen käyttöön otossa on ilmennyt viivästyksiä, mitkä ovat viivästymisen pääsyyt?
3. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä verenluovutuskeskuksen käyttöönoton nopeuttamiseksi ottaen huomioon neuvoston päätöslauselman verensiirtojen turvallisuudesta ja yhteisön veripankkien omavaraisuudesta?

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(31. maaliskuuta 1999)

Kreikan viranomaisten antamien tietojen mukaan tilanne, joka liittyy Kansallisen verenluovutuskeskuksen perustamis- ja toimintahankkeeseen, on seuraava:

1. Hanke on hyväksytty yhteisrahoitukseen toimintaohjelman "Terveydenhuoltoennaltaehkäisy" perusteella seurantakomitean neljännessä kokouksessa 10.7.1997. Tarjouskilpailuilmoitus julkaistiin 15.12.1997. Sopimus tehtiin tarjousten arvioinnin jälkeen hankkeen toteuttamisesta vastaavan toimiston (Depanom) ja valitun yrittäjän (INSO-Verdot -yhtiön) välillä tammikuussa 1999 ja sen arvo on 9 590 000 euroa.
2. Tarjouskilpailumenettelyn valmistelemisen ja sopimuksen allekirjoittamisen välisen ajan venyminen johtuu hankkeen pitkälle kehitetystä tekniikasta ja sen teknologisista ja tieteellisistä erityispiirteistä, joiden vuoksi tarjousten arvioinnissa jouduttiin turvautumaan tiedeasiantuntijoiden neuvoihin.
3. Sopimuksessa määrätään 24 kuukauden määräajasta, jonka kuluessa keskuksen rakentaminen on saatettava päätökseen (tammikuussa 2001). Komissio valvoo, että kyseinen hanke valmistuu asetetussa määräajassa.

(1999/C 341/082)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0155/99

esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Punaoravat ja warfariini

Voiko komissio ilmoittaa, onko se aikeissa kieltää "warfarin"-nimikkeellä myytävän aineen? Se on osoittautunut yhdeksi tehokkaimmista keinoista vähentää Yhdistyneen kuningaskunnan harmaaoravien määrää, ja näin ollen se saattaisi auttaa säilyttämään jatkuvasti pienenevän punaoravakannan. Koska yhtä tehokasta ja käyttökelpoista myrkyä ei ehkä ole saatavissa, kiellolla olisi vakavat seuraukset.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 1999)

Varfariinia käytetään tehoaineena kasvien ja kasvituotteiden suojeluun tarkoitetuissa kasvinsuojeluaineissa. Varfariinia arvioidaan tällä hetkellä jyrjämyrkyksen tehoaineena kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽¹⁾ yhteydessä.

Varfariinia voidaan käyttää harmaaorava-kannan rajoittamiseen puiden suojelutarkoituksessa. Tämä käyttö-tarkoitus on otettu huomioon arvioitaessa varfariinia ja asiasta päätettäessä. Lopullinen päätös tehtäen ennen kesää vuonna 1999.

(¹) EYVL L 230, 19.8.1991.

(1999/C 341/083)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0161/99

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Kreikan maatalouspankin lainvastaiset toimet

Kreikan maatalouspankki (ATE), jonka ainut osakas on Kreikan valtio, perii maanviljelijöille myöntämistään lainoista erittäin suuria, 16–17 %:n korkoja, minkä seurauksena monet maanviljelijät ylivelkaantuvat ja joutuvat lopulta luopumaan elinkeinostaan. On huomattava, että ATE ei toimi markkinatalouden yksityisen sijoittajan toimintaperiaatteiden mukaan, koska Kreikan hallitus vaikuttaa politiikallaan pankin päätöksiin ja nimittää myös pankin johtokunnan jäsenet.

1. Mikä on komission kanta ATE:n tällä hetkellä maatalousalalla noudattamaan kohtuuttoman korkeiden korkojen politiikkaan, joka johtaa Kreikan maatalousalan uudelleenjärjestämisen kannalta välttämättömien investointien välttämiseen?
2. Onko ATE:n toiminta lainmukaista yhteisön noudattaman kilpailulainsäädännön ja johdetun pankkilainsäädännön puitteissa ja mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä siinä tapauksessa, että yhteisön lainsäädäntöä on rikottu?
3. Mitä mieltä komissio on ATE:lle tyypillisestä tavasta kohdella Kreikan maanviljelijöitä, johon viitataan komission tiedonannossa⁽¹⁾, ja mitä komissio aikoo tehdä, jotta tasavertaista kohtelua koskevien sääntöjen rikkominen lopetettaisiin?

(¹) EYVL C 376, 4.12.1998, s. 2.

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 1999)

1. Kohtuuttomat hinnat – myös pankin perimät korkeat korot – voivat olla EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan vastaisia, jos tällaista hinnoittelua noudattavalla yrityksellä on määräävä asema tietyillä markkinoilla ja jos kohtuuttomilla hinnoilla käytetään väärin tätä määräävää asemaa.

Arvoisa parlamentin jäsen ei kuitenkaan anna tarvittavia tietoja, jotta komissio voisi muodostaa mielipiteen siitä, onko Kreikan maatalouspankilla määräävä asema joillakin markkinoilla tai ovatko kyseiset korot mahdollisen määräävän aseman väärinkäyttöä.

2. Komissiolla ei ole tarvittavia tietoja määrittääkseen, ovatko nämä toimintatavat määräävän aseman väärinkäyttöä tai rikkovatko ne yhteisön lainsäädäntöä jollain muulla tavalla.

3. Arvoisa parlamentin jäsen viittaa tiedonantoon, joka koskee komission päätöstä aloittaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukainen menettely tietyistä tuista, jotka Kreikan valtio on myöntänyt maatalousalalla. Komissio ei kuitenkaan kyennyt havaitsemaan, että Kreikan maatalouspankki olisi rikkonut millään lailla yhtäläisen kohtelun periaatetta valtion tukien myöntämisessä, joka on tiedonannon aiheena.

(1999/C 341/084)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0169/99**esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Kauppa

Euroopan komissio pyysi 14. tammikuuta 1999 neuvostolta suostumusta neuvottelujen aloittamiseksi Vietnamin viranomaisten kanssa kaksinkertaisen tullivalvontajärjestelmän käyttöönottamisesta Vietnamista peräisin olevien kenkien osalta, koska on epäiltävissä, että Kiina, Thaimaa ja Indonesia käyttävät hyväkseen Vietnamia välttääkseen polkumyyntiä koskevat toimenpiteet, jotka Euroopan unioni on hyväksynyt näiden maiden kenkäviennille.

Voiko komissio ilmoittaa, milloin tämä järjestely otetaan käyttöön?

Millä tavoin kenkäteollisuudelle, joka on yhteiskuntataloudellisesti hyvin tärkeä toimiala Euroopan unionissa ja eritoten Espanjassa, aiotaan korvata edellä mainitusta viennistä aiheutunut vahinko?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 1999)

Neuvosto on 22. helmikuuta 1999 hyväksynyt virallisesti neuvottelujen aloittamisen sopimuksesta, jolla otetaan käyttöön kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmä tiettyjen jalkineiden tuonnissa Vietnamista. Komissio aloittaa lähiaikoina neuvottelut Vietnamin viranomaisten kanssa tavoitteenaan sopimukseen pääseminen huhtikuuhun 1999 mennessä.

Neuvosto ottaisi tämän jälkeen kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän käyttöön väliaikaiselta pohjalta odotettaessa sopimuksen viralliseksi tekemiseksi tarvittavien menettelyjen päätökseen saattamista. Tämä saattaa kestää huomattavan pitkään, mutta sopimuspuolet voivat diplomaattinoitein sopia sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta. Sen odotetaan tapahtuvan yhden tai kahden kuukauden kuluessa sopimuksen parafoinnista eli touko-kesäkuussa 1999.

Tämänkaltaisissa tapauksissa ei kilpaileville tuotannonaloille voida maksaa korvauksia, koska asiasta ei ole olemassa lainsäädäntöä yhteisössä.

(1999/C 341/085)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0173/99**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Viivästykset epäsuotuisien kaupunkialueiden yrityksille tarkoitetun tuen saamisessa

Liittyen 4. joulukuuta 1997 esittämäni aiempaan kysymykseen P-3945/97 ⁽¹⁾ "Valtion tuet epäsuotuisien kaupunkialueiden yrityksille" on muistettava talouselämälle tärkeistä toimenpiteistä 7. elokuuta 1997 annettu laki nro 266, jonka nojalla (14 artiklan 3 kohta) vuonna 1997 annettiin 46 miljardia liiraa kaupunkien laita-alueilla sijaitseville yrityksille. Tuki annettiin kaupunkien ongelma-alueilla toimiville yrityksille myönnettävälle valtion tuelle esitettyjen yhteisön puitteiden ⁽²⁾ perusteella. Tämän lain ja sen toimeenpanoasetuksen, joka tuli voimaan heinäkuussa 1998, välillä kului aikaa noin vuosi. Toimeenpanoasetuksessa edellytettiin, että asianomaiset paikallisviranomaiset tekevät päätöksen lain käytännön soveltamisesta. Tästä huolimatta Rooman kaupunki ei vielä ole tehnyt asiassa päätöstä, vaikka asetuksessa säädetty määräaika päättyi 29. marraskuuta 1998. Voisiko komissio kertoa,

1. vahingoittaako toimeenpanon siirtyminen EU:n antamien säännösten tarkoitusta tukea epäsuotuisilla kaupunkialueilla sijaitsevia yrityksiä?
2. voiko edellä mainitun kansallisen lain soveltaminen joillakin kaupunkialueilla, mutta ei Roomassa, aiheuttaa mahdollisesti vahingollisia kilpailun vääristymiä?
3. voisiko se esittää kokonaisnäkemyksensä asiasta?

⁽¹⁾ EYVL C 187, 16.6.1998, s. 99.

⁽²⁾ EYVL C 146, 14.5.1997, s. 6.

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 1999)

Komissio viittaa niiden aiempien vastausten sisältöön, jotka komissio on antanut arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin kirjallisiin kysymyksiin P-2628/97 ⁽¹⁾ ja P-3945/97 ⁽²⁾.

Epäsuotuisten kaupunkialueiden yrityksille myönnetyn valtiontuen ⁽³⁾ suuntaviivoilla määritetään perusteet, joiden mukaan komissio arvioi, onko näille alueille myönnetty valtiontuki yhdenmukainen yhtenäismarkkinoiden kanssa. Ne ovat jäsenvaltioille annettu selvitys, eivätkä suinkaan kehoitus tuen myöntämiseen. Myöntämistä koskevat päätökset tekevät jäsenvaltiot, ja mahdollisesta myöntämisestä on ilmoitettava komissiolle, jotta tämä hyväksyisi tähän liittyvät hankkeet.

⁽¹⁾ EYVL C 82, 17.3.1998.

⁽²⁾ EYVL C 18, 16.6.1998.

⁽³⁾ EYVL C 146, 14.5.1997.

(1999/C 341/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0176/99

esittäjä(t): José Torres Couto (PSE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Portugalilaisten toimittajien sananvapautta koskevat loukkaukset Angolassa

Angolan hallitus on äskettäin määrännyt erään portugalilaisen toimittajan karkotettavaksi Angolasta ja evännyt eräältä toiselta toimittajalta maahanpääsyn. Angolan viranomaiset menettelivät näin, koska nämä kaksi Diário de Notícias -lehden palveluksessa olevaa toimittajaa olivat kirjoittaneet erään kyseisessä lehdessä julkaistun artikkelin, josta Luandan viranomaiset eivät pitäneet.

Ottaen huomioon Angolan kanssa tehdyt yhteistyösopimukset, mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa tällaisten tiedottamisen vapautta koskevien loukkausten ehkäisemiseksi?

Komission jäsenen J. Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 1999)

Komissio on hyvin huolestunut tilanteen huonontumisesta Angolassa, jossa sota on syttynyt uudestaan, huolimatta kansainvälisistä vetoomuksista aina YK:n turvallisuusneuvostossa asti, aiheuttaen pahoja seurauksia humanitaarisella ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen tasolla.

Tämä huolestuminen ilmaistiin erityisesti puheenjohtajamaan julistuksessa, jonka se antoi Euroopan unionin nimissä 28. joulukuuta 1998 ja jossa kehoitetaan Angolan hallitusta sekä erityisesti UNITAa kunnioittamaan välittömästi ihmisoikeuksia....

Erityisesti lehdistön vapautta koskevan ongelman osalta komissio kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että komissio rahoittaa erästä ohjelmaa Lehtimiehet ilman rajoja -järjestön (RSF) hyväksi, jolla pyritään valvomaan lehtimiehiin kohdistuneita oikeuksien rikkomuksia. Tässä yhteydessä komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että RFS on reagoinut välittömästi ja toimittanut Angolan viranomaisille vastalausekirjeen kyseisestä tapauksesta.

(1999/C 341/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0181/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Athos-vuorelle myönnetyn rahoituksen lakkauttaminen

Huolimatta komission Raphael-ohjelman (toimi 1) puitteissa tekemästä päätöksestä myöntää rahoitusta erittäin merkittävälle muistomerkeille, kuten Athos-vuoren luostareille, Ateenan Akropolille ja Santiago de Compostelalle, Athos-vuoren rahoittaminen pääosasto 10:n alaisista ohjelmista lakkautettiin vuonna 1998.

Komissiolta kysytään seuraavaa:

1. Millä perusteilla Athos-vuoren rahoittaminen lopetettiin vuonna 1998, kun otetaan huomioon, että vuoden 1998 talousarvioon sisältyy erityismaininta Athos-vuoren rahoittamisen jatkamisesta Euroopan parlamentin asiaa koskevan päätöslauselman nojalla?
2. Mitä hankkeita rahoitettiin vuonna 1998 Raphaël-ohjelman puitteissa?
3. Myönnetäänkö Akropolille edelleen rahoitusta lähivuosina niiden töiden jatkamiseksi, jotka edistyvät tyydyttävällä tavalla ulkomaalaisten asiantuntijoiden antamien lausuntojen mukaan samoin kuin asiantuntijoiden komission pyynnöstä vuonna 1992 julkaiseman raportin mukaan, jossa vaaditaan rahoituksen jatkamista, kunnes hankkeeseen sisältyvät työt on saatu valmiiksi?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 1999)

Vuoden 1998 Raphael-ohjelmaan kuuluvan 1 toimen osana komission tarkoituksena oli tukea sellaisia tärkeitä muistomerkkejä kuten Athos-vuoren luostarit, Ateenan Akropolis ja Santiago de Compostelan muistomerkit erityisesti siksi, että toimessa oli sitouduttu "kulttuuriperinnön eurooppalaisiin laboratorioihin".

Kyseistä toimea varten vahvistetun menettelyn mukaisesti hankkeita esittivät Raphael-ohjelmaan osallistumaan oikeutettujen jäsenvaltioiden kansalliset viranomaiset. Kymmenen valtion kansalliset viranomaiset esittivät komissiolle 12 hanketta (yksi Belgiasta, kaksi Kreikasta (Akropolis ja Athos-vuori), yksi Espanjasta, yksi Ranskasta, kaksi Irlannista, yksi Italiasta, yksi Suomesta, yksi Ruotsista, yksi Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja yksi Norjasta).

Riippumatonta asiantuntijaryhmää kuultuaan ja otettuaan huomioon kaikissa hakemuksissa ilmaistun kiinnostuksen ja hyvin rajoitetut talousarviovarat komissio pystyi ehdottamaan ainoastaan yhden hankkeen valitsemista kustakin maasta. Raphael-komitea, joka koostui Raphael-ohjelmaan osallistumaan oikeutettujen maiden virallisista edustajista, hyväksyi komission ehdotuksen. Kyseiset kymmenen hanketta ovat: Belgia – Waterloo taistelun tapahtumapaikka, Kreikka – Ateenan Akropolis, Espanja – Santiago de Compostelan pyhiinvaellustie, Ranska – "AREA": eurooppalaiseen arkeologiaan liittyvien arkistojen suojeleminen, Irlanti – arkeologia-aiheinen puisto Boynen laaksossa, Italia – Pisan torni, Suomi – marmorilla vuorattujen julkisivujen käyttöä pidentäminen, Ruotsi – "Tanum" esihistoriallisten kaiverrusten sijaintipaikka, Yhdistynyt kuningaskunta – Hadrianuksen vallin maavallien ennaltaehkäisevä hoito ja Norja – Nidarosin tuomiokirkko.

Kun otetaan huomioon Athos-vuoren luostareiden uskonnollinen ja kulttuurinen merkitys, komissio tarkastelee varmasti huolella luostareiden tukemista, jos Kreikan viranomaiset hakevat niille tukea vuoden 1999 Raphael-ohjelman ja "kulttuuriperinnön eurooppalaiset laboratoriot" -toimen yhteydessä.

Akropoliksen muistomerkkien suojele- ja kunnostushankkeen osalta komissio haluaisi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että hanketta voidaan tukea vuoden 1999 Raphael-ohjelmaan kuuluvien kulttuuriperinnön eurooppalaisten laboratorioiden yhteydessä ainoastaan, jos Kreikan viranomaiset esittävät asiaa koskevan hakemuksen. Jatkuuko komission tuki Akropolikselle vuoden 1999 jälkeen riippuu Euroopan parlamentin ja neuvoston harkittavana edelleen olevan Kulttuuri 2000 -puiteohjelman säännöistä ja edellytyksistä.

(1999/C 341/088)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0182/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Seveso-direktiivin ja direktiivin 91/271 rikkominen Thriasion tasangon alueella

Siitä huolimatta, että Kreikan viranomaiset sitoutuivat valvomaan Seveso-direktiivin lopullista täytäntöönpanoa Euroopan parlamentin jäsenten Thriasion tasangolle kohdistuneen vierailun aikana lokakuussa 1995, hätäsuunnitelmaa ei ole viety loppuun ja alueen asukkaille ei ole tiedotettu tilanteesta. Samoin direktiivin

91/271 ⁽¹⁾ rikkominen jatkuu edelleen, koska myrkyllisiä jätteitä haudataan edelleen ilman suojatoimenpiteitä, parkitsimot poistavat jätteensä niitä puhdistamatta ja yksityiset yritykset käyttävät öljylauttoja hajottavia aineita Elevsinan lahdessa sen rehevöityneestä tilasta huolimatta.

Komissiolta kysytään, onko se, tutkittuaan vetoomukset 413/92 (direktiivi 91/271) ja 411/89 (Seveso-direktiivi), joita on käsitelty useissa Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnan kokouksissa komission osallistuessa kokouksiin virallisena edustajana, tietoinen yhteisön lainsäädännön jatkuvasta rikkomisesta Thriasion tasangon saastuneessa ympäristössä ja mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen, että yhteisön direktiivit pannaan lopullisesti täytäntöön?

⁽¹⁾ EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(29. maaliskuuta 1999)

Tutkittuaan vetoomukset 413/92 (Thriasion tasangon saastuminen) ja 411/89 (onnettomuus Petrola-yrityksessä) komissio otti 12. lokakuuta 1998 yhteyttä Kreikan viranomaisiin ja pyysi tietoja Petrolan vuonna 1995 hyväksymän valmiussuunnitelman ajantasaistamisesta tietyn teollisen toiminnan suuronnettomuuden vaarasta 24 päivänä kesäkuuta 1982 annetun neuvoston direktiivin 82/501/ETY ⁽¹⁾ (ns. Seveso-direktiivin) 5 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti.

Vastauksena tähän kirjeeseen Kreikan viranomaiset kertoivat komissiolle (8. helmikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä) uudesta keväällä 1998 julkaistusta Petrola-yrityksen turvallisuustoimenpiteitä käsittelevästä raportista. Lisäksi he toivat esiin, että yritys järjesti yleisen tiedotuspäivän heinäkuussa 1998. Aiheesta laadittu uusi esite oli kirjeen liitteenä.

Lisäksi Kreikan viranomaiset ilmoittivat, että tammikuussa 1999 otettiin käyttöön valmiussuunnitelma koko Thriasion tasangon aluetta varten. Suunnitelmaan sisältyy onnettomuuksien hallintaa varten perustettava toimintakeskus, jonka oli tarkoitus aloittaa työnsä tammikuussa 1999. Komissiolle toimitettujen tietojen mukaan keväällä 1999 järjestetään kaksi suurta harjoitusta, joiden tarkoituksena on varmistaa uuden järjestelmän tehokkuus ja yleisölle toimitettujen tietojen kattavuus.

Koska tehokkaalla ja kattavalla valmiussuunnitelmalla on huomattava merkitys, komissio ottaa uudestaan yhteyttä Kreikan viranomaisiin saadakseen lisätietoja uuden suunnitelman toimivuudesta.

Yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY ⁽²⁾ 13 artikla sisältää säännöksiä maatalouden elintarviketeollisuuden biologisesti hajoavan teollisuusjäteveden johtamisesta vastaanottaviin vesistöihin. Tämän biologisesti hajoavan teollisuusjäteveden käsittely on hyvin samankaltaista kuin yhdyskuntajätevesien käsittely, mikä onkin syynä sen sisällyttämiseen tähän direktiiviin. Direktiivissä ei kuitenkaan säädetä muiden teollisuusjätevesien johtamisesta vastaanottaviin vesistöihin, eikä siinä käsitellä esimerkiksi arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia parkitsimojen jätevesiä.

Lisäksi direktiivin 11 artiklassa säädetään teollisuusjätevesien johtamisesta keräysjärjestelmiin ja yhdyskuntien jätevedenpuhdistamoihin. Sen mukaan teollisuusjätevesien johtamista yhdyskuntien jätevedenpuhdistamoihin on valvottava etukäteen säädöksin tai toimivaltaisen viranomaisen tai asianomaisten toimielimien myöntämin erityisluvuin. Säädöksissä tai luvissa on varmistettava erityisesti, että teollisuusjätevedet esikäsitellään asianmukaisella tavalla, jotta voidaan suojella keräysjärjestelmien ja puhdistamojen työntekijöiden terveyttä ja estää keräysjärjestelmien vaurioituminen, jäteveden ja lietteen käsittelyprosessien toiminnan vaikeutuminen sekä puhdistamon päästöistä vastaanottaviin vesistöihin kohdistuvat haitat.

Komissio pyytää viranomaisilta tietoja Thriasion tasangon alueen yritysten jätevesien esikäsitteystä sekä näille yrityksille direktiivin 91/271/ETY 11 artiklan mukaisesti myönnetystä luvista.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 5.8.1982.

⁽²⁾ EYVL L 135, 30.5.1991.

(1999/C 341/089)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0185/99**esittäjä(t): Carlos Carnero González (PSE) komissiolle***(11. helmikuuta 1999)*

Aihe: Madridin autonomian ja CC.OO. ja UGT -ammattiyhdistysten keskustoimistojen allekirjoittaman työllisyyden vakautta ja laatua koskevan sopimuksen käsittely

Useissa espanjalaisissa tiedotusvälineissä kerrottiin muutama päivä sitten, että Euroopan komissio oli tiettyjen yrittäjäjärjestöjen aloitteesta ottanut käsittelyyn Madridin autonomisen hallituksen ja Comisiones Obreras ja Union General de Trabajadores -ammattijärjestöjen keskustoimistojen vuonna 1997 allekirjoittaman työllisyyden vakautta ja laatua käsittelevän sopimuksen. Alueen tärkeimmät poliittiset voimat ja suurin osa kansalaisista pitivät tekohekellä sopimusta onnistuneena.

Voiko komissio vahvistaa ottaneensa tämän asian käsittelyyn?

Mikäli vastaus on kyllä, katsooko komissio, että mainittu sopimus saattaisi rikkoa joitakin niistä periaatteista, joihin yhtenäismarkkinoiden toiminta perustuu? Jos vastaus on kyllä, mitkä ovat syyt siihen?

Onko komissio tietoinen siitä, että Espanjan hallitus hyväksyi aikoinaan sopimuksen?

Eikö komission mielestä yleisesti ottaen — ja erityisesti maissa kuten Espanja ja maakunnissa kuten Madrid, joissa työttömyysluvut ovat korkeat — työttömyyden torjunnan olisi oltava kaikkien hallintoelinten ja luonnollisesti työmarkkinaosapuolien tavoitteena?

Yhtyykö komissio siihen, että yhtenä Euroopan unionin tavoitteena on oltava laadukkaiden ja mahdollisimman pysyvien työpaikkojen luominen?

Katsooko komissio, että julkisen vallan velvollisuutena on sosiaali- ja työpolitiikan alalla edistää heikommassa asemassa olevien ryhmien, kuten fyysisesti tai psyykkisesti rajoittuneiden henkilöiden, integraatiota yhteiskuntaan?

Eikö komissio katso, että Madridin autonomian ja ammattijärjestöjen keskustoimistojen vuonna 1997 allekirjoittama sopimus on kolmen viimeksi esitetyn kysymyksen suuntainen ja tue lisäksi Euroopan sosiaalipolitiikan vakiinnuttamista?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(9. huhtikuuta 1999)*

Komissio otti kantelun perusteella yhteyttä Espanjan viranomaisiin saadakseen tietoja asetusluonnoksesta, jolla Madridin autonominen kunta aikoi panna täytäntöön puitesopimuksen työllisyyden vakauden ja laadun tukemiseksi, sekä tietyistä saman autonomisen kunnan käynnistämistä tarjouskilpailuista. Komission kirjeessä kiinnitettiin Espanjan viranomaisten huomio ongelmiin, joita asetuksen hyväksyminen voisi aiheuttaa yhteisön oikeuden kannalta. Siinä viitattiin myös direktiiveihin, joilla sovitetaan yhteen julkisia hankintoja koskevia sopimustentekomenettelyjä, varsinkin niiden säännöksiin tarjouskilpailun ratkaisuperusteista.

Kyseisen asetusluonnoksen (josta tuli 17. joulukuuta asetus 213/1998) mukaan julkisia hankintoja koskevissa sopimustentekomenettelyissä Madridin julkishallinnon sekä sen alaisten yksiköiden on otettava huomioon pysyvien työpaikkojen luominen tai säilyminen tarjouskilpailun ratkaisuperusteena. Tällä perusteella on joka tapauksessa 20 %:n painotus. Julkisia hankintoja koskevissa yhteisön direktiiveissä kuitenkin pyritään yhtenäismarkkinoiden toteuttamiseksi takaamaan muun muassa syrjimättömyysperiaatteen ja yhdenvertaisuusperiaatteen noudattaminen. Toisaalta niissä pyritään julkisten varojen terveempään hallintaan parantamalla hinta-laatu-suhdetta hallintoelinten tekemissä hankinnoissa. Siksi niissä säädetään sellaisista tarjouskilpailun ratkaisuperusteista, joissa otetaan huomioon konkreettisen tarjouksen ominaisuudet, on se sitten ainoastaan hinta tai yhdistelmä monenlaisista kyseistä hankintaa koskevista perusteista. Tässä yhteydessä on vaikea hyväksyä ratkaisuperusteita, jotka liittyvät enemmän yrityksen rakenteeseen kuin tarjouksen laatuun. Mikään ei kuitenkaan estä esittämästä tarjouseritelmässä sellaisia sopimuksen täytäntöönpanoehjoja, joissa otetaan huomioon sosiaaliluonteisten velvoitteiden noudattaminen, kunhan ne eivät syrji toisista jäsenvaltioista tulevia tarjouksen tekijöitä. Lisäksi direktiivien mukaan on sallittua sulkea ulkopuolelle hakijat, jotka eivät noudata sosiaalialan lainsäädäntöä.

Näistä syistä komissio arvioi, että tällainen sopimus voisi olla sisämarkkinoita koskevien periaatteiden vastainen.

Wienissä 11.–12. joulukuuta 1998 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmissä vahvistetaan, että työllisyys on Euroopan unionin tärkein painopistealue.

Työllisyyden suuntaviivat vuodeksi 1999 hyväksyttiin virallisesti neuvoston päätöslauselmalla 22. helmikuuta 1999. Näiden suuntaviivojen 16. kohdassa neuvosto pyytää työmarkkinaosapuolia neuvottelemaan kaikilla aiheellisilla tasoilla sopimuksia, joilla pyritään työn organisoimiseen nykyäikaistamiseen, myös joustaviin työaikajärjestelyihin, jotta voitaisiin parantaa yritysten tuottavuutta ja kilpailukykyä sekä saavuttaa joustavuuden ja työsuhteturvan välillä tarvittava tasapaino.

Vuoden 1999 työllisyyden suuntaviivojen 9. kohdassa todetaan, että kukin jäsenvaltio kiinnittää erityistä huomiota vammaisten, kansallisten vähemmistöjen ja muiden mahdollisesti toisia huonommassa asemassa olevien ryhmien ja henkilöiden tarpeisiin ja kehittää ehkäiseviä ja aktiivisia toimintalinjoja, joilla voidaan edistää heidän osallistumistaan työmarkkinoille. Työllisyyden kannalta olisi siksi suhtauduttava myönteisesti sopimuksen mahdollisuuksiin tukea työpaikkojen syntymistä.

(1999/C 341/090)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0189/99

esittäjä(t): Angela Sierra González (GUE/NGL) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Rajumyrskystä aiheutuneet huomattavat vahingot Kanariansaarilla

Tämän vuoden tammikuun ensimmäisellä viikolla Kanariansaarilla raivosi myrsky, joka aiheutti huomattavia vahinkoja saarien toiminnalle elintärkeille infrastruktuureille.

Rajumyrskyn aiheuttamat vahingot ovat vaikuttaneet erityisesti saarten maataloihin sekä satama- ja tieinfrastruktuuriin.

Kanariansaarten autonomian hallitus on perustanut erityiskomission vahinkojen rekisteröimiseksi ja sen arvion mukaan menetykset ovat 16,5 miljardia pesetaa.

Onko komissio tietoinen vahinkojen suuruudesta?

Aikooko komissio myöntää taloudellista apua vahingoittuneiden infrastruktuurien korjaamiseen?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 1999)

Komissio ei ole tähän mennessä saanut Espanjan viranomaisilta minkäänlaista tiedonantoa Kanariansaarilla tammikuun 1999 ensimmäisellä viikolla riehuneen myrskyn aiheuttamista vahingoista.

Komissio ehdottaa Kanariansaarten rakennetukitoimenpiteiden seurantakomiteoiden seuraavassa kokouksessa, että Espanjan keskus- ja alueviranomaiset voisivat kumppanuuden osana tarkastella ohjelmanmuutosten mahdollisuutta sekä käytettävissä olevien varojen mahdollista kohdistamista vaurioituneiden perusrakenteiden kunnostamiseksi tähtävien toimien toteuttamiseen.

(1999/C 341/091)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0191/99

esittäjä(t): Irene Soltwedel-Schäfer (V) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Creutzfeld-Jacobin taudin uuden muodon (NVCJD) aiheuttamat kuolemantapaukset ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa tähän mennessä havaittujen NVCJD-tapausten määrä

1. Kuinka monta kuolemantapausta NVCJD aiheutti Isossa-Britanniassa vuonna 1996?
2. Kuinka monta kuolemantapausta NVCJD aiheutti Isossa-Britanniassa vuonna 1997?

3. Kuinka monta kuolemantapausta NVCJD aiheutti Isossa-Britanniassa vuonna 1998?
4. Kuinka monta kuolemantapausta NVCJD on aiheuttanut Isossa-Britanniassa vuonna 1999?
5. Kuinka monta NVCJD-tapausta Isossa-Britanniassa on tähän mennessä havaittu?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Iso-Britannian viranomaisten (terveysministeriön) 1.3.1999 antamasta lehdistötiedotteesta käy ilmi, että Creutzfeldt-Jakobin tautiin (uuteen muunnokseen) kuoli Yhdistyneessä Kuningaskunnassa 3 henkilöä vuonna 1995, 10 henkilöä vuonna 1996, 10 henkilöä vuonna 1997, 15 henkilöä vuonna 1998 ja yksi henkilö vuonna 1999. Näihin virallisiin lukuihin sisältyvät sekä selvät että todennäköiset tapaukset. Selvällä diagnoosilla tarkoitetaan patologista vahvistusta, joka on useimmissa tapauksissa saatu aivokudoksen postmortaalisessa tutkimuksessa. "Todennäköinen" tapaus perustuu kliinisiin diagnosointikriteereihin, eikä tapauksesta ole patologista vahvistusta. Todennäköiset tapaukset on otettu kuitenkin mukaan, jotta Creutzfeldt-Jakobin taudin uuden muunnoksen aiheuttamia kuolemia koskevat tiedot olisivat mahdollisimman täydellisiä.

Tässäkin sairaudenseurantajärjestelmässä on tutkittavana joitakin elossa olevia tapauksia, joiden epäillään sairastavan Creutzfeldt-Jakobin taudin uutta muunnosta. Niitä ei ole otettu mukaan virallisiin tilastoihin, sillä yleensä niiden lukumäärä ylittää myöhemmin vahvistettujen tapauksien lukumäärän suhteessa 4:1, ja tämä suhdeluku vaihtelee kuukausittain. Kliinisiä diagnosointimenetelmiä on jo kehitetty, jotta epäillyt tapaukset voitaisiin luokitella "todennäköisiksi", "mahdollisiksi" tai "epätodennäköisiksi Creutzfeldt-Jakobin taudin uuden muunnoksen tapauksiksi", mutta näitä kriteerejä ei ole vielä vahvistettu. Jos tiedeyhteisön mielestä nämä kriteerit ovat diagnoosin kannalta kohtuullisen tarkkoja, voi olla mahdollista, että lähitulevaisuudessa saadaan mielekästä tietoa elossa olevien "todennäköisten" tapauksien lukumäärästä.

(1999/C 341/092)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0194/99

esittäjä(t): Freddy Blak (PSE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Olympialaiset ja korruptio

Talviolympialaisten saamiseen Salt Lake Cityyn käytettyjä epäilyttäviä menetelmiä (Kansainvälisen olympiakomitean (IOC) jäsenille tarjotut ilmaiset seksipalvelut, stipendit, matkat ja edulliset kiinteistökaupat) koskevien viimeaikaisten paljastusten johdosta haluaisin tietää, voiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon EU-tukea olympialaisille on myönnetty ja valvotaanko varojen käyttöä riittävästi.

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 1999)

Komissio ei ole koskaan rahoittanut kansainvälisen olympiakomitean toimintaa.

Komissio myönsi vuonna 1992 suoraa rahoitustukea Barcelonan olympialaisten järjestelykomitealle (6 miljoonaa euroa) ja Albertvillen olympialaisten järjestelykomitealle (4 miljoonaa euroa) päästäkseen esille kisojen avajaisseremoniassa. Mm. Euroopan parlamentti oli pyytänyt tätä komissiolta. On tärkeää muistaa, että kisat myönnettiin vuonna 1987 kahdelle yhteisössä sijaitsevalle kaupungille.

Vuonna 1992 annettiin Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitettu tiedonanto yhteisön osallistumisesta vuoden 1992 olympialaisiin ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(92) 575 lopullinen.

(1999/C 341/093)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0195/99**esittäjä(t): Christof Tannert (PSE) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: EU:n ohjelmat Namibiassa

Voiko komissio ilmoittaa, milloin, minkälaisia, kuinka paljon sekä mille alueille ja keille kumppaneille Namibiassa on myönnetty tai aiotaan myöntää varoja seuraavia hankkeita varten:

- a) eläinten sairauksien valvontaohjelma ja
- b) Euroopan komission tukema karjan markkinointihanke?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 1999)

Namibian kotieläintuotannolle annetaan apua osana maan itsensä määrittelemää ja toteuttamaa alakohtaista politiikkaa. Kyseisen politiikan olennaisia tekijöitä ovat kestävä kehitys, investointien pitkäaikaisuus, toimien varmistaminen ja toteuttaminen kansallisin voimavaroin sekä kansallisten eläinlääkintälaitosten vastuun lisääminen. Tällä politiikalla pyritään takaamaan pienviljelijöiden tulotason paraneminen, endeemisten eläin- tautien torjuminen ja lihan vientivalmiudet.

Tässä yhteydessä Namibialle on annettu eteläisen Afrikan eläintautien valvontaohjelman (Southern African animal disease control programme – SADC) yhteydessä yli 1,4 miljoonaa euroa. Tämän ohjelman toteutus on jo päättymäisillään. Kansalliset eläinlääkintälaitokset ovat vastanneet ohjelman täytäntöönpanosta. Ohjelmalla pyritään ensisijaisesti suojelemaan Namibian karjaa naudan tarttuvalta keuhkorutolta sekä suu- ja sorkkatau- dilta. Ohjelmaa toteutetaan lähes yksinomaan eristysvyöhykkeen pohjoispuolella olevien pienviljelijöiden parissa. Rahavaroilla hankitaan pääasiassa rokotteita. Ohjelman avulla on voitu panna vireille kotieläinmark- kinoita koskevia tutkimuksia sekä aloittaa kotieläintuotannon kehittäminen maan pohjoisosissa. Ohjelman avulla on myös pystytty käynnistämään kansallista politiikkaa koskeva vuoropuhelu, jonka avulla pyritään löytämään keinot rahoittaa joko suoraan tai välillisesti rokotuskampanjoita (teurastusmaksujen käyttöönotto kustannusten kattamiseksi).

Vaikka Namibia ei alunperin osallistunut alueelliseen tsetsekärpäs- ja trypanosomiaasiohjelmaan, sille on varattu 200 000 euron viitemäärä erityisesti tätä tarkoitusta varten, minkä avulla Namibia on pystynyt osallistumaan tähän alueelliseen ohjelmaan. Kansalliset eläinlääkintälaitokset vastaavat tämän ohjelman toteuttamisesta. Namibian valtio on rahoittanut itse suurimman osan välineistä ja sen alueella toimintaan osallistuvasta henkilöstöstä. Hankkeen toteutus on parhaillaan päättymässä, mutta maan talousarvioon on varattu määrärahoja toimien jatkamiseen.

Kotieläinten kaupan pitämistä koskevaan kansalliseen hankkeeseen, jonka arvo on 3,75 miljoonaa euroa, liittyy 20. joulukuuta 1995 allekirjoitettu rahoitussopimus. Hanketta toteutetaan Namibian pohjoisosissa (eristysvyöhykkeen pohjoispuolella) ja sen yleistavoitteena on lisätä näillä alueilla asuvien pienviljelijöiden reaalituloja, jotka saadaan kotieläinten myynnistä. Kansallisten eläinlääkintälaitosten toteuttama hanke koostuu pääasiassa seitsemän karanteenikarjatilan kunnostamisesta tai perustamisesta. Nämä tilat sijaitsevat lännessä (Kunene) itään (Caprivi) eristysvyöhykkeen varrella. Toimet koskevat infrastruktuurin, asumisolujen, toimistotilojen ja vesihuollon parantamista sekä välineiden hankkimista kullekin tilalle. Eläinlääkintälaitokset vastaavat näiden tilojen hoidosta. Tämä hanke on Namibian kotieläinalan kehityspolitiikan mukainen ja se täydentää muita yhteisön toimia parantamalla maan pohjoisosien pienviljelijöiden tulotasoa. Tällä tavoin se helpottaa maaseudun kehittämisohjelmien täytäntöönpanoa ja varmistaa niiden kestävyden (tuki neuvonta- ja tiedotustoimille, osuuskunnille sekä pienimuotoisille hankkeille). Lisäksi se tukee alueellisia eläinsairauksien torjuntakampanjoita estämällä endeemisten tautien leviämisen eristysvyöhykkeen eteläpuolelle. Se myös turvaa Namibian valmiudet viedä lihaa kaupallisilta alueilta Etelä-Afrikkaan ja yhteisöön (Lomé'n yleis- sopimuksen naudanlihasta tehdyn pöytäkirjan mukaisesti), millä varmistetaan valuuttatulot.

(1999/C 341/094)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0208/99**esittäjä(t): Armelle Guinebertière (UPE) komissiolle**

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Tuet lampaankasvatukselle

Lampaankasvattajien tulotaso on yksi maataloustuottajien alhaisimmista. Lampaanlihan hinnan laskun takia (50 % vuosien 1997 ja 1998 välillä) tarvitaan päätöksiä, joilla tuetaan tätä tuotannonalaa.

Ensinnäkin näyttää siltä, että vuonna 1988 käyttöön otettu budjetinvakautusmekanismi, jolla lasketaan palkkiot yhteisön lampaanlihan tuottajille, on turha. Eurooppalaisen lammaskannan selvä kasvu päättyi, kun palkkiot otettiin käyttöön vuoden 1992 uudistuksen myötä. Maaseutuavustuksen olemassaololle on kuitenkin edelleen hyvä syy.

Toiseksi pelättävissä on epätasapainon syntyminen. Maailman kauppajärjestön puitteissa suunnitellun naudanlihan tuottajille myönnettävän laajaperäistämispalkkion soveltaminen voi saada aikaan sen, että useilla alueilla naudan- ja lampaanlihan sekatuottajat siirtyvät naudanlihan tuotantoon. Olisi toivottavaa, että laajaperäistämispalkkio otettaisiin käyttöön myös lampaankasvatussektorilla osana maaseudun kehittämistä koskevaa asetusluonnosta.

Onko komissio sitä mieltä, että keskeisesti yhteisön korvausjärjestelmään liittyvän ratkaisun löytäminen on välttämätöntä, jotta vaikeudet tällä sektorilla voitaisiin torjua ennakolta?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 1999)

Vuosi 1998 oli erittäin vaikea monille lihantuottajille lampaanliha mukaan lukien. Lampaanlihan hinnat laskivat kaikesta huolimatta suhteessa vähemmän kuin monilla muilla aloilla, ja hintojen lasku korvattiin kokonaisuudessaan uuhipalkkiolla, joka nousi 50,3 % edellisvuoteen verrattuna. Vuonna 1998 lampaanlihan hinnat laskivat 13,3 % edellisvuoden keskihintaan verrattuna.

Lampaanlihantuottajien tulot saattavat olla alhaisemmat kuin monilla muilla maatalouden tuotannonaloilla, mutta lampaanliha-alaa tuetaan suhteellisen paljon. Sen menot Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston budjetista (7–8 %) ovat yli nelinkertaiset verrattuna sen osuuteen lopullisesta maataloustuotannosta.

Komission tarkoituksena ei ole ehdottaa, että perushintaa nostettaisiin vakauttaja poistamalla. Vuoden 1992 uudistuksen yhteydessä käyttöön otettu 7 %:n kiinteä arvo korvattiin ottamalla käyttöön epäsuotuisten alueiden tuottajille maksettava "maaseutupalkkio". Tämän kytköksen vuoksi vakauttajan poistaminen kyseenalaistaisi "maaseutupalkkion" maksamisen. Lisäksi vakauttajan poistaminen lisäisi budjettimenoja, sillä esimerkiksi vuoteen 1998 verrattuna uuhipalkkioon tarvittaisiin noin 25 % (eli 365 miljoonaa euroa) enemmän varoja.

Tarkoituksena ei ole myöskään ehdottaa laajaperäistämispalkkion käyttöönottoa lampaanliha-alalla. Palkkiohakemuksissa ilmoitettujen uuhien määrä otetaan luonnollisesti huomioon laskettaessa eläintiheyttä naudanliha-alalla, jotta vältettäisiin kaikenlainen syrjintä lampaan- ja naudanlihan sekatuottajien ja yksinomaan naudanlihantuottajien välillä. Tällaisen järjestelmän käyttöönotto lampaanliha-alalla olisi kuitenkin haitallista tiettyjen yhteisön alueiden tuottajille, joilla ei ole tarpeeksi sellaista maatalousmaata, jonka he voisivat ilmoittaa hehtaaritukihakemuksissa laajaperäistämispalkkion saadakseen. Sitä paitsi laajaperäistämispalkkiota on sovellettu naudanliha-alalla vuodesta 1993 eikä sillä ole ollut vaikutusta lampaanliha-alaan.

(1999/C 341/095)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0216/99**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Jätteiden sijoittaminen Thriasion tasangolle – direktiivien 91/156 ja 75/442 rikkominen

Thriasion tasangon alue, jolla asuu 5 % Ateenan alueen väestöstä, on valittu ministeripäätöksellä kaikkien Ateenan alueen kiinteiden talousjätteiden (3 500 tonnia päivässä) sijoituspaikaksi, saman alueen kaikkien saastuttavien sairaalajätteiden polttopaikaksi (30 tonnia päivässä), kaupungin kaikkien jätevesien biologisen alkupuhdistuksen tuottaman lietteen (150 tonnia päivässä) sekä – ilman että erityisiin suojelutoimiin tai myrkyllisten jätteiden neutralisointitoimiin olisi ryhdytty – myrkyllisten teollisuusjätteiden (150 tonnia päivässä) sijoituspaikaksi.

Tällä päätöksellä, jonka on syytä huomata olevan vastoin Länsi-Attikan läänin neuvoston kyseisten jätteiden määriä ja luokkia koskevaa kantaa, rikotaan kiinteiden jätteiden sijoittamista koskevia direktiivejä 91/156⁽¹⁾ ja 75/442⁽²⁾, sillä sijoituspaikan valinnassa ei ole käytetty aluesuunnitteluun ja ympäristönäkökohtiin liittyviä arviointiperusteita, ja samanaikaisesti olisi arvioitava ainakin kahta sijoituspaikkaa. Lisäksi rikotaan direktiivejä 84/360⁽³⁾ ja 85/337⁽⁴⁾, sillä sijoituspaikkavalinnalle ei ole saatu ennakkohyväksyntää eikä ympäristövaikutuksia koskevaa tutkimusta tehty.

Komissiolta kysytään: Mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta yhteisön lainsäädäntöä sovellettaisiin oikein ja täysipainoisesti, varsinkin kun kyseessä on Thriasion tasangon kaltainen alue, jonka ympäristö on erityisen raskaasti kuormitettu?

⁽¹⁾ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

⁽²⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽³⁾ EYVL L 188, 16.7.1984, s. 20.

⁽⁴⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Komission käytössä olevien tietojen mukaan Thriasion tasankoalueella on Kreikan viranomaisten toimesta täytäntöönpanovaiheessa kaksi hanketta, joiden tarkoituksena on parantaa Attikan jätehuoltoa. Kyseiset hankkeet ovat Ano-Liossian uusi kaatopaikka ja sairaalajätteiden polttolaitos.

Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) osallistuu kyseisten hankkeiden rahoitukseen osana useasta rahastosta rahoitettavaa Attikan toimenpideohjelmaa sekä useasta eri rahastosta rahoitettavaa ympäristöalan toimenpideohjelmaa. Kreikan toimittamien tietojen mukaan hankkeiden ympäristövaikutukset on arvioitu niiden säädösten mukaisesti, joilla tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY, teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämisestä 28. kesäkuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/360/ETY ja jätteistä 15. heinäkuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/442/ETY on saatettu osaksi Kreikan kansallista lainsäädäntöä. Sen sijaan viimeksi mainitun direktiivin muuttamisesta 18. maaliskuuta 1991 annettua neuvoston direktiiviä 91/156/ETY ei tässä yhteydessä sovelleta.

Samojen tietojen mukaan edellä mainitut laitoksiin ei toimiteta vaarallisia jätteitä. Sen sijaan jätevesien puhdistuslaitosten tuottaman lietteen toimittaminen kaatopaikalle on ympäristölainsäädännön mukaista.

Lisäksi koheesiorahastosta rahoitetaan hankkeita Schistosin ja Ano Liossian kaatopaikkojen uudelleen käyttöönottamiseksi osana Attikan jätehuollon modernisointia.

Attikan jätehuoltosuunnitelman, jonka Kreikan viranomaiset ovat esitelleet komissiolle, mukaan viranomaiset suunnittelevat muita hankkeita (muun muassa uusia kaatopaikkoja), jotka on tarkoitus toteuttaa myös muualla Attikassa heti, kun hallinnolliset ja juridiset menettelyt on saatu päätökseen.

(1999/C 341/096)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0235/99**esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE) komissiolle**

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Rooman Leonardo da Vinci -lentoaseman hankintasopimukset

Aeroporti di Roma -yhtiö antoi 21. syyskuuta 1998 Fiumicinon Leonardo da Vinci -lentoaseman siivoustyöt seuraaville yhtiöille:

- LINDA srl
- SNAM LAZIO SUD srl
- BONA DEA srl.

Ottaen huomioon Leonardo da Vinci -lentoaseman aseman kansainvälinen merkittävyys, voisiko komissio kertoa, onko sopimuksia kilpailutettaessa noudatettu yhteisön säännöksiä?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(27. huhtikuuta 1999)

Aluksi komissio haluaa täsmentää, että sille ei ole esitetty yhtään arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomia seikkoja koskevaa valitusta. Komissio ottaa kuitenkin yhteyttä Italian viranomaisiin tutkiakseen, onko julkisia hankintoja koskevaa yhteisön lainsäädäntöä noudatettu, kun Leonardo da Vinci -lentoaseman siivoustyöt on annettu mainituille yrityksille.

(1999/C 341/097)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0242/99**esittäjä(t): Ulf Holm (V) komissiolle**

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: CE-merkintä johtaa kuluttajia harhaan

CE-merkintä kiinnitetään muun muassa leluihin, kypäriin ja elektroniisiin laitteisiin. Tämä tarkoittaa sitä, että valmistaja takaa, että tuote täyttää EU:n yhteiset turvallisuusvaatimukset. Tuotteiden turvallisuusvaatimusten täyttymistä ei kuitenkaan valvota tehtaissa, vaan sen suorittavat tarkastajat tuotteita myyvissä liikkeissä. Ruotsin kuluttajaviraston asiantuntijat ovat arvioineet, että noin 30 prosenttia CE-merkityistä myynnissä olevista leluista on merkitty virheellisesti. Myös vilppiä harjoitetaan laajalti, ja tämän vuoksi kuluttajat tuudittautuvat petolliseen turvallisuuden tunteeseen.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta CE-merkintäjärjestelmä olisi todellinen turvallisuudentae kuluttajille?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 1999)

Tuotteet, esim. lelut ja kodinkoneet, jotka kuuluvat uuden ja kokonaisvaltaisen lähestymistavan (neuvoston 7. toukokuuta 1985 antama päätöslauselma⁽¹⁾) uudesta lähestymistavasta teknisen yhdenmukaistamisen ja standardoinnin alalla perusteella laadittujen teknistä yhdenmukaistamista koskevien direktiivien soveltamisalaa, voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos ne täyttävät asianomaisten direktiivien olennaiset vaatimukset erityisesti turvallisuuden osalta. Uuden lähestymistavan mukaan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointi kuuluu valmistajalle tai maahantuojalle direktiiveissä säädettyjen menettelyjen mukaisesti, joihin tarvittaessa voivat osallistua ilmoitetut laitokset (riippumattomat kolmannet osapuolet). CE-merkintä tuotteessa kertoo, että menettelyä on noudatettu.

Komissio arvioi, että vaatimusten täyttymättä jääminen ja CE-merkin perusteeton käyttö ovat asioita, jotka voidaan korjata tiedottamalla valmistajille ja maahantuojille näiden velvollisuuksista ja valvomalla markkinoita nykyistä paremmin.

Markkinoiden valvontaa voidaan suorittaa eri tavoin ja eri paikoissa. Se ei siis rajoitu lopulliseen myyntipaikkaan. Lelujen turvallisuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3. toukokuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/378/ETY (2) 12 artiklan mukaan tarkastuksesta vastuussa olevalla viranomaisella on pyynnöstä oikeus päästä valmistus- tai varastointipaikkaan.

Direktiivien vaatimuksia, myös markkinoiden valvontavelvollisuutta, selitetään uutta lähestymistapaa koskevassa oppaassa, joka on tarkoitettu julkaista lähiaikoina. Markkinoiden valvonta kuuluu jäsenvaltioille, joilla on oltava tarvittavat valtuudet yhteisön oikeuden noudattamisen, myös kuluttajien turvallisuuden varmistamiseksi. Valvonta voi tapahtua joko valmistuspaikassa tai myyntipisteissä. Komissio on myös sitoutunut tekemään aloitteita tuotemarkkinoiden valvonnan tehostamiseksi yhtenäismarkkinoiden edistämistä koskevan toimintasuunnitelman (3) mukaisesti. Yksi näistä aloitteista on kansallisten markkinoiden valvontaviranomaisten keskinäinen vierailuohjelma (4), joka on paraikaa käynnissä. Sen avulla on tarkoitettu tunnistaa markkinoiden kansallisten valvontajärjestelmien heikkoudet ja tehdä niihin parannuksia.

(1) EYVL C 136, 4.6.1985.

(2) EYVL L 187, 16.7.1988.

(3) Komission tiedonanto Eurooppa-neuvostolle CSE(97) 1 lopullinen.

(4) Ohjelma kattaa lelut, henkilönsuojaimet, koneet, matalajännitelaitteet ja sähkömagneettisen yhteensopivuuden.

(1999/C 341/098)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0243/99

esittäjä(t): **Ulf Holm (V) komissiolle**

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: HI-viruksen/aidsin torjunta

Millä tavoin EU tukee taistelua HI-viruksen/aidsin leviämistä vastaan EU-maissa?

Kenelle tai keille tätä tukea myönnetään?

Onko tästä tuesta tehty mitään arviota? Jos on, mikä on arvion tulos?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 1999)

Yhteisön toimet aidsin torjumiseksi toteutetaan osana aidsin ja eräiden muiden tartuntatauti-ehkäisemistä koskevan yhteisön toimintaohjelman hyväksymisestä kansanterveyden alalla vuosiksi 1996–2000 maaliskuun 29. päivänä 1996 tehtyä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöstä N:o 647/96/EY (1).

Ohjelmassa säädetään useita eri toimia, jotka on jaoteltu neljään pääryhmään:

- hankinnaisen immuunikatoviruksen (HIV) / hankinnaisen immuunivajavuuden (aids) ja muiden tartuntatauti-epidemiologinen seuranta ja valvonta
- viruksen tartunnan torjuminen
- tiedotus, kasvatus ja koulutus
- tartunnan saaneiden henkilöiden avustaminen ja syrjinnän torjuminen.

Yhteisön tukea tämän ohjelman perusteella myönnetään Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistujen ehdotuspyyntöjen ja päätöksen N:o 647/96/EY 5 artiklassa määrättyjen yksityiskohtaisten sääntöjen perusteella kansalaisjärjestöille, korkeakoulujen tutkimuskeskuksille sekä aidsin ehkäisyn parissa toimiville julkisille laitoksille. Komissio toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille luettelon ohjelman perusteella myönnettyistä rahoitustuista (määrät, kesto ja tuensaajat).

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 647/96/EY 7 artiklassa määrätään arvioinnista ohjelma-jakson puolivälissä ja ohjelman toteuduttua. Parhaillaan valmisteilla oleva väliaikakertomus toimitetaan parlamentille ja neuvostolle vuoden 1999 toisella neljänneksellä.

Aids-tutkimus on vuodesta 1983 lähtien eli vain kaksi vuotta sen jälkeen, kun ensimmäinen aids-tapaus oli diagnosoitu, ollut yhteisön lääketieteen tutkimusohjelmissa etusijalla. Osana neljättä puiteohjelmaa (1994–1998) ja erityisesti osana Biomed 2-ohjelmaa tuetaan parhaillaan 32:ta suoraan hiv:hen/aidsiin liittyvää hanketta (joille on myönnetty varoja yhteensä 16 miljoonaa euroa). Hankkeet käsittelevät useita erityyppisiä aiheita, kuten hiv-rokotteen kehittämistä tai aids-hoidon uusia toimintamalleja, ja niissä otetaan huomioon myös lääkeresistenssiin liittyvät ongelmat. Hankkeiden keskeisiä toimijoita ovat tutkimuslaitokset, sairaalat ja teollisuus.

Hiv-rokotteen tutkimusta edistetään lisää viidennellä puiteohjelmalla (1998–2002) ja erityisesti sen avaintoiminnolla 2 ”tartuntatautiin hallinta”. Ihmisten ja eläinten tartuntatautiin tutkimukseen on varattu yhteensä 300 miljoonaa euroa. Jotta eurooppalainen tutkimustoiminta hyödyttäisi enemmän kansalaisia, viidennellä puiteohjelmalla on tarkoitus omaksua tutkimuksessa uudenlainen toimintamalli, jolla pyritään vastaamaan eurooppalaisen yhteiskunnan nykyhetken suurimpiin sosio-ekonomisiin haasteisiin. Tulevaisuudessa eurooppalainen tutkimus tartuntatautiin alalla suuntautuu vieläkin enemmän rokotteiden kehittämiseen ja tartuntatautiin uusiin diagnoosi-, hoito- ja hallintastrategioihin.

(¹) EYVL L 95, 16.4.1996.

(1999/C 341/099)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0252/99

esittäjä(t): **Laura González Álvarez (GUE/NGL) komissiolle**

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Saviliuskejätekasat San Pedro de Tronesissa (Castilla y León, Espanja)

Saviliuskejätekasat uhkaavat San Pedro de Tronesia. Eräät kasoista ovat jopa 100 metriä korkeita ja niissä on monia murtumia, joiden vuoksi asukkaat pelkäävät kasojen putoavan kylän päälle.

Tämä tilanne on johtanut vakaviin ympäristövaurioihin, jotka estävät kannattavan taloudellisen toiminnan kuten matkailun kehittämistä alueella.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta?

Tietääkö komissio, rikotaanko tällä saviliuskeen kaivamisella jotakin seuraavista direktiiveistä:

- a) direktiivi 92/43/ETY (¹) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyypin sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta
- b) direktiivi 85/337/ETY (²) Neuvoston direktiivi 85/337/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista
- c) direktiivi 87/216/ETY (³) Neuvoston direktiivi 87/216/ETY, annettu 19 päivänä maaliskuuta 1987, tietyn teollisen toiminnan suuronnettomuuden vaarasta annetun direktiivin 82/501/ETY muuttamisesta.

Katsooko komissio, että toimivaltaisten viranomaisten olisi kiireellisesti asetettava järkevät rajat näiden jätekasojen koolle? Onko tällaisista rajoista säädetty jossakin direktiivissä?

Aikooko komissio kehottaa toimivaltaisia viranomaisia laatimaan kiireellisesti teknisen tutkimuksen San Pedro de Tronesin jätekasojesta, niin että jokaiselle niistä voidaan laatia erityinen suunnitelma, jolla vakavaa vaaraa aiheuttavat kasat saadaan pysymään paikoillaan ja tehdään turvallisiksi?

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

(²) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

(³) EYVL L 85, 28.3.1987, s. 36.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(18. maaliskuuta 1999)*

Komissio ei ole tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemasta asiasta. Saviliuskejätteen alkuperä ei käy ilmi kysymyksestä, joten komissio aikoo pyytää Espanjan viranomaisilta lisätietoja asiasta.

Saatujen tietojen perusteella näyttäisi siltä, ettei asia kuulu tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY soveltamisalaan. Jätteet eivät ole peräisin teollisesta toiminnasta, joten asia ei tunnu kuuluvan myöskään vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9. joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY⁽¹⁾, jolla korvataan aikaisempia säännöksiä, soveltamisalaan. Parlamentin jäsen ei mainitse, että minkään lajin elinympäristö olisi kohteen läheisyydessä, joten asiaan ei voida soveltaa luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/43/ETY.

Jätteistä 15. heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY⁽²⁾ mukaan jäsenvaltioiden on kiellettävä jätteiden luvaton varastointi kaatopaikoille. Lisäksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteiden käsittely ja niiden varastointi kaatopaikoille eivät aiheuta vaaraa ihmisille tai ympäristölle.

⁽¹⁾ EYVL L 10, 14.1.1997.

⁽²⁾ EYVL L 194, 25.7.1975.

(1999/C 341/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0253/99**esittäjä(t): Riccardo Nencini (PSE) komissiolle***(12. helmikuuta 1999)*

Aihe: Firenzessä sijaitsevan Nuovo Pignone -yrityksen työntekijöiden lomauttaminen

Firenzessä sijaitseva Nuovo Pignone -yritys, joka on General Electric -yhtiön valvonnassa, on ilmoittanut aikovansa lomauttaa 400 työntekijäänsä 3 100:sta.

Yrityksen voitot ovat vaihdelleet viime vuosina 20 ja 14 prosentin välillä (800 miljardia liiraa neljässä vuodessa) ja viime aikoina saadut hankintasopimukset mahdollistavat, että Nuovo Pignonen johtava markkina-asema tulee säilymään.

Firenzen kaupunki on myöntänyt muutaman miljardin liiran avustuksen yrityksen työntekijöiden pätevoittämiseen tarkoitetun koulutuskeskuksen perustamiseen.

Nuovo Pignone on useaan otteeseen saanut yhteisön varoja henkilöstönsä kouluttamiseen.

Aikooko komissio edellä olevan perusteella puuttua asiaan välttääkseen, että yritysjohto lomauttaa näin suuren osan työntekijöistään?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(6. huhtikuuta 1999)*

Joukkoiirtisanomista koskevilla päätöksissä on aina noudatettava työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/59/EY⁽¹⁾ säännöksiä.

Yhteisön lainsäädännön ensisijaisena tarkoituksena on vahvistaa työntekijöiden suojelua joukkoiirtisanomis-tapauksissa pyrkimällä vähentämään kansallisista lainsäädännöistä johtuvia eroavaisuuksia toimintatavoissa ja menettelyissä samoin kuin vahvistaa toimenpiteitä, joilla lievennetään irtisanomisten vaikutuksia työnteki-jöihin.

Kyseisen direktiivin 2 artiklassa säädetään, että kun työnantaja harkitsee työntekijöiden joukkovähentämistä, hänen on aloitettava hyvissä ajoin neuvottelut työntekijöiden edustajien kanssa sopimukseen pääsemiseksi. Näissä neuvotteluissa on käsiteltävä ainakin mahdollisuuksia joukkovähentämisten välttämiseksi tai niiden

kohteena olevien työntekijöiden määrän rajoittamiseksi sekä seurausten pienentämiseksi käyttämällä sosiaalisia toimenpiteitä varsinkin irtisanottujen työntekijöiden työllistämiseksi tai kouluttamiseksi uudelleen.

Mistään ei käy ilmi, että asiaa koskevia yhteisön tai kansallisia säännöksiä ei olisi noudatettu. Kansallinen tuomioistuin ja hallintoelimet ovat joka tapauksessa ensi sijassa toimivaltaisia tahoja hoitamaan asiaan liittyvät oikeudelliset seuraukset.

(¹) EYVL L 225, 12.8.1998.

(1999/C 341/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0256/99

esittäjä(t): Manuel Porto (PPE) komissiolle

(5. helmikuuta 1999)

Aihe: Vapaata kilpailua koskevien säännösten rikkominen jätteidenpoltoalalla Portugalissa

Portugalin hallitus myönsi toukokuussa 1987 tehdyn sopimuksen perusteella yksityiselle SCORECO-yritykselle vaarallisten teollisuusjätteiden kuljetusta, varastointia, polttamista, vientiä ja loppusijoitusta koskevan yksinoikeuden ilman, että asiasta järjestettiin avointa tarjouskilpailua.

Tätä päätöstä edelsi Portugalin ministerineuvoston antama päätös tätä alaa koskevista suuntaviivoista, jossa ei otettu lainkaan huomioon muita asiasta mahdollisesti kiinnostuneita tahoja.

Kyseisen yrityksen johtaja on sitäpaitsi valtionyrityksen EGF:n hallituksen jäsen. EGF:llä on määräävä markkina-asema jätteidenkäsittelyalalla Portugalissa ja vapaa pääsy kaikkiin tätä alaa koskeviin tietoihin.

Edellä mainitut tosiasiat ja muut kummalliset yhteensattumat, kuten polttolaitoksien perustamista koskeva lupahakemus ennen asiaa koskevan säädöksen antamista ja ennen johtopäätöksiä yhteisön lainsäädännön mukaisesta ympäristövaikutusten arviointia koskevasta julkisesta keskustelusta, herättävät epäilyjä siitä, ovatko nämä menettelyt yhteisön kilpailupolitiikkaa koskevan lainsäädännön mukaisia.

1. Voidaanko yhteisön kilpailupolitiikkaa koskevaa lainsäädäntöä soveltaa teollisuusjätteidenkäsittelyalaan?
2. Onko Portugalin hallitus noudattanut kyseisiä säännöksiä, erityisesti mitä tulee yhtäläisten mahdollisuuksien antamiseen kaikille niille yrityksille, jotka olivat mahdollisesti kiinnostuneita esittämään omia vaihtoehtojaan tämän vakavan ympäristöongelman ratkaisemiseksi?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 1999)

Yhteisön kilpailusääntöjä (perustamissopimuksen 85–94 artiklan määräyksiä) sovelletaan myös teollisuusjätteiden käsittelyyn. Palvelujen tarjoaminen maksua vastaan on pääsääntöisesti kyseisten määräysten alaista taloudellista toimintaa. Näin ollen yritysten ja viranomaisten on noudatettava sääntöjä, joilla varmistetaan, ettei kilpailua yhteismarkkinoilla estetä, rajoiteta eikä vääristetä.

Säännöissä kielletään kilpailunvastaiset yritysten väliset sopimukset ja määräävän markkina-aseman väärinkäyttö, jos ne voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Lisäksi säännöissä kielletään valtion tason sääntely, jos yritysten on sen mukaan noudatettava kilpailunvastaisia toimintatapoja, jotka vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan tai voimistavat tällaisten toimintatapojen vaikutuksia.

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään antamista tiedoista ei ilmene Scoreco-konsortion harjoittaneen sellaisia kilpailunvastaisia toimintatapoja, jotka osoittaisivat, että sillä todella on monopoliasema vaarallisten teollisuusjätteiden käsittelyssä Portugalissa. Komissiolla ei ole riittävästi tietoja, jotta se voisi sanoa, onko yhteisön kilpailusääntöjä rikottu.

Komissio ei ole tietoinen mistään säännönvastaisuuksista parlamentin jäsenen mainitsemaa julkista hankintaa koskevaa sopimusta tehtäessä. Asiaa on mahdotonta arvioida pelkästään parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella.

Komissio tekee kaiken tarvittavan varmistaakseen, että kyseinen sopimus on tehty julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Se tarkastelee kaikkia lisätietoja, jotka arvoisa parlamentin jäsen sille mahdollisesti toimittaa.

(1999/C 341/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0260/99

esittäjä(t): Maartje van Putten (PSE) komissiolle

(5. helmikuuta 1999)

Aihe: CITES-lainsäädännön täytäntöönpano Kreikassa

CITES-yleissopimuksen sihteeristö antoi syyskuussa 1998 ilmoituksen, jossa kaikkia yleissopimuksen osapuolia pyydetään keskeyttämään kaupankäynti Kreikan kanssa, koska Kreikan toimet saattaa CITES-yleissopimus ja sitä koskeva EU:n lainsäädäntö osaksi kansallista lainsäädäntöä ovat olleet riittämättömiä.

Voisiko komissio ilmoittaa, miten se aikoo lähitulevaisuudessa toimia Kreikan suhteen, jotta se panisi CITES-sopimusta koskevan kansallisen lainsäädännön täytäntöön? Aikooko komissio tukea Kreikkaa näissä toimissa?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 1999)

Todettuaan, ettei Kreikka ollut toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä annetun asetuksen (EY) 338/97 ⁽¹⁾ panemiseksi täytäntöön, komissio päätti lokakuussa 1998 saattaa asian yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti.

Tänä aikana Kreikan viranomaiset ovat antaneet komissiolle tiedoksi 25. elokuuta 1998 hyväksytyyn lain 2637/98, jossa säädetään Kreikan uudesta CITES-yleissopimuksen ⁽²⁾ mukaisesta säännöstöstä, joka koskee eläinten ja kasvien suojelua niiden kauppaa sääntelemällä. Säännösten vaatimuksenmukaisuutta tutkitaan parhaillaan.

⁽¹⁾ EYVL L 61, 3.3.1997.

⁽²⁾ EYVL L 384, 31.12.1982.

(1999/C 341/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0261/99

esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE) komissiolle

(5. helmikuuta 1999)

Aihe: Lomé'n sopimuksen piiriin kuuluvien kansallisten kehitysohjelmien ja tarjouskilpailujen julkisuus

Euroopan kehitysrahaston joidenkin asioiden hoidossa ei ole tähän asti toimittu riittävän avoimesti, ja mahdollisilla neuvottelukumppaneilla on ollut vaikeuksia saada tarpeellisia tietoja ajoissa, jotta ne voisivat osallistua tasavertaisesti tarjouskilpailuihin, jotka koskevat kansallisiin kehitysohjelmiin kuuluvien hankkeiden toteuttamista.

Modernin informaatioteknologian avulla tällainen ongelma voitaisiin ratkaista helposti esimerkiksi julkaisemalla komission Internet-verkossa kansallisia kehitysohjelmiä koskevat tekstit, tarjouskilpailuilmoitukset, luettelo tarjouskilpailuihin osallistuvista yrityksistä (tai muista yksiköistä) ja tarjouskilpailujen lopulliset tulokset.

1. Aikooko komissio julkaista ja milloin se aikoo julkaista asianmukaisesti kaikki kansallisiin kehityshankkeisiin ja Euroopan kehitysrahaston rahoittamiin tarjouskilpailuihin liittyvät tiedot?
2. Mitkä tekijät ovat tähän saakka estäneet (komissiossa ja/tai neuvostossa) ryhtymästä tällaisiin perustavaa laatua oleviin toimiin?
3. Mitkä mahdolliset oikeudelliset esteet saattaisivat edellyttää AKT-maiden nimenomaisen luvan saamista, jotta Euroopan kehitysrahastoa koskevat tiedot voitaisiin julkaista?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 1999)

1. Komissio julkaisee Euroopan kehitysrahaston (EKR) puitteissa rahoitettavien hankkeiden tarjouskilpailuilmoitukset Virallisessa lehdessä ja julkisille hankinnoille omistetuilla Internet-sivuilla. Tämän mukaisesti kaikki tarjouskilpailut, jotka koskevat yli 5 miljoonan euron arvoisten palvelujen ja yli 100 000 euron arvoisten tuotteiden hankintoja sekä ilmoitus esivalinnoista, jotka koskevat yli 2 miljoonan euron arvoisten palvelujen hankintoja julkaistaan Virallisen lehden S sarjassa. Lisäksi ilmoitukset ovat nähtävillä elektronisessa muodossa sekä TED-tietokannassa (Tenders Electronic Daily) että kehitysyhteistyöstä vastaavan pääosaston kotisivulla. Kynnysarvot alittavia tuotteita ja palveluja koskevat tarjouskilpailuilmoitukset julkaistaan Virallisessa lehdessä tai vastaanottajamaan jäsenvaltion lehdissä.

Tällä hetkellä on valmisteilla lähiaikoina Relex-palvelun Internet-sivuilla avattava verkkosivu, jolle kootaan kaikki kolmansien maiden tuki- ja kehitysohjelmia koskevat tarjouskilpailuilmoitukset. Sama palvelu on myös aloittanut valmistelut, joiden tavoitteena on yhdenmukaistaa yhteisön kansallisiin kehitysohjelmiin kuuluvien palvelujen ja tuotteiden julkisia hankintoja koskevia menettelytapoja.

Luettelo tarjouskilpailuun osallistuvista yrityksistä tai yksiköistä ei kuulu ilmoitettaviin tietoihin. Komissio julkaisee vuosittaisen selonteon jokaisen tarjouskilpailun lopullisista tuloksista, joista käy ilmi osallistuneiden yritysten määrä ja kansallisuus sekä tarjouskilpailun voittaneen yrityksen nimi.

2. Komission tai neuvoston sisällä ei ole estettä tarjouskilpailuihin liittyvien tietojen julkaisemiselle. Lisäksi komissio painottaa, että tarjouskilpailujen avaaminen kansainväliselle kilpailulle on käytäntö, jota yhteisössä on sovellettu EKR:n perustamisesta lähtien.

3. Kansallisten kehitysohjelmien osalta komissio on avoimuuden takaamiseksi päättänyt julkaista Internetissä kaikki Euroopan kehitysrahastoa koskevat oleelliset tiedot edellyttäen, että Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT) viranomaiset antavat tähän suostumuksensa.

(1999/C 341/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0264/99

esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Valtion tuet Espanjan energiateollisuudelle

Espanjan hallitus arvioi, että Espanjan sähkömarkkinoiden sääntelyn vapauttaminen aiheuttaa suuret kustannukset maan sähköteollisuudelle. Auttaakseen sähköteollisuutta Espanjan hallitus on anonut komissiolta lupaa myöntää alalle 1,37 miljardia pesetaa korvauksena sähkömarkkinoiden kilpailun vapauttamisesta.

Onko tällainen tuki vapaata kilpailua koskevan Euroopan unionin lainsäädännön mukaista?

Aikooko komissio toteuttaa toimenpiteitä tai tehdä tutkimuksen sen varmistamiseksi, että nämä toimenpiteet eivät vääristä kilpailua?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 1999)

Espanjan viranomaiset toimittivat komissiolle 18. helmikuuta 1998 hakemuksen sähkömarkkinoita koske-
vasta siirtymäkausijärjestelystä sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta
1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/92/EY (1) 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja
29. tammikuuta 1999 perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta.

Komissio tutkii parhaillaan asiaa, ja siksi on ennen aikaista ottaa tässä vaiheessa kantaa tämän toimenpiteen
luonteeseen ja sen yhdenmukaisuuteen vapaata kilpailua koskevien yhteisön säädösten kanssa kuten myös
mahdollisuuden aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely.

(1) EYVL L 27, 30.1.1997.

(1999/C 341/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0265/99

esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Telakkatuki

Miksi komissio aikoo nostaa julkista telakkatukea koskevan kanteen Espanjaa vastaan, kun se samalla hyväksyy
kansainvälisen valuuttarahaston antaman tuen epäriilusti kilpailevalle Etelä-Korean laivanrakennusteollisuus-
delle?

Miten eurooppalaiset telakat voisivat tällaisessa tilanteessa kestää korealaisten telakoiden kilpailua?

Mitä komissio aikoo tehdä Etelä-Korean epäriilun kilpailun suhteen?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 1999)

Komissio on todellakin aloittanut tutkimusmenettelyn, joka koskee 111 miljoonan euron (eli 18 451
miljoonan pesetan) erityisverohyvityksiä, jotka on myönnetty vuonna 1998 Espanjassa toimiville julkisille
kaupallisille telakoille. Komissio epäilee, ovatko nämä erityisverohyvitykset yhteensopivia komission vuonna
1997 antaman päätöksen kanssa, jossa komissio poikkeuksellisesti hyväksyi sellaisia rakennemuutostukia
näiden telakoiden hyväksi, jotka muutoin olisi kielletty yhteisön telakkatukisääntöjen nojalla. Kyseessä on siis
mahdollinen kilpailun vääristymä yhteisön sisällä.

Kansainvälisen valuuttarahaston myöntäminen luottojen osalta on huomattava, että ne oli tarkoitettu
vakauttamaan Etelä-Korean keskuspankin varantoja. Lisäksi Kansainvälisen valuuttarahaston asiana on
tarkastaa, että kansainvälinen tuki käytetään tarkoitukseensa ja että seuraavien luottoerien myöntäminen
riippuu siitä, että Etelä-Korea noudattaa sille määrättyjä ehtoja.

Yhteistyössä jäsenvaltioiden ja Kansainvälisen valuuttarahaston jäsenten kanssa komissio tarkkailee huolelli-
sesti kansainvälisten järjestöjen Etelä-Korealle myöntämien rahoitustukien käyttöä. Komissio varmistautuu
erityisesti siitä, että kyseisiä luottoja ei käytetä telakoiden laittomaan tukemiseen ja että Etelä-Korea noudattaa
edelleen kansainvälisiä velvoitteitaan. Komissio on valmis käyttämään kauppapolitiikan välineitään tilanteen
korjaamiseksi, jos sille toimitetaan näyttöä vilpillisistä käytännöistä. On selvää, että OECD:n puitteissa tehdyn
alan sopimuksen määräysten täytäntöönpano olisi antanut yhteisölle lisäkeinoja kyseisten hyvän kauppatavan
vastaisten käytäntöjen tehokkaaseen torjuntaan.

Huolimatta Aasian rahoituskriisistä, joka näkyi Etelä-Koreassa wonin voimakkaana devalvoitumisena ja maan
telakoiden hyvin aggressiivisena hinnoittelupolitiikkana, yhteisön telakat onnistuivat pitämään itsellään hyvät
asemat maailmanmarkkinoilla vuonna 1998 (29 prosenttia uusia tilauksia säädeltyinä tonneina (en tonnes
compensées) tammikuusta syyskuuhun 1998 verrattuna Etelä-Korean 22 prosenttiin).

(1999/C 341/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0270/99**esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: CEDEFOPin toiminnan riittämätön avoimuus

Komissaari Liikanen vastasi (22.1.1999) CEDEFOPin toimintaa koskevaan kysymykseeni E-3391/98 ⁽¹⁾, ettei hänellä ole mitään lisättävää aikaisempaan vastaukseensa kysymykseeni E-2549/98 ⁽²⁾.

Olen toistuvasti kiinnittänyt komission huomion edellä mainitun keskuksen harjoittamaan ennenkuulumatomaan juonitteluun työhönottopoliitikassa, joka turmelee keskuksen julkista kuvaa ja pilaa (aiheetta) sen sijaintimaan mainetta.

Kreikan päivä- ja viikkolehden esittämät syytökset lisääntyvät ja CEDEFOPin avoimia virkoja tavoittelevat esittävät syytöksiä keskuksen toiminnan riittämättömästä avoimuudesta, mutta komissio ilmoittaa, ettei sillä ole mitään lisättävää antamiinsa vastauksiin ja peittelee siten keskuksen harjoittamaa juonittelua.

Milloin komissio päättää paneutua vakavasti CEDEFOPin samoin kuin muidenkin EU:n hajasijoitettujen virastojen työhönottopoliitikkaan, jotka herättävät pahennusta toimintansa riittämättömällä avoimuudella ja edesauttavat siten julkisen kuvansa huonontumista edelleen?

Eikö komissionkin mielestä olisi syytä ryhtyä toimiin välittömästi ja päättäväisesti sekä tutkia hajasijoitettujen virastojen toiminnan riittämätöntä avoimuutta koskevat syytökset, jotta komission julkisuudessa saamat moitteet salailusta kumottaisiin? Muussa tapauksessa tilanne johtaa auttamattomasti toistuviin epäluottamuslauseäänestyksiin komissiota vastaan sekä sen poliittista ja virkavastuuta kantaviin henkilöihin kohdistuviin vakaviin syytöksiin.

⁽¹⁾ EYVL C 207, 21.7.1999, s. 63.

⁽²⁾ EYVL C 118, 29.4.1999, s. 92.

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Komissiolla ei ole mitään lisättävää aiemmin kirjallisiin kysymyksiin E-2549/98 ja 3391/98 antamiinsa vastauksiin.

(1999/C 341/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0271/99**esittäjä(t): Manuel Escolá Hernando (ARE) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Valuma-alueiden yhdistäminen ja koheesiorahasto

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto on äskettäin julkaissut "Evaluación Hidrológica España/Portugal" -nimisen Espanjan ja Portugalin vesivarjoja koskevan selvityksen.

Siinä konsultointiyritys Montgomery Watson (MWL) ehdottaa useiden tutkimusten toteuttamista, muunmuassa sellaista, joka koskisi veden juoksutusta valuma-alueelta toiselle Espanjassa, sekä sellaista, jossa analysoitaisiin patohankkeiden rahoituskysymyksiä ja luotaisiin suuntaviivat, jotta EU voi tukea monikäyttöisten vesirakenteiden kehittämistä. Lähiaikoina toteuttavien toimien joukossa korostetaan valuma-alueiden yhdistämistä koskevien perusrakenteiden luomista.

Onko komissio teettänyt mitään näistä MWL:n ehdottamista tutkimuksista?

Pitääkö komissio välttämättömänä toteuttaa tutkimuksia, jotka koskevat mahdollisuutta yhdistää Ebron valuma-alue muihin valuma-alueisiin?

(1999/C 341/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0272/99**esittäjä(t): Manuel Escolá Hernando (ARE) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Valuma-alueiden yhdistäminen ja koheesiorahasto

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston äskettäin julkaiseman "Evaluación Hidrológica España/Portugal" -nimisen selvityksen sivulla 11 on mainittu, että Espanjan viranomaiset välittivät 8. marraskuuta 1995 päivättyllä kirjeellä useita huomautuksia, jotka koskivat mainitussa julkaisussa olevaa MWL:n selvitystä vesivarojen siirtämisestä valuma-alueelta toiselle, mikä on MWL:n mukaan välttämätöntä monien Espanjan alueiden vakavien rakenteellisten ongelmien ratkaisemiseksi.

Onko komissio samaa mieltä tästä suunnitelmasta? Katsooko se, että on olemassa muita vaihtoehtoja, jotta välttyttäisiin toteuttamasta tällaisia hankkeita, jotka tulevat kohtamaan huomattavaa poliittista ja yhteiskunnallista vastustusta?

(1999/C 341/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0273/99**esittäjä(t): Manuel Escolá Hernando (ARE) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Veden juoksutus Ebron valuma-alueelta ja koheesiorahasto

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston julkaiseman koheesiorahaston MWL- konsultointiyrityksellä teettämän Espanjan ja Portugalin vesivarjoja koskevan selvityksen espanjankielisen version sivulla 13 sanotaan, että ilmastollisista ja maantieteellisistä eroista johtuva vesivarjojen epätasaisen jakautuminen ja ajoittainen vedenpuute eri valuma-alueilla Espanjassa voitaisiin korjata juoksuttamalla vettä valuma-alueelta toiselle. Tämä olisi MWL:n mukaan kestävin ja tarkoituksenmukaisin ratkaisu. Sivulla 15 mainitaan tärkeimpänä johtopäätöksenä, että nämä tutkimukset viittaavat mahdollisuuteen kehittää vesivarjoja lisäämällä jokien juoksun säätelyä sekä juoksuttamalla Pohjois-Espanjassa olevan ylimääräisen veden Espanjan etelä- ja itäosiin.

Mainittakoon vielä esimerkiksi, että sivulla 19 osassa, joka koskee mahdollisia parannuksia, ehdotetaan kahta tärkeintä toimenpidettä joidenkin valuma-alueiden vedenpuutteen korjaamiseksi. Näistä yksi koskee veden jakamista valuma-alueiden kesken, ja siinä sanotaan vielä, että ainoa todellinen vaihtoehto valuma-alueiden vedenpuutetta koskevan ongelman ratkaisemiseksi on toteuttaa vedenjuoksuttamishankkeita. Nämä hankkeet koskisivat Duero-joen pohjoisosaa ja Ebro-jokea (josta siirrettäisiin 1 855 kuutiohehtometriä vettä)

MWL:n käyttämä ja edellä mainittuun julkaisuun sisältyvä aineisto on tuotettu silloisen sosialistihallituksen toimesta. Vuodesta 1996 lähtien Espanjan hallituspuolueena on kuitenkin ollut toinen puolue.

Edellä olevan huomioon ottaen,

- yhtyykö komissio edellä mainitussa julkaisussa esitettyihin MWL:n näkemyksiin, joiden mukaan veden juoksuttaminen Ebron valuma-alueelta olisi välttämätöntä ja katsooko komissio, että koheesiorahasto olisi tätä tarkoitusta varten sopiva rahoitusväline,
- onko Espanjan nykyinen hallitus ilmoittanut komissiolle, mitä mieltä se on MWL:n selvityksessä ehdotetuista hankkeista juoksuttaa vettä Ebron valuma-alueelta muille valuma-alueille sekä tällaisia hankkeita koskevista mahdollisista rahoitusjärjestelyistä?

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0271/99, E-0272/99 ja E-0273/99**

(25. maaliskuuta 1999)

Koheesiorahastosta rahoitetussa Montgomery–Watson-selvityksessä esitetään ja analysoidaan tietoja Pyreneiden niemimaan vesivarjoista ja ehdotetaan erilaisia tapoja parantaa tämän alueen vedenhankintaa erityisesti äärimmäisissä olosuhteissa. Tässä yhteydessä on myös esitetty valuma-alueiden siirtämistä vaihtoehtona tai täydennyksenä muille läheystavoille.

Komissio pitää kyseistä selvitystä aiheellisena ja katsoo, että siinä esitetyt ehdotukset ovat edistäneet asiasta käytävää keskustelua. Kyseinen asiakirja on asiantuntijoiden suorittama tutkimus eikä komission kannanilmaisu asiasta, jossa valinta joka tapauksessa kuuluu jäsenvaltioille.

Komissio ei ole tähän mennessä tilannut muita tutkimuksia. Espanjan viranomaiset eivät myöskään ole hakeneet koheesiorahaston tukea veden juoksutukseen Ebrein valuma-alueelta. Jos komissiolle esitetään tällainen hakemus, sen on päätettävä minkä rahoitusvälineen kautta kyseinen tavoite on parhaiten saavutettavissa. Mitä tahansa hanketta asianmukaisesta rahoitusvälineestä rahoitettaessa yhteisön rahoituksen saaminen edellyttää, että hanke on sekä yhteisön oikeuden että sen asiaa koskevan politiikan mukainen ympäristöpolitiikka mukana luettuna.

Komissio tukee kaikkia ponnisteluja, joiden tavoitteena on vesivarojen järkevämpi käyttö, jossa otetaan huomioon sosiaaliset ja taloudelliset näkökohdat sekä pyritään käyttämään ensi sijassa nykyisiä varoja (huoltamalla ja parantamalla verkkoja ja vähentämällä hävikkiä) uusien infrastruktuurien sijasta, koska jälkimmäisten rakentaminen ei voi olla kannattavaa tai niiden kustannukset perusteltuja. Tämä noudattaa suuntaviivoja, jotka komissio on vahvistanut ehdotuksessaan vesipolitiikkaa käsitteleväksi kehysdirektiiviksi ⁽¹⁾.

Lisäksi komissio hyväksyi vuonna 1998 Interreg II C -yhteisöaloitteen mukaiset Portugalin ja Espanjan toimenpideohjelmat, jotka koskivat kuivuuden torjuntaa. Hyväksymällä nämä ohjelmat se antoi keinot, joiden avulla on mahdollista etsiä asianomaisten valuma-alueiden osalta parhaita ratkaisuja ja panna ne täytäntöön.

⁽¹⁾ KOM(97) 49, sellaisena kuin se on muutettuna asiakirjalla KOM(98) 76 lopullinen.

(1999/C 341/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0275/99

esittäjä(t): **Riccardo Nencini (PSE) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Äitien ja lasten asema Italian vankiloissa

Italian vankiloissa on tällä hetkellä 52 alle kolmivuotiaasta lasta, koska heidän äitinsä kärsivät eri pituisia vankeusrangaistuksia.

Vankilaympäristö vaikuttaa näiden lasten kasvuun ja koulutukseen syvällisesti ja kielteisesti.

Lasten määrä ei kuitenkaan ole niin suuri, etteikö heidän äideilleen voitaisi järjestää erilaisia tapoja rangaistusten suorittamiseksi tehdyistä rikoksista.

Euroopan parlamentin hyväksymät suuntaviivat kansalais- ja ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ovat jyrkässä ristiriidassa tällaisen vankeusjärjestelmän kanssa, johon liittyy herkässä iässä olevia lapsia.

Aikooko komissio puuttua kiireellisesti Italian hallituksen toimiin, jotta vankina olevien äitien lapsille annettaisiin mahdollisuus huolehtia lapsistaan ja heidän kasvatuksestaan muulla tavoin kuin olemalla vankilassa? Tätä vaaditaan alkeellisimminkin periaatteissa, joita noudatetaan Euroopan suuntaviivoissa vapaudesta ja kansalais- ja ihmisoikeuksista.

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Komissio korostaa ihmisoikeuksien kunnioittamisen tärkeyttä. Komissio tukee erityisesti vankiloalojen parantamista yhteisössä ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan neuvoston yleisopinuksen ja Euroopan neuvoston vuonna 1973 hyväksymien vankien kohtelua vankiloissa koskevien vakiosääntöjen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden vankilaolet kuuluvat kuitenkin kansallisten viranomaisten vastuualueeseen. Tämä tilanne saattaa muuttua jonkin verran Amsterdamin sopimuksen tullessa voimaan. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen uudessa 31 artiklassa määrätään ei ainoastaan rikollisia toimia vaan myös rangaistuksia koskevien sääntöjen lähentämisestä tarvittaessa sekä yhteistyöstä rikosasioiden käsittelyssä, erityisesti tuomioiden täytäntöönpanossa. Tällaiset toimenpiteet ovat välineitä vapauteen, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvan alueen saavuttamiseksi, ja niiden tavoitteena tulisi olla korkeatasoinen suoja kansalaisille rikoksia ehkäisemällä ja torjumalla.

(1999/C 341/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0278/99**esittäjä(t): Riccardo Nencini (PSE) komissiolle***(17. helmikuuta 1999)*

Aihe: Tuki raekuuron aiheuttamista vahingoista kärsimään joutuneille viininviljelijöille Massassa, Carrarassa ja Montignosossa Toscanassa

Voimakas raekuuro tuhosi 10. huhtikuuta 1998 viini- ja oliivitarhoja Massan, Carraran ja Montignoson kunnissa Toscanassa.

Satovahinkojen vuonna 1998 arvioidaan olevan 45–60 %.

Viinintuotanto on olennainen osa alueen vaurautta.

Myös viiniköynnökset ovat kärsineet vakavia vahinkoja.

Aikooko komissio tukea viininviljelijöitä rahallisesti, kuten se on tehnyt aiemmin vastaavissa tapauksissa?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(1. huhtikuuta 1999)*

Tukien myöntämisestä huonon sään aiheuttamien vahinkojen vuoksi ei yleensä säädetä viinin yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä. Sitä paitsi viinin yhteistä markkinajärjestelyä koskeva lainsäädäntö ei sisällä tuotantoon tai pinta-alaan liittyviä tukia.

Ainoastaan viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun perusasetuksen (ETY) 822/87 ⁽¹⁾ 78 artiklassa viitataan luonnonmullistuksiin, joiden perusteella voidaan vapautua tietyistä velvoitteista, kuten esimerkiksi pakollisesta tislauksesta, mikä ei tule kyseeseen tarkasteltavana olevassa tapauksessa.

Sitä paitsi raekuuron aiheuttamien satovahinkojen osalta on syytä muistuttaa, että satovahinkovakuutukset korvaavat yleensä tämän tyypiset vahingot.

Mitä tulee niiden viininviljelijöiden mahdollisuuksiin saada tukea yhteisön varoista, joiden on istutettava raekuurojen vahingoittamat viininviljelyalueet uudelleen, voimassa olevassa yhteisön lainsäädännössä säädetään kahdesta jäsenvaltion aloitteena tapahtuvasta mahdollisuudesta. Kyse on neuvoston asetuksen (ETY) 822/87 14 artiklan mukaisesti käytettävistä perusteista viininviljelmäalojen istuttamista koskevien kansallisten tukien osalta 11 päivänä syyskuuta 1989 annetussa komission asetuksessa (ETY) 2741/89 ⁽²⁾ vahvistettujen perusteiden mukaisesti viininviljelyalojen istutusten investointeihin maksettavista kansallisista tuista (näistä tuista on ilmoitettava etukäteen komissiolle) sekä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta tavoitteeseen 1 ja tavoitteeseen 5 kuuluville alueille yhteisön varoista maksetuista tuista. Tällöin on noudatettava tätä varten yhteisön tukikehyksessä säädettyä menettelyä ja mahdollisesti muutettava toimenpideohjelmaa rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 24 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (EY) 2052/88 ⁽³⁾ mukaisesti. Nämä tuet myönnetään tarvittaessa sen yhtenäisen ohjelma-asiakirjan yhteydessä, jonka toteuttaminen kuuluu kyseisen jäsenvaltion ja alueen toimivaltaan. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat kunnat eivät kuitenkaan ole oikeutettuja tavoitteeseen 5b kuuluvaan tukeen.

⁽¹⁾ EYVL L 84, 27.3.1987.

⁽²⁾ EYVL L 264, 12.9.1989.

⁽³⁾ EYVL L 185, 15.7.1988.

(1999/C 341/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0279/99**esittäjä(t): Riccardo Nencini (PSE) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Verotukseen liittyvät hallinnolliset seuraamukset

Lainsäädäntöasetukseen nro 472/97 sisältyy säännöksiä verotukseen liittyvistä hallinnollisista seuraamuksista.

Missään näistä säännöksistä ei säädetä, että luonnollisen henkilön on maksettava seuraamukset, vaikka rikkomukseen olisi syyllistynyt oikeushenkilö.

1. huhtikuuta 1998 voimaan tulleen uuden järjestelmän myötä seuraamuksia sovelletaan luonnolliseen henkilöön, joka on ollut mukana verorikkomuksessa, riippumatta siitä, että hän mahdollisesti toimi yrityksen hallintohenkilön tai muun työntekijän ominaisuudessa.

Periaatetta, jonka mukaan hallintohenkilö ja/tai muu työntekijä on vastuussa, ei ilmeisesti sovelleta missään muussa EU:n jäsenvaltiossa.

Aikooko komissio tutkia, onko tällainen menettely voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaista?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 1999)

Yhteisössä ei ole yhdenmukaistettu verotuksen alalla sovellettavia seuraamuksia, minkä vuoksi jäsenvaltiot voivat vapaasti määrätä verotukseen liittyvistä seuraamusjärjestelyistä, joita sovelletaan verovelvollisiin sillä varauksella, että kyseisissä järjestelyissä noudatetaan EY:n perustamissopimuksen yleisiä periaatteita, erityisesti syrjimättömyyden periaatetta.

Joulukuun 18. päivänä 1997 annetun lainsäädäntöasetuksen nro 472/97 5 ja 11 artiklassa ei näytä olevan syrjiviä määräyksiä, joten ei ole yhteisön lainsäädännön vastaista, että kyseisissä artikloissa määrätään verotukseen liittyvistä seuraamuksista oikeushenkilöinä oleville johtajille tai työntekijöille näiden toiminnasta oikeushenkilöinä.

Komissio ei aio tehdä ehdotusta verotukseen liittyvien seuraamusten yhdenmukaistamiseksi yhteisössä.

(1999/C 341/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0280/99**esittäjä(t): Riccardo Nencini (PSE) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Ponte Vecchio (Firenze)

Firenzen historiallisessa keskustassa sijaitseva Ponte Vecchio ja sen lähialueet ovat Unescon maailmanperintöluettelossa.

Vuosien varrella useat kulttuuri- ja ympäristökohteiden johtajat ovat toistuvasti ilmoittaneet paikallisille ja kansallisille elimille, että on välttämätöntä säilyttää ja suojella tätä ihmiskunnan perintöä ja vähentää liian suuria turistimääriä ja alueen köyhtymistä, joka johtuu huijaavista kaupustelijoista ja yhä lisääntyvästä pienrikollisuudesta.

Tähän asti toteutetut toimenpiteet eivät ole osoittautuneet tyydyttäväksi, eivät ilkeiden torjumisen kannalta eivätkä taideperinnön, käsityöläisten ja kauppiaiden suojelun kannalta. Ponte Vecchio ja sen lähialueet ovat näin ollen joka päivä uhattuna.

Aikooko komissio edellä esitetyn perusteella puuttua Firenzen ja Italian toimivaltaisten elinten toimiiin taatakseen tämän Unescon maailmanperintöluetteloon kuuluvan taiteellisesti ja historiallisesti erittäin arvokkaan kohteen säilymisen ja suojelun?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 1999)

Vaikka komissio ymmärtääkin täysin arvoisan parlamentin jäsenen ilmaiseman huolen, sen on ilmoitettava, että perustamissopimuksen 128 artiklan nojalla ja samassa sopimuksessa vaalitun toissijaisuusperiaatteen vuoksi kaikki kulttuuriperinnön suojelemiseen tähtäävät toimet ovat kansallisten tai alueviranomaisten yksinomaisella vastuulla.

(1999/C 341/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0282/99

esittäjä(t): Riccardo Nencini (PSE) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Heikko ympäristö- ja terveystilanne Tamburin alueella Tarantossa

Taranton kaupungissa, erityisesti Tamburin alueella, joka sijaitsee ILVA:n terästehtaan ja Shellin jalostamon vieressä, ympäristö- ja terveystilanne on huono. Vuonna 1997 tilastoidut syöpäsairaudet todistavat kiistatta, että Taranto on nykyisin yksi maailman saastuneimmista paikoista.

Noin 90 prosenttia ILVA:n käyttämistä materiaaleista sisältää asbestia (Taranton ASL:n tekemä tutkimus), mikä on lisännyt tämän aineen aiheuttamia vakavia sairauksia.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta ja aikooko se tehdä asialle jotain?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen kuvaamasta tilanteesta.

Ilman pilaantumisen estämisen tai vähentämisen osalta voidaan olettaa, että teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämisestä 28. kesäkuuta 1984 annettua neuvoston direktiiviä 84/360/ETY⁽¹⁾ sovelletaan parlamentin jäsenen mainitsemiin terästehtaaseen ja jalostamoon. Direktiivin mukaisesti jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tällaisten laitosten toiminnalle tarvitaan viranomaisten myöntämä ennakkolupa. Lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos kaikki asianmukaiset toimenpiteet ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi on toteutettu, mukaan luettuna parhaan saatavilla olevan tekniikan käyttäminen, edellyttäen, että tällaisten toimien toteuttaminen ei aiheuta kohtuuttomia kustannuksia. Viranomaisten on myös oltava vakuuttuneita siitä, ettei laitoksen toiminta aiheuta merkittävää ilman pilaantumista. Jäsenvaltioiden on lisäksi pantava täytäntöön toimintasuunnitelmia ja strategioita sekä asianmukaisia toimenpiteitä olemassa olevien laitosten mukauttamiseksi parhaaseen saatavilla olevaan tekniikkaan.

Öljynjalostamot sekä metallin tuotanto- ja käsittelylaitokset on mainittu direktiivin liitteessä I. Asbesti sisältyy direktiivin liitteessä II olevaan tärkeimpien pilaavien aineiden luetteloon.

Direktiivissä ei kuitenkaan aseteta raja-arvoja pilaavien aineiden päästöille.

Parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella ei voida päätellä, että yhteisön lainsäädäntöä olisi rikottu.

⁽¹⁾ EYVL L 188, 16.7.1984.

(1999/C 341/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0284/99**esittäjä(t): Irimi Lambraki (PSE) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Katerini-tupakkalajikkeen kiintiöt

Komission viimeisimmässä jäsenvaltiokohtaisia tupakan takuukynnyksiä koskevassa ehdotuksessa satovuosille 1999–2001 esiintyy ensimmäistä kertaa Katerini-tupakkalajikkeen kiintiö Italian osalta. Euroopan parlamentin maataloutta ja maaseudun kehittämistä käsittelevän valiokunnan komission edustajan mukaan tämä päätös tehtiin sellaisen yksityisen jalostusyrityksen vetoamuksesta, joka on tehnyt viljelykokeita kyseisellä lajikkeella Italiassa.

Kiinnittämättä tässä vaiheessa sen enempää huomiota komission huolestuttavaan tapaan vastata kyseiseen vetoamukseen välittömästi, voisiko komissio julkaista edellä mainittua yksityistä jalostusyritystä ja sen toimintaa koskevat tiedot sekä kaikki hänen toteuttamiensa viljelykokeiden tiedot (paikka, kesto, tulokset)?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 1999)

Komissio korostaa neuvostolle ja Euroopan parlamentille raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä antamassaan kertomuksessa⁽¹⁾ tarvetta suosia laadultaan parhaiden tupakkalajikkeiden kiintiötä sellaisten lajikkeiden kiintiön kustannuksella, joiden markkinointi on vaikeata ja markkinahinnat kohtuuttoman alhaiset. Mainitun asiakirjan b kohdan 4 alakohdan kolmannessa alakohdassa esitetään, että lajikeryhmän V (suncured) kiintiötä pienennettäisiin ja kyseiset määrät siirrettäisiin muihin lajikeryhmiin, kuten VI ja VII, ilman, että se vaikuttaa talousarvioon.

Komissio voi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että neuvoston asetuksen (ETY) 2075/92 muuttamisesta ja tupakanlehtien jäsenvaltiokohtaisten palkkioiden ja takuukynnysten vahvistamisesta lajikeryhmittäin satovuosien 1999, 2000 ja 2001 osalta annetussa ehdotuksessa neuvoston asetukseksi⁽²⁾ pyritään toteuttamaan uudistuksen kyseinen näkökohta siten, että lajikeryhmän V kiintiöitä siirretään ryhmään VII Italiassa. Ryhmän VII lajikkeita on koeviljelty Italiassa Apulian tuotantoalueella satovuodesta 1997; koeviljelyn tulokset ovat kansallisten viranomaisten hallussa.

(¹) KOM(96) 554 lopullinen.

(²) EYVL C 361, 24.11.1998.

(1999/C 341/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0296/99**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Viljapohjaiset valmisruoat ja lastenruoat

Komissiolta kysytään, onko Kreikka ilmoittanut sille, mitä komission 16. helmikuuta 1996 antamien direktiivien 96/4 ja 96/5/EY noudattamisen kannalta välttämättömiä lainsäädännöllisiä, asetuksellisia ja hallinnollisia määräyksiä se on antanut. Jos on, milloin ilmoitus on annettu? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä siinä tapauksessa, että määräyksiä ei ole asianmukaisesti pantu täytäntöön?

(1999/C 341/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0297/99**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Laihdutukseen tarkoitetut elintarvikkeet

Kun otetaan huomioon, että laihdutukseen tarkoitettujen vähäenergisten elintarvikkeiden käyttö on hyvin yleistä ja sen vuoksi on syytä noudattaa erityistä varovaisuutta kuluttajien terveyden turvaamiseksi ja

laihdukseen tarkoitettujen elintarvikkeiden laadun ja käyttötarkoituksen vuoksi komissio on antanut 26. helmikuuta 1996 niiden koostumus- ja merkintävaatimuksia koskevan direktiivin 96/8⁽¹⁾.

Komissiolta kysytään, onko Kreikka ilmoittanut sille mitä edellä mainitun direktiivin noudattamisen kannalta välttämättömiä lainsäädännöllisiä, asetuksellisia ja hallinnollisia määräyksiä se on antanut. Jos on, milloin ilmoitus on annettu? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä asianomaisten kreikkalaisten viranomaisten suhteen siinä tapauksessa, että määräyksiä ei ole asianmukaisesti pantu täytäntöön?

⁽¹⁾ EYVL L 55, 6.3.1996, s. 22.

**Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0296/99 ja E-0297/99**

(9. huhtikuuta 1999)

Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle mainittujen kolmen erityisravinnoiksi tarkoitetuista elintarvikkeista annettujen direktiivien kansallisista täytäntöönpanotoimista.

Äidinmaidonkorvikkeista ja vieroitusvalmisteista annetun komission direktiivin 91/321/ETY muuttamisesta 16. helmikuuta 1996 annettu komission direktiivi 96/4/EY⁽¹⁾, saatettiin osaksi Kreikan kansallista lainsäädäntöä ministeriön päätöksellä, joka tehtiin 12. marraskuuta 1997 ja julkaistiin 25. marraskuuta 1997.

Imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista 16. helmikuuta 1996 annettu komission direktiivi 96/5/EY⁽¹⁾ saatettiin osaksi Kreikan kansallista lainsäädäntöä ministeriön asetuksella, joka annettiin 12. marraskuuta 1997 ja julkaistiin 25. marraskuuta 1997.

Laihdukseen tarkoitetuista vähäenergisistä elintarvikkeista 26. helmikuuta 1996 annettu komission direktiivi 96/8/EY⁽²⁾ saatettiin osaksi Kreikan kansallista lainsäädäntöä ministeriön asetuksella, joka annettiin 15. lokakuuta 1997 ja julkaistiin 13. maaliskuuta 1998.

Tarkasteltuaan alustavasti mainittuja kansallisia säädöksiä komissio katsoo, että Kreikan viranomaiset ovat saattaneet mainitut direktiivit tyydyttävästi osaksi kansallista lainsäädäntöään.

⁽¹⁾ EYVL L 49, 28.2.1996.

⁽²⁾ EYVL L 55, 6.3.1996.

(1999/C 341/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0299/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Kalastustoiminnan sääntely lounaisella Atlantilla

Komissio on vastannut kirjalliseen kysymykseeni E-3471/98, mutta koska en ole tyytyväinen sen antamaan vastaukseen, toistan aikaisemmat kysymykseni:

1. Mikä on neuvottelujen nykytila?
2. Mitkä syyt ovat estäneet kyseisten neuvottelujen merkittävän edistymisen?
3. Milloin komissio uskoo neuvottelujakson päättyvän ja milloin SAFO:n perustaminen voidaan aloittaa?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 1999)

On vielä liian aikaista ennakoida Lounais-Atlantin vesiä koskevan monenvälisen sopimuksen tekemiseen liittyvien neuvottelujen päättymistä. Komission ja Argentiinan tämänhetkiset kahdenväliset kontaktit edeltävät monenvälisiä neuvotteluja, joihin osallistuvat kaikki osapuolet, joita asia koskee.

Arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-3471/98⁽¹⁾ annettuun vastaukseen voidaan juuri nyt esittää ainoastaan yksi täsmennys: komissio on toimittanut elokuussa 1998 Argentiinan viranomaisille epävirallisen asiakirjan komission kannasta.

Komissio odottaa Argentiinan viranomaisten virallista vastausta tähän asiakirjaan.

Komission ja Argentiinan viranomaisten epävirallisessa tapaamisessa 2. maaliskuuta 1999 nämä tekivät tiettäväksi, että heidän tarkoituksensa on antaa vastaus ennen kesää 1999.

(¹) EYVL C 207, 21.7.1999, s. 74.

(1999/C 341/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0300/99

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Siankasvattajille myönnetyt tuet

Pyytäisin komissiota vahvistamaan, ovatko Ranskan ja Espanjan hallitukset päättäneet myöntää ns. rahoitustukia siankasvattajille, jotta he selviytyisivät helpommin alaa koettelevasta kriisistä?

Jos näin on, katsooko komissio, että nämä tuet edistävät vääristynyttä kilpailua, sillä muissa maissa sianliha-alalla on samanlaisia vaikeuksia, mutta ne eivät tue tuottajia myöntämällä heille erityistukia?

Tiedustelin komissiolta, sallivatko tämänhetkiset määräykset tällaisen erityiskohtelun sisämarkkinoiden asianmukaista toimivuutta ajatellen?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 1999)

Komissio vahvistaa, että Ranskan hallitus on myöntänyt tukia sianlihantuottajille. Komissio on aloittanut näiden tukitoimenpiteiden muodollisen tutkintamenettelyn Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Komission kirje Ranskan viranomaisille on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (¹), jotta ne, joita asia koskee, voisivat esittää huomautuksensa.

Myös Espanjassa keskushallinto ja eräät alueelliset viranomaiset ovat ilmeisesti myöntäneet joitakin tukia sianliha-alalle. Komissio on ottanut yhteyttä Espanjan viranomaisiin selvittääkseen kyseisten toimenpiteiden luonteen.

EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Tämä kielto ei ole kuitenkaan ehdoton. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan tukea tietyn taloudellisen toiminnan edistämiseen voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

Jos tukea myönnetään taloudellisissa vaikeuksissa oleville tuottajille, komissio voi hyväksyä tuen vain, jos sitä myönnetään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtion tukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa (²) vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

(¹) EYVL C 61, 3.3.1999.

(²) EYVL C 283, 19.9.1997.

(1999/C 341/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0301/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Ranskan lakia 97-I051 18. marraskuuta annetut täydentävät määräykset merikalastuksesta ja vesiviljelystä ja niiden yhteensopivuus yhteisön lainsäädännön kanssa

Komission vastauksesta kirjalliseen kysymykseen E-4112/97 (!) kävi ilmi, että jos Ranskan viranomaiset hyväksyvät Ranskan lakia 97/I051 täydentävät määräykset, komissio tarkastaisi, että ne ovat yhdenmukaisia yhteisön lainsäädännön kanssa sellaisena kuin tuomioistuin sen tulkitsee.

Tunteeko komissio nämä täydentävät määräykset, joita ei ole julkaistu Ranskan valtion virallisessa lehdessä ja joista ei ole ilmoitettu ranskalais-espanjalaisille yrityksille?

Tämä koskee erityisesti Ranskan yleisten töiden ministeriön (Ministère de l'Équipement, des Transports et du Logement) alaisen keskusviraston "Direction Interdépartementale des Affaires Maritimes pour les Landes et les Pyrénées-Atlantiques" 26. lokakuuta 1998 antamaa ilmoitusta sekä lomaketta, joka yritysten ilmoituksen mukaan on täytettävä.

Siinä tapauksessa, että komissio ei tunne näitä asiakirjoja, voisiko se kyseisen lainsäädännön soveltamistoimien valvojan ominaisuudessa pyytää saada ne? Voisiko komissio joka tapauksessa kertoa, ovatko nämä täydentävät määräykset – etenkin ne, jotka on mainittu ilmoituksessa pysyvistä sijoittautumispaikasta – sen mielestä yhdenmukaisia yhteisön lainsäädännön kanssa sellaisena kuin tuomioistuin sen tulkitsee?

(!) EYVL C 187, 16.6.1998, s. 125.

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämän kysymyksen johdosta komissio on pyytänyt Ranskan viranomaisia antamaan sille tiedoksi mainitut määräykset.

(1999/C 341/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0302/99**esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Yritysten välinen rajat ylittävä yhteistyö uusiutuvien energiavarojen alalla

Komission järjestämät tilaisuudet yritysten välistä rajat ylittävää yhteistyötä koskevien sopimusten aikaansaamiseksi on herättänyt useiden eri aloilla toimivien yritysten kiinnostusta.

Kiinnostus voisi olla erittäin suuri uusiutuvien energiavarojen alalla toimivissa yrityksissä (jotka toimivat jonkin EU:n jäsenvaltioiden välisen rajan kummallakin puolella).

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka monta uusiutuvien energiavarojen alalla toimivaa yritystä on osallistunut näihin tilaisuuksiin, niihin lähetettyjen kutsujen lukumäärän perusteella?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Komissio osallistuu rajat ylittävään yhteistyöhön Interprise-ohjelman puitteissa. Ohjelman tarkoituksena on kannustaa kumppanuustoiminnan kehittämistä yhteisön yritysten välillä. Ohjelmassa tuetaan konkreettisesti yritysjohtajille tarkoitettujen tapaamisten järjestämistä. Näissä tapaamisissa on mahdollista keskustella ja neuvotella mahdollisista yhteistyösopimuksista. Kyseessä ovat alakohtaiset tapahtumat, jotka kokoavat yhteen vähintään 15 yritystä kolmesta jäsenvaltiosta.

Yksikään Interprise-tapahtuma ei ole koskenut erityisesti uusiutuvien energialähteiden alaa.

Seuraavat ympäristöön keskittyneet Interprise-tapahtumat käsitelivät kuitenkin osaksi uusiutuvien energialähteiden alaa:

- Suomen ulkomaankauppaliiton Helsingissä 6. maaliskuuta 1997 järjestämä Interprise Helsinki Region kokosi yhteen 108 yritystä Saksasta, Suomesta, Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja Ruotsista.
- Toledon kauppaja- ja teollisuuskamarin Toledossa 17. huhtikuuta 1997 järjestämä Interprise Ecobusiness kokosi yhteen 65 yritystä Italiasta, Suomesta ja Espanjasta.
- Grazissa 25. toukokuuta 1998 järjestetty Interprise Ecobusiness, jonka järjestäjänä toimi International Consulting Executives, kokosi yhteen 180 yritystä Saksasta, Kreikasta, Espanjasta, Ranskasta, Italiasta, Suomesta, Itävallasta ja Ruotsista.

(1999/C 341/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0306/99
esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Radioaktiiviset jätteet

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen EU:n alueelta löytyneiden hylättyjen radioaktiivisten säteilylähteiden määrä on kasvanut huolestuttavasti. Nämä lähteet on usein löydetty sattumalta. Eikö komissionkin mielestä olisi syytä yrittää ratkaista tämä ongelma entistä tehostetummin toimin kouluttamalla rajavirkailijoita ja sijoittamalla rajoille laitteita, joiden avulla säteilylähteet paljastuisivat rajoilla entistä useammin?

(1999/C 341/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0307/99
esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Radioaktiiviset jätteet

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin lisäämiseksi hylättyjen radioaktiivisten jätteiden suhteen? Eikö komissionkin mielestä tulisi pyrkiä koordinoimaan ja vaihtamaan teknistä tietoa samalla tavoin kuin Yhdysvaltojen äskettäin toteuttamassa teknisen yhteistyön hankkeessa, joka toteutettiin Georgiassa radioaktiivisten jätteiden löytymisen jälkeen?

(1999/C 341/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0308/99
esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Radioaktiiviset jätteet

Onko komissiolla suunnitteilla ohjelma, jonka tarkoituksena olisi määrittää luvallisten säteilylähteiden sijainti, jotta kadotettuja tai varastettuja lähteitä ei pääsisi kierrätysketjuun?

(1999/C 341/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0309/99
esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Radioaktiiviset jätteet

Eikö komissionkin mielestä jäsenvaltioiden tulisi sopia yhdenmukaisista hylättyjen radioaktiivisten jätteiden mittaustavoista ja raportointimenetelmistä, jotta tämän ongelman laajuudesta saataisiin entistä selkeämpi kokonaiskuva?

(1999/C 341/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0310/99**esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle**

(19. helmikuuta 1999)

Aihe: Radioaktiiviset jätteet

Tällä hetkellä vallitsevan käytännön mukaan löydettyä radioaktiivisia säteilylähteitä romuttamo, josta lähde löytyy, joutuu usein vastuuseen lähteen siirtämisestä turvalliseen sijoituskohteeseen. Kun otetaan huomioon tällaisista operaatioista aiheutuvat suuret kustannukset, eikä komissionkin mielestä vastuu tällaisten lähteiden siirtämisestä tulisi asettaa asianomaisille viranomaisille eikä romuttamolle, josta saastunut jäte on löytynyt?

**Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0306/99, E-0307/99, E-0308/99, E-0309/99 ja E-0310/99**

(19. maaliskuuta 1999)

Komissio on tehnyt useita aloitteita radioaktiivisten lähteiden ja radioaktiivisen romumetallin laittomiin lähetyksiin liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi. Erityisesti se on järjestänyt erikoiskursseja jäsenvaltioiden tullivirkailijoiden kouluttamiseksi ja aikoo järjestää niitä myös jäsenyyttä hakeneiden maiden tullivirkailijoille. Komissio on myös laatinut luettelon mittalaitteista, joilla radioaktiivisuutta voidaan mitata hyvin erilaisista lähetyksistä. Lisäksi komissio on myöntänyt Keski- ja Itä-Euroopan maille rahoitustukea tällaisten erikoislaitteiden hankkimiseksi ja tarjonnut yhteisen tutkimuskeskuksensa Karlsruhen yksiköiden asiantuntemusta avuksi kyseisten maiden kansallisten viranomaisten torjuessa laitonta toimintaa. Näitä toimia jatketaan, mutta niillä on jo onnistuttu merkittäväällä tavalla tehostamaan valvontaa kansallisilla rajoilla ja lisäämään paljastuneiden laittoman ydinkaupan yritysten määrää.

Suoran tuen lisäksi komissio on aloittanut rakentavan vuoropuhelun säteilysuojelusta vastaavien kansallisten viranomaisten, tiettyjen teollisuudenalojen (mm. liikenteen) ja rajavalvontaviranomaisten kanssa kaikkien koordinoitua edellyttävien näkökohtien selvittämiseksi. Olemassa olevat eurooppalaiset säädökset toimivat perustana radioaktiivisten lähteiden ja jätteiden tehokkaalle valvonnalle ja tarkkailulle kansallisella tasolla. Esimerkkejä tällaisista säädöksistä ovat perusnormien vahvistamisesta väestön ja työntekijöiden terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta annettujen direktiivien muuttamisesta 15. heinäkuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi 80/836/Euratom ⁽¹⁾, perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13. toukokuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/29/Euratom ⁽²⁾, Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden välillä sekä yhteisöön ja yhteisöstä pois tapahtuvien radioaktiivisten jätteen siirtojen valvonnasta ja tarkkailusta 3. helmikuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/3/Euratom ⁽³⁾, jossa säädetään ennakoilmoitus-, lupa- ja valvontajärjestelmistä radioaktiivisten aineiden osalta, ja radioaktiivisten aineiden siirroista jäsenvaltioiden välillä 8. kesäkuuta 1993 annettu neuvoston asetukset (Euratom) N:o 1493/93 ⁽⁴⁾.

Komissio jatkaa käymänsä vuoropuhelua kaikkien asianomaisten kanssa sellaisten aloitteiden koordinoimiseksi ja tukemiseksi, joilla tehostetaan ydinmateriaaleihin ja radioaktiivisiin aineisiin liittyvän laittoman toiminnan ehkäisemistä, paljastumista ja siihen vastaamista. Komissio etsii myös talouden ja ympäristön kannalta hyväksyttäviiä ratkaisuja radioaktiivisten jätteiden ja ylimääräisten lähteiden loppukäsittelyyn sekä jäsenvaltioissa että Keski- ja Itä-Euroopan maissa. Tämä auttaa vähentämään tapauksia, joissa radioaktiivisten jätteiden tai lähteiden haltijalla on houkutus niiden hävittämiseen laittomasti. Koska radioaktiivisten lähteiden määrä yhteisössä on suuri (yli 100 000), mikä tahansa koko yhteisön kattava järjestelmä jokaisen yksittäisen lähteen tarkkailemiseksi ja valvomiseksi olisi väkisininkin monimutkainen ja siis vaikeasti hallittavissa, mutta komissio selvittää paraikaa eri vaihtoehtoja. Kansainvälisellä tasolla käydään keskustelua hävinneiden ja uudelleen löydettyjen lähteiden omistuksesta ja hallinnasta. Eri kansallisissa siviilioikeuksissa näihin kysymyksiin suhtaudutaan eri tavoin.

Tässä ja tähän liittyvissä kysymyksissä komissio tekee tiivistä yhteistyötä Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) kanssa. Yhteistyö on johtanut useisiin yhteisiin toimiin, joilla pyritään arvioimaan mahdollisuuksia parantaa radioaktiivisten lähteiden ja muiden radioaktiivisten aineiden turvallisuutta ja varmuutta. Komissio tukeekin aktiivisesti IAEA:n tietopankkia laittomista ydinkaupoista; tietopankkia muokataan jatkuvasti

laittoman ydinkaupan uusien muotojen huomioon ottamiseksi. Komissio tekee yhteistyötä IAEA:n kanssa myös jälkimmäisen hallinnoiman kansainvälisiin ydinlaitostapahtumiin liittyvää luokitusta ja nopeaa tiedonlevitystä koskevan järjestelmän laajentamiseksi sisältämään myös laiton ydinkauppa.

(¹) EYVL L 246, 17.9.1980.

(²) EYVL L 159, 29.6.1996.

(³) EYVL L 35, 12.2.1992.

(⁴) EYVL L 148, 19.6.1993.

(1999/C 341/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0311/99

esittäjä(t): Eolo Parodi (PPE) komissiolle

(10. helmikuuta 1999)

Aihe: Edinburghin ja Palermon välinen moottoritie ja A12:n loppuun saattaminen

Edinburghin ja Palermon välinen moottoritie on tärkeimpiä pohjoisen-etelä-reittejä koko Euroopassa. Se kuitenkin katkeaa selittämättömästi noin 180 kilometrin matkalla Rosignanon ja Civitavecchian välillä, mikä aiheuttaa liikenteen pullonkaulan sekä Italian että yhteisön kannalta. Tällä on kielteisiä vaikutuksia Pohjois-Tyrrhenanmeren alueen taloudelliseen, sosiaaliseen ja kaupalliseen kehitykseen, minkä huomaa ajatellessa esimerkiksi tavaroiden siirtämistä alueen satamissa ja lentokentillä tai Pohjois- ja Etelä-Italian välisten liikennevirtojen tasapainottamista, mitä ei voida riittävällä tavalla taata. Lisäksi on otettava huomioon, että moottoritie A1, jonka kautta Tyrrhenan alueen pullonkaula voidaan kiertää, on jo ruuhkainen (varsinkin Bolognan ja Firenzen välillä) eikä voi vastaanottaa enempää ajoneuvoja.

Tyrrhenan moottoritien A12 loppuun rakentaminen Rosignanon ja Civitavecchian välillä on välttämätöntä Tyrrhenan alueen ja Keski- ja Pohjois-Euroopan yhdistämiseksi, jotta voidaan taata tärkeiden satamien (Genova, La Spezia, Carrara, Livorno, Civitavecchia) ja lentoasemien (Genova, Pisa, Grosseto, Fiumicino) toimivuus ratkaisuna Bologna-Firenze-välin tieoloja ja teiden käyttöä koskeviin ongelmiin.

1. Eikö komissio pidä Edinburghin ja Palermon välisen moottoritien loppuun rakentamista ensisijaisen tärkeänä Euroopan unionin kannalta?
2. Eikö komissio näin ollen katso, että Euroopan laajuisten verkkojen tarkistamisen yhteydessä Rosignanon ja Civitavecchian välisen osuuden rakentamisen on oltava Euroopan ensisijaisten hankkeiden joukossa?
3. Eikö komissio katso, että myös kansallisella tasolla on hallituksen konkreettisesti sitouduttava A12:n loppuun saattamiseen?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 1999)

1. Edinburghin ja Palermon välinen tiekokonaisuus on määritelty Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T) kuuluvaksi yleishyödylliseksi hankkeeksi yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1692/96/EY (¹) liitteessä I. Rossignanon ja Civitavecchian välinen tieosuus on merkitty suunnitteilla olevaksi tieksi, joten sille voitaisiin myöntää kyseisten jäsenvaltioiden pyynnöstä yhteisön tukea.

2. Ennen kuin Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevia suuntaviivoja tarkistetaan, asiasta laaditaan valkoisen kirjan muodossa raportti, jossa tarkastellaan muun muassa suuntaviivoihin tarvittavia muutoksia. Tämän vuoksi on tässä vaiheessa ennen aikaista tehdä johtopäätöksiä liitteessä III olevan yksittäisiä hankkeita koskevan luettelon päivittämisestä.

3. Jäsenvaltioiden vastuulla on toteuttaa suuntaviivoissa yksilöidyt yleishyödylliset hankkeet ja määritellä toiminnan painopistealueet kansallisissa toimintasuunnitelmissaan. Lopullinen päätös Rossignano-Civitavecchia-tieosuuden uudistamisesta kuuluu siis Italian hallitukselle.

(¹) EYVL L 228, 9.9.1996.

(1999/C 341/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0312/99**esittäjä(t): Klaus Lukas (NI) komissiolle**

(19. helmikuuta 1999)

Aihe: Euroopan koulutussäätiö ja kadoksissa olevat EU-rahast

Cressonin komission nimissä antama vastaus E-3560/98 ⁽¹⁾ jätti monta kysymystä avoimeksi. Voiko komissio tämän vuoksi vastata seuraaviin kysymyksiin:

Kuinka suuren osan komissio on tähän mennessä saanut takaisin 471 000 ecusta, jotka mainittiin edellä mainitussa komission antamassa vastauksessa?

Kuinka suuren summan komissio myönsi syyskuun 1996 ja tammikuun 1997 välillä kyseessä olevalle puolalais-ranskalaiselle hankkeelle?

Kuinka suuren summan komissio pystyi saamaan takaisin tämän hankkeen käyttöön annetun materiaalin myynnin kautta?

Kuinka suuren summan komissio odottaa vielä saavansa ja milloin?

⁽¹⁾ EYVL C 289, 11.10.1999.

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 1999)

Puolalais-ranskalainen koulu on maksanut komissiolle takaisin 264 538 euron suuruisen summan.

Syyskuun 1996 ja tammikuun 1997 välisenä aikana puolalais-ranskalaiselle koululle maksettiin yhteensä 143 125 euroa kahtena eränä (69 450 euroa 17. syyskuuta 1996 ja 73 675 euroa 13. joulukuuta 1996).

Konkurssipesän hoitaja teki 11. helmikuuta 1999 päivätyssä kirjeessä komissiolle Torinon säätiön kautta ensimmäisen ehdotuksen hankkeeseen PEC 09742-97 liittyvien laitteiden myynnistä. Hän ehdotti hyväksyttäväksi 5 000 Puolan zlotyn summaa (noin 1 208 euroa), joka vastasi markkinoilta saatua korkeinta tarjousta. Komissio arvioi parhaillaan konkurssipesän hoitajan ehdotusta.

Komissio ei valitettavasti voi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle edes viitteellistä summaa, sillä konkurssin selvitys on edelleen kesken. Komissio valvoo yhteisön etujen puolustamista parhaalla mahdollisella tavalla, jotta mahdollisimman suuri summa saataisiin takaisin.

(1999/C 341/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0319/99**esittäjä(t): John McCartin (PPE) komissiolle**

(19. helmikuuta 1999)

Aihe: Naudanlihan tuonti EU:hun

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon Euroopan unioniin tuodaan tämän vuoden aikana naudanlihaa GATT-sopimuksen ja muiden sopimusten perusteella? Kuinka paljon tästä lihasta on jo markkinoilla ja mikä on tuontimaksujen määrä?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 1999)

Komissiolla ei ole tilastoja kuluvan vuoden aikana etuuskohtelujärjestelyjen mukaisesti todella tuodun naudanlihan määristä.

Tammikuussa 1999 kiintiöiden mukaisesti annettuja tuontitodistuksia ja maksettavaksi lankeavia tulleva vastaavat määrät ovat kuitenkin seuraavat:

Etuuskohtelujärjestely	Määrä (tonneina)	Tulli	
		Arvotulli (%)	Paljoustulli (euroa/100 kg)
GATT (General agreement on tariffs and trade)	10 870	20	0
AKT (Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtiot)	1 130	0	16,8–28,9 ⁽¹⁾
Itä-Eurooppa	4 300	3,04	42–72,2 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Vaihtelee naudanlihatuotteen mukaan.

(1999/C 341/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0324/99

esittäjä(t): **Ernesto Caccavale (UPE) komissiolle**

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: Totalisaattoria koskevan luvan antaminen yksityisellä sopimuksella laittomasti Italiassa

Totopelin harjoittamiselle hevoskilpailuissa myönnettävistä luvista annetussa Italian tasavallan presidentin asetuksessa nro 169 (8.4.1998) säädetään, että valtiovarainministeriö yhdessä maatalousministeriön kanssa antaa nämä luvat luonnollisille henkilöille ja yhtiöille yhteisön sääntöjen mukaisesti järjestettävän tarjouskilpailun kautta. Lisäksi asetuksessa säädetään, että kyseisten ministeriöiden on julkistettava kunkin vuoden joulukuun 31. päivään mennessä suunnitelma luvista, joita on seuraavana vuonna mahdollisuus hakea. Kyseisen asetuksen 25 artiklassa pidennetään nimenomaisesti U.N.I.R.E:lle (Unione Nazionale per l'Incremento delle Razze Equine, kansallinen hevoskasvatusliitto) 31.12.1998 asti annettua lupaa sellaisen tototoiminnan harjoittamiseen, joka jo oli käynnissä asetuksen voimaan tullessa, ja pidennetään sitä edelleen 31.12.1999 asti, jos uutta tarjouskilpailua ei ole mahdollista järjestää ennen 31.12.1998. Valtiovarainministeriö ei vielä ole julkaissut lupia koskevaa suunnitelmaa eikä ilmoittanut yhteisön normien mukaisesta tarjouskilpailusta, vaan on säilyttänyt "pidentämistilanteen". Näin ollen U.N.I.R.E:llä on tällä hetkellä hallitseva asema kansallisilla markkinoilla sen lain nojalla, joka antaa sille yksinoikeuden toton järjestämiseen, ja lisäksi se on luonteeltaan julkinen yritys, jota rahoitetaan hevoskasvatusyritysten tuella.

Voisiko komissio kertoa,

- onko kyseessä oleva lupien antaminen palveluhankintaa, joka kuuluu siten direktiivin 92/50/ETY ⁽¹⁾ soveltamisalaan, vai onko kyseessä lupa palvelujen suorittamiseen, joka kuuluu ETY-sopimuksen yleisten määräysten soveltamisalaan?
- katsooko se, että luvan antamisesta väliaikaisesti, kun yhteisön tarjouskilpailujen järjestäminen viivästyy, ei seuraa, että vapaata kilpailua koskevien yhteisön sääntösten vastaisesti suositaan totopelejä harjoittavia jo olemassa olevia monopoliryhmittymiä?
- aikooko se ryhtyä toimiin, jotta uusien totopisteiden avaamista koskevien yhteisön tarjouskilpailujen julkaisemiselle määrätään tietty päivämäärä yhteisön kilpailusääntöjen nojalla ja siten että alalla toimivat ovat tasavertaisessa asemassa?

⁽¹⁾ EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Komission ei ole mahdollista arvioida arvoisan parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella sitä, onko Italian lain säätämien lupien myöntäminen totopelin harjoittamiselle hevoskilpailuissa luokiteltava palveluhankinnaksi vai onko kyseessä yhteisön laissa tarkoitettu palvelujen suorittaminen, eikä sitenkään, sovelletaanko tässä erikoistapauksessa direktiivin 92/50/ETY säästöksi vai EY:n perustamissopimuksen yleisiä

periaatteita. Tämä luokittelu riippuu itse asiassa monista tekijöistä, erityisesti yritysten palkkiotyypistä ja niiden kantaman riskin laajuudesta.

Komissio pitää hyödyllisenä hankkia tietoja asiasta Italian viranomaisilta ja lähettääkin mitä pikimmiten kirjeen Italian viranomaisille. Siinä tapauksessa, että komissio toteaisi yhteisön oikeutta rikotun, se arvioi mahdollisuutta käynnistää EY:n perustamissopimuksen mukaisen rikkomisesta johtuvan menettelyn.

Joka tapauksessa parlamentin jäsenen toiseen kysymykseen voidaan antaa vastaus. Vaikka oletettaisiin, että yksi ainoa elin kuten UNIRE (Unione Nazionale per l'Incremento delle Razze Equine, kansallinen hevoskasvatustiliitto) on väliaikaisesti ainoa, joka tarjoaa palveluita, tämä tilanne ei sellaisenaan ole yhteisön kilpailusääntöjen vastainen.

(1999/C 341/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0336/99

esittäjä(t): Gianni Tamino (V) komissiolle

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: Leirintäpalvelujen toteuttaminen Pian di Spagnan (SO) luonnonsuojelualueella

Pian di Spagnan – Lago di Mezzolan (SO) luonnonsuojelualue perustettiin 6. helmikuuta 1985 annetulla alueellisella asetuksella nro III/1913 ja sisällytettiin kansainvälisesti merkittävien kosteikkoalueiden (erityisesti vesilintujen asuma-alueena) luetteloon, joka allekirjoitettiin Ramsarissa 2. helmikuuta 1971 ja jonka Italia hyväksyi 13. heinäkuuta 1976 annetulla presidentin asetuksella nro 448. Alueen pinta-alan on 1 586 hehtaaria, ja se ulottuu viiden kunnan (Dubino, Novate Mezzola, Sondrion maakunnassa sijaitseva Verceia, Gera Lario ja Comon maakunnassa sijaitseva Sorico) alueelle. Sen erityispiirteisiin kuuluvat järvet ja joet, joita yhdistävät ruovikot, kosteat niityt ja viljelymaat.

Soricon kunta hyväksyi leirintäpalveluja koskevan hankkeen maatalousalueelle ja osittain luonnonsuojelualueelle. Paikalle tulee rakennus (tilat matkailijoiden käyttöön, purjelautailukoulun tilat, pukuhuoneet, suihkut ja hygieniatilat), leirintäpalveluja (jätteidenkeräyspiste, vesipiste) sekä alue leiriytyjiä ja asuntovaunuja varten yhteensä noin 20 000 neliömetrin alueelle. 50 prosenttia hankkeesta rahoitetaan tavoitteen 5b (maaseutualueiden kehittäminen) määrärahoista – toimenpide 2.4 ”matkailutoiminta ja -rakentee”.

Pitääkö komissio tällaista lyhyesti kuvattua toimenpidettä yhteensopivana mainittujen yhteisön rahastojen tavoitteiden kanssa, ottaen huomioon Ramsarin yleissopimuksessa tarkoitettujen luonnonsuojelun ja direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ tavoitteet ja siihen tehdyt muutokset?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 1999)

Italian viranomaiset ovat määritelleet Lago di Mezzola e Pian di Spagnan alueen luonnonsuojelun tavoitteista 2. huhtikuuta 1979 annetun direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ 4 artiklassa tarkoitetuksi erityiseksi suojelualueeksi (koodi IT2040022). Tämän seurauksena alueeseen sovelletaan luontotyyppien sekä luonnonsuojelun eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun direktiivin 93/43/ETY⁽²⁾ 6 artiklan 2–4 kohdan säännöksiä.

Komissio vahvistaa, että Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) on rahoittanut Camper Service -hanketta. Italian viranomaisille on lähetetty kirjallinen pyyntö toimittaa komissiolle lisätietoja hankkeesta.

Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(1999/C 341/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0337/99**esittäjä(t): Giuseppe Rauti (NI) komissiolle**

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: USA:n vakoilujärjestelmä Euroopassa

Onko komissio tietoinen Italian "yksityisyydensuojavaltuutetun" Stefano Rodotà'n hämmästyttävästä dokumentoidusta kritiikistä, jonka mukaan Yhdysvallat harjoittaa yleistä vakoilua ns. "Echelon-järjestelmän" avulla? Rodotà on näiden ongelmien asiantuntija maailmanlaajuisestikin, ja hän on vuosia ollut Euroopan neuvoston asiantuntijakonsulttina Pariisissa ja Strasbourgissa. Internetissä antamassaan haastattelussa hän kertoi etukäteen Italian parlamentille laatimastaan selonteosta, jossa on "kymmenittäin sivuja uusista suunnitelmista ja johon sisältyy syytös", kuten kirjoittaa Andrea Di Nicola "la Repubblica" 2. helmikuuta 1999. Rodotà korosti lisäksi, kuinka vakavaa on, että Yhdysvallat "jatkuvasti vaikenee huippusalaisesta Echelon-siviilivakoilujärjestelmästä", joka on "erittäin pitkällekehitetty satelliittikuuntelujärjestelmä, joka toimii missä tahansa ja jolla voidaan valvoa fakseja, puhelimia ja sähköpostia" ja joka – myös Euroopan parlamentin tietojen mukaan – käyttää 25 geostationaarista satelliittia ja Yhdysvaltojen NSA:n Vortex-vakoilusatelliitteja.

Aikooko komissio edellä olevan huomioon ottaen puuttua asiaan ja kertoa, mitä se tietää siitä?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 1999)

Kaksi direktiiviä (Euroopan parlamentin ja neuvoston 24 päivänä lokakuuta 1995 antama direktiivi 95/46/EY⁽¹⁾) ja 15 päivänä joulukuuta 1997 antama direktiivi 97/66/EY⁽²⁾) käsittelee yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla. Kummankin direktiivin täytäntöönpanolle määrätty aika on umpeutunut.

Näissä direktiiveissä esitetään yhteisön kanta näihin arkaluontoisiin kysymyksiin ja pyritään varmistamaan luonnollisten henkilöiden oikeudet ja vapaudet henkilökohtaisten tietojen käsittelyn osalta ja erityisesti heidän oikeutensa yksityisyyteen yhdessä henkilökohtaisten tietojen vapaan liikkuvuuden kanssa yhteisössä. Direktiivien soveltamisalat rajoittuvat yhteisön toimivaltaan kuuluviin kysymyksiin. Kummassakin direktiivissä sallitaan poikkeuksia turvaamaan erityisiä etuja kuten yleinen turvallisuus tai rikosten ehkäisy, niiden tutkiminen, paljastaminen ja niistä syyttäminen. Jokainen kansalainen, joka katsoo, että hänen yksityisyyttä koskevat etunsa vaarantuvat, voi joko valittaa henkilötietojen suojelusta vastaaville kansallisille viranomaisille tai nostaa kanteen kansallisessa tuomioistuimessa.

Echelon-järjestelmän osalta arvoisaa parlamentin jäsentä kehoitetaan tutustumaan seuraaviin kirjallisiin kysymyksiin annettuihin vastauksiin: E-1039/98 ja E-1040/98 van Dijk⁽³⁾, E-1306/98 Christiana Muscardini ja muut⁽⁴⁾, E-1429/98 Daniela Raschhofer⁽⁵⁾, E-1776/98 Lucio Manisco⁽⁶⁾ ja E-1987/98 Nikitas Kaklamanis⁽⁷⁾, sekä seuraaviin suullisiin kysymyksiin annettuihin vastauksiin: H-1067/98 Patricia McKenna⁽⁸⁾ parlamentin joulukuussa 1998 pidetyn osaistunnon kyselytunnilla ja H-0092/99 Joannis Theonas⁽⁹⁾ parlamentin helmikuussa 1999 pidetyn istuntojakson kyselytunnilla.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995.

⁽²⁾ EYVL L 24, 30.1.1998.

⁽³⁾ EYVL C 354, 19.11.1998, s. 55.

⁽⁴⁾ EYVL C 402, 22.12.1998, s. 109.

⁽⁵⁾ EYVL C 50, 22.2.1999, s. 35.

⁽⁶⁾ EYVL C 50, 22.2.1999, s. 90.

⁽⁷⁾ EYVL C 13, 18.1.1999, s. 130.

⁽⁸⁾ Parlamentin keskusteluja (joulukuu 1998).

⁽⁹⁾ Parlamentin keskusteluja (helmikuu 1999).

(1999/C 341/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0341/99**esittäjä(t): Riccardo Nencini (PSE) komissiolle**

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: Euroopan unionin tekemistä myönnytyksistä johtuva kilpailun lisääntyminen tuontiriisialalla

Yhteinen markkinajärjestely on osoittautunut riittämättömäksi markkinoiden ohjauksen tehokkaan toimivuuden ja markkinoiden hallinnan varmistamisessa. Siinä ei ole otettu riittävästi huomioon pinta-alojen ja tuotannon kasvua, kulutuksen huomattavaa vakautta sekä Euroopan unionin lukuisista myönnytyksistä kolmansille maille ja Gatt-neuvottelujen tuloksista johtuvaa lisääntyntä kilpailua tuontiriisialalla.

Markkinointivuosina 1996/1997 ja 1997/1998 on koettu todellisia kriisitilanteita, kun Euroopan unionia koskevat pinta-alat ovat ylittäneet 420 000 hehtaaria, mikä on kuitenkin vähemmän kuin taattu enimmäispinta-ala. Tämä on johtanut tuotantohintojen voimakkaaseen laskuun ja huomattavien riisimäärien vetämiin markkinoilta.

Ongelman vakavuus edellyttää luultavasti asetuksen 3072/95⁽¹⁾ muuttamista, mutta tämän on kuitenkin ehdottomasti tapahduttava vasta seuraavien kansainvälistä kauppaa koskevien neuvottelujen (WTO-sopimukset) jälkeen ja ottamalla huomioon Agenda 2000:n vaikutukset erityisesti vilja-alalla.

Aikooko komissio ryhtyä toimiin tutkiakseen, onko mahdollista siirtää huomattava osa pinta-alasta (vähintään 50 000 hehtaaria) paikallisilta lajikkeilta maailmanlaajuisesti viljeltäville lajikkeille, onko mahdollista erottaa tasaustukea maailmanlaajuisesti viljeltävän riisin ja paikallisen riisin välillä ja onko mahdollista laskea maailmanlaajuisesti viljeltävän riisin markkinahintaa siten, että se vastaa tasaustuen kasvua, alentamatta kuitenkaan interventiohintaa?

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, riisimarkkinat ovat olleet epätasapainossa markkinointivuodesta 1996/1997. Tämä on johtanut merkittävään interventiovarastointiin.

Komission arvion mukaan tarvitaan aloitteita riisin tarjonnan ja kysynnän tasapainottamiseksi yhteisössä. Komissio tarkastelee lukuisia vaihtoehtoja, ja parlamentin jäsenen mainitsemaa vaihtoehtoa tutkitaan parhaillaan huolellisesti sen kannalta, miten se sopii yhteen kansainvälisten sopimusten kanssa. Tutkimuksessa selvitetään myös ehdotettujen toimenpiteiden mahdollista vaikutusta yhteisön markkinoihin.

(1999/C 341/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0342/99**esittäjä(t): Nelly Maes (ARE) komissiolle**

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: Euroopan komission Belgiaa vastaan nostama kanne jätteidenpolttoa koskevan direktiivin noudattamatta jättämisestä

Voiko komissio ilmoittaa, missä määrin se pitää flaaminkielisen alueen jätteidenpolttouuneja koskevaa lainsäädäntöä riittämättömänä?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 1999)

Komissio on päättänyt antaa asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta tuomioistuin toteaisi, että yhdyskuntajätteiden uusien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 8. kesäkuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/369/ETY⁽¹⁾ ja yhdyskuntajätteiden olemassa olevien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 21. kesäkuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/429/ETY⁽²⁾ on saatettu epätäydellisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Rikkomismenettelyn julkisuutta koskevien sääntöjen mukaisesti tällaiseen menettelyyn liittyvät tiedot ovat luottamuksellisia. Tällä pyritään turvaamaan menettelyn moitteeton sujuminen yhteisöjen tuomioistuimessa ja takaamaan vastaajana olevan jäsenvaltion puolustautumisoikeus.

(¹) EYVL L 163, 14.6.1989.

(²) EYVL L 203, 15.7.1989.

(1999/C 341/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0343/99

esittäjä(t): Wilmya Zimmermann (PSE) komissiolle

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: Eurostatin hallinnoima yhteisön työvoimatutkimusta koskeva tietokanta

Onko tulevaisuudessa mahdollista päästä yhteisön työvoimatutkimusta (EU Labor Force Survey – LFS) koskevaan anonyymiin tietokantaan, jonka sisältämät tiedot voivat olla tärkeitä yliopistojen yhteiskunta- ja taloustieteen tutkimuksille?

Voiko tämän tietokannan rajaton käyttö olla maksutonta?

EFFNATIS-hankkeen johtajan ja EUROSTATin väliset sopimukset eivät ole olleet tyydyttäviä. Jos EUROSTAT antaisi LFS:n anonyymien tietokannan eurooppalaiselle tutkimukselle maksutta käyttöön, olisi mahdollista tehdä laajempia tutkimuksia ja saada niistä yksityiskohtaisempia tuloksia.

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 1999)

Komission suorittamaan salassapidettävien tietojen käsittelyyn sovelletaan yhteisön lainsäädäntöä, johon kuuluvat muun muassa yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annettu neuvoston asetusta (EY) 322/97 (¹) ja salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle 11 päivänä kesäkuuta 1990 annettu neuvoston asetusta (ETY) 1588/90 (²). Yhteisölainsäädännön mukaan komissio ei normaalitilanteessa voi antaa salassapidettäviä tietoja ulkopuolisten käyttöön. Työllisyystilastoja käsittelevässä työryhmässä käydyissä keskusteluissa on käynyt ilmi, että työvoimatutkimuksessa kerätyt mikrotason tiedot voidaan luovuttaa ulkopuolisten käyttöön vain, jos ne voidaan luokitella ei-salassapidettäviksi tiedoiksi. Tällä ei tarkoiteta ainoastaan sitä, että tiedon on oltava anonyymiä vaan että tiedot on käsiteltävä menetelmällä, joka tekee yksilöiden tunnistamisen käytännössä mahdottomaksi. Tilasto-ohjelma-komitea tutkii jatkossa mahdollisuuksia tämän tyyppisen menetelmän kehittämiseen.

Työvoimatutkimuksessa kerättyjen tietojen hinnoittelussa sovelletaan Euroopan tilastojärjestelmän käyttämiä yleisiä hinnoitteluperiaatteita. Hinnoitteluperusteina käytetään kansallisille tilastolaitoksille ja komissiolle tietojen keruusta ja käsittelystä aiheutuneita kustannuksia. Käyttäjille painotuotteina tai sähköisessä muodossa tarjottava tieto on useimmissa jäsenvaltioissa maksullista. Komission ei tämän vuoksi olisi tarkoituksenmukaista tarjota tietoja alle jäsenvaltioissa nykyään veloittettavan hinnan, sillä tämä haittaisi merkittävästi jäsenvaltioiden harjoittamaa tietojen myyntiä sekä vaarantaisi komission ja kansallisten tilastolaitosten välisen yhteistyön, jonka tulosta tiedot itse asiassa ovat. Hinnoitteluperiaatteista vastaava, tiedon levitystä käsittelevä työryhmä tulee tutkimaan työvoimatutkimuksessa kerättyjen mikrotason tietojen hinnoittelua.

(¹) EYVL L 52, 22.2.1997.

(²) EYVL L 151, 15.6.1990.

(1999/C 341/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0345/99**esittäjä(t): Paul Rübige (PPE) komissiolle**

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: Julkisten lauttaliikenneyritysten syrjivä hintapolitiikka

Kysymyksen esittäjä kiittää komission asiasta vastaavaa jäsentä 15. joulukuuta 1998 täysistunnossa sekä 1. helmikuuta 1999 kirjeitse antamasta vastauksesta kysymykseen H-1068/98 ⁽¹⁾ (n:o 0207). Kysymyksen esittäjä on samaa mieltä komission jäsenen kanssa siitä, että yksityisyrittäjät, joilla ei ole hallitsevaa asemaa markkinoilla, toimivat EU:n lainsäädännön vastaisesti.

Kaksi kohtaa vaatii vielä tarkennusta:

1. Voiko tässä tapauksessa olla kyse 85 artiklan vastaisesta yhteisymmärryksestä?
2. Miten asian tila muuttuisi, jos julkinen yritys harjoittaisi lauttaliikennettä? Pitäisikö kyseinen lauttaliikenteen harjoittaja luokitella tällöin julkiseksi yritykseksi?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin keskustelut (joulukuu 1998).

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Väärinkäsitysten välttämiseksi on huomautettava, että vastauksessa ja kirjeessä, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa, ilmoitettiin, ettei komissio katso yksityisyrittäjien, jotka eivät ole määräävässä asemassa, rikkoneen yhteisön kilpailusääntöjä.

1. Komissiolla ei ole todisteita EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan vastaisesta horisontaalisesta kartellisopimuksesta lauttaliikenteen harjoittajien välillä.
2. Julkisilla yrityksillä on kaikkien muiden yritysten tavoin velvollisuus noudattaa yhteisön kilpailusääntöjä. Perustamissopimuksen 90 artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot eivät toteuta eivätkä pidä voimassa mitään toimenpidettä, joka koskee julkisia yrityksiä, ja tästä määräyksestä voidaan poiketa vain 90 artiklan 2 kohdassa mainituista syistä. Tässä tapauksessa ei ilmeisesti ole kyse yksityisen yrityksen harjoittamasta yhteisön lainsäädännön vastaisesta toiminnasta eikä tilannetta muuttaisi myöskään se, jos kyseisen lauttaliikennepalvelun tarjoajana olisi julkinen yritys.

Lauttayhtiö, johon parlamentin jäsen viittaa, on yksityinen yhtiö, joka ei ole julkisyhteisön omistuksessa eivätkä julkisyhteisöt käytä siinä määräysvaltaa. Yritystä ei tästä syystä voida luokitella julkiseksi yritykseksi.

(1999/C 341/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0349/99**esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle**

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: Pego-Olivan suoalue

Marraskuussa 1998 Euroopan komissio vastasi Pego-Olivan suoalueella (Valencia) tapahtuvasta ympäristön tilan huononemisesta esitettyyn kirjalliseen kysymykseen (E-3006/98) ⁽¹⁾ katsovansa, ettei tässä tapauksessa rikota yhteisön lainsäädäntöä. Komissio totesi, että Espanjan viranomaiset ovat toteuttaneet hallinnollisia ja juridisia toimenpiteitä pysäyttääkseen tämän Espanjan tärkeimpiin kosteikkoihin lukeutuvan alueen tilan huononemisen.

Viime vuonna eli samanaikaisesti niiden toimenpiteiden kanssa, jotka Espanjan viranomaiset sanovat toteuttaneensa, suoalueen ympäristön tila kuitenkin huononi tuntuvasti ilman, että kyseiset toimivaltaiset viranomaiset toteuttivat toimia huononemisen pysäyttämiseksi. Toteuttamassaan tutkimuksessa Alicanten yliopiston asiantuntijat arvioivat suoalueen ympäristölle aiheutetun vahinkoa tässä vaiheessa jo 1500 miljoonan pesetan arvosta. Myös luonnonsuojelun hallintoviranomaiset ovat laatineet raportin, jossa todetaan, että puolet suoalueella pesivistä lintulajeista on joko kadonnut kokonaan tai niiden populaatio on vähentynyt puoleen. Luonnonsuojelun alueen lintuihin kohdistuvan uhan lisäksi ympäristöhaittaa on aiheutunut viime vuonna myös monista muista syistä, kuten vedenpoistopumppujen aiheuttamat kalakuolemat, maatalouden torjunta-aineiden päästäminen luontoon, karjakuolemat saastuneen veden juomisen seurauksena, jätteiden kerääntyminen maatalousväestön improvisoitujen asutusalueiden läheisyyteen, pohjaveden

pinnan laskeminen, kosteikkojen aavikoituminen ja maiseman pilaantuminen, johon ovat syynä viljelmät, esimerkiksi auringonkukan viljelmät, joilla ei ole mitään tekemistä alueen luonteenomaisten erikoispiirteiden kanssa.

Pego-Olivan suoalue on merkitty Valencian autonomisen maakunnan ympäristöviraston (Consellería de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana) laatimaan suojeltavien kosteikkojen luetteloon, ja se on julistettu erityiseksi lintujen suojelualueeksi (direktiivi 79/409/ETY) ^(?). Lisäksi se saa edelleen määrärahoja Life-ohjelmasta.

- Eikö komissio katso kussakin edellä mainitussa selvityksessä todettujen ympäristövahinkojen ja muiden esiin tuotujen seikkojen osoittavan, että Espanjan viranomaiset eivät toteuta tehokkaita toimia alueen tilan huononemisen pysäyttämiseksi?
- Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa Pego-Olivan suoalueen suojelemiseksi?

⁽¹⁾ EYVL C 142, 21.5.1999, s. 68.

⁽²⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 1999)

Kuten komission vastauksessa arvoisan parlamentinjäsenen kirjalliseen kysymykseen E-3006/98 todetaan, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava erityisten suojelutoimien alueilla tarpeellisia toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten alueet on osoitettu, siinä määrin kuin nämä häiriöt saattaisivat vaikuttaa merkittävästi tämän direktiivin tavoitteisiin”.

Vastauksessaan komission pyyntöön saada tietoja alueen tilan huononemisen estämiseksi toteutetuista toimenpiteistä Espanjan viranomaiset selittivät ryhtyneensä tätä varten sekä hallinnollisiin että oikeudellisiin toimenpiteisiin, mukaan luettuna oikeusmenettely toimivaltaisessa oikeusistuimessa.

Toimenpiteisiin, joilla komissio on pyrkinyt auttamaan viranomaisia selvittämään tässä asiassa esiin tulleita ongelmia, kuuluu erään Life-hankkeen yhteisrahoitus. Hankkeen tavoitteena ovat Valencian hallituksen maaostot alueella sen täysimääräisen suojelun varmistamiseksi.

(1999/C 341/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0352/99

esittäjä(t): Eva Kjer Hansen (ELDR) komissiolle

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Eurooppalaisen ankeriaan pyyntiä ja kasvatusta koskevat säännökset

Vastauksessaan kysymykseen P-3994/97 ⁽¹⁾ komissio totesi, ettei se halua tehdä aloitetta eurooppalaisen ankeriaan (*Anguilla anguilla* L.) pyyntiä ja kasvatusta koskevien säännösten käyttöön ottamiseksi ja ilmoitti odottavansa Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) kertomusta. Tämä kertomus on nyt julkaistu, ja komissiota pyydetään ilmoittamaan, mitä aloitteita se aikoo tehdä sen johdosta, että kertomuksen johtopäätökset uhanalaisen ankeriaan tilanteesta ovat hälyttäviä.

Komissiota pyydetään samalla kuvaamaan mahdollisten ankeriaskannan lisäämiseen tarkoitettujen ohjelmien sisältöä.

Komissiota pyydetään myös ilmoittamaan, harkitaanko väliaikaista vientikieltoa Euroopan markkinoiden vakauttamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 187, 16.6.1998, s. 108.

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus*(17. maaliskuuta 1999)*

Komissio on ottanut huomioon kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) näkemyksen ankeriassaaliiden vähentymisestä ja Euroopan ankeriaskannan tilasta. ICES:n ohjeiden perusteella on myös selvää, että tutkijat eivät ole pystyneet vahvistamaan vähenemisen syytä. ICES on ilmoittanut, että ankeriaan biologiaa ja kalastusta koskevassa tietämyksessä on vielä suuria puutteita. Tämän vuoksi ei ole saatu tarvittavia taustatietoja, joiden perusteella olisi mahdollista laatia kattava ankeriaskannan hoitostrategia. Tällaisen strategian olisi perustuttava käytännöllisiin ja toimiviin toimenpiteisiin, joilla edistetään kannan kehittymistä.

Sen vuoksi olisi saatava enemmän tietoja tutkijoilta, jäsenvaltioilta ja ankeriaan kalastukseen perustuvan elinkeinon harjoittajilta. Komissio järjesti vuonna 1998 joukon tapaamisia näiden elinkeinon edustajien kanssa. Näitä tapaamisia on tarkoitus jatkaa vuonna 1999. ICES:ää on myös pyydetty toimittamaan vuonna 1999 lisätietoja mahdollisista hoitotoimenpiteistä. Komissio on valmis tukemaan ankeriaan jatkotutkimusta. Se on myös osoittanut rahoitusta hankkeelle, jonka tarkoituksena on seurata ankeriaanpoikasten kulkeutumista Eurooppaan.

Koska kasvuankerioiden vientikielto muodostaisi kaupan rajoituksen, jollaisia yhteisöllä on tapana pyrkiä välttämään, se olisi perusteltava riittävällä määrällä kieltoa tukevaa taustatietoa. Nykyiset tieteelliset tiedot eivät riittävän yksiselitteisesti tue tällaista toimenpidettä. Uutta tietoa odotellessa komissio tutkii mahdollisuuksia saada Kiinan viranomaiset käsittelemään kahdenvälisesti ongelmaa, jonka kasvuankerioiden rajoittamaton kauppa aiheuttaa.

(1999/C 341/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0363/99**esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas (PPE) komissiolle***(1. maaliskuuta 1999)*

Aihe: Kloonaus Espanjassa

Tiedemiesten, lakimiesten ja sosiologien muodostama Espanjan ensimmäinen kloonausasiantuntijoiden komitea on lopettelemassa myönteistä mietintöään, joka koskee lakiuudistusta, jolla poistetaan nykyinen kloonauskielto ja sallitaan kloonaus Espanjassa edellyttäen, että tarkoituksena on sairauden parantaminen. Terveystieteiden säätiön alaisessa bioetiikan instituutissa perustettu komitea on käytännössä lopettanut tutkimuksensa, joka esitetään virallisesti kesäkuun tienoilla, kun oikeudellinen alustus ja sosiologinen ongelma on viimeistely. Tällöin johtopäätökset toimitetaan Espanjan hallituksen ja Euroopan unionin vastuuhenkilöille ja muille aiheeseen liittyville kansainvälisille instituutioille. Mietinnössä korostetaan, että kloonaus voi olla erittäin käyttökelpoinen tekniikka sopiviin tarkoituksiin, koska kloonaustekniikoiden kautta voidaan saada kudosta, jolla on mahdollista parantaa tiettyjä sairauksia. Komitean mielestä kuitenkin syntyy huomattavia ongelmia, jos kloonaus ymmärretään yritykseksi kloonata identtisiä ihmisiä, eikä sitä tällöin ole helppo hyväksyä.

Vaikka meillä ei olekaan käytössämme Espanjan kloonausasiantuntijoiden komitean päätösvaiheessa olevaa mietintöä, voisiko komissio etukäteen kertoa, mikä on sen kanta näinkin hankalaan ja kiistanalaiseen aiheeseen kuin kloonaus?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus*(7. huhtikuuta 1999)*

Komissio pyysi helmikuussa 1997 bioteknologian eettisiä vaikutuksia tutkivaa asiantuntijaryhmää ottamaan kantaa asiaan, ja asiantuntijaryhmä antoi toukokuussa 1997 lausunnon kloonaustekniikoihin liittyvistä eettisistä näkökohdista (lausunto nro 9). Lausunnossa tarkasteltiin eri kloonaustekniikoita ja pääteltiin, että kaikki sellaiset yritykset, joiden tarkoituksena on saada syntymään geneettisesti samanlainen ihmisyksilö ihmisen, aikuisen tai lapsen, solusta peräisin olevan tuman siirron avulla (lisääntymistarkoituksessa toteutettu kloonaus), olisi kiellettävä.

Komission kanta aiheeseen on yhdenmukainen asiantuntijaryhmän lausunnon kanssa, ja komissio tuomitsee näin ollen jyrkästi ihmisen tuottamisen kloonauksella. Ihmiskloonaus on tästä syystä jätetty sekä neljännen että viidennen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman ulkopuolelle parlamentin ja neuvoston yhteispäätöksellä.

On lisäksi muistettava, että Amsterdamin Eurooppa-neuvosto (kesäkuussa 1997) korosti antamassaan julkilausumassa jäsenvaltioiden pyrkivän määrätietoisesti toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet ihmiskloonauksen kieltämiseksi.

(1999/C 341/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0365/99**esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas (PPE) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Harmaan talouden torjunta

Teollisuussiivousalan työmarkkinaosapuolet (työnantajapuoli FENI ja ammattiliitto EURO-FIET) välittivät vuoden 1998 joulukuussa tällöin EU:n sosiaaliasiain neuvoston puheenjohtajana toimineelle Itävallan sosiaali- ja terveysasiain ministerille sekä kyseisistä asioista vastuussa olevalle Euroopan komission jäsenelle tiedonannon, joka koski yhteisen julistuksen allekirjoittamista. Julistuksessa sitoudutaan taisteluun pimeitä työpaikkoja vastaan ja pyydetään unionin jäsenvaltioita toteuttamaan konkreettisia toimia, jotta taloudelliset ja sosiaaliset toimijat saavat käyttöönsä keinoja (joita ilman mikä tahansa tämänsuuntainen sitoumus olisi tehoton) pimeän työn estämiseksi. Teollisuussiivousalalla toimii Euroopassa noin 47 000 yritystä ja 2,3 miljoonaa työntekijää.

Voisiko komissio kertoa onko se ryhtynyt tai aikooko se ryhtyä toimiin tässä asiassa?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 1999)

Pimeää työtä koskeva yhteisjulistus, jonka teollisuussiivousalan eurooppalaiset työmarkkinaosapuolet, työnantaja edustava FENI ja työntekijöitä edustava Euro-Fiet, antoivat eurooppalaisten työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun yhteydessä lokakuussa 1998, on jatkoa komission 7. huhtikuuta 1998 antamalle tiedonannolle pimeästä työstä ⁽¹⁾. Yhteisjulistuksella työmarkkinaosapuolet halusivat osaltaan edistää työllisyysstrategiaa ja erityisesti neuvoston 22. helmikuuta 1999 hyväksymiä vuoden 1999 työllisyyttä koskevia suuntaviivoja ⁽²⁾.

FENI ja Euro-Fiet pitivät tarpeellisena ilmaista halunsa torjua pimeää työtä, jota ne pitivät haitallisena sekä siivousalalle että työpaikkojen luomiselle yhteisössä. Yhteisjulistuksessaan ne sitoutuvat osallistumaan aktiivisesti pimeän työn torjuntaan ja osoittavat siten haluavansa toimia työllisyyden edistämiseksi. Työmarkkinaosapuolet myös toivovat, että niiden vetoamus kuullaan, ja odottavat, että Euroopan tasolla hyväksytyt työllisyyttä koskevia suuntaviivoja noudatetaan tehokkaasti käytännössä.

Komissio katsoo, että jäsenvaltiot voivat puuttua pimeän työn aiheuttamaan ongelmaan vuoden 1999 useiden eri suuntaviivojen yhteydessä. Ne voivat esimerkiksi uudistaa vero- ja etuusjärjestelmiä työn tekemiseksi houkuttelevammaksi, vähentää yritysten kiinteitä kustannuksia ja yrityksiin kohdistuvia hallinnollisia rasitteita, vähentää vähän koulutetun ja heikosti palkatun työvoiman muita kuin palkkakustannuksia sekä tunnustaa monentyyppisten ja joustavien työskentelyn muotojen olemassaolon. Seuraamukset ja noudattamisen valvonta edistävät osaltaan tätä päämäärää.

Jäsenvaltiot toivat esiin asian merkityksen vuoden 1999 työllisyyttä koskevien suuntaviivojen perusteluissa. Komissio seuraa jatkuvasti toimintalinjojen kehittymistä tällä alalla.

⁽¹⁾ KOM(98) 219 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(98) 574 lopullinen.

(1999/C 341/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0367/99**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Aikakaus- ja sanomalehtien myynnin vapauttaminen

Italian edustajainhuone hyväksyi 12. tammikuuta 3911 aikakaus- ja sanomalehtien myyntipisteitä koskevista uusista määräyksistä, jossa säädetään sanomalehtien uusiin myyntikäytäntöihin liittyvästä kokeilusta, jona aikana lehtiä voisivat myydä myös muut kuin valtuutetut myyntipisteet, kuten tupakkakaupat, huoltoasemat, baarit ja supermarketit sekä kirjakaupat.

Jopa liikkeet, jotka myyvät jonkin erikoisalan tuotteita (esimerkiksi kalastustarvikkeita), voisivat myydä alansa liittyviä aikakauslehtiä. Lakiehdotuksessa säädetään myös, että kokeiluun osallistuvat myyntipisteet voivat jatkaa aikakaus- ja sanomalehtien myymistä tämän jälkeenkin. Tämä kiistanalainen määräys on synnyttänyt vastustusta valtuutettujen myyjien keskuudessa, ja viikkolehti *Il Borghese* on järjestänyt asiasta mielipidekyselyn.

Tämä lakiehdotus, joka senaatin on vielä hyväksyttävä, on tarkoitettu myynnin täydelliseen vapauttamiseen ilman sääntöjä tai määräyksiä. Jos se tulee voimaan, tällainen myynnin vapauttaminen saattaisi aiheuttaa vakavia taloudellisia vahinkoja valtuutettujen myyntipisteiden (kioskien) omistajille, joiden toimintaa säädelään tällä hetkellä tiukoin aukioloaikoja ja lomia koskevin määräyksiin.

1. Eikö tällainen yhtäkkinen hallitsematon vapauttaminen voi komission mielestä aiheuttaa taloudellista vahinkoa valtuutettujen liikkeiden omistajille ja johtaa liikkeiden sulkemiseen tai työpaikkojen menettämiseen?
2. Mikä on komission yleinen arvio tästä asiasta?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä tiedoista, jotka koskevat Italian parlamentissa valmisteilla olevaa lakialoitetta. Parlamentin jäsenen kuvailema aikakaus- ja sanomalehtien myynnin edellytyksiä muuttava uusi järjestely on osa loogista yhdenmukaistamista, jonka tavoitteena on helpottaa kyseisen toiminnan harjoittamista. Näin ollen uuden hankkeen tavoite ei ole luonteeltaan sellainen, että sen yhteensopivuutta sisämarkkinoiden toimintaa koskevien periaatteiden ja erityisesti sijoittautumisvapauden kanssa olisi syytä epäillä.

Sitä vastoin komission tehtävänä ei ole esittää näkemystään jäsenvaltion viranomaisten arvioinnista, joka koskee uuden sääntelytoimenpiteen taloudellisia vaikutuksia maahan jo sijoittautuneiden toimijoiden tilanteeseen.

(1999/C 341/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0371/99

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Ateenan metron rakennustöiden viivästyminen

Ateenan metron, Euroopan unionin yhteisrahoittaman hankkeen, olisi pitänyt valmistua vuoden 1998 lopulla. Global View -yrityksen laatiman toisen arviointiraportin mukaan hankkeen yhteydessä on kuitenkin ilmennyt vain vähäisessä määrin sellaisia vaikeuksia, joita ei voitu ennakoida, eikä niitä voi pitää viivästyminen tärkeimpänä syynä. Useimmat viivästykset johtuivat virheellisistä laitevalinnoista (tunnelien kaivamiseen käytettävät koneet) tiettyjen maaperien kohdalla, jotka kuitenkin eivät poikenneet siitä, mitä geotekniset tutkimukset olivat osoittaneet niiden olevan. Asiasta vastaava ympäristön ja aluesuunnittelun sekä yleisten töiden ministeriö hyväksyi kuitenkin hankkeen valmistumisen viivästyksen kahdella vuodella "geologisten seikkojen vuoksi, joita ei voitu ennakoida" ja asettamatta urakoitsijaa vastuuseen. On syytä huomata, että kun hanketta koskevaa sopimusta muutettiin vuonna 1994, sen nopeuttamiseen myönnettiin 6,7 miljardia drakmaa, jotka maksettiin urakoitsijalle, jotta tämä luovuttaisi metron käyttövalmiina lokakuussa 1998.

Ottaen huomioon nämä seikat, voisiko komissio kertoa minulle:

1. Mitkä ovat sen näkemyksen mukaan viivästyksen syyt, kun otetaan huomioon, että odotettavissa olevat tekniset hankaluudet ilmenivät geoteknisistä tutkimuksista?
2. Mitä takuita Ateenan metron rakentamista koskeva sopimus antaa siitä, että hanke luovutetaan ajoissa, ja miksi niihin ei ole turvaututtu kyseisessä tapauksessa?
3. Kuinka paljon tähän hankkeeseen varatuista yhteisön määrärahoista on vielä ottamatta käyttöön? Onko olemassa vaara, että hankkeen budjettia supistetaan matalan käyttöönottoasteen vuoksi?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(19. maaliskuuta 1999)

Komission Kreikan viranomaisilta saamien tietojen mukaan Ateenan metron rakennustyöt ovat viivästyneet kahdesta syystä. Ensinnäkin arkeologiset kaivaukset ovat kestäneet paljon pidempään kuin vuonna 1991 allekirjoitetussa sopimuksessa määrätyt kuusi kuukautta. Toiseksi geologiset olosuhteet ovat ennakoimattomat huolimatta tunnelissa 18 kilometrin matkalla tehdyistä 1 125 maaperäkoikeesta.

Sopimuksessa on lausekkeita perusteettomien viivästyneiden osalta. Jos viivästyminen tapahtuu, sopimuspuolten on itse arvioitava, milloin vedota näihin lausekkeisiin. Näin ei ole vielä tehty.

Euroopan aluekehitysrahastosta Ateenan metrolle vuosien 1994–1999 yhteisön tukikehyksen yhteydessä myönnettävät määrärahat ovat 783 miljoonaa euroa, josta 90 miljoonaa euroa maksetaan vuosina 1999 ja 2000. On varmaa, että määrä maksetaan kokonaan ennen vuoden 200 loppua.

(1999/C 341/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0374/99

esittäjä(t): Antoni Gutiérrez Díaz (GUE/NGL) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Espanjan Kataloniassa meneillään oleva C-37 -tiehanke Torellón ja Valle de En Basin välille

Tienrakennushanke Kataloniassa sijaitsevien Vion ja Olotin kaupunkien välille on saanut viime vuosina liikkeelle hanketta vastustavia ympäristönsuojelujärjestöjä ja alueen poliittisia ja yhteiskunnallisia vaikuttajia.

Hankkeeseen liittyy Torellón ja Valle de En Basin yhdistävän tunnelin rakentaminen Braconsiin. Ympäristövaikutuksista tehdyn tutkimuksen mukaan tunnelista aiheutuisi suuri ympäristöhaitta.

Huolimatta yleisen vastustuksen lisääntymisestä Katalonian aluesuunnittelusta ja julkisista rakennustöistä vastaava ministeri on kuitenkin päättänyt käynnistää hankkeen täytäntöönpanossa tarpeelliset hallinnolliset toimet ja on pyytänyt Espanjan hallitusta ottamaan hankkeen mukaan Euroopan unionin Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin.

Voiko komissio kertoa, onko Espanjan hallitus pyytänyt tämän tiehankkeen sisällyttämistä Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin? Jos näin on, aiotaanko tien rakentamista rahoittaa koheesiorahastosta?

Tunteeko komissio pakollisen ympäristövaikutuksia koskevan tutkimuksen tulokset, ja miten se niihin suhtautuu? Onko alueen, joka ympäristötutkimuksen mukaan on ympäristöltään erittäin arvokas, tuhoaminen yhteisön säännösten mukaista?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 1999)

Espanja ei ole hakenut tämän Kataloniassa sijaitsevan Torellón ja Valle de En Basin välisen tieosuuden (valtatie C-37) sisällyttämistä Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevaan järjestelmään. Koheesiorahastosta ja Euroopan laajuisien verkkojen määrärahoista ei ole myönnetty rahoitusta tälle tieosuudelle. Koheesiorahastosta on kuitenkin rahoitettu kahta muuta "Eje de Cataluña" -valtatien osuutta eli Rajadell-Artès-osuutta (1) ja Artès-Sta. Maria de Oló-osuutta (2).

Komissio ei tunne Espanjan laatiman ympäristövaikutuksia koskevan tutkimuksen tuloksia.

Arvoisan parlamentin jäsenen toimittamien tietojen mukaan tie on suunniteltu kulkemaan sellaisen alueen halki, jota Espanja on ehdottanut Natura 2000 -verkkoon (Sistema Transversal Català, koodi ES51110005). Komissio aikoo pyytää Espanjan viranomaisilta tietoja menettelyistä, joita sovelletaan luontotyypin sekä

luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽³⁾ 6 artiklan 3 ja 4 kohdan noudattamisen varmistamiseksi.

⁽¹⁾ Komission päätös C(95) 3068, tehty 11. joulukuuta 1995. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna 12. joulukuuta 1996 tehdyllä päätöksellä C(96) 3776.

⁽²⁾ Komission päätös C(96) 2626, tehty 23. syyskuuta 1996.

⁽³⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(1999/C 341/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0380/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Vieroitusklinikan toiminnan lopettaminen Kreikassa

Huolimatta siitä, että huumeongelma on saamassa katastrofaaliset mittasuhteet Kreikassa ja koko Euroopassa, Attikan läänin psykiatrisen sairaalan vieroitusklinikka, joka on yksi harvoista Kreikassa toimivista vieroitusyksiköistä, on vaarassa lopettaa toimintansa ja lakkauttaa aineriippuvuuden hoito-ohjelmansa ja ehkäisevän työnsä. Lakkautusuhka johtuu yksikön henkilökunnan irtisanomisista, mikä aiheuttaa ongelmia huumeriippuvuudesta kärsivien henkilöiden hoidon jatkamisessa, koska hoitoon osallistuvien ja hoitajien välille muodostuvat siteet katkeavat.

1. Mikä on komission kanta hoitohenkilökunnan usein toistuvaan vaihtamiseen tämän kaltaisissa laitoksissa?

2. Voiko komissio ryhtyä toimiin Kreikan hallituksen suhteen, jotta julkisen sektorin palkkausta koskevaa lakia ei tarvitsisi noudattaa tämän kaltaisten laitosten osalta siinä tapauksessa, että hoitohenkilökunnan vaihtamisesta aiheutuu selvää haittaa?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

1. Yleisesti myönnetään, että hoitajan ja erityisesti huumeriippuvuudesta kärsivän potilaan suhteen äkillinen katkeaminen saattaa vaikuttaa potilaaseen haitallisesti. Sellaisten ongelmien ratkaiseminen kuuluu kuitenkin jäsenvaltioille.

2. Komissio luottaa siihen, että Kreikan viranomaiset ryhtyvät tarvittaviin toimiin tilanteen hoitamiseksi, ja antaa heille siinä täyden tukensa. On syytä huomata, että komissio tutkii parhaillaan Kreikan viranomaisten tekemää ehdotusta Attikan psykiatrisen sairaalan erityistoimiksi, joiden tarkoituksena on potilaiden elinolojen parantaminen ja mahdollisimman monien potilaiden laitoshoidon vähentäminen.

(1999/C 341/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0382/99

esittäjä(t): Nuala Ahern (V) komissiolle

(19. helmikuuta 1999)

Aihe: Joule-Thermie-ohjelman toteuttaminen tutkimuksen neljännessä puiteohjelmassa

Kun otetaan huomioon Joule-Thermie-tutkimusta koskeva tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus N:o 17/98⁽¹⁾, voiko komissio selittää, miksi hankkeiden kuluihin ennakoitujen määrät ovat runsaat 20 prosenttia pienemmät kuin neljänteen puiteohjelman sisältyvän energia-alan erityisohjelmaa koskevan neuvoston päätöksen liitteessä II (94/806/EY)⁽²⁾, ja etenkin miksi pk-yritysten osuudet eivät ole mukana hankkeen määrärahoissa, vaan erillään, jolloin pk-yritykset näyttäisivät osallistuvan ohjelmiin 5 prosentin osuudella?

Voiko komissio myös selittää, miksi Joule-ohjelman uusiutuvia energialähteitä koskevissa kuluissa on 70 miljoonan ecun vajuus vuoden 1997 loppuun mennessä, mutta energian järkevän käytön ja fossiilisten polttoaineiden aloihin on käytetty liikaa rahaa (edelliseen 8,9 ja jälkimmäiseen 6,8 miljoonaa ecua)?

Onko näissä olosuhteissa mahdollista hyvittää 70 miljoonan ecun vajeus ohjelman loppuun mennessä, niin että komission jäsen Cressonin parlamentille antamat lupaukset täytetään? Jos tämä ei ole mahdollista, mihin toimiin voidaan ryhtyä?

(¹) EYVL C 356, 20.11.1998, s. 39.

(²) EYVL L 334, 22.12.1994, s. 105.

(1999/C 341/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0383/99

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V) komissiolle

(19. helmikuuta 1999)

Aihe: Joule-Thermie-ohjelman toteuttaminen tutkimuksen neljännessä puiteohjelmassa

Voiko komissio ilmaista, millaisia eroja on ohjelmien loppuun saakka kertyvien todellisten kulujen ja neljänteen puiteohjemaan sisältyvän energia-alan erityisohjelmaa koskevan neuvoston päätöksen liitteessä II (94/806/EY) (¹) ennakoitujen viitteellisten määrien välillä, kuten tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa N:o 17/98 (²) osittain kerrotaan? Voiko komissio kertoa etenkin, hyvitetiinkö joulukuussa 1997 havaittu Joule-ohjelman uusiutuvien energialähteiden alan 70 miljoonan ecun vajeus vuoden 1998 loppuun mennessä?

Voiko komissio selittää, mistä nämä erot johtuvat?

Vuosien 1995–1996 kiistan johdosta komission jäsen Cresson vakuutti, että uusiutuville energialähteille ennakoitu osuus saavutettaisiin. Voiko komissio ilmaista, millaisia vaikutuksia tavoiteosuuden saavuttamatta jättämisestä koituisi, jos tavoite todellakin jää saavuttamatta?

(¹) EYVL L 334, 22.12.1994, s. 105.

(²) EYVL C 356, 20.11.1998, s. 39.

**Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
P-0382/99 ja P-0383/99**

(1. huhtikuuta 1999)

Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa N:o 17/98 mainitun 153,3 miljoonan euron lisäksi JOULE-ohjelmasta sidottiin vuonna 1998 97 miljoonaa euroa uusiutuvia energialähteitä koskeviin hankkeisiin.

Yhteisön rahoitus tällä alalla on yhteensä 250,3 miljoonaa euroa, mikä vastaa 58,8 prosenttia talousarviosta. Tutkimusta ja teknologista kehittämistä, esittely mukaan lukien, koskevasta energia-alan erityisohjelmasta muun kuin ydinenergian alalla (1994–1998) 23 päivänä marraskuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen (¹) liitteessä II vastaava ennakoitu osuus on 58,6 prosenttia. Pk-yritysten erillisten määrärahojen osalta tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen taulukossa 2 oleva erittely on täysin edellä mainitun neuvoston päätöksen liitteessä II olevan alaviitteen mukainen.

(¹) EYVL L 334, 22.12.1994.

(1999/C 341/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0385/99

esittäjä(t): Jan Wiersma (PSE) komissiolle

(19. helmikuuta 1999)

Aihe: Poliittinen tilanne Dominikaanisessa tasavallassa

Onko komissio tietoinen Dominikaanisessa tasavallassa viime aikoina esiintyneistä ongelmista ja erityisesti siitä, miten hallitus kohtelee oppositiota?

Onko komissio jo tehnyt jotain asian hyväksi?

Mitä se on tehnyt?

Jos komissio ei ole vielä tehnyt mitään, onko se valmis ottamaan selvää Dominikaanisen tasavallan tilanteesta ja ryhtymään tarpeen mukaan toimiin?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 1999)

Komissio seuraa tarkoin Dominikaanisen tasavallan poliittista tilannetta ja on tietoinen nykyisistä jännitteistä hallituksen ja opposition välillä. Nämä jännitteet ovat osa laajempaa yhteyttä, mutta keskittyvät nykyisin erityisesti "Junta Central Electoralin" muodostumiseen.

Komission korkean tason valtuuskunta vieraili äskettäin Dominikaanisessa tasavallassa. Se tapasi Dominikaanisen tasavallan presidentin sekä senaatin (oppositio) ja eduskunnan (oppositio) puheenjohtajat ja korosti erityisesti kaikkien valtion toimielinten vastuuta ja niiden yhteistyön välttämättömyyttä demokratian ja oikeusvaltion lujittamiseksi.

(1999/C 341/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0390/99

esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Baijeriin rakennettavien golfkenttien tukeminen tavoitteen 5b varoista

1. Pitävätkö aikakauslehdessä nimeltä Focus ilmoitetut tiedot, joiden mukaan golfkenttien rakentamisen tukeminen tavoitteeseen 5b tarkoitetuista eurooppalaisista varoista ei ole toimintaohjelman mukaista, paikkansa?
2. Onko edunsaajan maksettava tämä tuki takaisin vai maksaako sen Baijerin osavaltio?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 1999)

1. Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin tarkasti 1.–5. joulukuuta 1997 ja 28.–29. tammikuuta 1998 Baijerin tavoitteen 5b vuosia 1989–1993 koskevan ohjelman tilit. Tilintarkastustuomioistuin totesi 16. huhtikuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että tämän ohjelman yhteydessä golfkentille myönnetty tuki ei ollut monessa tapauksessa ohjelman tavoitteiden mukaista. Lisäksi se epäili, että golfkenttien rahoittaminen olisi perusteltua "maatilalomia" koskevan ohjelman mukaisesti ja sen vuoksi se ehdotti rahoitusta Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR). Tämän lisäksi se totesi, ettei toteuttavuustutkimuksen tuloksia eikä suunnittelulupaa julkisen rahoituksen oikeudellisen sitoumuksen ajaksi ollut saatavilla.

Vastauksessaan näihin havaintoihin Saksa selitti, että tämän toimintaohjelman yhteisön tukikehyksessä (YTK) määritellyn "maatilalomien" kuvauksen mukaisesti "tarkoituksena oli asiaankuuluvien majoitus- ja ravitsemusmahdollisuuksien täydentäminen ja parantaminen. Sen vuoksi urheiluun, terveyteen ja kulttuuriin liittyvä matkailu voidaan ottaa huomioon." Ennen YTK:n laatimista komissiolle toimitetuissa kehittämissuunnitelmissa mainitaan nimenomaan golfkenttien rakentaminen.

Komissio päättää parhaillaan kannastaan.

2. Niissä tapauksissa, joissa komissio vaatii tuen maksamista takaisin, se kääntyy jäsenvaltion puoleen.

(1999/C 341/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0391/99**esittäjä(t): Ursula Stenzel (PPE) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Komission virat

Komission palveluksessa on tänä vuonna vain 16 420 henkilöä, vaikka sillä olisi käytettävissään 17 200 virkaa.

1. Voiko komissio ilmoittaa, miksi vuonna 1996 noin tuhat virkaa oli täyttämättä ja myös tänä vuonna noin 780 virkaa eri yksiköissä on vapaana?
2. Voiko komissio ilmoittaa, miksi komission palvelukseen oli 31.12.1998 mennessä (ks. komission kertomus) otettu suhteellisen vähän itävaltalaisia (132 naista ja 128 miestä)? Suomalaisten (298 naista ja 155 miestä) ja ruotsalaisten (274 naista ja 166 miestä) osuus on huomattavasti suurempi! Katsooko komissio, että uusien jäsenvaltioiden välillä vallitsee tässä suhteessa ilmeinen epätasapaino?
3. Voiko komissio ilmoittaa, mihin uusien jäsenvaltioiden edustajien jakauma perustuu?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 1999)

1. Komissiossa täyttämättä oleviin virkoihin liittyvä tilanne on parantunut vuosista 1995–1997 (määriä kuvaava taulukko lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön). Täyttämättä olevia virkoja on tällä hetkellä vähemmän kuin parlamentin jäsenen mainitsemat 780. Niitä on kuitenkin paljon, mihin on rakenteellisia ja suhdanteista johtuvia syitä.

Suhdanteista johtuvia syitä on kahdenlaisia: kilpailussa menestyneiden hakijoiden varallaololuettelot vanhennevat ja soveltuvat entistä huonommin nykytilanteeseen, ja toisaalta vuoden 1995 laajentumisen jälkeen kilpailussa menestyneiden hakijoiden palvelukseen ottamisessa on ollut tiettyjä erityisvaikeuksia. Nämä suhdanteet selittävät noin kolmanneksen nykyisistä täyttämättä olevista viroista. Ne täytettäneen vuoden 1999 jälkeen (A-ura-alueen yleiskilpailun varallaololuetteloita laaditaan parhaillaan – 475 kilpailussa menestyneitä hakijaa joulukuussa 1999–tammikuussa 2000 – ja laajentumiseen liittyvät palvelukseenotot saadaan päätökseen).

Täyttämättä olevien virkojen rakenteelliset syyt liittyvät pääosastojen (PO) henkilöstörakenteen tietynlaiseen kankeuteen. Lisäksi palveluun ottamista ei tietoisesti ole haluttu hoitaa keskitetysti, vaan keskushallinto laatii ainoastaan luettelot, pyytää pääosastoja valitsemaan niistä ja seuraa luetteloiden hyödyntämistä, jotta pääosastot ja yksiköt kantaisivat itse vastuun palvelukseenotostaan.

Näyttää siis vääjäämättömältä, että tietty määrä virkoja on aina täyttämättä. Tämä johtuu hakemusten käsittelyn pituudesta, jota pitkittävät erilaiset sääntöjen vaatimat hallintomenettelyt kuten hakuilmoituksen julkaiseminen, hakemusten käsittely, ilmoitukset hakijoille ja nimittävän viranomaisen päätökset. Täyttämättä olevien virkojen enimmäismäärä on noin 300–350 eli kaksi prosenttia koko henkilöstömäärästä, ja se vastaa komission asettamaa keskipitkän aikavälin tavoitetta.

2. Kolmen uuden jäsenvaltion kansallisuuksien edustuksessa on ero, kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa. Ero johtuu osittain siitä, että palvelukseen on ollut välttämätöntä ottaa henkilökuntaa vastaamaan Ruotsin ja Suomen jäsenyydestä aiheutuneisiin kielellisiin tarpeisiin. Tilanne oli toinen Itävallan osalta, koska sen jäsenyys ei lisännyt unionin virallisten kielten määrää.

On kuitenkin totta, että itävaltalaisen henkilökunnan palvelukseen ottaminen on tähän asti edennyt suhteellisen hitaasti. Suurin syy tähän on se, että Itävallan kansalaisille järjestetyssä kilpailussa on menestynyt tavoitetta vähemmän hakijoita. Vähäinen menestys on johtunut siitä, että kilpailuun on osallistunut alun perin hyvin vähän hakijoita ⁽¹⁾.

Hiljattain Itävallassa järjestetyt kilpailut ovat osoittaneet tilanteen kohentuneen. Itävaltalaisen johtavien hallintovirkamiesten kilpailussa (KOM/A/98) menestyneistä 44 hakijasta ollaan ottamassa henkilöstöä palvelukseen. C5/4-ura-alueen kilpailu saatiin juuri päätökseen, niissä menestyi 80 hakijaa, ja palvelukseenotto on jo alkanut. Pian päättyy B5/4-ura-alueen kilpailu, jossa odotetaan 70 hakijan menestyvän.

3. Komissio vahvisti helmikuussa 1995 yleiset laajentumiseen liittyvää palvelukseenottoa koskevat tavoitteet viisivuotisaikataulun (1995–1999) perusteella. Tavoitteissa oli 1050–1350 A-, B-, C- ja D-virkkaa, joista 400–500 itävaltalaisille, 400–500 ruotsalaisille ja 250–350 suomalaisille (kielitarpeiden lisäksi). Luvut määriteltiin, jotta uudet jäsenvaltiot olisivat asianmukaisesti edustettuina komissiossa henkilöstösääntöjen 27 artiklan mukaisesti. Määrittelyssä komissio sovelsi väestömäärään liittyviä perusteita käyttäen vertailukohtana väestöltään suurin piirtein samankokoisen jäsenvaltion kansallisuutta olevan henkilöstön määrää komissiossa.

(¹) Esimerkiksi B1-ura-alueen kilpailuun KOM/B/949 osallistui vain 35 hakijaa, joista kahdeksan hyväksyttiin, kun virkoja oli tarjolla 50.

(1999/C 341/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0393/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Hedelmien ja vihannesten yhteisen markkinajärjestelyn ansiosta säästettyjen varojen uudelleenjakko

Sitrushedelmien vienti on joutunut vakavien ongelmien eteen Kreikassa, joka kärsii erityisesti myös Venäjän taloudellisesta kriisistä, sillä suuri osa kreikkalaisesta viennistä suuntautui tähän maahan. Tämän vuoksi sitrushedelmien tuottajat ovat joutuneet heikkoon taloudelliseen asemaan. Samanaikaisesti hedelmien ja vihannesten vientitukien jyrkät leikkaukset, jotka ylittävät GATT-sopimuksen vaatimukset, ovat johtaneet suuriin säästöihin: vuosina 1997–1998 säästöjä on kertynyt 76 miljoonaa ecua.

Koska sitrushedelmien tuotantoa on tuettava alan vientitoimien parantamiseksi ja lisäämiseksi sekä alan rakennemuutoksen edistämiseksi, komissiolta kysytään: Aikooko se jakaa vientitukien liiallisen suurten leikkausten vuoksi vuosina 1997–1998 säästyneet 76 miljoonaa ecua uudelleen toimille, joilla alaa autetaan selviämään vakavista ongelmistaan?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 1999)

Komissio on tukenut kaikkien tullitariffeja ja kauppaa koskevassa yleissopimuksessa (GATT) sallittujen määrien vientiä tässä sopimuksessa asetetuissa talousarvion rajoissa. Sen tavoitteena on viennin määrän säilyttäminen ennallaan eikä GATT-sopimuksessa sallitun talousarvion enimmäismäärän käyttäminen hinnalla millä hyvänsä. Markkinointivuonna 1997/1998 vientitukea saavien hedelmien ja vihannesten kokonaismäärästä appelsiinien osuus oli 52 ja sitruunoiden osuus 17 prosenttia. Tiettyjen tuotteiden tuen ohjeellisia määriä korotettiin Venäjän talouskriisin vuoksi, joka koetteli erityisesti Kreikasta peräisin olevia appelsiineja. Appelsiinien osalta tuen määrää korotettiin 50 euroa tonnilta tammikuusta 1999 alkaen.

Neuvosto tarkastelee parhaillaan komission laatimaa ehdotusta neuvoston asetukseksi maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja myynninedistämistoimista kolmansissa maissa (¹). Kun tämä järjestelmä on pantu toimeen, sillä voitaisiin tukea maataloustuotteiden ja erityisesti sitrushedelmien vientiä.

(¹) KOM(98) 683 lopullinen.

(1999/C 341/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0394/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Sitrushedelmien viljelyn rakenneuudistusohjelmiin kuuluvien toimien rahoittaminen kolmannesta yhteisön tukikehyksestä

Sitrushedelmien tuotanto on joutunut vaikeiden ongelmien eteen Kreikassa sekä EU:n politiikan vuoksi (GATT-sopimukset, suosituimmuuskohtelusta tehdyt sopimukset kolmansien maiden kanssa) että kansainvä-

lisen tilanteen vuoksi. Näiden ongelmien ratkaisemiseksi alalla on toteutettava rakenneuudistus, mutta myös jalostusteollisuutta on tuettava, jotta se nykyaikaistettaisiin ja se suuntautuisi myös muuhun toimintaan kuten tuoremehujen tuotantoon ja standardisointiin.

Komissiolta kysytään:

1. Voidaanko sitrushedelmien tuotannon ja siihen liittyvän jalostusteollisuuden rakenneuudistustoimet ottaa mukaan rakennerahastoista rahoitettaviin toimintaohjelmiin?
2. Mitä komissio aikoo tehdä, jotta tällaiset toimet sisällytettäisiin kolmanteen yhteisön tukikehykseen?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

1. Tämä on mahdollista, mutta koska rakennerahastojen nykyinen ohjelmakausi on jo pitkällä, yhteisön vuosien 1994–1999 tukikehyksen puitteissa ei ole riittävästi määrärahoja eikä aikaa aloittaa uusia rakennetoimia sitrushedelmälalla.
2. Jäsenvaltioiden viranomaisten tehtävänä on määritellä toimintalinjansa ja sisällyttää ne ehdotuksiinsa alueellisista suunnitelmista ja toimenpideohjelmista. Komissio tutkii ne kolmannesta ohjelmakaudesta (2000–2006) annettavien säännösten mukaisesti.

(1999/C 341/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0400/99

esittäjä(t): Robin Teverson (ELDR) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: EU:n elintarvikeapu

Voisiko komissio laatia luettelon EU:n kolmansille maille toimittaman elintarvikeavun kokonaisarvosta viimeisten viiden vuoden ajalta? Voisiko komissio lisäksi laatia luettelon tämän elintarvikeavun arvosta eriteltynä vastaanottajamaittain ja jos mahdollista, eriteltynä apua myöntäneiden EU:n jäsenvaltioiden suhteen samalta ajanjaksolta?

Olisiko myös mahdollista saada luettelo EU:n elintarvikeavun sisällöstä (vilja, maito, jalosteet) ja selvitys avustusjärjestelmän toimintaperiaatteista (kelpoisuus, päätöksentekomenettely)?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

Yhteisön elintarvikeavun kokonaismäärä viiden viime vuoden aikana ja sen jakautuminen eri apumuotoihin on esitetty taulukoissa, jotka on lähetetty suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristöön.

Elintarvikeapua ja elintarviketurvaa koskevat päätökset perustuvat elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista 27 päivänä kesäkuuta 1996 annettuun neuvoston asetukseen (EY) 1292/96 ⁽¹⁾.

Kyseisen avun kohteiksi soveltuvat maat on lueteltu asetuksen liitteessä. Määrältään yli kahden miljoonan euron suuruiset avustukset hyväksyy hallinnollinen komitea (joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja) ennen kuin komissio voi tehdä asiasta päätöksen.

⁽¹⁾ EYVL L 166, 5.7.1996.

(1999/C 341/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0414/99**esittäjä(t): Vincenzo Viola (PPE) komissiolle**

(19. helmikuuta 1999)

Aihe: Julkisen palvelun veloitteen määrääminen saarialueiden ja mantereen välisen lentoliikenteen harjoittajille

Amsterdamin sopimuksen 154 ja 158 artikla koskevat Euroopan unionin saarialueita ja tarvetta liittää näitä alueita yhteisön keskusalueisiin, erityisesti sen vuoksi, että ne ovat muita heikommassa asemassa olevia alueita rakenteellisten maantieteellisten haittojen vuoksi, jotka jatkuvasti estävät niiden taloudellista ja sosiaalista kehittymistä.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä eliminoidakseen Malpensa 2000 -lentokentän avaamisen aiheuttamat Sardinian lentovuoroihin kohdistuvat kielteiset vaikutukset? Seuraako komissio asetuksen (ETY) 2408/92 ⁽¹⁾ toimeenpanoa, jossa säädetään julkisen palvelun veloitetta koskevien erityissäännösten antamisesta lentoliikenteen harjoittajille, jotta nämä täyttäisivät ”jatkuvuutta, säännöllisyyttä, kapasiteettia ja hintoja” koskevat vaatimukset; esimerkiksi Sisilian eteläpuolella sijaitsevat pienet saaret (Pantelleria ja Lampedusa) Italian niemimaahan ja Sisiliaan yhdistävät lentovuorot ovat tällä hetkellä kaukana näiden täyttämisestä?

⁽¹⁾ EYVL L 240, 24.8.1992, s. 8.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 1999)

Kuten parlamentin jäsen mainitsee kysymyksessään, yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23. heinäkuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 2408/92 säädetään, että jäsenvaltio voi asettaa julkisen palvelun veloitteen. Komissiolla ei siis ole laillisia valtuuksia päättää, onko julkisen palvelun veloitteen asettaminen tietyille alueellisten lentoasemien reiteille kyseisen alueen taloudellisen kehityksen kannalta elintärkeää. On tarpeen taata riittävä lentoliikenne tällaisilla reiteillä asettamalla tiettyjä vaatimuksia, joita lentoyhtiöt eivät täyttäisi, jos ne ottaisivat huomioon ainoastaan kaupallisen edun.

Komissio on tietoinen siitä, että Italian viranomaiset harkitsevat keinoja, joilla voidaan helpottaa kaukana sijaitseville alueille suuntautuvaa lentoliikennettä. Tällaisia alueita ovat esimerkiksi Sisilian lähellä sijaitsevat pienet saaret. Yhteisön oikeus antaa Italian viranomaisille mahdollisuuden asettaa kyseisille reiteille julkisen palvelun veloitteen kuten edellä mainittiinkin tai ottaa käyttöön syrjimättömän sosiaalisen tuen, jota maksettaisiin saarten asukkaille. Italian viranomaisten on päätettävä, mitä lentoliikenteen palveluja tällaisen järjestelyn tulisi koskea. Mitä tulee Milanoon suuntautuviin lentoihin, olisi vaikeaa ottaa käyttöön yhtä lentoasemaa koskevia erityisiä toimenpiteitä, kun lentoliikenne muille saman kaupungin lentoasemille on turvattu riittävästi.

(1999/C 341/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0421/99**esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Meriliikennealan työntekijöiden asbestialtistumisen tunnettuja vaaroja koskeva aukko lainsäädännössä

Työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä annetussa direktiivissä 83/477/ETY ⁽¹⁾ (joka perustuu työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät altistumiseen kemiallisille, fysikaalisille ja biologisille tekijöille työssä annettuun direktiiviin 80/1107/ETY ⁽²⁾) olevassa 1 artiklan 2 kohdassa säädetään nimenomaisesti, että säännöksiä ei sovelleta merikuljetuksiin eikä lentokuljetuksiin. Siinä ei kuitenkaan kielletä jäsenvaltioita soveltamasta tai ottamasta käyttöön työntekijöiden paremman suojelun takaavia säännöksiä, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä.

Italian hallitus on pannut kyseisen yhteisön direktiivin täytäntöön, mutta ei ole kuitenkaan säädellyt edellä mainittujen säännösten soveltamisalan ulkopuolelle jäävien työntekijöiden tilannetta. Tämä on jättänyt aukon lainsäädäntöön ja merkinnyt sitä, että mainituilla aloilla ei sovelleta tarvittavaa suojelua.

Asbesti on erittäin myrkyllinen aine, ja valitettavasti Italiassa ja muissa Euroopan maissa on jo todettu meri- ja lentokuljetusaluksilla työskentelevien henkilöiden sairastumisia ja jopa kuolemantapauksia.

Voiko komissio edellä esitetyn perusteella kertoa,

1. mistä syystä meri- ja lentokuljetusaluksilla työskentelevät henkilöt on jätetty edellä mainitun työntekijöiden suojelemista asbestialtistukseen liittyviltä vaaroilta koskevan direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle?
2. miksi toimenpiteitä kyseisen lainsäädännöllisen aukon korjaamiseksi ei toteutettu jälkikäteen, mikä on vakavasti vaarantanut eräiden työntekijöiden terveyden?
3. eikö sekä yhteisön toimielinten että Italian hallituksen jättämä lainsäädännössä oleva aukko selvästi riko yleistä syrjintäkiellon periaatetta erittäin tärkeällä työterveyden ja -turvallisuuden suojelun alalla?

(¹) EYVL L 263, 24.9.1983, s. 25.

(²) EYVL L 327, 3.12.1980, s. 8.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 1999)

Työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä 19. syyskuuta 1983 annetussa neuvoston direktiivissä 83/477/ETY (¹) jätetään meri- ja lentokuljetukset direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, koska niistä säädetään erityisissä kansainvälisissä määräyksissä. Kyseinen direktiivi on työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät altistumiseen kemiallisille, fysikaalisille ja biologisille tekijöille työssä 27. marraskuuta 1980 annetun direktiivin 80/1107/ETY (²) 8 artiklassa tarkoitettu erityisdirektiivi.

Neuvosto antoi 28. kesäkuuta 1990 direktiivin 90/394/ETY työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta (³). Kyseinen direktiivi on toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12. kesäkuuta 1989 annetun neuvoston puitedirektiivin 89/391/ETY (⁴) erityisdirektiivi, ja sitä sovelletaan kaikkeen yksityisen ja julkisen sektorin toimintaan, muutamia tiettyyn viranomaistoimintaan liittyviä hyvin erityislaatuisia poikkeuksia lukuun ottamatta.

Meri- ja lentokuljetukset ovat näin ollen tosiasiallisesti kuuluneet työntekijöiden suojelua koskevan yhteisön lainsäädännön alaan vuodesta 1991, jolloin kaikki asbestityypit luokiteltiin syöpävaaran aiheuttaviksi aineiksi yhteisössä.

Vastataksaan neuvoston 7. huhtikuuta 1998 antamiin päätelmiin työntekijöiden suojelemisesta asbestialtistukseen liittyviltä vaaroilta (⁵) komissio tarkastelee parhaillaan nykyisiä toimenpiteitä. Tarkoituksena on määrittää, tarvitaanko muita säädöksiä.

(¹) EYVL L 263, 24.9.1983.

(²) EYVL L 327, 3.12.1980.

(³) EYVL L 196, 26.7.1990.

(⁴) EYVL L 183, 29.6.1989.

(⁵) EYVL C 142, 7.5.1998.

(1999/C 341/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0422/99

esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Meriliikennealan työaikoja koskevien uusien yhteisön säännösten täytäntöönpanon laiminlyönti Italiassa

Strasbourgissa Eurooppa-neuvoston 9. joulukuuta 1989 hyväksymässä Yhteisön peruskirjassa työntekijöiden sosiaalisista perusoikeuksista määrätään, että sisämarkkinoiden toteutumisen on tarjottava Euroopan yhteisön työntekijöille parannuksia elin- ja työoloihin, ja vahvistetaan viikottaisen työajan enimmäismäärä, viikottaisen levon vähimmäismäärä sekä riittävät tauot.

Tiettyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annetussa direktiivissä 93/104/ETY⁽¹⁾ vahvistetaan turvallisuutta ja terveyttä koskevat vähimmäisvaatimukset työajan järjestämistä varten, mutta tietyt alat, kuten meriliikenne, jätetään kuitenkin säännösten soveltamisalan ulkopuolelle.

Euroopan komissio hyväksyi marraskuussa 1998 ehdotuksen direktiiviksi (KOM(98) 662), jossa pyritään integroimaan edellä mainitun, vuonna 1993 annetun direktiivin soveltamisala ja laajentamaan sitä myös kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jääneille aloille sekä vahvistamaan näin enimmäistyöaika myös meriliikennealalla.

Italiassa äskettäin hyväksytty lainsäädäntö ei vielä koske meriliikennettä, mikä on johtanut siihen, että eräissä meriliikennealan yrityksissä noudatetaan edelleen työaikoja, jotka ylittävät yhteisön säännöksissä vahvistetut työajat ja jotka saattavat merkitä jopa enemmän kuin kuusi tai seitsemän tuntia päivittäistä ylityötä.

Voiko komission näin ollen kertoa, mitä aloitteita se aikoo hyväksyä sen varmistamiseksi, että Italian valtio panee yhteisön uudet säännökset täytäntöön mahdollisimman pian edellä mainitun lainsäädännössä olevan aukon täyttämiseksi ja säännösten mukauttamiseksi yhteisön vähimmäisvaatimuksiin?

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

Komissio antoi 18. marraskuuta 1998 sosiaalipolitiikasta tehdyn sopimuksen 4 artiklan 2 kohtaan perustuvan ehdotuksen neuvoston direktiiviksi Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetustyöntekijöiden yhdistysten liiton (FST) merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevasta sopimuksesta⁽¹⁾. Kun neuvosto on hyväksynyt direktiivin ja täytäntöönpanokausi on päättynyt, komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet – EY:n perustamissopimuksen valvojana – sen varmistamiseksi, että direktiivin säännökset on pantu täytäntöön ja toteutettu jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL C 43, 17.2.1999.

(1999/C 341/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0424/99 esittäjä(t): Luisa Todini (PPE) komissiolle

(19. helmikuuta 1999)

Aihe: Naisiin kohdistuva seksuaalinen hyväksikäyttö

Korkein oikeus kumosi päätöksellään 1636 Potenzasta (Italiasta) kotoisin olevan 18-vuotiaan naisen raiskauksesta syytetyn miehen tuomion esittäen perusteluissaan, että kyseessä ei voi olla seksuaalinen väkivalta, jos nainen on pukeutunut farmareihin, koska raiskaaja pystyisi riisumaan ne vain yhteistyössä uhrinsa kanssa; näin ollen nainen oli tässä tapauksessa suostuvainen.

Tämän uskomattoman päätöksen ohella huolestuttavat etenkin siihen johtaneet poliittiset, kulttuuriset ja sosiaaliset syyt.

Katsooko komissio, että DAFNE-ohjelman kautta voidaan aloittaa valistuskampanja naisiin kohdistuvasta väkivallasta?

Katsooko komissio, että tässä asiassa on mahdollista toimia tehokkaammin koordinoimalla paremmin väkivallan uhreiksi joutuvien naisten suojelemisesta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten työtä?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 1999)

Osana Daphne-ohjelmaa⁽¹⁾ komissio on tukenut vuonna 1997 29:ää ja vuonna 1998 36:ta naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseen tähtäävää hanketta. Useissa niistä oli kysymys erityisesti naisiin kohdistuvasta seksuaalisesta väkivallasta ja suuren yleisön sekä kohderyhmien ja niiden parissa työskentelevien henkilöiden tietoisuuden herättämisestä. Komissio kiinnittää tulevia Daphne-ohjelmia suunnitellessaan edelleen huomiota tämän kaltaiseen väkivaltaan ja ryhtyy toimiin sen torjumiseksi.

Komissio myös selvittää parhaillaan, miten rikosten uhrien auttaminen yleensä on järjestetty jäsenvaltioissa, ja aikoo esitellä tutkimustulokset tämän vuoden aikana. Komission toimivaltaan ei kuitenkaan kuulu väkivallan kohteeksi joutuneiden naisten suojelemisesta oikeudellisella tasolla vastuussa olevien jäsenvaltioiden viranomaisten koordinoiminen. Kuitenkin komissio pyrkii jatkossakin tuomaan yhteisön tasolla lisäarvoa niiden kansalaisjärjestöjen toimille, jotka osallistuvat Daphne-ohjelmaan torjuakseen naisiin kohdistuvaa väkivaltaa. Komissio tukee myös edelleen STOP-ohjelman kautta jäsenvaltioiden viranomaisten toimia naiskaupan, erään väkivallan muodon torjumiseksi.

Komissio on myös yhteistyössä parlamentin ja asianomaisten puheenjohtajavaltioiden kanssa käynnistänyt naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisen tiedotuskampanjan. Tiedotuskampanja koostuu useista hankkeista sekä Euroopan tasolla että jäsenvaltioissa. Sitä rahoitetaan sekä Daphne-ohjelmasta että erityisiä tapahtumia ja tiedotuskampanjoita koskevista budjettikohdista (B-309 ja B3-300). Ensimmäinen eurooppalainen naisiin kohdistuvaan väkivaltaan perehtyneiden asiantuntijoiden konferenssi järjestettiin 30. marraskuuta – 4. joulukuuta 1998 Itävallan toimiessa puheenjohtajavaltiona. Konferenssin erityisenä teemana oli ”Naisiin kohdistuva väkivalta ja poliisin rooli”. ”Valkoinen nauha”-kampanja käynnistettiin Strasbourgissa 8. maaliskuuta 1999. Valkoinen nauha kuvaa nollatoleranssiperiaatetta suhteessa naisiin kohdistuvaan väkivaltaan. Tiedotuskampanjaan kuuluu myös tiedotusmateriaalia, julisteita, www-sivujen perustaminen, eurobarometrikysely sekä televisiomainontaa. Seuraava tapahtuma on naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskeva eurooppalainen ministerikokous Kölnissä 28.–30. maaliskuuta 1999 Saksan toimiessa puheenjohtajavaltiona.

(¹) KOM(1999) 82 lopullinen.

(1999/C 341/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0435/99

esittäjä(t): **Bartho Pronk (PPE) komissiolle**

(4. maaliskuuta 1999)

Aihe: Alankomaiden Genevessä 24. kesäkuuta 1986 tehdyn turvallisuutta asbestin käytössä koskevan yleissopimuksen ratifiointi (Kansainvälisen työjärjestön 27. istunnossa hyväksytty yleissopimus n:o 162 turvallisuudesta asbestin käytössä)

Komissio vei yhteisöjen tuomioistuimeen kysymyksen (joka liittyy keskusteluun yhteisön toimivallasta) siitä, onko Euroopan unionin vai jäsenvaltioiden vahvistettava Kansainvälisen työjärjestön yleissopimus n:o 162 turvallisuudesta asbestin käytössä. Tuomioistuin antoi 19. maaliskuuta 1993 lausuntonsa, jonka päätelmänä oli, että toimivalta ei ole yksinomaan unionin vaan jäsenvaltioiden ja unionin yhteinen.

1. Onko komissio tietoinen yhteisöjen tuomioistuimen antamasta lausunnosta?
2. Jos komissio on tietoinen tästä lausunnosta, miten se suhtautuu siihen?
3. Aikooko komissio ratkaista asian lähiaikoina lopullisesti?
4. Onko komissio tietoinen, että jotkut jäsenvaltiot aikovat ratifioida yleissopimukset tai ovat jo ratifioineet ne?
5. Mikä on komission suhtautuminen, jos se on tietoinen tästä?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 1999)

Komissio pyysi 21. elokuuta 1991 yhteisöjen tuomioistuimelta lausuntoa siitä, onko turvallisuutta kemikaalien käytössä työssä koskeva Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimus 170 EY:n perustamissopimuksen mukainen, onko yhteisö toimivaltainen tekemään tämän yleissopimuksen ja millaiset seuraukset siitä olisi jäsenvaltioille.

Yhteisöjen tuomioistuin antoi 19. maaliskuuta 1993 lausuntonsa 2/91, jossa se totesi, että toimivalta ILO:n yleissopimuksen 170 tekemiseksi kuuluu jäsenvaltioille ja yhteisölle yhdessä. Tuomioistuin sulki myös pois mahdollisuuden yhteisön yksinomaiseen ulkoiseen toimivaltaan, joka johtuisi vähimmäisvaatimuksista muodostuvasta sisäisestä sääntelystä (kuten on asbestia koskevissa direktiiveissä), ainakin kun samaa asiaa koskeva kansainvälinen sääntö on myös vähimmäisvaatimus (kuten yleissopimukset 162 ja 170).

Yhteisöjen tuomioistuin korosti lisäksi sitä, että kun sopimuksen tai yleissopimuksen asia kuuluu osittain yhteisölle ja osittain jäsenvaltioille, on tärkeää taata jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten välinen tiivis yhteistyö sekä neuvottelu- ja sopimuskentekoprosessissa että pantaessa täytäntöön sovittuja sitoumuksia.

Pitäen mielessä tämän lausunnon komissio esitti 12. tammikuuta 1994 ehdotuksen neuvoston päätökseksi ⁽¹⁾, joka koskee yhteisön ulkoisen toimivallan käyttöä kansainvälisissä työalan konferensseissa silloin, kun asia kuuluu sekä yhteisön että jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Eräät jäsenvaltiot ovat ratifioineet jaettuun toimivaltaan kuuluvia asioita koskevia ILO:n yleissopimuksia (tähän mennessä viisi jäsenmaata on ratifioinut yleissopimuksen 162). Neuvosto ei ole hyväksynyt komission ehdotusta, eikä siitä ole keskusteltu. Komissio on edelleen valmis löytämään yhteisöjen tuomioistuimen lausunnon mukaisen, tarkoituksenmukaisen ratkaisun.

⁽¹⁾ KOM(94) 2 lopullinen.

(1999/C 341/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0437/99

esittäjä(t): **Brigitte Langenhagen (PPE) komissiolle**

(4. maaliskuuta 1999)

Aihe: Direktiivin 92/43/ETY tulkinta ja soveltaminen

Mitkä yksittäiset perusteet tai edellytykset ovat ratkaisevia sille, että rautatieliikennehankkeisiin voidaan soveltaa direktiivin 92/43/ETY ⁽¹⁾ 6 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa, jossa mainitaan näkökohdat, jotka liittyvät ensisijaisen tärkeisiin suotuisiin ympäristövaikutuksiin?

Tämä kysymys sisältyy 25. heinäkuuta 1998 esittämäni kysymykseen (E-2638/98) ⁽²⁾. Komission vastauksen esitti komission jäsen Bjerregaard. Annetussa vastauksessa ei käsitelty nyt uudemman kerran esittämäni kysymystä.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EYVL C 118, 29.4.1999, s. 110.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 1999)

Komissio on esittänyt näkemyksensä jo vastauksessaan arvoisan parlamentinjäsenen kirjalliseen kysymykseen 2638/98. Siinä se selitti, että kysymystä "ensisijaisen tärkeistä suotuisista vaikutuksista ympäristöön" voidaan käsitellä vain tapauskohtaisesti. Ei ole olemassa muita yleisiä ohjeita tai perusteita kuin ne, joista säädetään luontotyyppien ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetussa neuvoston direktiivissä 92/43/ETY, eivätkä rautatieliikenteen edut yleisesti ympäristön kannalta muihin liikennemuotoihin verrattuna poista hanke- ja aluekohtaisen arvion tarvetta.

Ainoastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin voi antaa direktiivistä lopullisen tulkinnan, ja komissio pahoittelee, ettei se voi valaista asiaa enempää kuin edellisessä arvoisalle parlamentinjäsenelle antamassaan vastauksessa.

(1999/C 341/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0441/99**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle**

(4. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ihmisoikeudet Egyptissä

Onko komissio tietoinen El-Koshehin kylästä, Sohagin hallintoalueelta kotoisin olevien egyptiläisten kristittyjen joukkopidättämisestä ja kidutuksesta? Jos komissio on tietoinen asiasta, aikooko se kääntyä tässä yhteydessä Egyptin viranomaisten puoleen?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(29. maaliskuuta 1999)

Komissio on tietoinen Sohagin hallintoalueella Egyptissä sijaitsevan El-Koshehin viimeaikaisista tapahtumista ja väitteistä, jonka mukaan paikallinen poliisi on pahoinpidellyt kylän kristittyjä. Tapahtumista on kirjoitettu sekä Euroopan että Egyptin lehdistössä, ja egyptiläinen ihmisoikeusjärjestö ja muut ihmisoikeusjärjestöt ovat tehneet asiasta kattavan selvityksen.

Komission Egyptissä sijaitsevan edustuston päällikkö on yhdessä eri jäsenvaltioiden kollegojensa kanssa seurannut tätä ja muita vastaavanlaisia kysymyksiä tarkkaan, ja Egyptin hallitus on tietoinen siitä, miten tärkeänä EU pitää ihmisoikeuksien kunnioittamista. Komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen perusteella on vain vähän näyttöä siitä, että El-Koshehin tapahtumat olisivat – kuten eräät tahot väittävät – pääosin tai yksinomaan uskonnosta johtuvia. Jokainen väite tutkitaan kuitenkin erikseen. Komissio ei epäröi käynnistää keskusteluja erityiskysymyksistä asianomaisten Egyptin viranomaisten kanssa osana yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ja yhdessä jäsenvaltioiden kanssa.

(1999/C 341/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0442/99**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle**

(4. maaliskuuta 1999)

Aihe: Grönlannin hylkeet

Onko komissio tietoinen Viananmerellä (Arkangelin alueella Venäjällä) tavattujen epämuodostuneiden grönlannin hylkeiden määrästä?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 1999)

Komissio ei valitettavasti ole selvillä arvoisan parlamentin jäsenen esittämästä asiasta eikä sen käytettävissä ole asiaa koskevia tietoja.

(1999/C 341/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0445/99**esittäjä(t): José Valverde López (PPE) komissiolle**

(4. maaliskuuta 1999)

Aihe: Polion lopullinen kukistaminen

Maailman terveysjärjestö on asettanut tavoitteekseen polion lopullisen kukistamisen vuoteen 2000 mennessä. Poliorokotuskampanjat tulevat maksamaan yhteensä noin 370 miljoonaa dollaria.

Voiko komissio selvittää, mitä polion ehkäisyyn liittyviä kehitysyhteistyöohjelmia Euroopan unionilla on tällä hetkellä käynnissä?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiroin komission puolesta antama vastaus*(16. huhtikuuta 1999)*

Yhteisö tukee jo merkittävässä määrin rokotustoimia lähinnä Afrikassa varmistamalla, että tärkeimpiä rokotteita, erityisesti poliorokotetta, on saatavilla, ja kehittämällä ja parantamalla perusterveydenhuollon laitosten rokotustoimintaa. Kahdeksassa Saharan eteläpuolisessa maassa toteutetaan erityinen ohjelma (Itsenäisen rokotustoiminnan tukeminen, 9,5 miljoonaa euroa), jonka tavoitteena on parantaa lasten ja nuorten naisten rokotussuojaa ja vähentää valtioiden riippuvuutta ulkopuolisesta rahoituksesta siltä osin kuin on kyse laajennetun rokotusohjelman toteuttamisesta. Tähän pyritään erityisesti edistämällä ohjelman sisällyttämistä omana budjettikohtanaan asianomaisten maiden terveydenhuoltomäärärahoihin.

Yhteisö osallistuu aktiivisesti maailmanlaajuisen polion hävittämishojelman ensimmäisen strategian rahoitukseen tukemalla perusterveydenhuoltopalveluja 32 Saharan eteläpuolisessa maassa (yli 250 miljoonaa euroa seitsemänneistä Euroopan kehitysrahastosta) ja varmistamalla tärkeimpien terveydenhuollon budjettikohtien rahoituksen rakennesopeutusohjelmien kautta (yli 458 miljoonaa euroa seitsemänneistä Euroopan kehitysrahastosta). Jos kansalliset viranomaiset sitä erityisesti pyytävät, yhteisö voi myöntää lisärahoitusta joihinkin polion hävittämishojelmasta aiheutuviin kustannuksiin. Tässä tapauksessa nämä kustannukset on sisällytettävä kansallisiin terveydenhuoltobudjetteihin. Lisäksi yhteisö tukee tiiviissä yhteistyössä Maailman terveysjärjestön (WHO) Afrikan aluetoimiston kanssa epidemiologisen seurantaverkoston perustamista Länsi-Afrikkaan (määräraha 500 000 euroa). Tämä toimi edistää merkittävästi maailmanlaajuisen polion hävittämishojelman neljättä strategiaa. Lisäksi yhteisö keskustelee parhaillaan yhteistyön lisäämisestä WHO:n kanssa.

(1999/C 341/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0446/99**esittäjä(t): José Valverde López (PPE) komissiolle***(4. maaliskuuta 1999)**Aihe:* Maailman kauppajärjestö

Vaikka Yhdysvallat päätti vuonna 1996 annetussa maanviljelyn vapautta koskevassa FAIR-säädöksessä maataloustukiensa vähittäisestä poistamisesta, Yhdysvaltain hallitus maksoi maanviljelijöille vuonna 1998 yli 6 miljardia dollaria suoraa tukea.

Aikooko Euroopan komissio käynnistää Maailman kauppajärjestön sääntöjen mukaisen välitysmenettelyn?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(12. huhtikuuta 1999)*

Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenet ovat ryhtyneet vähentämään kansallista tukea määrällisten sitoumusten mukaisesti. Maataloussopimuksessa vahvistettujen erityiskriteerien mukaiset tuet ("green box ja blue box -toimenpiteet") eivät kuulu näiden sitoumusten soveltamisalaan. Käytettävissä olevat tiedot eivät osoita Yhdysvaltojen myöntävän tukea sovittujen perusteiden vastaisesti tai sitoumusten ulkopuolella. Yhdysvaltojen on kuitenkin ilmoitettava tuista WTO:lle. Yhteisö tutkii silloin tarkasti, onko Yhdysvaltojen ilmoitus vahvistettujen sääntöjen mukainen.

(1999/C 341/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0456/99**esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE) komissiolle***(5. maaliskuuta 1999)**Aihe:* Tulliliitto Turkin kanssa

Euroopan parlamentti hyväksyi 17. syyskuuta 1998 päätöslauselman (A4-0251/98) ⁽¹⁾ tulliliitosta Turkin kanssa. Tarkoituksena oli toteuttaa toimia, jotka antavat Turkille mahdollisuuden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen EU:n ja Turkin suhteiden vahvistamista ja lähentämistä koskevan strategian puitteissa.

Voiko komissio ilmoittaa, mitä toimenpiteitä se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa parlamentin ehdotusten täytäntöön panemiseksi ja erityisesti henkistä omaisuutta koskevan lainsäädännön vahvistamiseksi Turkissa tai sen lähentämiseksi EU:n lainsäädäntöön niin, että voidaan vastustaa laittomia kopioita?

(¹) EYVL C 313, 12.10.1998, s. 176.

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 1999)

Komissio seuraa tarkkaavaisesti, kuinka Turkki panee täytäntöön veloitteensa tulliliiton puitteissa, erityisesti henkisen, teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojan osalta. Viimeisimmässä Turkkiä koskevassa säännöllisessä kertomuksessaan (¹) komissio osoitti, että kyseisen suojan taso Turkissa on parantunut tulliliiton tultua voimaan, mutta että joukko toimia olisi vielä toteutettava ennen 1. tammikuuta 1999. Komissio tutkii parhaillaan Turkin viranomaisten äskettäin hyväksymiä kyseisiä toimia.

Komissio on tähän mennessä ollut vain vähän tekemisissä laitonta jäljentämistä koskevien tapausten kanssa. Komissio tutkii joka tapauksessa kaikki sille ilmoitetut perustellut, erityiset tapaukset.

(¹) KOM(98) 711 lopullinen.

(1999/C 341/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0457/99

esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Demokratialauseke kolmansien maiden kanssa tehdyissä sopimuksissa

Ihmisoikeuksien kunnioittaminen on eräs Euroopan unionin keskeinen periaate. Sitä on sovellettava sekä Euroopan unionin sisällä että kolmansissa maissa. Demokratialausekkeen sisällyttäminen unionin kolmansien maissa tekemiin sopimuksiin merkitsee, että jos kyseinen maa ei kunnioita ihmisoikeuksia, voidaan toteuttaa konkreettisia toimenpiteitä mukaan luettuna taloudellisen tuen keskeyttäminen. Katsooko komissio, että tämän lausekkeen käyttö eri sopimuksissa on osaltaan lisännyt ihmisoikeuksien kunnioittamista maailmassa?

Voiko komissio osoittaa tapaukset, joissa sen on pitänyt keskeyttää sopimuksen soveltaminen demokratialausekkeen noudattamatta jättämisen vuoksi?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 1999)

Komissio haluaa muistuttaa, että edistääkseen yhteistä sitoutumista yleismaailmallisten arvojen kunnioittamiseen eikä niinkään asettaakseen ehtoja neuvosto sopi toukokuussa 1995 siitä, että jokaiseen kolmannen maan kanssa tehtävään sopimukseen lisätään järjestelmällisesti lauseke, jonka mukaan demokraattisten periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen sekä "täyttämättä jättämistä koskeva lauseke" ovat olennainen osa kolmansien maiden ja yhteisön välisiä sopimuksia.

Komissio katsoo, että tässä vaiheessa on hyvin vaikea arvioida näiden lausekkeiden vaikutusta ihmisoikeus-tilanteeseen kyseisissä maissa. Neuvoston antaman määräyksen avulla on voitu antaa vuoropuhelulle etusija ratkaisukeinona ennen minkään vaikutuksiltaan kielteisen toimenpiteen toteuttamista, paitsi erityisen kiireellisessä tapauksessa, koska yhteistyön keskeyttämisen on pysyttävä keinona, johon turvaudutaan vasta viimeisenä.

Toteutettavien toimenpiteiden kirjo vakavissa ja jatkuissa ihmisoikeuksien loukkauksissa tai demokratisoitumisen keskeytyessä on tarpeeksi laaja, jotta voidaan reagoida asteittain tapausten vakavuuden mukaan. Vaikka tähän päivään mennessä on toteutettu monia toimenpiteitä kuten lähetystöjen käyntejä ja väliintuloja sekä yhteistyöohjelmien sisältöjen muutoksia, yhtäkään sopimusta sellaisenaan ei ole keskeytetty.

(1999/C 341/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0459/99**esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL)
ja Pedro Marset Campos (GUE/NGL) komissiolle***(5. maaliskuuta 1999)**Aihe:* Hoitotieteellisen korkeakoulututkinnon suorittaneiden espanjalaisten pääsy yhteisön virkaura-alueelle A

Espanjalaisilla hoitotieteellisen korkeakoulututkinnon suorittaneilla on täysimittainen yliopistollinen koulutus, josta todisteena on tutkintotodistus. Se todetaan ”kuninkaallisessa asetuksessa 1665/91”, jolla direktiivi 48/89/ETY ⁽¹⁾ siirretään Espanjan lainsäädäntöön. Tästä huolimatta kyseinen tutkinto ei ole mukana ura-alueella A koskevilla yhteisön virkamieskilpailuissa.

1. Miksi komissio sulkee kyseisen tutkinnon suorittaneet näiden virkamieskilpailujen ulkopuolelle?
2. Rikotaanko tällä pois sulkemiselle henkilöstösääntöjen 27 artiklaa ja onko tällöin kyse syrjinnästä?
3. Henkilöstösäännöissä määrätään, että ura-alueen A pätevyysvaatimuksena on korkeakoulututkinto, josta todisteena on tutkintotodistus. Mihin henkilöstösääntöjen määräykseen tai yhteisön lainsäädännön säännökseen perustuu komissio vaatimus, että kyseisen tutkinnon on annettava kelpoisuus tohtorin tutkinnon suorittamiseen?

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(8. huhtikuuta 1999)*

Espanjalaista insinöörintutkintoa koskevat vastaukset, jotka komissio on jo antanut Ludivina García Ariasin kirjalliseen kysymykseen E-2749/97 ⁽¹⁾, Bárbara Dührkop Dührkopin kirjalliseen kysymykseen E-4186/97 ⁽²⁾, Jorge Salvador Hernández Mollarin kirjalliseen kysymykseen E-635/98 ⁽³⁾, María Sornosa Martínezin kirjalliseen kysymykseen E-995/98 ⁽⁴⁾, Laura De Esteban Martinin kirjallisiin kysymyksiin E-997/98 ⁽⁵⁾ ja E-1001/98 ⁽⁶⁾, Laura González Álvarezin kirjalliseen kysymykseen E-1309/98 ⁽⁷⁾ sekä María Sornosa Martínezin kirjalliseen kysymykseen E-3777/98 ⁽⁸⁾, pätevät myös ”Diplomados en Enfermería” -tutkintoon, jonka arvoisa parlamentin jäsen mainitsee. Espanjan voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti ⁽⁹⁾ kyse on alemmasta korkeakoulututkinnosta, jollainen on myös ”Ingeniería Técnica” -tutkinto. ”Diplomado en Enfermería” -tutkinnon suorittaminen edellyttää siis sekkin kolmen vuoden korkeakouluopintoja.

⁽¹⁾ EYVL C 82, 17.3.1998, s. 136.

⁽²⁾ EYVL C 304, 2.10.1998, s. 15.

⁽³⁾ EYVL C 354, 19.11.1998, s. 11.

⁽⁴⁾ EYVL C 402, 22.12.1998, s. 55.

⁽⁵⁾ EYVL C 386, 11.12.1998, s. 69.

⁽⁶⁾ EYVL C 354, 19.11.1998, s. 50.

⁽⁷⁾ EYVL C 31, 5.2.1999, s. 32.

⁽⁸⁾ EYVL C 297, 15.10.1999.

⁽⁹⁾ ”Ley de Ordenación general del Sistema Educativo” (Ley Orgánica 1/1990, de 3 de octubre), ”Ley de Reforma Universitaria”, de 1983.

(1999/C 341/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0461/99**esittäjä(t): W.G. van Velzen (PPE) komissiolle***(23. helmikuuta 1999)**Aihe:* Sähködirektiivin täytäntöönpano Ranskassa

Ranskan parlamentissa käytiin 17. helmikuuta 1999 keskustelua EU:n sähködirektiivin täytäntöönpanosta. Perustamissopimuksen mukaan jokainen jäsenvaltio on velvollinen saattamaan EU:n direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä. Sähködirektiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 18. helmikuuta 1999 mennessä.

1. Onko komissio tietoinen Ranskan valtiosihtööri Pierret'n näkökannasta, joka sisältää toivomuksen sähkömarkkinoiden valvotusta avaamisesta?
2. Lehtitietojen mukaan Ranskan hallituksen uudessa ehdotuksessa esitetään, että yritykset saisivat vaihtaa sähköntoimittajaa vain joka viides vuosi. Onko tämä kohta yhdenmukainen sähködirektiivin 19 artiklan kanssa?
3. Uudessa ehdotuksessa esitetään lisäksi, että vain tuottajat – eivät kauppiat tai väliportaajat – saisivat tarjota sähköä. Onko tämä kohta yhdenmukainen direktiivin 19 artiklan kanssa?
4. Mitä seurauksia Ranskan hallituksen rajoittavilla toimilla olisi Euroopan sähkömarkkinoiden vastavuoroisuudelle ja täydelliselle vapauttamiselle?
5. Mitä komissio aikoo tehdä, jos se on sitä mieltä, että Ranskan järjestely ei ole EU:n direktiivin mukainen?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 1999)

1. Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/92/EY⁽¹⁾ saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä on valmisteltu tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission välillä sekä kahdenvälisesti että monenvälisesti. Tässä yhteydessä komissio todellakin sai tiedon sähkölaitoksen nykyaikaistamista ja kehittämistä koskevasta lakialoitteesta, joka oli päivätty 11. joulukuuta 1998. Ranskan kansalliskokous hyväksyi aloitteen 2. maaliskuuta 1999 ensimmäisessä käsittelyssä, mutta teki siihen joitakin muutoksia, joiden yksityiskohtia komissio ei vielä tunne. Aloitetta on vielä käsiteltävä senaatissa.
2. Direktiivissä ei käsitellä sähköntoimitussopimusten kestoja, joka komission mukaan kuuluu sopimusvapauden ja tarvittaessa EY:n perustamissopimuksen kilpailusääntöjen piiriin. Komissio on juuri saanut tiedon siitä, että Ranskan kansalliskokous on ensimmäisessä käsittelyssä suoritetun äänestyksen aikana hyväksynyt muutoksen, jossa asetetaan yritysten ja sähköntoimittajien välisten sopimusten vähimmäiskestoksi kolme vuotta. Vähimmäiskeston asettaminen voi mahdollisesti muodostaa perusteettoman rajoituksen direktiivissä 96/92/EY vaaditulle markkinoiden avaamiselle sekä rikkoa EY:n perustamissopimuksen 5, 85 ja 90 artiklaa. Jos kyseinen muutos on lainsäädäntömenettelyn päätyttyä edelleen voimassa, komissio ottaa siihen virallisesti kantaa.
3. Direktiivissä ei aseteta jäsenvaltioille mitään veloitetta tunnustaa sähkön tukkumyyntiä tai kauppaa. Tämä kysymys kuuluu toissijaisuusperiaatteen piiriin.
4. Direktiivissä veloitetaan jäsenvaltiot takaamaan aluksi, että 26,48 % niiden sähkömarkkinoista avataan. Jäsenvaltiot voivat avata markkinoita enemmän, mutta niillä ei ole siihen mitään velvollisuutta. Komissio lausuu mielipiteensä vastavuoroisuuslausekkeesta direktiivin 19 artiklassa esitetyin edellytyksin, jos jokin jäsenvaltio sitä pyytää.
5. Komissio toimisi tässä tapauksessa samoin kuin se toimisi aina, kun on kyse eurooppalaisen direktiivin vastaisesta tapauksesta, eli tekemällä virallisen ilmoituksen ja käynnistämällä mahdollisesti rikkomisesta johtuvan menettelyn.

⁽¹⁾ EYVL L 27, 30.1.1997.

(1999/C 341/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0463/99

esittäjä(t): Maria Cardona (UPE) komissiolle

(24. helmikuuta 1999)

Aihe: Euroopan unionin tuki rajuilmoista kärsineille tiloille Madeiralla

Kuluvan vuoden tammikuun toisella viikolla rajut myrskyt koettelivat Madeira. Rajuilmoista kärsivät melkein kaikki kunnat ja käytännöllisesti katsoen kaikki maatilat, mutta erityisesti ne, joiden sijainti on etelään päin ja joiden pääasiallinen viljelylaji on banaani, tunnetusti alueen maatalouden suurin tulonlähde.

Vahingot on arvioitu yli miljardiksi escudoksi (yli 5 miljoonaa euroa), joten tilanne on todella katastrofaalinen, sillä erityisesti pienten ja keskisuurten tilojen viljelijöiden tulojen menetyksestä on melko varmasti seurauksena vakavia sosiaalisia ongelmia.

Ottaen huomioon tämän sosiaalisesti huolestuttavan tilanteen, voiko komissio ilmoittaa, onko näille tiloille jo myönnetty, tai aiotaanko niille myöntää tukea, jotta tulojen menetys voidaan välttää Madeiralla, joka on jo ennestään Euroopan unionin köyhimpiä alueita?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 1999)

Portugalin hallitus on jo jättänyt komissiolle tukihakemuksen, jonka osalta komissio on pyytänyt yksityiskohtaisia ja määrällisiä lisätietoja saarta koetelleen sääilmion tyypistä ja sen seurauksista alueen maa- ja metsätaloustuotannolle ja sen mahdollisuuksille.

Rakenteellisten toimenpiteiden osalta voidaan todeta, että asetuksen (ETY) 2052/88, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) 2052/88 soveltamisesta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosaston osalta annetun asetuksen (ETY) 4256/88 muuttamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) 2085/93 ⁽¹⁾, 5 artiklan h alakohdassa säädetään, että EMOTR:n ohjausosasto voi osallistua luonnononnettomuuksissa tuhoutuneen maa- ja metsätaloustuotannon mahdollisuuksien uudelleen luomisen rahoittamiseen. Tässä yhteydessä mahdollisesti myönnettävä yhteisön tuki voidaan myöntää Portugalin yhteisön tukikehyksen kokonaismäärärahoista.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 31.7.1993.

(1999/C 341/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0465/99

esittäjä(t): Ulla Sandbæk (I-EDN) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Aseet ja Marokko

Koska Marokko on miehittänyt Länsi-Saharaa laittomasti vuodesta 1973 ja on yleisesti tunnettua, että se aikaisemmin käytti tähän sotaan miljoona dollaria päivässä, pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Miten paljon rahaa Marokko tarkalleen käyttää tällä hetkellä tämän laittoman miehityksen jatkamiseen?
2. Miten suuri osa EU:n tuesta käytetään aseisiin?
3. Mitkä EU-maat myyvät aseita Marokolle?
4. Miten tämä vastaa johdonmukaisuutta koskevaa EU:n politiikkaa?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 1999)

Komissiolla ei ole käytettävissään tietoja varoista, jotka Marokko on käyttänyt Länsi-Saharan alueella.

Marokon saama yhteisön tuki on tarkoitettu taloudellisen siirtymäkauden sekä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen tukemiseen. Varoja ei siis osoiteta asevarusteluun.

Koska yhteisön säädöksillä ei säännellä jäsenvaltioiden asevientä, arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutkimaan asiassa 9. joulukuuta 1991 annetulla Yhdistyneiden kansakuntien (YK) päätöslauselmalla 46/36 L perustettua Yhdistyneiden kansakuntien ylläpitämää tavanomaisten aseiden rekisteriä. YK:n jäsenvaltiot ilmoittavat tavanomaisia aseita koskevasta tuonnistaan ja viennistäan kyseisen päätöslauselman mukaisesti jokaisen kalenterivuoden huhtikuun 30. päivään mennessä.

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle käytettävissään olevien vuotta 1997 koskevien julkisten tilastojen perusteella, että Marokolle aseita (93 ryhmä "Aseet ja ampumatarvikkeet; niiden osat ja tarvikkeet") myyneet jäsenvaltiot ovat Espanja, Ranska, Italia, Portugali ja Yhdistynyt kuningaskunta.

(1999/C 341/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0467/99

esittäjä(t): Edith Müller (V) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Aidsin vastainen taistelu ja tartunnan saaneiden syrjintä Asturiasissa Espanjassa

Asturiasin virallisessa lehdessä (Boletín Oficial del Principado de Asturias) julkaistiin 23. tammikuuta 1999 Asturiasin alueellisen kansanterveysviraston allekirjoittama määräys hiv-tartunnan saaneiden Asturiasissa asuvien henkilöiden, joita on noin 4000, rekisteröimisestä. Rekisteriin merkittäisiin heidän täydelliset henkilötietonsa: suku- ja etunimet, syntymäajat, sukupuoli sekä riskitekijät. Lisäksi tartunnan saaneiden on kerrottava tarkkaan sukupuolielämästään ja huumeidenkäytöstä, ja muiden kuin Espanjan kansalaisten on kerrottava, mistä maasta he ovat kotoisin.

Aidsin vastaisesta kansallisesta suunnitelmasta vastaava Francisco Parras on ilmoittanut, että hiv-tartunnan saaneiden kansallinen rekisteröinti tapahtuu nimettömästi ja asianmukaisesti siten, että käytetään tunnustuskoodeja. Asturias on Espanjan ensimmäinen autonomia, joka ei kunnioita hallituksen aiemmin julistamaa kompromissiratkaisua. Jos tällainen rekisteri luodaan, tartunnan saaneiden henkilötiedot löytyisivät tiedostosta, jonka väärinkäyttö voisi johtaa syrjintään.

Neuvoston ja 22. joulukuuta 1989 neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden terveysministerien antamassa aidsin torjuntaan liittyvässä päätöslauselmassa määrätään, että aidsin torjunta ja valvonta on toteutettava otteen huomioon kaikenlainen tartunnan saaneiden syrjinnän estäminen. Euroopan parlamentin ja neuvoston 29. maaliskuuta 1996 antaman päätöksen nro 647/96/EY⁽¹⁾ liitteessä D ilmoitetaan tavoitteeksi, että hiv-tartunnan saaneiden syrjintää kaikissa sen muodoissa on ehdottomasti vältettävä.

Edellä mainitut (ja aiemmat) määräykset korostavat etenkin tartunnan saaneiden suojelua kaikentyyppistä syrjintää vastaan. Suositeltavampaa on estää kyseinen syrjintä kuin rangaista siitä.

Eikö komission mielestä rekisterin pitämistä hiv-tartunnan saaneista, siten että siihen kootaan heistä henkilökohtaisia tietoja, ole vastoin kaikenlaisen syrjinnän estämisen periaatetta? Eikö se johda pikemminkin sairauden salailuun, koska tuolloin tartunnan saaneet pelkäisivät tietosuojansa puolesta ja sitä, että sairautta voitaisiin käyttää heitä vastaan?

Mitä komissio aikoo tehdä lopettaakseen tartunnan saaneiden syrjinnän Asturiasissa?

⁽¹⁾ EYVL L 95, 16.4.1996, s. 16.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽¹⁾ säädetään arkaluonteisten tietojen, kuten terveyden tai seksuaaliseen käyttäytymiseen liittyvien, käsittelyn kieltämisestä pääsääntöisesti (8 artiklan 1 kohta). Tähän kieltoon sovelletaan tiettyjä poikkeuksia, esimerkiksi silloin, kun rekisteröity on antanut suostumuksensa tai kun tietojen käsittely on tarpeen ennalta ehkäisevää lääketiedettä tai lääketieteellisiä diagnooseja koskevia tarkoituksia varten, hoidon tai käsittelyn suorittamista varten taikka terveydenhuollon palvelujen hallintoa varten, edellyttäen, että näitä tietoja käsittelee terveydenhuollon ammattikoulutuksen saanut henkilö, jota koskee salassapitovelvollisuus, tai muu henkilö, jolla on vastaava velvoite.

Kyseiset poikkeukset koskevat kuitenkin ainoastaan käsittelyn kieltämistä eivätkä direktiivin muita säännöksiä, kuten suhteellisuuden periaatetta ja tarkoituksen rajoittamista (6 artikla). Toisin sanoen silloinkin, kun arkaluontoisten tietojen käsittely sallitaan, sen on oltava direktiivin säännösten mukaista. Tällaisessa tilanteessa on jäsenvaltion tehtävänä varmistaa, että kansalaisen yksityisyyteen ja syrjimättömyyteen liittyviä perusoikeuksia ei loukata.

Direktiivin 95/46/EY täytäntöönpanon määräaika oli 24. lokakuuta 1998. Espanja ei ole noudattanut määräaikaa. Komissio on lähettänyt Espanjalle virallisen ilmoituksen ja harkitsee parhaillaan jatkotoimia osana rikkomisesta johtuvaa menettelyä.

(¹) EYVL L 281, 23.11.1995.

(1999/C 341/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0468/99

esittäjä(t): Riccardo Nencini (PSE) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rooman Luna Park ja EY: n perustamissopimuksen vapaata kilpailua koskevat määräykset

EUR-järjestö (Rooma) on tarjonnut entisen komission jäsenen kautta ja kaksi vuotta sopimuksen varsinaisen umpeutumisen jälkeen edelliselle luvanhaltijalle luvan uusimista koskevaa sopimusluonnosta. Tämä sopimusluonnos koskee aluetta, jolla Roman Luna Park sijaitsee.

Kyseessä on yhdeksän vuoden pituinen sopimus, jonka arvo on keskimäärin 750 miljardia liiraa vuodessa. Sopimuksen suuruus edellyttää tarjouskilpailun järjestämistä Euroopan tasolla. Tästä syystä edellä esitetyt järjestelyt rikkovat EY:n perustamissopimuksen vapaata kilpailua koskevia määräyksiä.

Aikooko komissio puuttua tähän asiaan mahdollisimman pian, koska tässä on kyse EY:n perustamisopimuksen vapaata kilpailua koskevien määräysten rikkomisesta?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(1999/C 341/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0470/99

esittäjä(t): Niels Sindal (PSE) komissiolle

(24. helmikuuta 1999)

Aihe: Laittomat hintasopimukset

Tanskalaisissa tiedotusvälineissä tammikuussa 1999 julkaistujen tietojen mukaan monet tanskalaiset kiinteistöluottolaitokset ovat tehneet laittomia hintasopimuksia, minkä vuoksi hinnat eivät ole avoimia ja hallinnollisten palvelujen hinta muodostaa kohtuuttoman suuren osan kokonaishinnasta.

Tunteeko komissio tanskalaisilla kiinteistöluottomarkkinoilla (rahamarkkinoilla) vallitsevan tilanteen?

Katsooko komissio, että kiinteistöluottojen yhteydessä tarjottavien hallinnollisten palvelujen hinnan on heijasteltava niiden todellisia kustannuksia ja että hintojen on yleisesti oltava kuluttajan kannalta suhteellisen avoimia?

Mitä komissio aikoo tehdä edellä esitetyn johdosta?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 1999)

Komissio tietää Tanskan kilpailuviraston jo tutkivan Tanskan kiinteistöluottomarkkinoita selvittääkseen, ovatko kiinteistöluottomarkkinoiden kuusi luottolaitosta yhdenmukaistaneet hintojaan ja lainaehtojaan.

Komissio ei aio tässä vaiheessa ryhtyä toimiin, koska kansallinen kilpailuviranomainen tutkii jo asiaa.

Komissio politiikkana todellakin on, että palvelujen hintojen on oltava avoimia ja kuluttajan helposti ymmärrettävissä.

(1999/C 341/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0474/99

esittäjä(t): Daniela Raschhofer (NI) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Octopus-ohjelma

Euroopan komissio ja Euroopan neuvosto ovat käynnistäneet 2,4 miljoonan euron Octopus II -ohjelman. Sen avulla pyritään torjumaan petoksia Keski- ja Itä-Euroopan maissa.

Haluaisin esittää komissiolle ohjelmaan liittyen seuraavat kysymykset:

1. Mitä konkreettisia tuloksia Octopus I -ohjelman avulla saavutettiin petosten torjunnassa?
2. Laadittiinko ohjelman toteutuksesta kertomusta, johon myös kysymyksen esittäjä voisi tutustua?
3. Voiko komissio kertoa todellisista petostapauksista, joiden vuoksi näin laaja petostentorjuntaohjelma on tarpeen ja oikeutettu?
4. Kuinka suureksi komissio arvelee petostapausten määrän, ja kuinka suuria ovat lahjonnan ja petosten aiheuttamat vahingot?
5. Onko tukea saavissa maissa esiintynyt säännönvastaisuuksia tai petoksia myös EU-tuikiin liittyen? Jos on, millaisia?
6. Keskittyvätkö Keski- ja Itä-Euroopan maissa tehtävät petokset jollekin tietylle alalle?
7. Mihin toimiin Keski- ja Itä-Euroopan maat ovat itse ryhtyneet torjuakseen maiden alueella tapahtuvaa lahjontaa?
8. Kuka johtaa Keski- ja Itä-Euroopan maiden hallintoviranomaisille järjestettäviä seminaareja ja työryhmiä, ja millainen pätevyys kouluttajilla on?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 1999)

1. Octopus I -hankkeen yhteydessä laadittiin suosituksia siirtymävaiheessa olevissa Keski- ja Itä-Euroopan maissa esiintyvän järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjumiseksi. Toteuttaminen on asianomaisten itsenäisten maiden vastuulla, ja sitä tuetaan Octopus II -hankkeesta.

2. Octopus I -hankkeen tuloksista on laadittu maakohtaiset kertomukset, jotka ovat saatavissa komissiolta ja neuvostolta.

3. ja 4. Octopus I ja II eivät ole petoksientorjuntaohjelmia vaan niillä tuetaan lainsäädännön ja instituutioiden uudistamista järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjumiseksi.

5. ja 6. Ohjelman soveltamisalaa kuuluville maille myönnettyjen yhteisön varojen lisäämisen ja sääntöjenvastaisen toiminnan vaaran osalta komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä kiinnittämään huomiota vuosia 1998 ja 1999 koskevaan petostentorjunnan toimintaohjelmaan, johon sisältyy määräraha sellaisten suotuisten edellytysten luomiseksi, joilla suojellaan yhteisön varoja Euroopan unionin laajenemisen ja unionin ulkopuolisten maiden kanssa toteutettavan yhteistyön yhteydessä. Tämän vuoksi komissio on perustanut muihin kuin jäsenvaltioihin suunnattujen toimien yksikön, joka toimii erityisryhmän "Petostentorjunnan koordinointi" alaisuudessa.

7. Keski- ja Itä-Euroopan maat uudistavat lainsäädäntöään ja instituutioitaan asteittain järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjumiseksi. Unionin jäsenyyttä hakeneet maat omaksuvat tässä yhteydessä yhteisön säännösten.

8. Jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuomioistuinten ammatillisesti pätevät edustajat johtavat seminaari- ja työryhmätyöskentelyä, jolla edistetään siirtymävaihetta ja yhteisön säännösten omaksumista. Neuvoston alkuperäisten säädösten esittelystä vastaavat myös niiden valmisteluun osallistuneet asiantuntijat.

(1999/C 341/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0476/99

esittäjä(t): Eluned Morgan (PSE) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tuoretta lihaa koskeva direktiivi 64/433/ETY ja siipikarjan lihaa koskeva direktiivi 71/118/ETY

Miten komissio valvoo tuoretta lihaa koskevan direktiivin 64/433/ETY⁽¹⁾ ja siipikarjan lihaa koskevan direktiivin 71/118/ETY⁽²⁾ toteuttamista jäsenvaltioissa?

Mitä ongelmia jäsenvaltioilla on ollut näiden direktiivien toteuttamisessa?

⁽¹⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012.

⁽²⁾ EYVL L 55, 8.3.1971, s. 23.

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Komissio valvoo jäsenvaltioita komission asiantuntijoiden jäsenvaltioissa paikalla tekemiä eläinlääkintäalan tarkastuksia koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä 4 päivänä helmikuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/139/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

Komissio on tekemässä yleistä tutkimusta siitä, ovatko jäsenvaltiot panneet asianmukaisesti täytäntöön terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/433/ETY. Tutkimus pitäisi saada päätökseen toukokuun lopulla 1999. Tutkimusraportti julkaistaneen ja laitettaneen komission web-sivustolle (<http://europa.eu.int/comm/dg24/>) myöhemmin tänä vuonna. Raportit yksittäisistä tarkastusmatkoista jäsenvaltioihin laitetaan web-sivustolle sitä mukaa kuin ne valmistuvat.

Komissio teki vuosina 1994–1995 siipikarjanlihaa koskevan yleisen selvityksen, jossa ilmeni, että terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetun neuvoston direktiivin 71/118/ETY täytäntöönpanossa on erinäisiä ongelmia. Asiasta keskusteltiin selvityksen pohjalta työryhmässä, johon myös jäsenvaltiot osallistuivat. Tarkoituksena oli pohtia, olisiko tarpeen muuttaa lainsäädäntöä. Työryhmä ei päässyt mihinkään lopputulokseen direktiivin mahdollisten muutosten suhteen.

Komissio aloitti aiemmin tänä vuonna uuden tarkastuskäytikierroksen jäsenvaltioihin tarkistaakseen, onko siipikarjanlihantuotantoa koskevaa komission lainsäädäntöä pantu täytäntöön ja sovellettu asianmukaisesti. Raportit yksittäisistä tarkastusmatkoista laitetaan web-sivustolle sitä mukaa kuin ne valmistuvat. Yhteenvedo kokonaisarviointista julkaistaan aikanaan.

⁽¹⁾ EYVL L 38, 12.2.1998.

(1999/C 341/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0479/99**esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE) komissiolle**

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Direktiivin 93/16 siirtäminen osaksi Espanjan lainsäädäntöä

Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunta on ottanut käsiteltäväksi vetoomuspyynnön 605/98 direktiivin 93/16/ETY ⁽¹⁾ riittämättömästi saattamisesta osaksi Espanjan kansallista lainsäädäntöä, jonka vuoksi eräiden ammattiryhmien tutkintojen tunnustaminen vaikeutuu.

Voiko komissio ilmoittaa, oliko vetoomus aiheellinen? Onko direktiivi 93/16 oikein ja kokonaan saatettu osaksi Espanjan kansallista lainsäädäntöä? Mitä mahdollisia puutteita tässä toimenpiteessä on, mitä Espanjan hallitukselta voidaan odottaa ja mitä toimenpiteitä yhteisön viranomaiset aikovat toteuttaa mahdollisen puutteen korjaamiseksi?

(¹) EYVL L 165, 7.7.1993, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa direktiivissä 93/16/ETY säädetään tiettyjen lääketieteen erikoisalojen tutkintotodistusten automaattisesta tunnustamisesta. Erityisesti viitataan niihin, jotka on mainittu kyseisen direktiivin 5 tai 7 artiklassa. Ne lääketieteen erikoisalot, joita ei ole määritelty direktiivissä 93/16/ETY joutuvat yksittäiseen tarkasteluun, jossa vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset vertaavat siinä jäsenvaltiossa annettua koulutusta, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, omiin kyseistä erikoisalaa koskeviin koulutusvaatimuksiinsa. Tarvittaessa voidaan vaatia lisäkoulutusta direktiivin 93/16/ETY 8 artiklan mukaisesti.

Komissio vahvistaa, että tietyillä erikoislääkäreillä on ollut vaikeuksia saada Espanjan viranomaisia tunnustamaan lääketieteen erikoisalojen tutkintotodistukset, jotka on annettu muussa jäsenvaltiossa kuin Espanjassa. Osa näistä lääkäreistä odottaa yhä päätöstä.

Komissio on käynnistänyt EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisen rikkomisesta johtuvan menettelyn Espanjaa vastaan, koska direktiivin 93/16/ETY 8 artikla on saatettu puutteellisesti eikä direktiivin 93/16/ETY 18 artiklaa ole saatettu ollenkaan osaksi Espanjan kansallista lainsäädäntöä. Koska Espanjan vastaus sille menettelyn puitteissa annettuun perusteltuun lausuntoon ei ole tyydyttävä, komissio on päättänyt antaa asian tuomioistuimen käsiteltäväksi.

(1999/C 341/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0481/99**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) komissiolle**

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Siirtotyöläisten automaattinen karkotus

Baden-Württembergin oikeusministeri Goll, ja erityisesti häntä edustava tuomari Knapp, ovat julkisesti myöntäneet, että he ovat soveltaneet "automaattista karkotusta" siirtotyöläisiin ja muihin ulkomaalaisiin, joita on syytetty perustamissopimuksen 56 artiklan rikkomisesta. Artiklan mukaan karkotus on sallittua yleisen järjestyksen tai turvallisuuden perusteella, mutta vain silloin kun kyseessä olevat tosiasiat ja toimet aiheuttavat suurta vaaraa isäntävaltiolle.

Tämä tuskin pätee EU:n jäsenvaltioista lähtöisin olevien työntekijöiden kohdalla, jotka tekevät kunniaa alkuperäiselle isänmaalleen ja osallistuvat sen maan, jossa he elävät ja työskentelevät, kehitykseen.

Saksan viranomaisten asenne kuvastuu heidän tavastaan käsitellä oleskelulupia, sillä he hyödyntävät yhteisön olemassa olevan lainsäädännön filosofiaa kotimaan politiikkansa päämääriin, mikä on perustamissopimuksen vastaista siinä mielessä, että siinä asetetaan jäsenvaltioista ja kolmansista maista lähtöisin olevat työntekijät samaan asemaan, mitä tulee yleisen järjestyksen rikkomisesta aiheutuviin karkotuksiin, ja näin syrjitään epäoikeudenmukaisesti yhteisön työntekijöitä.

Koska tällainen syrjintä perustuu ainoastaan kansallisten viranomaisten yksipuolisesti asettamiin perusteisiin ja voi haitata siirtotyöläisten vapaata liikkuvuutta, voiko komissio vaatia kyseessä olevan lain kumoamista tai tulkintamista ja soveltamista siten, että muista EU-maista lähtöisin oleville eli Euroopan kansalaisille taataan, heidän oleskeluluvastaan riippumatta, samanlainen juridinen ja rikosoikeudellinen kohtelu kuin Saksan kansalaisille?

(1999/C 341/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0482/99

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Siirtotyöläisten karkotus ja oleskelu

Toisin kuin siirtolaisasioissa anteliaasti toimiville Italian viranomaisille, joillekin Euroopan maille ihmisoikeudet ja turvapaikkaoikeus ovat vain tyhjiä sanoja, sillä itse asiassa maat vain kiristävät siirtolaispolitiikkaansa.

Yksi esimerkki tästä on Saksa, jossa Italian siirtolaisyhdistysten, ennen kaikkea Stuttgartin pääkonsulin ja italialaisten oikeuksia maailmalla suojelevan paikalliskomitean (CTIM) mukaan, Saksan viranomaiset turvautuvat liian usein muista jäsenvaltioista kotoisin olevien työntekijöiden karkottamiseen vähäisten rikkeiden vuoksi, jotka johtuvat useimmiten siitä, ettei henkilö ole integroitunut uuteen kotimaahansa.

Ottaen huomioon, ettei tällaisia pieniä, vaikkakin tuomittavia rikkomuksia voida pitää järjestäytyneenä rikollisuutena, eivätkä ne aiheuta aineellista vahinkoa isäntävaltioille, vaan kyseessä ovat köyhyyden mukanaantumat rikkeet, eikä niiden sen vuoksi tulisi johtaa kyseessä olevien siirtotyöläisten karkotuksiin, voiko komissio vedota Baden-Württembergin ja Hessenin viranomaisiin ja puolustaa näin unionissa jo voimassa olevaa työntekijöiden vapaata liikkuvuutta, ihmisoikeuksien kunnioittamista sekä työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja yhtäläistä kohtelua koskevaa yhteisön lainsäädäntöä?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0481/99 ja E-0482/99**

(26. huhtikuuta 1999)

Parlamentille osoitettujen yli 60 vetoomuksen pohjalta komissio on kiinnittänyt huomiota Baden-Württembergin viranomaisten toteuttamiin karkottamistoimenpiteisiin, jotka ovat kohdistuneet Italian kansalaisiin ja joita on perusteltu yleisellä järjestyksellä.

Tarkasteltuaan vetoomuksiin liittyvää aineistoa komissio on päättänyt käynnistää jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntiä koskevan menettelyn Saksan osalta. Menettelyllä arvioidaan yhteisön lainsäädännön (ulkomaalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien erityistoimenpiteiden yhteensovittamisesta 25. helmikuuta 1964 annettu neuvoston direktiivi 64/221/ETY⁽¹⁾) yhdenmukaisuutta kyseisten karkottamistoimenpiteiden ja niiden perustana olevan, ulkomaiden kansalaisia koskevan Saksan lainsäädännön kanssa.

Komissio tiedottaa parlamentille jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntiä koskevan menettelyn etenemisestä tiedonannoilla, joita se antaa edellä mainittujen vetoomusten yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 4.4.1964.

(1999/C 341/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0491/99**esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas (PPE) komissiolle**

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ennaltaehkäisevät toimenpiteet työelämässä

Kaikki tietävät, kuinka tärkeää ennaltaehkäisevien periaatteiden soveltaminen on työterveyden ja -turvallisuuden parantamiselle. Se todetaan myös komission laatimassa neljännessä työterveyttä, työhygieniaa ja työturvallisuutta koskevassa ohjelmassa.

Sakon maksaminen tulee yritykselle usein halvemmaksi kuin ennaltaehkäisevät toimenpiteet, mikä on lain hengen vastaista. Mitä tämä asiain tila korjataan?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että yhteisön säännösten noudattamiseen työterveyden ja -turvallisuuden alalla kaikissa jäsenvaltioissa on erityisesti kiinnitettävä huomiota.

Työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisedistämiseen työssä tähtäävistä toimenpiteistä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston puitedirektiivin 89/391/EY⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot ovat vastuussa asianmukaisista tarkastuksista ja valvonnasta direktiivin täytäntöönpanevissa kansallisissa säännöksissä ja määräyksissä.

Tässä suhteessa komissio toivoisi parlamentin jäsenen kiinnittävän huomiota tuomioistuimen vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan jäsenvaltioilla on velvollisuus, perustamissopimuksen 189 artiklan 3 kohdassa niille annetun vapauden rajoissa, valita kaikkein tarkoituksenmukaisimmat muodot ja keinot direktiivien tehokkaan vaikutuksen (effet utile) turvaamiseksi. Silloin kun direktiivissä ei säädetä erityistä seuraamusta sen säännösten rikkomisen varalta tai silloin kun siinä ei tältä osin viitata kansallisiin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, jäsenvaltioiden on perustamissopimuksen 5 artiklan perusteella toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet yhteisön oikeuden soveltamisen ja tehokkuuden takaamiseksi. Siten jäsenvaltioiden on, samalla kun ne säilyttävät harkintavaltansa seuraamusten valinnan osalta, pidettävä huolta siitä, että yhteisön oikeussääntöjen rikkomisen seuraamuksista säädetään pääasian ja noudatettavan menettelyn osalta vastaavalla tavalla kuin kansallisen oikeuden sellaisen rikkomisen seuraamuksista, jotka ovat luonteeltaan ja merkittävyydeltään samanlaisia, ja jäsenvaltioiden on joka tapauksessa huolehdittava siitä, että seuraamukset ovat tehokkaita, oikeassa suhteessa rikkomisen laatuun sekä ennaltaehkäiseviä⁽²⁾.

Jäsenvaltioiden on itse löydettävä tasapaino kansallisten lakiensa määräämien taloudellisten seuraamusten ja työterveyden ja -turvallisuuden parantamispyrkimysten välillä.

⁽¹⁾ EYVL L 189, 29.6.1989.

⁽²⁾ Tuomio 12.9.1996, Sando Gallotti, ym., yhdistetyt asiat C-58/95, C-75/95, C-112/95, C-119/95, C-123/95, C-135/95, C-140/95, C-141/95, C-154/95 ja C-157/95, Kok. s. I-4345 kohta 14.

(1999/C 341/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0508/99**esittäjä(t): Klaus Lukas (NI) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Natolinin Eurooppa-kollegelle myönnetty varat

1. Kuinka paljon EU on kaiken kaikkiaan myöntänyt varoja Natolinin Eurooppa-kollegelle?
2. Kuinka paljon summa tekee opiskelijaa kohti?
3. Saako joku EU:n tukema oppilaitos enemmän avustuksia?
4. Onko kyseessä olevalta oppilaitokselta ilmestynyt tähän mennessä yhtään tieteellistä julkaisua?

5. Kuinka paljon EU on maksanut avustuksia julkaisua kohti?
6. Kuinka suuri osa opetushenkilöstöstä, muusta henkilökunnasta ja puolalaisista opiskelijoista on kotoisin Lodzista kuten laitoksen johtaja Sarius-Wolski?
7. Eikö komission mielestä olisi parempi tukea sellaisia unionissa toimivia jatko-opiskelumahdollisuuksia tarjoavia oppilaitoksia, joilla on parempi tieteellinen maine ja joiden henkilökuntana ei ole lähes yksinomaan johtajan ystäviä.

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(30. maaliskuuta 1999)

Yhteisö on osallistunut Natolinissa Puolassa sijaitsevan College of Europeen rahoitukseen Eurooppa-sopimuksen 76 artiklan määräysten nojalla. Kyseisellä artikkelilla pyritään edistämään Eurooppa-opintojen opetusta. Natolinin College of Europeen kehittäminen vastaa parlamentin sekä EY:n ja Puolan parlamentaarisen sekavaliokunnan lausuntoja ja suosituksia. College of Europeella on 50 vuoden ainutlaatuinen kokemus akateemisen tutkinnon suorittaneiden kouluttamisesta akateemisten opintojen erityisen eurooppalaisen koulutusohjelman mukaisesti, ja sen opettajina toimii Eurooppa-kysymysten asiantuntijoita, mikä näkyy opetustuloksissa. Natolinin College of Europe tarjoaa taitotietoa uuden sukupolven eurooppalaisille, erityisesti Keski- ja Itä-Euroopan jatko-opiskelijoille pyrkimyksenä vahvistaa laajentumiseen liittyvien vaatimusten valmistelussa kipeästi kaivattua asiantuntemusta. Parlamentin lausuntojen mukaisesti Phare-ohjelmasta on sen perustamisesta lähtien myönnetty vuosittain 400 000 euroa Natolinin 3-vuotisorjelman kehittämiseksi. Samaan tarkoitukseen perustettiin lisäksi vuonna 1997 ohjelma, jolle myönnettiin kolme miljoonaa euroa. Natolinin ohjelman kehittämisellä pyritään varmistamaan sekä yhteisön rahoitusosuuden että asukasta kohden laskettujen kustannusten asteittainen lasku kehityssuunnitelman keston aikana Brügessä saavutettujen mittakaavaetujen mukaisesti. Natolinissa opiskelevien alkuperä heijastelee koulun eurooppalaisuuden moninaisuutta: 60 prosenttia opiskelijoista on Länsi-Euroopan maista, 28 prosenttia Keski- ja Itä-Euroopan maista sekä uusista itsenäisistä valtioista ja 12 prosenttia Puolasta. College of Europeen haku- ja valintamenettelyjä sovelletaan yhdenmukaisesti, ja Phare-varoin rahoitetut ohjelmat pannaan täytäntöön Phare-asetuksen vaatimusten edellyttämällä tavalla.

(1999/C 341/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0546/99

esittäjä(t): Miguel Arias Cañete (PPE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Syrjintään johtavat tuet Gibraltarilla

Katsooko komissio, että Gibraltarilla tietyn tyyppisiin yrityksiin ja erityisesti rahoituspalveluihin sovellettavassa verojärjestelmässä on kyse EY:n perustamissopimuksen 42 artiklassa kielletyistä valtiontuesta, koska siinä myönnetään yhteisön järjestelmästä poikkeavia veroetuksia, jotka vääristävät kilpailua ja vaikuttavat palvelujen ja pääomien kauppaan? Onko Iso-Britannia ilmoittanut kyseisestä valtiontukijärjestelmästä komissiolle? Mitä komissio aikoo tehdä järjestelmän korjaamiseksi?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 1999)

Komissio hyväksyi 11. marraskuuta 1998 (1) tiedonannon valtiontukisääntöjen soveltamisesta välittömään yritysverotukseen. Tiedonanto on osa komission laajempaa tavoitetta, jolla pyritään selvittämään ja parantamaan valtiontukisääntöjen soveltamista välittömässä yritysverotuksessa, jotta yhtenäismarkkinoita haittaavia kilpailuvääristymiä voidaan vähentää. Komission tiedonannolla varmistetaan, että EY:n perustamissopimuksen määräyksiä ja tavoitteita sovelletaan johdonmukaisesti ja tasapuolisesti.

Kuten tiedonannosta käy ilmi, komissio aikoo tutkia tai tutkia uudelleen kaikki jäsenvaltioissa voimassa olevat verojärjestelmät. Konsernisisäisiin palveluihin, rahoituspalveluihin, vakuutusyhtiöihin ja offshore-yhtiöihin liittyvät verojärjestelyt tutkitaan ensimmäisinä EY:n perustamissopimuksen 92–93 artiklan mukaisesti.

Gibraltariin sovellettavat verojärjestelmät ovat osa tutkimusta. Useimmista tutkittavina olevista 35 verojärjestelmästä ei ole tehty ilmoitusta ja Gibraltarin järjestelmät kuuluvat tähän joukkoon. Tutkimuksessa selvitetään, ovatko tutkittavat toimenpiteet 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea ja jos ovat, voidaan niitä pitää yhteismarkkinoille soveltuvina jonkin 92 artiklan 3 kohdan poikkeuksen nojalla.

(¹) SEK(98) 1800 lopullinen.

(1999/C 341/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0553/99
esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ikärajoitukset henkilöstön palkkauksessa

Kun komissio tulevien kuukausien aikana tarkastelee uudelleen henkilöstöpolitiikkaansa, voiko se taata, että tämänhetkiset syrjivät ikärajoitukset henkilöstön palkkauksessa poistetaan?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Komissio teki 21. tammikuuta 1998 (¹) periaatepäätöksen, jonka mukaan ikärajoitusten mainitsemisesta kilpailuilmoituksissa luovutaan. Toistaiseksi komissio on päättänyt soveltaa kaikkiin peruspalkkaluokkia koskeviin kilpailuihin 45 vuoden ikärajaa; Euroopan parlamentin puhemiehistö teki vastaavan päätöksen 20. lokakuuta 1997. Myös muut toimielimet olivat valmiit noudattamaan 45 vuoden ikärajaa, kun niitä kuultiin henkilöstöpolitiikkaa käsitelleen mietintäryhmän raportista. On kuitenkin huomattava, että muut toimielimet eivät välttämättä kannata komission periaatepäätöstä kilpailuilmoituksissa mainittujen ikärajoitusten vähittäisestä poistamisesta.

Kysymystä ikärajoituksista on määrä käsitellä kaikkien toimielinten kesken vuoden 1999 syksyllä.

(¹) SEK(97) 2416 ja SEK(97) 2417.

(1999/C 341/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0554/99
esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kansanterveys ja kaupunkiympäristö

Onko komissio sitä mieltä, että tarvitaan EU:n laajuinen kaupunkien terveyspalveluverkosto, jotta parhaita käytäntöjä voidaan vaihtaa terveyspolitiikan sosiaalisista näkökohdista ja kaupunkinäkökohdista?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 1999)

Komissio noudattaa laajaa terveyspolitiikkaa, jossa sosiaaliset ja kaupunkinäkökohdat otetaan huomioon. Vuoden 1993 kansanterveysalan toimintakehityksen (¹) yhteydessä kehittämiensä terveyspalveluohjelmien myötä komissio tukee lukuisia kaupunkien terveyspalveluverkostoja mukaan lukien Euroopan keskeisten kaupunkien ja alueiden terveyspalveluverkosto.

Komissio myös tukee Euroopan kestävä kehityksen kaupungit -kampanjan myötä Maailman terveysjärjestön WHO:n terveiden kaupunkien hankkeeseen liittyviä toimia. Terveiden kaupunkien hanke on pitkän aikavälin kansainvälinen kehityshanke, jonka tavoitteena on saada eurooppalaisten kaupunkien päättäjät priorisoimaan terveyskysymyksiä. Noin 1 100 kaupungilla on yhteistoimintaa 26 kansallisten ja useiden alueellisten ja eri teemoja käsittävien terveiden kaupunkien verkkojen kanssa Euroopassa. Verkkojen toimintaan kuuluu myös tapaustutkimusten valmistelu ja niistä tiedottaminen sekä monia kaupunkia koskevien toimintaohjelmien kehittäminen.

Kansanterveyspolitiikan kehittämisestä Euroopan yhteisössä annetun komission tiedonannon ⁽²⁾ mukaan komission uuden terveyspolitiikan yksi tärkeimmistä tavoitteista on luoda kattava terveysvalistusjärjestelmä, johon kuuluu väestön terveydentilan seurannan ja terveysjärjestelmien kehittäminen. Näin jäsenvaltioiden asianomaiset viranomaiset voivat toimia yhteistyössä ja vaihtaa tietoja hyväksi havaitsemistaan toimintatavoista monilla terveyspolitiikan aloilla. Vaikka jäsenvaltiot päättävätkin itse siitä, mitkä instanssit tekevät yhteistyötä järjestelmän eri aloilla, alueiden ja kaupunkien oletetaan kuitenkin toimivan läheisessä yhteistyössä.

Myös kaupunkien hallintoa ja kestävä kehitystä koskevasta komission tietokannasta ⁽³⁾, jonka yhtenä aiheena on terveys, saa terveyspolitiikan sosiaalisiin ja kaupunkinäkökohtiin liittyvää aineistoa.

⁽¹⁾ KOM(93) 559 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(98) 230 lopullinen.

⁽³⁾ <http://europa.eu.int/comm/urban/>.

(1999/C 341/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0557/99

esittäjä(t): **Joaquín Sisó Cruellas (PPE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Alkoholinkulutus

Espanjan kansallisessa huumausaineiden torjumista koskevassa suunnitelmassa todetaan, että huumausaineista riippuvaiset henkilöt ovat nykyisin yhteiskuntaan integroituneita nuoria, opiskelijoita ja työntekijöitä, jotka käyttävät erilaisia huumaavia aineita (psykostimulantit, alkoholi, tupakka ja kokaiini) intensiivisellä tavalla viikonloppuisin. Suunnitelmassa korostetaan erilaisten huumeiden joukossa erityisesti alkoholin kulutusta; tilastojen mukaan 35 prosenttia väestöstä on aloittanut alkoholikäytön ennen kuin on täyttänyt 16 vuotta. Lisäksi 1,1 prosenttia väestöstä ilmoittaa päihtyvän joka päivä ja 2,1 prosenttia kerran viikossa. Jos perustaksi otetaan tottuneet käyttäjät, kyseisten tilastojen mukaan 39 prosenttia kuluttaa alkoholijuomia työpäivinä ja 67 prosenttia viikonloppuisin. On myös havaittu, että naisten keskuudessa alkoholinkulutus on lisääntynyt ennennäkemättömästi vastaten ensimmäistä kertaa miesten alkoholinkulutuksen määrää ja että 15–18 vuotiaiden keskuudessa naiset ovat jo saavuttaneet ykköstitilan. Lisäksi 15–18 vuotiaista 70,4 prosenttia käyttää jonkin tyyppisiä alkoholijuomia viikonloppuisin. Suunnitelmassa pidetään erityisen huolestuttavaa sitä, että yhteiskunta suhtautuu kyseisen aineen nauttimiseen sallivasti.

Voiko komissio mahdollisesti esittää vastaavia tietoja muista jäsenvaltioista?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Komissio on tietoinen alkoholin kulutuksen kasvusta nuorten ja nuorten aikuisten keskuudessa.

Useimmissa jäsenvaltioissa on kerätty tietoa alkoholin kulutuksesta kansallisissa terveystutkimuksissa tehdyillä kysymyksillä. Suurimmassa osassa jäsenvaltioita on myös toteutettu alkoholinkäyttöä kartoittavia erikoistutkimuksia, joissa asiaa on kysytty suoraan nuorilta ja nuorilta aikuisilta. Jäsenvaltioiden keräämien tietojen vertailtavuutta haittaa kuitenkin se, että tiedot on kerätty eri ajankohtina sekä se, että määrittelyissä ja tutkimusmenetelmissä on ollut huomattavia eroja.

Tuoreimpia tietoja vertailevaa analyysia tehdään parhaillaan seuraavien yhteisön ohjelmien puitteissa: yhteisön tilasto-ohjelma vuosiksi 1998–2002 (päättös 99/126/EY) ⁽¹⁾ ja erityisesti terveystilanteen seuranta koskeva yhteisön toimintaohjelma (päättös 1400/97/EY) ⁽²⁾. Lisäksi Biomed 2 ohjelmassa on käynnistetty hanke, jolla pyritään kehittämään yhteistä tutkimusvälinettä alkoholin kulutuksen tutkimiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 42, 16.2.1999.

⁽²⁾ EYVL L 193, 22.7.1997.

(1999/C 341/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0558/99
esittäjä(t): Maria Berger (PSE) komissiolle

(3. maaliskuuta 1999)

Aihe: Komission päätös avustustoimista SNIACE S.A.:n hyväksi

Komissio totesi päätöksessään avustustoimista Torrelavegassa Cantabrian alueella Espanjassa kotipaikkaa pitävän SNIACE S.A.:n hyväksi (asiakirja IV/1466/98-1 artiklan viimeinen kohta), että se päättää vuosina 1987–1995 suorittamatta jätetyistä ympäristömaksuista – jo monta kertaa lykätystä aiheesta – ”sopivana ajankohtana”.

Milloin komissio aikoo tehdä päätöksensä? Millä tavalla komissio määrää ”sopivan ajankohdan”?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 1999)

Komissio päättää siitä, sisältykö Sniace S.A.:lta perimättä jätettyihin ympäristömaksuihin valtiontukea, mahdollisimman pian eli heti kun katsotaan, että komissiolla on käytettävissään kaikki tarpeelliset tiedot, jotta se voi arvioida, soveltuuko mahdollinen tuki yhteismarkkinoille. Komissio ei voi tässä vaiheessa ilmoittaa, milloin päätös tehdään eikä mikä tutkimuksen tulos on.

(1999/C 341/184)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0569/99
esittäjä(t): Nelly Maes (ARE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: AKT-maiden ja Euroopan unionin yhteinen teollisuuden kehittämiskeskus

Teollisuuden kehittämiskeskus (Centre de Développement Industriel, CDI), jonka toimipaikka on Brysselissä, on mukana oikeusjutussa, jota käsitellään belgialaisessa ensimmäisen asteen tuomioistuimessa.

Voiko komissio vahvistaa seuraavat asiaan liittyvät seikat:

1. On perustettu rinnakkainen rakenne nimeltä Centre de Développement des Entreprises (CDE), minkä vuoksi CDI:n tekemien sopimusten jatkuvuudesta ei ole varmuutta.
2. Komission Internet-sivuilla julkaistiin uusi organisaatiokaavio ennen kuin tehtiin päätöstä CDI:n lopettamisesta.
3. CDE:n johtaja nimitettiin ilman valintamenettelyä ja julkistamatta avointa virkaa.
4. CDI:n tilapäinen johtaja Mbayi lähetettiin kadulle perheineen (neljä lasta, joista kahdella on Belgian kansalaisuus) eikä hänelle maksettu kolmelta vuodelta palkkaa.

Onko totta, että komission jäsen Pinheiro sai maaliskuussa 1998 varoituksen SFIE:ltä (yhteisöjen virkamiesten ja kansainvälisten virkamiesten ammattijärjestö) viimemainitusta seikasta ja onko koko komissio siitä tietoinen?

Mitä toimia komissio on toteuttanut tai aikoo toteuttaa, etteivät yhteisöjen toimielimet joutuisi huonoon valoon ensimmäisen asteen tuomioistuimessa Brysselissä?

Voiko komissio lisäksi ilmoittaa, kuinka suuren rahasumman AKT-maiden ja Euroopan unionin CDE sai Euroopan kehitysrahastosta vuonna 1995?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Tuomioistuimen päätöstä, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa ja joka näyttää liittyvän oikeusjuttuun, jossa vastapuolina ovat Teollisuuden kehittämiskeskus (TKK) ja eräs sen entinen toimihenkilö, ei ole annettu tiedoksi komissiolle. Komissio haluaa muistuttaa, että kaikkiin TKK:n ja sen toimihenkilöiden välisiin riitoihin

sovelletaan menettelyjä, joista säädetään AKT-EU-ministerineuvoston antamassa asetuksessa nro 1/92; asetuksessahan säädetään muun muassa asiaa koskevista oikeussäännöistä. Kehittämiskeskukseen hallintoneuvosto, johon komissio osallistuu vain tarkkailijana, ei ole suoraan vastuussa tämänkaltaisten riitojen sovittelusta, mutta TKK:n johto, jonka tehtävänä on edustaa kehittämiskeskusta kyseisissä oikeusjutuissa, tiedottaa sille säännöllisesti asian kulusta.

Parlamentin jäsenen pyytämien muiden täsmennysten osalta komissio haluaa korostaa seuraavia seikkoja.

1. Neuvoston kesäkuussa 1998 komissiolle myöntämässä neuvotteluvaltuuksissa Lomé'n yleissopimuksen korvaavan sopimuksen tekemiseksi Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT) kanssa mainitaan tarve laajentaa TKK:n toiminnan vaikutusta. Tällainen mukauttaminen edellyttää kehittämiskeskukseen toimivaltuuksien laajentamista ja sen muuttamista yritysten kehittämiskeskukseksi (CDE). Lyhenteellä CDE ei siis viitata jo olemassaolevaan rinnakkaiseen rakenteeseen, vaan kyseisen kehittämiskeskukseen tulevaan nimeen sen jälkeen, kun unionin jäsenvaltiot ja AKT-valtiot pääsevät sopimukseen nykyisen Lomé'n yleissopimuksen korvaamisesta uudella yhteistyösopimuksella.
2. TKK ei ole yhteisön elin, vaan komissiosta riippumaton, kansainvälisen oikeuden mukainen elin, joka nauttii Belgian valtion myöntämää diplomaattista koskemattomuutta. Kehittämiskeskukseen hallintokaaviosta ei päättä komissio, vaan hallintoneuvosto, jossa täyttää päätösvaltaa käyttävät jäsenvaltiot ja AKT-valtiot. TKK:n tietosivuja ei myöskään löydy komission www-sivuilta.
3. Päätökset TKK:n muuttamista yritysten kehittämiskeskukseksi koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tehdään unionin ja AKT-valtioiden yhteisellä sopimuksella Lomé'n yleissopimuksen korvaavan uuden yhteistyösopimuksen mukaisesti.
4. Henkilö, johon parlamentin jäsen viittaa, on TKK:n entinen työntekijä, joka on kehittämiskeskukseen vastapuolena jo usean kuukauden ajan jatkuneessa välivaihe-menettelyssä. Oikeudellisesti kyseistä henkilöä ei voida katsoa TKK:n tilapäiseksi johtajaksi, sillä AKT-EU-ministerineuvosto vastaa kehittämiskeskukseen johdon nimitystä, ja siis erottamista, koskevasta menettelystä. Se nimitti virkaan TKK:n nykyisen johtajan ja apulaisjohtajan vuonna 1995 Lomé'n yleissopimuksen päättymiseen saakka. AKT-EU-ministerineuvosto ei ole tehnyt kehittämiskeskukseen johdon erottamista koskevia päätöksiä toisin, kuin kyseinen työntekijä väittää.

Komissio vahvistaa, että se on toimittanut säännöllisesti samat täsmennykset sekä osapuolten edustajille että ulkopuolisille laitoksille, jotka ovat ottaneet asian esille komission kanssa.

TKK:n toiminta rahoitetaan Euroopan kehitysrahastosta. Määrärahat Lomé'n yleissopimuksen toisen rahoituspöytäkirjan kattamalle ajanjaksolle (1995–2000) ovat 72,7 miljoonaa euroa.

(1999/C 341/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0571/99

esittäjä(t): José Barros Moura (PSE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Eurooppa-koulujen hallintoneuvoston edustajan vuosikertomus vuodelta 1998

Yllätyksekseni en löytänyt kertomuksesta seuraavia lukuja:

- oppilasmäärä kansallisuuksittain;
- opettajien ja luokka-avustajien lukumäärä kansallisuuksittain;
- EU:n virkamiesten, työntekijöiden tai toimielinten jäsenten perheisiin kuuluvien oppilaiden lukumäärä sekä sellaisten oppilaiden määrä, joiden perheillä ei ole työsuhdetta EU/EY:ssä myöskin kansallisuuksittain eriteltynä.

Pyydän koulukohtaisia tietoja. Lisäksi haluaisin tietää miten Eurooppa-koulujen ja jäsenvaltioiden opetusministeriöiden suhteet nykyisin toimivat käytännössä. Haluaisin myös tietoja näiden koulujen oppilaiden jatko-opiskeluista?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 1999)

Arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristöön toimitetaan neljä taulukkoa, joista käyvät ilmi 1) Eurooppa-koulun oppilaiden kansallisuusjakauma, 2) jäsenvaltioiden lähettämien opettajien kansallisuusjakauma, 3) kaikkien yhdeksän Eurooppa-koulun osalta lukuvuonna 1998–1999 kertynyt opettajien työtuntien kokonaismäärä (joka vastaa 83 luokka-avustajan ja 129 kokopäivätyötä tekevän opettajan yhteenlaskettua työaikaa) sekä 4) oppilaiden jakautuminen niihin, joiden vanhemmat ovat yhteisöjen toimihenkilöitä, ja niihin, joiden vanhemmilla ei ole palvelussuhdetta yhteisöjen toimielimissä.

Eurooppa-koulut ovat kaikkien jäsenvaltioiden yhteinen koulujärjestelmä. Niiden ylin hallintoelin on johtokunta (conseil supérieur), hallitusten välinen elin, jonka jäsenenä ovat kunkin sopimuspuolen koululaitoksesta tai kulttuurialan suhteista muihin maihin vastaavat ministerit. Komissiosta tuli Eurooppa-koulujen johtokunnan jäsen 11. joulukuuta 1957 tehdyllä sopimuksella, jonka sopimuspuolia ovat kyseinen johtokunta ja Euroopan hiili- ja teräsyhteisö (EHTY).

Jäsenvaltioiden edustajia on mukana myös Eurooppa-koulujen hallinto- ja raha-asiaain komiteassa sekä opetussuunnitelmista vastaavissa komiteoissa (comité pédagogique), joita on yksi ala-astetta ja toinen yläastetta varten. Nämä komiteat ovat hallitusten välisiä elimiä, joiden tehtävänä on valmistella johtokunnan päätöksiä. Koulujen pedagogisista tarkastuksista vastaa kaksi tarkastuskomiteaa, toinen ala- ja toinen yläastetta varten. Tarkastuskomiteoiden jäsenet ovat jäsenvaltioiden lähettämiä tarkastajia, joiden tehtävänä on laatia selvityksiä, laatia ohjelmia, valvoa opetuksen laatua ja jäsenvaltioiden lähettämien opettajien työskentelyä. Lisäksi tarkastajat valvovat vuosittain ylioppilastutkinnon järjestelyä ja kokeiden korjaamista.

Eurooppa-koulujen opettajat ovat lähtöisin kansallisista koululaitoksista ja saavat edelleen kansallisen järjestelmän mukaista palkkaa.

Eurooppa-koulun oppilaiden jatko-opiskelua on hankala seurata, koska eurooppalainen ylioppilastutkinto hyväksytään kaikkien yhteisön jäsenvaltioiden korkeakoulujen pääsyyvaatimuksissa. Oppilaiden jatko-opiskelupaikkojen hajontaa lisää vielä se, että kouluissa on 11 kieliosastoa. Lisäksi eurooppalainen ylioppilastutkinto hyväksytään myös eräissä yhteisön ulkopuolisissa maissa, mm. useissa yhdysvaltalaisissa korkeakouluissa, mikä lisää hajontaa entisestään.

Johtokunnan edustaja on kuitenkin pyytänyt Eurooppa-kouluja laatimaan tällaisen selvityksen. Asiaa koskevat tilastotiedot ovat saatavilla piakkoin.

(1999/C 341/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0572/99

esittäjä(t): Rinaldo Bontempi (PSE) komissiolle

(3. maaliskuuta 1999)

Aihe: Oikeus veden saantiin kaikille

Komissio on monissa tärkeissä aloitteissa (pohjavesiä koskeva toimintaohjelma, vesivaroja koskeva puitedirektiivi, vesivarojen kehittämiseen tähtäävän yhteistyön suuntaviivat) tunnustanut vesivarojen kestävän ja solidaarisen hallinnon ratkaisevan merkityksen.

Näistä aloitteista ja monista muista yhtä ansiokkaista aloitteista huolimatta, joita kansainvälisellä tasolla UNDP, UNEP, Maailmanpankki, FAO, WHO ja WMO ovat tehneet, juomaveden saanti on edelleen 1,5 miljardille ihmiselle perustavaa laatua oleva yksilöllinen ja kollektiivinen perusoikeus, jota ei vielä kukaan tunnusteta.

Viimeaikaiset vesivarojen omistusoikeuksien ja veden toimittamiseen liittyvien toimintojen yksityistäminen, esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa, eivät anna aihetta toivoa, että oikeus veden saantiin taattaisiin kaikille, jos yksityistämisyrittäykset ovat jatkossakin vallalla.

1. Mitä komissio aikoo tehdä jo aiemmin toteutettujen toimien lisäksi, jotta oikeus veden saantiin todellakin taattaisiin koko maailman väestölle?

2. Pitäisikö komission mielestä Euroopan unionin toimia kansainvälisen aloitteen ”Vettä kaikille” hyväksi?

3. Eikö komission mielestä olisi välttämätöntä käsitellä vettä koskevaa kysymystä – vesi on elämän perusedellytys ja sitä on laajemmassa merkityksessä pidettävänä ihmisoikeuksien lähtökohtana – kehitys-yhteistyössä ja ottaen huomioon, että vuoteen 2020 mennessä väestön määrä kasvaa 1 miljardilla ihmisellä Afrikassa, Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa eli alueilla, joilla jo tällä hetkellä on pula vedestä?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Juomaveden saanti ja veden puhdistus ovat kaikkein huonoimmassa asemassa olevan väestönosan perustarpeita, jotka on tyydytettävä köyhyyden vähentämiseksi ja väestön terveyden parantamiseksi. Yhteisön kehitysavun puitteissa komissio antaa tukensa maille, jotka ottavat kyseisen alan ohjelmiansa ensisijaiseksi painopistealueeksi. Hankkeita tukevat myös kansalaisjärjestöt. Edunsaajien osallistuminen peruspalveluiden käyttöönnottoon ja niiden hallinnointiin on kaikkien toimien peruslähtökohta veden hankinnan ja puhdistuksen alalla.

Institutionaaliset, sosiaaliset ja taloudelliset pääperiaatteet komissio laati yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa vesivarojen alan kehitysyhteistyön suuntaviivoissa, jotka julkaistiin vuoden 1998 lopulla (¹). Kyseisessä asiakirjassa määritetään strateginen lähestymistapa vesivarojen kestäväksi hallinnoimiseksi ja sen pitäisi auttaa toimien laadun ja johdonmukaisuuden parantamisessa erityisesti veden hankinnassa ja puhdistuksessa maaseudulla ja kaupungeissa unohtamatta kaupunkeja ympäröiviä alueita, jotka ovat usein heikommassa asemassa tällä alalla.

Komissio on myös kiinnostunut hyvälaatuisen veden riittävästä saannista laajemmalla alueella Euroopassa. Vettä ja terveyttä koskevaa pöytäkirjaa kehitetään Yhdistyneiden kansakuntien ja Euroopan yhteisön maasta toiseen ulottuvia vesistöjä ja kansainvälisiä järviä koskevan yleissopimuksen mukaisesti läheisessä yhteistyössä Maailman terveysjärjestön kanssa Euroopassa. Yksi kyseisen pöytäkirjan päätavoite on juomaveden puhdistus sekä kaupunkien jätevesien puhdistus turvallisen juomaveden takaamiseksi kaikille. Komissio osallistuu tähän työhön yhdessä jäsenvaltioiden sekä Keski- ja Itä-Euroopan maiden kanssa. Pöytäkirja allekirjoitetaan tulevassa ympäristöä ja terveyttä käsittelevässä ministerikokouksessa Lontoossa kesäkuussa 1999.

Komissiolla ja jäsenvaltioilla on tärkeä osa integroidun ja kestävänsä vesipolitiikan kehittämisessä Yhdistyneiden kansakuntien kestävänsä kehityksen toimikunnassa.

(¹) ISBN 92-828-4454-4.

(1999/C 341/187)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0578/99

esittäjä(t): **Giuseppe Rauti (NI) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: YK:n mandaatin myöntäminen Italian toimille Albaniassa

Jotta komissio vaikuttaisi siihen, että Euroopan unioni hyväksyisi aloitteen YK:n mandaatin myöntämisestä Italian toimille Albaniassa, esitän seuraavaa:

1. Tällaisella toimella – jota käytettiin toisen maailmansodan jälkeisellä ensimmäisellä vuosikymmenellä ja joka on niin sanotusti peritty Kansainliitolta ensimmäisen maailmansodan jälkeiseltä ajalta – on aina saavutettu myönteisiä tuloksia, josta on osoituksena 50-luvulla Italialle myönnetty Somalian mandaatti. Tämän avulla oli mahdollista rakentaa täysin Somalian sisäinen hallinto uudelleen ja saavuttaa talouden ja kaupan tasapaino ulkomaiden kanssa;

2. Tähän mennessä toteutetut toimet eivät ole johtaneet myönteisiin tuloksiin. Italia on itse asiassa maksanut Albanialle vuosina 1991–1998 lähes 2 000 miljardia liiraa, mutta Albanian tilanne ei ole ainoastaan entistä heikompi, vaan se vaikuttaa myös "tartuntataudin tavoin" Apuliaan (Italian alue, joka sijaitsee Albaniaa vastapäätä), mikä merkitsee lisääntyneitä ja hallitsemattomia pakolaisvirtoja, valtavia huume-eriä, erilaisia aseita ja tuhansia naisia – myös hyvin nuoria naisia – joita kiristetään monin eri tavoin ja jotka lopulta päätyvät prostituoiduksi.

3. Italian maksaman 2 000 miljardin liiran lisäksi Euroopan unioni on myöntänyt huomattavan summan, josta Leonie van Bladelin mietinnön mukaan (A4-0041/99) on keskusteltu Strasburgissa 11. helmikuuta 1999 pidetyssä täysistunnossa, ja joka oli 1 500 miljardia liiraa vuosina 1991–1998. Tähän tukeen on lisättävä myös 40 miljardin liiran makrotaloudellinen apu.

Olisiko komission mielestä syytä muuttaa radikaalisti Italian ja Euroopan unionin läsnäoloa Albaniassa koskevaa politiikkaa ja menettelytapoja sen sijaan, että heitetään miljardeja pohjattomaan kaivoon?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Komission ei kuulu tehdä aloitetta YK-mandaatin myöntämisestä Euroopan unionin jäsenvaltion toimille kolmannessa maassa. Albanian tapauksessa on korostettava sitä, että se kuuluu eurooppalaiseen perheeseen ja se on ollut Euroopan neuvoston jäsen vuodesta 1994. Komissio on myös täysin tietoinen siitä, että vuoden 1997 kriisin seurauksena Albaniassa on paljon epävakautta, joka on vaikuttanut naapurimaihin ja erityisesti arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaan Italian alueeseen.

Vuoden 1997 lopusta lähtien kansainvälinen yhteisö ja etenkin Euroopan yhteisö (yksinään yli 150 miljoonan euron arvosta) avustaa Albaniaa kokonaisvaltaisen ohjelman avulla, jolla edistetään maan vakauttamis- ja kehitysprosessia erityisesti antamalla apua poliisille, oikeuslaitokselle, tullille ja julkishallinnolle yleensä. Lisäksi annetaan humanitaarista apua myös Kosovon pakolaisille. Makrotalouden tasolla maan tilanne parantui huomattavasti vuonna 1998. Komissio on vakuuttunut siitä, että Albanian valtion ja hallinnon vahvistaminen on ainoa keino parantaa maan tilannetta edelleen. Lisäksi kansainvälisten poliisivoimien vahvistaminen Länsi-Euroopan unionin toiminnan puitteissa, jota tuetaan 9. maaliskuuta 1999 hyväksytyllä yhteisön yhteisellä toiminnalla, voi edistää turvallisemman ympäristön luomista Albanian vakauttamisen ja talouskehityksen helpottamiseksi.

Yleisesti ottaen kansainvälinen yhteisö tulee jatkossakin ottamaan aktiivisesti osaa Albanian vakauttamis- ja kehitysprosessiin. Tätä kuvastaa Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ:n) poliittinen työmatka Albaniaan, Albanian ystävien ryhmä, joka toimii epävirallisena neuvoa-antavana foorumina, ja jonka puheenjohtajina ovat ETYJ ja Euroopan unioni, sekä komission ja kansainvälisten rahoituslaitosten takaama avainalojen avunantajien koordinoiminen.

(1999/C 341/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0579/99

esittäjä(t): José Barros Moura (PSE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: EU:n ja Sveitsin väliset neuvottelut

Ottaen huomioon komission 8. helmikuuta 1999 antaman vastauksen kysymykseen E-4022/98 ⁽¹⁾ pyydän sitä selvittämään mitä konkreettisia vaikutuksia on siitä poikkeussäännöstä, jonka mukaan muissa jäsenvaltioissa siirtymäaikana tehtyjä työjaksoja ei oteta huomioon työttömyyskorvaukseen oikeuttavaa vähimmäistyössäoloaikaa laskettaessa? Kysymys koskee erityisesti Sveitsissä kausiluonteisia töitä tekevien lukuisien portugalilaisten työntekijöiden tilannetta.

⁽¹⁾ EYVL C 320, 6.11.1999, s. 109 .

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 1999)

Sveitsin kanssa tehdyssä siirtotyöläisten sosiaaliturvaa koskevassa sopimusluonnoksessa määrätään yleisesti, että asetusta (ETY) 1408/71 sovelletaan kokonaisuudessaan Sveitsissä työskenteleviin kolmansien maiden ⁽¹⁾ kansalaisiin. Työttömyysavustuksiin sovelletaan siirtymävaiheessa erityistä poikkeusta, joka koskee alle

vuoden ajan Sveitsissä työskennelleitä henkilöitä. Muissa jäsenvaltioissa täyttyneitä työskentelyjaksoja ei tällaisissa tapauksissa lasketa mukaan Sveitsin työttömyysetuuksien saamisen edellyttämään odotusaikaan, joka on tällä hetkellä kuusi kuukautta. Tämän poikkeuksen ei pitäisi normaaliolosuhteissa koskea portugalilaisia kausityöntekijöitä, koska asetuksen (ETY) 1408/71 mukaisesti kausityöntekijät ovat henkilöitä, jotka eivät asu vakituisesti työskentelyvaltiossaan, ja joilla on tämän vuoksi oikeus saada työttömyysetuuksia asuinvaltiossaan (tässä esimerkissä Portugali).

Tämän sopimuksen mukaan kausityöntekijöillä on myös oikeus saada pysyvä oleskelulupa Sveitsiin, ja tällöin he voivat hakea Sveitsissä maksettavia työttömyysetuuksia kun kansallinen odotusaika on täyttynyt.

(¹) EYVL C 6, 10.1.1998.

(1999/C 341/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0593/99

esittäjä(t): Nuala Ahern (V) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Toinen kertomus 3. helmikuuta 1992 annetun direktiivin 92/3/Euratom soveltamisesta jäsenvaltioissa

Miksi komissio julkaisi toisen kertomuksen 3. helmikuuta 1992 annetun direktiivin 92/3/Euratom (¹) (jäsenvaltioiden välillä sekä yhteisöön ja yhteisöstä pois tapahtuvien radioaktiivisen jätteen siirtojen valvonta ja tarkkailu) soveltamisesta jäsenvaltioissa (KOM(98) 0778 lopull.) vasta 22. joulukuuta 1998? Tämä kertomus kattaa vain vuodet 1994–1995. Mitä toimenpiteitä on toteutettu, jotta tulevaisuudessa varmistetaan kertomuksen julkaiseminen ajallaan?

(¹) EYVL L 35, 12.2.1992, s. 24.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Kuten komissio esitti vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen E-371/98 (¹), jäsenvaltiot toimittivat asiaa koskevat tiedot vasta vuoden 1997 puolivälissä. Kertomuksen viivästyminen johtui siitä, että komissiolla oli myös muita tärkeitä velvoitteita täytettävänä.

Komissio on jo aloittanut vuosia 1996–1997 koskevan kolmannen kertomuksen valmistelun. Se on tarkoitus julkaista ennen vuoden 1999 loppua, ja sen valmisteluun osallistuu direktiivin 92/3/Euratom 19 artiklalla perustettu neuvoa-antava komitea.

(¹) EYVL C 304, 20.10.1998.

(1999/C 341/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0595/99

esittäjä(t): Ian White (PSE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Elävien eläinten kuljetus

Eläinten raakaa kohtelua vastustavan RSPCA:n "Animal Issues" -julkaisussa ilmoitettiin, etteivät Ranska, Kreikka, Italia ja Portugali ole toimineet elävien eläinten kuljetusta koskevan EU:n direktiivin (95/29/EY) (¹) mukaisesti. Kuinka komissio suhtautuu asiaan ja mitä toimenpiteitä se toteuttaa varmistaakseen, että Euroopan unionin lakia noudatetaan?

(¹) EYVL L 148, 30.6.1995, s. 52.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Kreikka, Italia ja Portugali ovat ilmoittaneet eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 91/628/ETY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/29/EY täytäntöönpanoa koskevista kansallisista toimenpiteistä.

Ranska ei ole pannut direktiiviä kokonaan täytäntöön. Tämän vuoksi komissio ei ole keskeyttänyt rikkomisesta johtuvaa menettelyä, joka on aloitettu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti Ranskaa vastaan, koska se ei ole ilmoittanut toimenpiteistä direktiivin täytäntöönpanemiseksi.

(1999/C 341/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0602/99

esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle

(4. maaliskuuta 1999)

Aihe: Sopimusten allekirjoittaminen Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 101 artiklan nojalla

Voiko komissio kertoa, miksi se viime joulukuussa allekirjoitti Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 101 artiklan nojalla ydinalayhteistyötä koskevan sopimuksen Kanadan kanssa ilmoittamatta siitä Euroopan parlamentille ja kuulematta sitä? Tämä on vastoin parlamentin ja komission välillä kirjeenvaihtona tehtyä toimielinten välistä sopimusta, joka koskee merkittävien Euratom-sopimusten tekemistä.

Aikooko komissio nyt ilmoittaa parlamentille kaikista meneillään olevista tai tulevista ydinalaa koskevista neuvotteluista, mukaan lukien IAEA:n ja muiden vastaavien järjestöjen kanssa käytävät neuvottelut? Aikooko komissio tulevaisuudessa kuulla parlamenttia kaikista vastaavista sopimuksista etukäteen ja jos ei, voiko se perustella mahdolliset poikkeustapaukset?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 1999)

Komissio antoi ensimmäisen vastauksen arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamiin kysymyksiin Euroopan parlamentin ulko- ja turvallisuusasiain sekä puolustuspolitiikan valiokunnassa 23. helmikuuta 1999.

Komissio on parhaillaan yhteydessä parlamenttiin vastatakseen äskettäin esitettyihin eri kysymyksiin ja ratkaistakseen ne. Kysymykset koskevat komission ja Euroopan parlamentin puheenjohtajien Euratom-sopimusten tekemistä (101 artiklan 2 kohdan mukaisesti) koskevan heinäkuussa 1998 käydyin kirjeenvaihdon täytäntöönpanoa.

(1999/C 341/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0620/99

esittäjä(t): Robin Teverson (ELDR) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Lentoliikenneyhteydet

Alueellisilla lentokentillä on usein vaikeuksia saada koneilleen kunnollisia lähtö- ja tuloaikoja suurilta lentokentiltä, koska ne asettavat etusijalle toisilta suurilta lentokentiltä saapuvat isommat ja tuottavammat koneet. Tämä tilanne estää alueellisten lentokenttien kehityksen ja kasvattaa suurten paineita.

Suunnittelee ko komissio alueellisten lentokenttien ja lentoyhtiöiden auttamista esimerkiksi määräämällä suurille lentokentille vähimmäisvaatimukset kunnollisten lähtö- ja tuloaikojen myöntämisestä pienten lentokenttien ja -yhtiöiden käyttöön?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Watsonin esittämään suulliseen kysymykseen H-159/99 kyselytunnilla parlamentin istuntojaksolla maaliskuu 1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Parlamentin keskustelut (maaliskuu 1999).

(1999/C 341/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0646/99

esittäjä(t): Ian White (PSE) komissiolle

(16. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ulkomaalaisten työn verottaminen

Onko komissio tietoinen siitä, että ulkomaalaisten suorittamaa työtä verotettaisiin Saksassa teatterialalla 20 %:lla? Onko komissiolla varmaa tietoa asiasta? Eikö komissionkin mielestä tällainen käytäntö ole syrjivä Saksassa asuvia muiden EU-maiden kansalaisia kohtaan?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(1999/C 341/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0651/99

esittäjä(t): Johannes Blokland (I-EDN) komissiolle

(9. maaliskuuta 1999)

Aihe: Pietarissa sijaitsevaa Prins Maurits Open Christiniaty -koulua koskevat ongelmat

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Pietarin viranomaiset ovat yrittäneet sulkea Open Christiniaty -koulun?
2. Voiko komissio vahvistaa, että paikalliset viranomaiset ja poliisi ovat uhkailleet koulun henkilökuntaa ja oppilaita? Mistä syystä näin on tehty?
3. Onko EU:n ja Pietarin viranomaisten välillä mitään yhteyksiä? Onko EU:n ja Open Christiniaty -koulun välillä yhteyksiä tai onko niitä ollut aikaisemmin?
4. Onko komissio valmis ilmoittamaan Venäjän hallitukselle, että se on huolissaan paikallisten viranomaisten toiminnasta Pietarissa? Kertooko komissio parlamentille Venäjän hallituksen vastauksen?
5. Mitä komission mielestä olisi tehtävä, jotta Open Christiniaty -koulun sulkeminen voidaan estää?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(29. maaliskuuta 1999)

Komission edustusto Venäjällä on seurannut Pietarissa sijaitsevaan Open Christianity -kouluun liittyvien tapahtumien kulkua. Koulun tilat on juuri tyhjennetty ilmeisesti niiden vuokraamiseen liittyvien ongelmien takia. Vuokrasopimuksen lainmukaisuus on jokseenkin kyseenalainen.

Pietarin välitystuomioistuin määräsi 11. helmikuuta 1999, ettei koululla ole oikeutta käyttää tiloja. Päätökseen on kuitenkin haettu muutosta. Komission edustusto seuraa oikeuskäsittelyn tuloksia.

(1999/C 341/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0653/99
esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 1999)

Aihe: Vienanmeren (Venäjä) hylkeenpoikaset

Kansainvälisen eläintensuojelurahaston (International Fund for Animal Welfare) saamien tietojen (Guardian-lehti 2.3.1999) mukaan EU:n asettamaa hylkeenpoikasten nahkojen tuontikieltoa ei ole pantu täytäntöön. Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa sen varmistamiseksi, että tätä kieltoa noudatetaan?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen kuvaamaan tapaukseen ei sovelleta yhteisön kieltoa, joka koskee grönlanninhylkeen kuuttien turkisten tuontia yhteisöön, sillä vienti suuntautuu Norjaan, jonka ei luonnollisesti tarvitse noudattaa yhteisön lainsäädäntöä.

(1999/C 341/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0656/99
esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Euroopan parlamentin sulkeminen karjankasvattajien eurooppalaisen mielenosoituksen yhteydessä

Maanantaina 22. helmikuuta karjankasvattajat kaikkialta Euroopasta kokoontuivat Brysseliin osoittaakseen mieltään maitokiintiöistä. Tämän mielenosoituksen johdosta pääsihteeri Julian Priestley ilmoitti, että Euroopan parlamentin toimistot pidettäisiin suljettuina, toimielinten toiminta keskeytettäisiin ja että koko Brysseliä olisi syytä pitää "piiritettynä kaupunkina", jossa joukkoliikenne ei toimi.

Karjankasvattajien mielenosoitukset ovat Euroopan unionin kansalaisten laillinen demokratian ilmaus. Karjankasvattajat edustavat sitä paitsi tärkeää talousalan ryhmää. Samanlainen mielenosoitus pidettiin 10. helmikuuta ilman välikohtauksia Strasbourgissa. Tämän vuoksi tiedustelin:

1. Pitääkö komissio pääsihteerin toimia liioiteltuina ja hyökkäyksenä sananvapautta ja EU:n kansalaisten mielenosoitusoikeutta vastaan?
2. Voiko komission mielestä näitä tapahtumia pitää yrityksenä estää karjankasvattajien ongelmia koskeva vuoropuhelu ja yhteinen keskustelu?
3. Onko komission mielestä sopivaa arvostella tätä päätöstä?

Komission puheenjohtajan Santerin komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen E-605/99 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 325, 12.11.1999, s. 124.

(1999/C 341/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0676/99**esittäjä(t): Angela Billingham (PSE) komissiolle**

(9. maaliskuuta 1999)

Aihe: Autokauppaa rajoittavat toimenpiteet

Ottaen huomioon äskettäisen tapauksen, jossa Volkswagen AG:n todettiin rikkoneen EU:n kilpailusääntöjä rajoittamalla autojen myyntiä muista EU:n maista tuleville autonostajille; ottaen huomioon autojen suuret hintaerot Euroopan unionissa ja ottaen huomioon, että enimmäkseen Kauko-Idässä toimivat autokauppiat myyvät entistä enemmän halvempia harmaatuontiautoja virallisten maahantuojien ohi suoraan kuluttajille, onko Euroopan komissio valmis aikaistamaan autokaupan poikkeuskäytännön tarkistamista, joka on määrä tehdä vuonna 2001?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Autojen jälleenmyynnistä 28. kesäkuuta 1995 annettu ryhmäpoikkeusasetus (komission asetus (EY) 1475/95 EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta moottoriajoneuvojen jälleenmyyntiä ja huoltopalvelua koskevien sopimusten ryhmiin ⁽¹⁾) tuli voimaan 1. heinäkuuta 1995 ja sen voimassaolo päättyy 30. syyskuuta 2002. Komissio pyytää arvoisaa jäsentä tutustumaan asetuksen 11 artiklaan, jossa todetaan, että komissio arvioi säännöllisesti tämän asetuksen soveltamista erityisesti kuluttajille tarjottavien palvelujen laadun ja tavaroiden hintaerojen osalta.

Komissio on vuodesta 1993 lähtien seurannut autojen hintaeroja yhteisössä ja julkaissut aiheesta kahdesti vuodessa raportin ⁽²⁾. Julkaisu perustuu valmistajien 1. toukokuuta ja 1. marraskuuta kilpailusta vastaavalle pääosastolle ilmoittamiin yhteisössä eniten myytyjen autojen vähittäishintasuosituksiin. On totta, että komissio on huomannut suuria hinta-eroja Yhdistyneen kuningaskunnan ja muiden jäsenvaltioiden välillä. Erot ovat johtuneet osittain ennemminkin vahvasta punnasta kuin suositushintojen muutoksista.

Hintojen avoimuuden lisääntyminen, jota komissio edistää julkaisemalla säännöllisesti autojen hintaraportteja, sekä euron käyttöönotto saa yhä useammat asiakkaat hankkimaan kulkuneuvonsa niistä jäsenvaltioista, joissa hinnat ja muut myyntiehdot ovat edullisimmat. Nämä merkittävät markkinoihin liittyvät kehitystekijät edesauttavat hintojen yhdenmukaistumista koko yhteisössä. Komissio on tehnyt myös muita aloitteita (oma-aloitteiset menettelyt tiettyjä autonvalmistajia vastaan, puhelinneuvonta) varmistaakseen kuluttajille tämän vapauden.

Asetuksen 11 artiklassa komissio veloitetaan laatimaan asetuksesta arviointiraportin viimeistään 31. joulukuuta 2000. Raportti, jonka valmistelu aloitetaan tänä vuonna, sisältää komission kokemuksia sekä eri osapuolia, erityisesti kuluttajia, edustavien liittojen ja yhdistysten näkemyksiä. Komission tarkoituksena on varmistaa tällä menettelyllä, että kaikki asetuksen soveltamiseen liittyvät tekijät otetaan asianmukaisesti huomioon, ennen kuin autojen jälleenmyyntiä koskevasta uudesta lainsäädännöstä päätetään.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 29.6.1995.

⁽²⁾ Ks. viimeisin IP/99/60, 1. helmikuuta 1999.

(1999/C 341/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0695/99**esittäjä(t): Christine Crawley (PSE) komissiolle**

(9. maaliskuuta 1999)

Aihe: Osa-aikaisten työntekijöiden eläkkeet

Vuonna 1995 Britannian ylähuone pyysi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkopäätöstä työtuo-
mioistuimissa vireillä olevaa 45 000 oikeustapausta varten, joissa osa-aikaiset työntekijät ovat esittäneet
entisille työnantajilleen takautuvia vaatimuksia menetetyistä eläke-etuuksista.

Koska osa ennakkopäätöstä odottavista eläkkeensaajista on jo kuolemassa ennen kuin he saavat vetoomustaan koskevan päätöksen, voiko komissio painostaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta tekemään päätöksen asiassa mahdollisimman pian?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 1999)

Parlamentinjäsen viittaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa käsiteltävänä olevaan asiaan nro C-78/98 Preston et al., jonka tuomioistuin vastaanotti maaliskuussa 1998. Asiaa käsiteltiin oikeuden istunnossa 23. maaliskuuta 1999.

Asia koskee EY:n perustamissopimuksen 119 artiklan soveltamista siten kuin Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on tulkinnut sitä 17. toukokuuta 1990 asiassa Barber ⁽¹⁾ antamassaan tuomiossa ja myöhemmissä tulkintaratkaisuisa, erityisesti 28. syyskuuta 1994 asioissa C-57/93 Vroege ⁽²⁾ ja C-128/93 Fisscher ⁽³⁾ annetuissa tuomioissa. Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitseva tuomioistuin saattoi kyseisten kahden päätöksen todellisen soveltamisalan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Kyseessä on oikeus kuulua ammattieläkejärjestelmän piiriin 8. huhtikuuta 1976 lähtien, jolloin annettiin osa-aikaisia työntekijöitä, joista suurin osa on naisia, koskeva ratkaisu asiassa Defrenne ⁽⁴⁾.

Komissio ei voi vaikuttaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen parlamentinjäsenen toivomalla tavalla.

⁽¹⁾ C-262/88, Kok. 1990, s. I-1889.

⁽²⁾ Kok. 1994, s. I-4541.

⁽³⁾ Kok. 1994, s. I-4583.

⁽⁴⁾ C-43/75, Kok. 1976, s. 455.

(1999/C 341/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0740/99

esittäjä(t): Alessandro Danesin (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Äänestämismahdollisuus Italian vaaleissa

Italian parlamentti hylkäsi 25. heinäkuuta 1998 lakiesityksen, jolla olisi annettu italialaisille äänestäjille mahdollisuus äänestää ulkomailla Italian parlamenttivaaleissa.

Kyseessä on lakiesitys, jolla olisi muutettu osaa perustuslaista ja mahdollistettu "postiaänestys", joka on mahdollista esimerkiksi Espanjan kansalaisille.

Italialaisten äänestämismahdollisuudesta ulkomailla on keskusteltu jo 30 vuoden ajan, mutta asiaa ei vielä ole ratkaistu.

Italian kansalliskokous alkoi äskettäin käsitellä uudelleen lakiesitystä, jonka on saatava siltä kaksinkertainen hyväksyntä. Säädos on itse asiassa jaettu kahteen osaan: ensimmäinen koskee tavallista lakia äänestämisen rakenteista, ja toisessa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt äänioikeuden käyttämisestä.

1. Voiko komissio ryhtyä toimiin ratkaistakseen tämän tilanteen, joka on niiden demokratian periaatteiden vastainen, joita Euroopan unionin jäsenvaltioiden tulisi noudattaa?
2. Tietääkö komissio, mitkä jäsenvaltiot antavat kansalaisilleen mahdollisuuden äänestää postitse?

Komission jäsenen Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 1999)

Komissiolla ei ole toimivaltaa käsitellä kysyttyä asiaa, joka kuuluu yksinomaan asianomaisille kansallisille viranomaisille.

(1999/C 341/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0743/99**esittäjä(t): Yves Verwaerde (PPE) komissiolle**

(9. maaliskuuta 1999)

Aihe: EU:n harjoittama ulkopoliittika ja valtioista riippumattomien järjestöjen tukeminen

Pyydän komissiolta tietoa arviointiperusteista, joita se käyttää päättäessään, mille valtioista riippumattomille järjestöille myönnetään yhteisön tukea vaaleihin liittyviin tarkkailu- tai koulutusvaltuuskuntiin osallistumiseen osana demokratiakehityksen edistämiseen tähtäävää EU:n ulkopoliittikkaa.

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Myönnettäessä yhteisön tukea valtiosta riippumattomille järjestöille, jotka osallistuvat vaaleihin liittyviin tarkkailu- tai koulutustehtäviin, komissio noudattaa arviointiperusteina kyseessä olevan järjestön kokemusta ja ammatillista suuntautumista sekä ehdotettujen toimintojen laatua.

Tärkeä arviointiperuste on lisäksi puolueettomuus vaalitoiminnassa, kun komissio valitsee valtiosta riippumattomia järjestöjä vaalien valvontatehtäviin. Tämä on erityisen tärkeää, kun kolmansissa maissa pidettäviin vaaleihin liittyvä tukitoiminta on paikallisille valtiosta riippumattomille järjestöille annettavaa tukea ja koulutusta, jotta kehitetään sen maan omia kykyjä, joissa vaalit pidetään. Toisinaan yhteisön myöntämällä tuella suositaan eurooppalaisen ja paikallisen valtiosta riippumattoman järjestön välistä kumppanuutta.

Varsinkin kun kyseessä on joukkoviestintien tarkkailu vaalien yhteydessä, komissio valitsee sellaiset valtiosta riippumattomat järjestöt, jotka ovat ammattitaitoisia, joilla on kokenut henkilöstö ja työkielten hallinta sekä tehokkaat toimintatavat. Vaalien tarkkailua koskevan koulutuksen osalta komissio tukee jäsenvaltioiden sellaisten akateemisten laitosten toimintaa, joiden tieteellinen toiminta alalla on tunnustettu.

(1999/C 341/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0752/99**esittäjä(t): Fernand Herman (PPE) komissiolle**

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Varhaiseläkeläisten vapaa liikkuvuus jäsenvaltioissa

Belgiassa varhaiseläkeläiset katsotaan maan lain mukaan työttömiksi, jotka eivät hae työtä, ja tämän vuoksi he eivät saa poistua Belgian alueelta yli 30 päivän ajaksi vuodessa, vaikka heidän ei tarvitse käydä ilmoittautumassa tai ottaa vastaan työtä. He ovat ainoastaan velvollisia palauttamaan kansalliseen työvoimatoimistoon (ONEM) kortin, jossa on ilmoitettava lomapäivänsä, vaikka he tosiasiaassa ovat jatkuvasti ja lopullisesti lomalla.

Tämä absurdi tilanne estää henkilöiden vapaan liikkumisen jäsenvaltioiden alueella. Se on perustamissopimusten hengen ja kirjaimen vastainen.

Tiedän, että komissio on tietoinen ongelmasta ja että se on tehnyt neuvostolle ehdotuksen, jossa esitetään tavanomaisia toimia, joka koskevat asetuksen 1408/71 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvia varhaiseläke-etuja. Neuvosto ei ole vielä päässyt yksimielisyyteen ehdotuksen hyväksymisestä.

Mitä komissio aikoo tehdä vauhdittaakseen tätä asiaa, jossa ei ole tapahtunut edistystä lähes viiteen vuoteen?

(¹) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että se on useaan otteeseen ehdottanut sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun asetuksen (ETY) 1408/71 ⁽¹⁾ aineellisen soveltamisalan laajentamista koskemaan varhaiseläkejärjestelmiä. Komissio toteaa myös, että neuvosto ei päässyt yksimielisyyteen komission vuonna 1996 tekemästä ehdotuksesta.

Komissio on äskettäin hyväksynyt asetuksen (ETY) 1408/71 yksinkertaistamista ja uudistamista koskevan ehdotuksen ⁽²⁾, johon on lisätty uusi luku varhaiseläkejärjestelmien koordinoimiseksi ja sisällyttämiseksi asetukseen edellisen, vuonna 1996 tehdyn ehdotuksen mukaisesti. Neuvosto aikoo tarkastella uutta ehdotusta vuoden 1999 aikana.

Komissio tutkii myös tapaus tapaukselta, noudatetaanko jäsenvaltioiden lainsäädännössä asiaa koskevia periaatteita, jotka on vahvistettu EY:n perustamissopimuksessa, sellaisina kuin yhteisöjen tuomioistuin on tulkinnut niitä viimeaikaisessa oikeuskäytännössään ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, vuonna 1980 EYVL C 169, 9.7.1980 ja vuonna 1996 EYVL C 62, 1.3.1996.

⁽²⁾ EYVL C 38, 12.2.1999.

⁽³⁾ Asia C-57/96, Meints, tuomio 27.11.1997 ja asia C-35/97, komissio v. Ranska, tuomio 24.9.1998.

(1999/C 341/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0755/99

esittäjä(t): Stephen Hughes (PSE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ammattiyhdistysten toimintaa vastustavat yritykset

Sunday Observerissa kerrottiin 17. tammikuuta 1999, että Isoon-Britanniaan ollaan perustamassa yhdysvaltalaisia yrityksiä, jotka ovat erikoistuneet ammattiyhdistysten vastustamiseen. Euroopan julkisalojen työntekijäin liitto on lähestynyt komissiota tässä asiassa ja pyytänyt yhteisön toimia sillä perusteella, että on vastoin ILO:n standardeja ja Euroopan unionista tehtyä sopimusta kieltäytyä tunnustamasta työntekijän ammattiyhdistysjäsenyyttä.

1. Seuraako komissio näiden yritysten toimintaa?
2. Aikooko komissio valmistella toimia, joilla estetään näiden yritysten toiminta Euroopassa?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 1999)

Komissio on tietoinen joidenkin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittuneiden amerikkalaisten yritysten väitetyistä toimista. Ammattiyhdistysten oikeudet ovat kuitenkin yhteisön lainsäädännön mukaan ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluvia asioita, ja tästä johtuen EY:n perustamissopimukseen sisältyvän sosiaalipolitiikasta tehdyn sopimuksen 2 artiklan 6 kohdan (Amsterdamin sopimuksen 137 artiklan 6 kohdan) määräyksiä ei sovelleta järjestäytymisoikeuteen eikä lakko-oikeuteen.

Koska asia kuuluu asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaan, komissio ei suunnittele toimenpiteitä estääkseen näiden yritysten väitetyt toimet.

(1999/C 341/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0762/99**esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle**

(11. maaliskuuta 1999)

Aihe: Naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen päätöksentekoon

Todeten, että neuvoston 2. joulukuuta 1996 antaman, naisten ja miesten tasapuolista osallistumista päätöksentekoon koskevan suosituksen täytäntöönpanossa on tapahtunut vain pientä edistystä, komissiolta kysytään: Mihin toimiin se aikoo ryhtyä?

Kun otetaan huomioon myös Amsterdamin sopimuksen 141 artikla, mitä positiivisia toimia komissio aikoo edistää vähäisemmän edustuksen omaavan sukupuolen (naisten) hyväksi?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 1999)

Komissio on osoittanut aktiivisuutensa monessa suhteessa varmistaakseen arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamassa 2. joulukuuta 1996 annetussa neuvoston suosituksessa vahvistettujen tavoitteiden tehokkaan toteuttamisen.

Komissio on kannustanut jäsenvaltioita toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet neuvoston suosituksen täytäntöön panemiseksi esimerkiksi järjestämällä seminaarin hallitusten nimittämille johtaville virkamiehille toukokuussa 1998. Se on myös tukenut jäsenvaltioiden tai kansalaisjärjestöjen ehdottamia toimia, joiden tarkoituksena on edistää naisten ja miesten tasapuolista osallistumista päätöksentekoon. Näistä toimista voidaan mainita korkean tason konferenssi, jonka Ranskan viranomaiset järjestävät huhtikuussa 1999 Pariisissa ja johon odotetaan jäsenvaltioiden tasa-arvoasioista vastaavia ministereitä.

Komissio on suosituksen mukaisesti kehottanut jäsenvaltioita toimittamaan sille toukokuun 1999 aikana raportin toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet suosituksen täytäntöön panemiseksi. Komissio laatii jäsenvaltioille lähetettyyn kyselyyn saatujen vastausten perusteella raportin, jonka se toimittaa vuoden loppuun mennessä parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle.

Suosituksen noudattamisesta omissa hallintorakenteissaan komissio voi todeta, että se on vuodesta 1995 hyväksynyt vuosittaiset tavoitteet naisten nimittämiseksi päätöksentekoasemiin. Naisten osuus on selvästi lisääntynyt vuosien mittaan erityisesti johtotasolla (19 naisjohtajaa joulukuussa 1998 vs. 4 tammikuussa 1995) ja keskijohdossa (yksikönpäälliköt ja neuvonantajat), jossa naisten osuus on noussut 8,3 %:sta 11,4 %:iin A-ura-alueella ja 28,2 %:sta 38,7 %:iin LA-ura-alueella samalla kaudella. Keskimäärin naisilla on 13,3 % johtopaikoista komissiossa.

Parlamentin jäsentä pyydetään myös katsomaan vastausta, jonka komissio on antanut Blakin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-4089/98 ⁽¹⁾.

Amsterdamin sopimuksen 141 artiklan osalta komissio tutkii parhaillaan sopimuksen voimaantulon vaikutuksia ja tulevia kehitysmahdollisuuksia.

⁽¹⁾ EYVL C 297, 15.10.1999.

(1999/C 341/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0781/99**esittäjä(t): Sören Wibe (PSE) komissiolle**

(22. maaliskuuta 1999)

Aihe: EU:n tuki yrityksen siirrolle

Autojen komponentteja valmistava amerikkalainen suuryritys Lear asettautui Bengtsforsiin 20 miljoonan Ruotsin kruunun tuen turvin. Nyt yritys siirtää osan valmistuksesta Portugaliin. Noin 75 miljoonan kruunun EU-tuki ja Portugalin 75 miljoonan kruunun verohelpotukset ovat auttaneet konsernia tekemään päätöksen. Noin 350 henkilöä, pääasiassa ompelijoita, menettää Bengtsforsissa työpaikkansa. Työntekijät ovat raivois-

saan. Onko EU-tukea todella tarkoitus käyttää houkuttelemaan työpaikkoja yhdestä EU-maasta toiseen? Ruotsin kansalaiset ovat tunnetusti EU:n suurimmat nettomaksajat. Tämän vuoksi on tietenkin erityisen katkeraa nähdä, kun EU-tukia käytetään siirtämään työpaikkoja Ruotsista.

Mitä komissio voi tehdä tässä konkreettisessa tapauksessa? Mitä komissio voi tehdä estääkseen sen, että vastaavaa tapahtuu tulevaisuudessa?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 1999)

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan tutustumaan parlamentin huhtikuun 1999 istunnon kyselytunnilla ⁽¹⁾ esitettyihin suullisiin kysymyksiin H-0274/99, H-0286/99 ja H-0288/99, joiden esittäjät olivat Inger Schörling, Jan Andersson ja Yvonne Sandberg-Fries, annettuun komission yhteiseen vastaukseen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin istuntopöytäkirjat (huhtikuu 1999).

(1999/C 341/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0783/99

esittäjä(t): Ursula Schleicher (PPE) komissiolle

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Keräilijöiden mahdollisuus hankkia ja pitää hallussaan aseita ja ampumatarvikkeita

Direktiivillä 91/477/ETY ⁽¹⁾ säädetään tuliaseiden hallussapidosta ja kuljetuksesta Euroopan unionissa. Tässä direktiivissä on säännöksiä siitä, miten ammunnan harrastajat, metsästäjät ja asekauppiaat voivat pitää hallussaan, kuljettaa ja hankkia aseita ja ammustarvikkeita. Direktiivi ei kuitenkaan koske henkilöitä, jotka pitävät hallussaan keräilytuliaseita.

Keräilyaseet ovat kuuluneet tähän asti kansallisen lainsäädännön alaisuuteen, ja kyseiset lait ovat Euroopan unionin jäsenvaltioissa hyvin erilaisia.

1. Onko Euroopan komissio samaa mieltä asiasta?
2. Pitääkö Euroopan komissio tarpeellisenä sitä, että nykyistä direktiiviä muutetaan tai että esitetään uusi direktiivi, joka koskee erityisesti keräilijöiden aseiden ja ammustarvikkeiden hankkimista ja hallussapitoa?
3. Jos näin on, milloin uusi direktiivi esitetään tai nykyistä direktiiviä muutetaan?
4. Katsooko Euroopan komissio, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön vähäisestä yhtenäisyydestä on haittaa aseiden ja ammustarvikkeiden keräilijöille?

⁽¹⁾ EYVL L 256, 13.9.1991, s. 51.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Komissio yhtyy arvoisan parlamentin jäsenen näkemykseen, jonka mukaan keräilytuliaseet eivät kuulu aseiden hankinnan ja hallussapidon valvonnasta 18 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/477/ETY soveltamisalaa. Näin ollen tällaisten aseiden hallussapito ja siirtäminen kuuluu nykyisin jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisuuteen, jollei Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklan soveltamisesta muuta johdu.

Komissio valmistelee direktiivin 91/477/ETY soveltamisesta kyselylomaketta, joka lähetetään lähiaikoina jäsenvaltioille ja eri asianosaistahoille. Kyselyyn tulleiden vastausten pohjalta komissio valmistelee vuoden 1999 lopulla parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tilanteesta, joka aiheutuu tämän direktiivin soveltamisesta. Direktiivin 17 artiklan mukaisesti komissio tutkii, missä määrin muutosehdotusten esittäminen nykyiseen lainsäädäntöön on välttämätöntä. Keräilytuliaseiden hankintaa ja hallussapitoa tullaan tutkimaan tältä pohjalta.

(1999/C 341/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0817/99**esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor (PPE) komissiolle**

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Nuorten alkoholismiin vastainen yhteisön kampanja

Nuorisoalkoholismiin kasvuluvut ovat niin selviä, että niistä täytyy olla erittäin huolissaan. Tilastollisesti on todettavissa, että 15–30 vuotiaista 3 % juo päivittäin liikaa ja luvut kolminkertaistuvat viikonloppuisin.

Jos Euroopan unioni on käynnistänyt erittäin tehokkaita muiden tuotteiden, esimerkiksi tupakan, väärinkäytön torjumiseksi, nyt näyttää olevan parasta varoittaa nuorisoa siitä, että alkoholin liiallinen käyttö on yhtä haitallista kuin huumeiden ja muiden kontrolloimattomissa olevien, terveydelle haitallisten ja riippuvuutta aiheuttavien aineiden käyttö.

Katsooko komissio, että sen olisi ehdotettava jäsenvaltioille nuorisoalkoholismiin torjuntakampanjaa, jossa alkoholin käytön lopettamisen lisäksi motivoidaan alkoholin orjiksi jääneiden nuorten tervehtymistä, tarjotaan vaihtoehtoja vapaa-ajan käyttöön ja luodaan terveyskulttuuri, jolla poistetaan nykyisin yhteiskunnassa vallalla oleva liiallinen suvaitsevaisuus nuorten alkoholikäytön suhteen?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Komissio on samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että kyseessä on erittäin vakava asia. Komissio kiinnittää suurta huomiota tähän asiakokonaisuuteen terveyden edistämiseen kouluissa tähtäävän verkoston avulla. Tämä eurooppalainen verkosto kattaa kaikki jäsenvaltiot, ja siihen kuuluu yli 5 000 koulua.

Komissio valmistelee lisäksi parhaillaan ehdotusta neuvoston suositukseksi, jossa käsiteltäisiin lasten ja nuorten alkoholinkäyttöä. Ehdotuksessa pyritään erityisesti lisäämään tietoisuutta alkoholijuomien vaikutuksista lapsiin ja nuoriin, vahvistamaan näille ikäryhmille suunnattuja terveyden edistämiseen pyrkiviä toimia sekä vetoamaan alkoholijuomien valmistajiin ja jälleenmyyjiin, jotta ne valvoisivat alkoholituotteiden mainostamista, markkinointia ja jälleenmyyntiä sekä julkisen sääntelyn pohjalta että alan itsesääntelyn avulla.

(1999/C 341/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0820/99**esittäjä(t): Odile Leperre-Verrier (ARE) komissiolle**

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Lääketieteellisen gynekologian tulevaisuus

Voiko komissio kertoa, onko Ranskassa harjoitettava lääketieteellinen gynekologia mahdollisesti häviämässä, kun nyt ollaan harmonisoimassa lääketieteen erikoisaloja?

Eikö kannattaisi pikemminkin harkita tämän erikoisalan ulottamista kattamaan koko Eurooppa, koska sillä on niin suuri merkitys naisten terveydelle?

Tämä erikoisala, joka täydentää synnytysoppia, joka puolestaan synnytyksiin ja kirurgiaan suuntautuvana on teknisempi ja kattaa myös leikkaukset, antaa mahdollisuudet tehdä tehokasta työtä

- raskauksien ehkäisyssä,
- tiettyjen syöpien ennaltaehkäisyssä ja
- sukupuolitautien hoidossa

ja kiinnittää enemmän huomiota naisten ongelmiin.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Baldarellin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3227/96 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 138, 5.5.1997.

(1999/C 341/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0852/99

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rinnakkaistuonnin taloudellisten vaikutusten arviointi

Onko komissio tyytyväinen NERA:n tutkimukseen rinnakkaistuonnin taloudellisista vaikutuksista?

Kun otetaan huomioon NERA:n Euroopan tavaramerkkien haltijoiden liiton kanssa tekemä sopimus, katsooko komissio, että kyseessä saattaa olla eturistiriita, ja harkitseeko se toisen tutkimuksen teettämistä?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Komission mielestä NERA:n tutkimus on toteutettu hyvin ja siitä on paljon hyötyä myöhemmille keskusteluille. Komissiolle on kuitenkin ilmoitettu, että useista syistä johtuen joillakin eturyhmillä ei ollut tutkimuksen aikana mahdollisuutta ilmaista mielipidettään tavaramerkkioikeuksien lakkaamisesta. Komissio järjesti 28. huhtikuuta 1999 Brysselissä kuulemisen, jotta kaikilla asianosaisilla osapuolilla olisi mahdollisuus ilmaista mielipiteensä tästä tärkeästä asiasta.

Komissio katsoo lisäksi, että tutkimuksessa analysoidaan perinpohjaisesti tavaramerkkioikeuksien lakkaamisen eri näkökulmia. Sen vuoksi ei ole syytä uskoa, että mitkään NERA-instituutin ja eturyhmän väliset suhteet olisivat vaikuttaneet tutkimustulokseen. Tästä aiheesta ei ole suunniteltu teetettävän toista tutkimusta.

(1999/C 341/209)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0879/99

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Koulurakennusten asbesti ja krysotiiliasbesti sekä mahdollisuus korjaustöiden rahoittamiseen toisen tukikehyksen puitteissa

Asbestia sisältävien rakenteiden (seinien, kattorakenteiden, jne.) säilyttäminen muodostaa yleisen terveysriskin lapsille ja työntekijöille 18:ssä valtion koulussa Thessalonikissa. Koulujen oppilaat ja heidän vanhempansa ovat protestoineet asian johdosta valtaamalla koulurakennuksia. Nämä koulut rakennettiin asbestia sisältävistä rakennusaineista täyttämään Thessalonikin vuoden 1978 maanjäristyksen jälkeisiä erityistarpeita ja koulut ovat olleet sellaisenaan käytössä sillä seurauksella, että asbestilevyistä on väsymisen ja halkeilun vuoksi levinnyt asbestikuituja ympäristöön. On yleisesti tunnettua, että altistuminen krysotiiliasbestille on erittäin vaarallista terveydelle, koska se aiheuttaa keuhkosityöpää ja muita hengitystiesairauksia. Kun otetaan huomioon, että valtion viranomaiset suunnittelevat koulujen uudelleenrakentamista 10 vuoden kuluessa, ja Thessalonikin lääninviranomaisten mielestä jo valmistuneiden koulurakennusten maksamiseksi ja käyttöön ottamiseksi puuttuu 2 miljardia drakmaa määrärahoja,

kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Miksi direktiivin 91/382/ETY⁽¹⁾ työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä, annetun direktiivin 83/477/ETY⁽²⁾ muuttamisesta, voimassaolevia säädöksiä samoin kuin työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 90/394/ETY⁽³⁾ voimassaolevia säädöksiä ei ole noudatettu? Näissä direktiiveissä esitetään tiukkoja turvamääräyksiä ja työnantajia koskevia ennaltaehkäiseviä toimia, jotka luultavasti korvataan vuonna 2001 tiukemmilla turvamääräyksillä ja työnantajilta edellytettävillä ennaltaehkäisevillä toimilla kuin direktiivissä 98/24/EY⁽⁴⁾.
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen yleisen terveyden riittävän suojelun kouluissa (koululaisten, opettajien ja muun henkilökunnan osalta) asbesti- ja krysotiiliasbestialtistuksen välttämiseksi?
3. Eikö valtio ole vastuussa edellä mainittujen direktiivien noudattamatta jättämisestä, koska se toimii tässä tapauksessa työnantajana?
4. Voidaanko asbestin poistamisesta tai uusien koulurakennusten rakentamisesta aiheutuvia kustannuksia rahoittaa toisen tukikehyksen koulutuksen ja teollisuuden toimintaohjelmista tai jostakin muusta ohjelmasta, ja miksi Kreikan hallitus ei ole tähän mennessä hakenut rahoitusta tähän tarkoitukseen?
5. Miksi komissio ei ole toistaiseksi ryhtynyt laatimaan direktiiviä, jossa kielletäisiin asbestin sekä krysotiiliasbestin käyttö, vaikka jo kahdeksan jäsenvaltiota on kieltänyt näiden aineiden käytön kansallisessa lainsäädännössä?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 29.7.1991.

⁽²⁾ EYVL L 263, 24.5.1983.

⁽³⁾ EYVL L 196, 26.7.1990.

⁽⁴⁾ EYVL L 131, 5.5.1998.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Komissio on tietoinen kaikenlaiselle asbestille altistumisen terveysriskeistä ja on sitä mieltä, että kaikki mahdolliset keinot on käytettävä asbestin aiheuttamien riskien minimoimiseksi.

1. ja 3. Yhteisön työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä annetut direktiivit (83/477/ETY⁽¹⁾), muutettuna direktiiveillä 91/382/ETY ja 90/394/ETY) on saatettu osaksi Kreikan lainsäädäntöä. Kaikki niiden täytäntöönpanoon liittyvät kysymykset ovat riittävistä tarkastuksista ja valvonnasta huolehtivien kreikkalaisten viranomaisten vastuulla, kuten direktiivin 89/391/ETY⁽²⁾ 4 artiklan 2 kohdassa säädetään.

2. Kansanterveyden alalla yhteisön toimet voivat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 152 artiklan (entisen 129 artiklan) mukaisesti olla joko edistämistoimenpiteitä, jolloin jäsenvaltioiden omia jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön ja politiikan linjojen ja ohjelmien koordinoimiseen tähtäviä lakeja ja säännöksiä ei yhdenmukaisteta, tai neuvoston suosituksia ennaltaehkäisyn ja terveysvalistuksen alalla. Parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet terveyden edistämiseen, terveysvalistukseen, koulutukseen ja saasteperäisiin sairauksiin liittyviä ohjelmia. Näitä ohjelmia voidaan hyödyntää politiikkaa koskevien tietojen vaihtamisessa, sekä asbestialtistukseen liittyvien kokemusten ja hyvien käytänteiden jakamisessa, sekä asbestialtistuksen vaaroista tiedottamisessa ja käytännön toimissa asbestialtistuksen vähentämiseksi ja eliminoimiseksi.

4. Kreikan viranomaisilta saatujen tietojen mukaan Kreikassa ei ole käytetty eikä nykyisinkään käytetä asbestia koulurakennusten rakentamiseen.

Kreikan viranomaiset toteavat kuitenkin, että Kalamatan maanjäristyksessä vuonna 1986 vaurioituneita koulurakennuksia väliaikaisesti korvaamaan ostettiin asbestia sisältäviä siirrettäviä rakennelmia. Vaurioituneita koulurakennuksia jälleenrakennettaessa näitä siirrettäviä rakennelmia vietiin Kreikan muihin osiin, joissa oli pulaa koulurakennuksista. Osa näistä siirrettävistä rakennelmista on käytössä vielä nykyäänkin.

Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) yhteisrahoittaa uusien koulurakennusten rakentamista kolmentoista alueellisen toimenpideohjelman ja yhteisön toiseen tukikehykseen Kreikkaa varten (1994–1999) kuuluvan "Koulutuksen ja valmentavan ammatillisen koulutuksen ohjelma" -toimenpideohjelman myötä. EAKR voi näiden toimenpideohjelmien myötä yhteisrahoittaa myös asbestirakennelmat korvaavien uusien koulurakennusten rakentamista.

5. Jäsenvaltiot tarkastelevat ehdotusta krysotiili-asbestin kieltämiseksi vähäisin poikkeuksin ja siirtymäjärjestelyin 4. toukokuuta 1999 järjestettävässä teknisen kehityksen komitean kokouksessa. Jos ehdotus saa riittävän paljon kannatusta ja jos komissio hyväksyy sen, krysotiili-asbestin käyttö kielletään koko yhteisön alueella 1. tammikuuta 2005 lähtien. Pelkkä ehdotus sinänsä ei kuitenkaan riittäisi kieltämään sellaisten rakennusten käyttöä, joiden rakenteissa on asbestia eikä myöskään määräämään asbestin poistamista rakennuksista.

(¹) EYVL L 263, 24.9.1983.

(²) EYVL L 183, 29.6.1989.

(1999/C 341/210)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0899/99

esittäjä(t): **Cristiana Muscardini (NI) komissiolle**

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Urheiluvalmentajien vapaa liikkuminen

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-3856/98 (¹) komissio totesi, että "Italia, kuten muutkin jäsenvaltiot, on joutunut sopeuttamaan oman lainsäädäntönsä direktiivien 89/48/ETY (²) ja 92/51/ETY (³) mukaiseksi. On huomattava, että tähän asti komissio ei ole joutunut käsittelemään urheiluvalmentajan tutkintojen tunnustamiseen Italiassa liittyviä erityisiä vaikeuksia".

1. Komissiolle ei kaikeksi ole valjennut se asia, että se ei ole joutunut tekemisiin erityisten vaikeuksien kanssa asiassa, koska direktiiviä 92/51/ETY, jossa määritellään poikkeuksia lukuunottamatta urheiluvalmentajan koulutusvaatimukset, ei ole milloinkaan sovellettu?

2. Voisiko komissio ilmoittaa epäilyjen hälventämiseksi, mihin Italian lakiin tämä direktiivi on sisällytetty ja/tai sovellettu?

(¹) EYVL C 207, 21.7.1999, s. 136.

(²) EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

(³) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 25.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Arvoisa parlamentin jäsen käsittelee kysymyksessään direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä Italiassa. Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskeva yleinen järjestelmä perustettiin 21. joulukuuta 1988 annetulla neuvoston direktiivillä 89/48/ETY. Direktiiviä on sittemmin täydennetty täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä 18. kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/51/ETY. Tämä toinen direktiivi koskee tutkintotodistuksia, jotka eivät kuuluneet direktiivin 89/48/ETY soveltamisalaan.

Kuten parlamentin jäsenen esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3856/98 annetusta vastauksesta käy ilmi, urheiluvalmentajan pätevyysvaatimukset kuuluvat, poikkeuksia lukuun ottamatta, direktiivin 92/51/ETY soveltamisalaan. Direktiivi 92/51/ETY on saatettu osaksi Italian kansallista lainsäädäntöä 2. toukokuuta 1994 annetulla asetuksella nro 319. Asetuksen soveltamisala on hyvin yleinen. Se ei kata vain tiettyä ammattikuntaa. Sitä on tarkoitus soveltaa kaikkiin direktiivin 92/51/ETY mukaisiin säännelyihin ammatteihin. Se, että yhtä ammattia ei nimenomaisesti mainita, ei tarkoita, että kyseinen ammatti ei kuuluisi direktiivin soveltamisalaan. Urheilualan säännellyt ammatit kuuluvat näin ollen asetuksen soveltamisalaan.

On tärkeää muistaa, että direktiivi 92/51/ETY koskee ainoastaan säänneltyjä ammatteja. Jos jäsenvaltio päättää olla sääntelemättä jotakin ammattia, direktiiviä ei sovelleta tähän ammattiin, koska ammattiin pääsyn lainmukaisena edellytyksenä ei ole tutkintotodistusta. Ammattiin pääsy on tällöin lain mukaan vapaata.

Lisäksi komissio vahvistaa, että sen tietoon ei ole saatettu urheiluvalmentajan tutkintotodistusten tunnustamiseen liittyviä erityisiä ongelmia Italiassa. Tältä alalta ei ole rekisteröity kanteluita. Kanteet voisivat koskea yhtä hyvin laiminlyöntejä direktiivien saattamisessa osaksi Italian kansallista lainsäädäntöä kuin kansallisten soveltamissäännösten puutteellista soveltamista 2. toukokuuta 1994 annetun asetuksen osalta.

Kuten aiemmin sanotusta käy ilmi, komissio ei voi ohjata ammattien sääntelyä Italiassa. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot voivat itsenäisesti päättää ammatteja koskevasta sääntelystä. Näin ollen komissio ei ole toimivaltainen puuttumaan tapaan, jolla Italia sääntelee urheiluvalmentajan ammattia maansa alueella. Italia voi myös päättää olla sääntelemättä ammattia. Italian viranomaisten tehtävänä on tietenkin ottaa käyttöön tutkintotodistusten tunnustamiseen liittyvät järjestelyt ja lakkauttaa kaikki sellaiset toimenpiteet, joita voidaan pitää syrjivinä. Kuten jo mainittiin, tältä osin ei näyttäisi olevan erityisiä ongelmia.

(1999/C 341/211)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0905/99

esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE) komissiolle

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Paloturvallisuus EU:ssa

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka monta vastausta kustakin jäsenvaltiosta tuli ranskalaisen CETEN-APAVE-yhtiön kyselyyn, joka koski vuodelta 1986 peräisin olevien EU:n paloturvallisuussuosituksen täytäntöönpanoa? Mihin toimiin ryhdyttiin niitä maita vastaan, jotka eivät osallistuneet tutkimukseen?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Koska arvoisa parlamentin jäsen on useaan otteeseen osoittanut olevansa kiinnostunut vuonna 1996 toteutetusta hotellien paloturvallisuutta koskevasta tutkimuksesta ja pyytänyt yksityiskohtaisia tietoja sekä tutkimuksessa käsitellyistä aiheista että siinä käytetyistä menetelmistä, komissio lähettää hänelle suoraan kyseisen tutkimuksen.

Tutkimuksen toteuttanut yhtiö lähetti hotellien johtajille kaikkialla Euroopassa arviolta 20 000 kyselylomaketta. Tutkimus toteutettiin vapaaehtoisesti, ja sillä pyrittiin täydentämään kussakin jäsenvaltiossa sovellettavien säädöstehtien analysointia. Komissio ei näin ollen voi ryhtyä toimiin sellaisia jäsenvaltioita vastaan, joista toimitetut tiedot eivät vastanneet odotuksia.

(1999/C 341/212)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0994/99

esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Paloturvallisuus

Voiko komissio antaa täydelliset ja yksityiskohtaiset tiedot osastosta, joka vastaa, tai osastoista, jotka vastaavat paloturvallisuudesta Euroopan unionissa?

Jos kyseessä on useampi kuin yksi osasto, voiko komissio kertoa, miksi näin tärkeää turvallisuuden alaa koskevaa yhteisön säännöstöä on vain vähän ja miksi komissio hallinnoi tätä alaa ilmeisen välinpitämättömästi ja epäloogisella tavalla, ikään kuin kansalaisten turvallisuus olisi vähäpätöinen asia?

(1999/C 341/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0995/99
esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Paloturvallisuusmääräysten yhtenäistäminen

Koska komissio aikoo ehdottaa paloturvallisuutta koskevaa direktiiviä, jolla varmistetaan kansalaisten turvallisuus hotelleissa, huoneistoissa ja muissa majoituspaikoissa?

Eikö olisi syytä esittää tällaista säännöstöä erittäin pikaisesti?

Eikö komission mielestä ole häpeäksi komissiolle itselleen ja koko Euroopan unionille, että tällaisia perussäädöksiä ei ole jo olemassa?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0994/99 ja E-0995/99

(30. huhtikuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Harrison esittämään kirjalliseen kysymykseen E-0854/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 13, 18.1.1999, s. 10.